

Evangelikų giesmynas su maldomis

Turinys

Pratarmė

GIESMĖS

Adventas

1. Ak, kaipgi aš vertingai
2. Atėjo Viešpats Kristus
3. Atverk duris, atkelk vartus:
4. Dėkui Dievui, kurs šventai
5. Dievo Sutverėjo
6. Mielieji Dievo žmonės,
7. Prirenkite rimčiausiai
8. Širdie, pamesk visus niekus
9. Štai, ateina Viešpats tau!

Kalėdos

10. Aš iš dangaus čion ateinu
11. Aukščiausiojo Sūnau skaistus
12. Aukštybėj Viešpačiui garbė
13. Džiūgaukit dangūs, ir jūs angelai
14. Džiūgauk, mano širdužėle
15. Garsinkim Dievą nuoširdžiai
16. Krikščionys, girkit nuoširdžiai
17. Mūs džiaugsmui gimė prakilnus
18. O, Kristau, Viešpatie dangaus
19. O, džiaugsminga
20. O, ta Kalėdų dovana
21. Pabusk, o, dvasia su džiaugsmu
22. Tau giedame, svety skaistus,
23. Tyli naktis, šventa naktis!
24. Žinau aš skaisčių rožę

Senieji ir Naujieji metai

25. Jėzau, man padėk laimėti,
26. Kas metai ir kasdieną
27. Lig šiolei Dievas laikė vis
28. Maldingai mes giedokim
29. O, Dieve Tėve malonus,
30. Pasibaigė jau metai,
31. Praleidę jau senus metus,

Išmintingieji

32. Kokia skaisti žvaigždė aušros,
33. Mes džiaugiamės visi drauge,
34. O, Jėzau, Viešpatie šlovės,

Gavėnia

35. Aš versmeles
36. Ašarokit, akys mano,
37. Atpirkėją aš mylėsiu,
38. Dėkui, Jėzau, kurs mylėjai
39. Dievo Avinėli
40. Džiaukis, dukterie Ziono,
41. „Jau atlikta! Jisai jau mirė!“
42. Jėzau, aš tavas kančias
43. Jėzau, tu mana gyvybe,
44. Mieliausias Jėzau, kuo tu nusidėjai,
45. Nūnai ir tu

46. O, Dievo Avinėli
47. O, Galva kruvinoji,
48. O, Jėzau, kai kankinti
49. O, liūdesys,
50. O, tu mano meilės Meile,
51. Pasauli, štai, tavasis
52. Prieš pat šventas Velykas
53. Siela, į Golgotą bėk,
54. Štai, Avinėlis nuolankiai
55. Tavo žaizdos, Jėzau mielas,
56. Tavasis kraujas man yra,
57. Tu atėjai
58. Tu Viešpatie, prikaltas

Velykos

59. Aleliuja, džiaugsmingiausiai
60. Aukso saule, šventą rytą
61. Einu pas kapą tavo,
62. Išaušo mums skaisti diena,
63. Jėzus gyvas! Kaip džiaugiuos:
64. Jėzus gyvas, taip pat aš
65. Jėzus, kurs mana viltis
66. Mūs Viešpats kėlėsi anksti,
67. O, džiaugsminga,
68. Per savo mirtį ir atsikėlimą
69. Šiandieną Kristus iš mirties
70. Šlovingai kėlėsi išties

Šeštinės

71. Garbė tau Kristau, teesie,
72. Jėzus Kristus karaliauja,
73. Mudrieji Jėzaus mokiniai,
74. Trauk mus patsai,

Sekminės

75. Aplankyk, Šventoji Dvasia,
76. Ateik į širdį mano,
77. Dvasia Tėvo ir Sūnaus,
78. Dvasia iš Sūnaus ir Tėvo,
79. Ne žemės turtų laikinų,
80. O, džiaugsminga,
81. Šventoji Dvasia, eikš pas mus,
82. Šventei pasiruoškite,

Trejbė

83. Aleliuja! Tesie garbė,
84. O, tu Būtybe amžina,
85. Pagarbintas tesie

Krikštas

86. Mielas Jėzau, mes čionai
87. Nūn leiskit mažulėliams
88. Viešpatie, kurs atpirkai

Konfirmacija

89. Jėzau malonus,
90. Laimink juos, kurie malone
91. Šventai tave mylėsiu
92. Tau prižadėt ištikimybę
93. Tu Dieve, dangų mums lemi,

Išpažintis ir Viešpaties Vakarienė

94. Ak, kaltininkai bėdini,
95. Dvasia meilės ir vienybės,
96. Jėzus Kristus Užtarėjas,
97. Nūn aš vargingas ateinu
98. Nūn nuo naštos kaltybių
99. O, Dieve Tėve pagailos,
100. O, Jėzau, duona iš dangaus,
101. O, Jėzau, mano meile,
102. Renkis, o, brangioji siela,
103. Tad eikim jau prie Kristaus stalo,
104. Tau dėkui, Jėzau mielas,
105. Viešpatie Kristau,

Dienos laikai

106. Dar gyvas aš; ar ryt gyvensiu,
107. Kristau, tu žvaigžde ryto,
108. Malonės Saule amžinoji,
109. Pabusk tu, mano siela,
110. Prieš tavo sostą stoju
111. Vos prašvis aušra rytinė,
112. Žemės ir dangaus Valdove,
113. Aš Viešpaties vardan akis užmerksiu jau
114. Diena baigta, bet tu širdžių šviesybe,
115. Kaip aš miegot galėčiau
116. Mielas Jėzau, tu budėk,
117. Nūn ilsis laukas, miškas,
118. Užgeso saulės spindesys,

Prieš valgant

119. Dėkokit Dievui visada,
120. Dėkojame už malonias
121. Palaimink, Viešpatie, nūnai
122. Valgydink mus, Tėve mielas,

Pavalgius

123. Dėkojam tau širdingai,
124. Dėkui tau už meilę tavo,
125. Dievą, kurs aukštybėj,
126. Duoną kūniškai sveikatai

Prieš darbą

127. Aš tavojo Sūnaus vardan
128. Vėl stoju prie darbų
129. Iš tavo rankų mes gyvi,
130. Pabaigęs savo darbus,

Metų laikai

131. Dieve, mums tava gerybė
132. Širdie, šiuo vasaros metu
133. Jau nyksta vasaros gražna,
134. Dieve didis, prakilnus

Pjūties dėkojimo šventė

135. Ko nori iš mūs, Dieve,
136. Mes ariame ir sėjam
137. O, Dieve šventas, tvirtas,

Šeima ir namai

138. Džiugu palaimintuos namuos,
139. Palaiminti namai, kuriuos buvoji
140. Šventas Dieve, glausk meilingai

141. Tau, Viešpatie, aš su namais

142. Viešpatie, kurs man davei

Santuoka

143. Kūrėjau santuokos ryšiu,
144. O, Sutvėrėjau malonus,
145. Pašventink, Jėzau malonus,

Senatvė

146. Per negandus ir baimę,
147. Prašau manęs senatvėj,

Liga

148. Ką gi aš tau aukosiu,
149. Kaip peršti sopulingai
150. O, versme turtų amžinų,
151. Prie tavo kojų aš guliu;
152. Tu Dieve, man užleidei
153. Žmogus aš nuodėmingas,

Kelionė

154. Keliaujame jau su Dievu,
155. Teapsergėja kelionę

Sekmadienis

156. Aleliuja, šventas ryte,
157. Didis Dieve, kurs visatą
158. Dieve, dėkui tau už tai,
159. Dievo savaitos ramybe,
160. Dievui, kurs tarp mūsų
161. Jau, Dieve, vėl diena praėjo.
162. Pabusk, manoji siela,
163. Saule dangiškos tiesos,

Dievo Žodis ir Bažnyčia

164. Atėjau aš į šventovę,
165. Bažnyčia Kristaus globiama,
166. Bažnyčia pastatyta
167. Dar vietos daug, dar ne pilni namai,
168. Dieve šventas ir teisus,
169. Dieve, laimink visados
170. Duok būt tavais ir likti,
171. Kokia meilinga man tava šventovė!
172. Koks šventas, koks skaistus,
173. Laikyk mus, Dieve, visados
174. Lik, Jėzau Kristau, su mumis,
175. Aukščiausias ir teisus ganytojau stiprus,
176. Mielas Jėzau, mes čionai
177. O, Jėzau, tu pas mus ateik
178. O, Tėve mūsų, kurs danguos,
179. Palikus rūpesčius savuosius,
180. Tvirčiausia apsaugos pilis
181. Viešpatie, duok visados

Dievo karalystė ir misijos

182. Iš šiaurės ledinuočių
183. Jėzau, tu pasaulio šviesa,
184. Kursai mirtim pasauliui
185. Tai, Jėzau, tavo reikalai,
186. Vienas kerdžius ir viena

Jėzus

187. Ak, liaukitės mane vilioti

188. Aš meilės garbinu galybę,
189. Aš tau dėkosiu iki karsto,
190. Imanuėli, teisiųjų Vadove,
191. Jei tavo meilė dvasios negaivintų
192. Jėzau, būk pats tu
193. Jėzus Kristus skydas mano,
194. Jėzau, ką galėčiau duoti
195. Jėzau Kristau mylimiausias,
196. Jėzus mano mylimiausias
197. Jėzau meilingiausias,
198. Jėzau, padėk man, Karaliau gyvybės,
199. Jėzau, pas mane ateik
200. Jėzau, sielų šviesa, tu
201. Jėzau skaisčiausias,
202. Jėzau, tu Bažnyčios Galva,
203. Jėzau, tu mana gyvybe,
204. Jėzau, versme džiaugsmo,
205. Jėzus turi būt šūkiu
206. Kas yra, kaip tu,
207. Kas mini, Jėzau, vis tave,
208. Kas mes be tavęs, o, Jėzau?
209. Kas mums iš šio pasaulio,
210. Koks tu man, Jėzau, malonus
211. Kur tiktai aš vaikštinėju
212. Laikyk vis Jėzų širdyje,
213. Lik prie To, kurs čia atėjo
214. Lik su mumis, o, Jėzau,
215. Mano sielos džiaugsmas, laimė
216. Meile, tu mane sutvėrei
217. Mylėsiu aš tave, stiprybe,
218. Neatstosiu nuo tavęs,
219. O, Jėzau, teikis likti
220. Pranaše didis, trokštu aš širdingai
221. Savo Jėzų vis mylėsiu
222. Siela, ko tu kankinies
223. Štai, aš čia, garbės Karaliau,
224. Štai, Dieve, savo širdį tau
225. Tau žeminasi mano siela
226. Tobula Būtybe,
227. Tu, Jėzau, mano saulė,
228. Žinau ką įtikėjau,

Malda

229. Dėkokite, žmonių vaikai,
230. Dieve Tėve mielas,
231. Kurs viešpatauji aukštajam danguje,
232. O, mūsų Tėve danguje,
233. Globk ir laimink, šventas Dieve,
234. Pasigailėk manęs dėl savo pakantos,
235. Viešpatie Dieve, didis galingas,

Liaupsė ir padėka

236. Dėkokim Viešpačiui karštai
237. Visa širdim aš vis linksmai
238. Dieve Tėve danguje,
239. Giedok tu, mano siela,
240. Girk Dievą, mano siela,
241. Nūn Dievui maloniam
242. Jau Viešpačiui dėkokim,
243. Kaip aš Dievui negiedosiu,

244. Kai aš, Kūrėjau, apmąstau
245. 1.Koks tu, mūs Viešpatie, garsingas,
246. Nors tūkstantį burnų turėčiau
247. O, šventas, šventas, šventas
248. O, visagalis Dieve,
249. Pagirtas Viešpats prakilnus,
250. Aukščiausiasis, tau aš giedosiu,
251. Tesie garbė ir padėka,
252. Viešpačiui Dievui dėkokit už didę gerybę,
253. Viešpatį liaupsink, visatos Valdovą galingą,
254. Žemė, oras ir dangus

Pasitikėjimas Dievo Apvaizda

255. Daryk, kaip nori, su manim,
256. Jei nori ką pradėti
257. Jei už mane pats Dievas,
258. Jei Viešpats tik mane ganys,
259. Kas Dievui duodasi valdyti,
260. Ką Dievas daro, vis gerai,
261. Ko turėčiau aš liūdėti?
262. Tėve, rūpinkis patsai

Duok dangų karūną. Paguoda kryžiuje

263. Ak, neapleisk manęs
264. Aš savo pradėjimuos,
265. Baimėj, širdgėloj vaitoja
266. Guodžiuosi tau, mielas Dieve,
267. Jėzau mylimiausias,
268. Lauk, o, siela mano, Dievo tiktai!
269. Neliūdėk, nenusimink,
270. Neraudok, širdie liūdna,
271. O, Jėzau, aš tavęs šaukiuos
272. Pavesk tu Dievo valiai
273. Skundies, kad sunkenybių
274. Tavęs aš, Viešpatie, šaukiuos,
275. Už rankų imk meilingai
276. Varguos didžiausiuos būdami,

Atgaila

277. Ak, Jėzau, pilnas aš ligų
278. Gaivestie širdžių silpnųjų,
279. Iš sielvarto gilybių
280. Jėzau tu, kurs sielą mano
281. Jėzus priima kaltus!
282. Jėzau, širdį sugraudink
283. Kas man vargetai beveikti,
284. Kur dėl kalčių,
285. Mes, Dieve, neverti gėrybės,
286. Nors nusipelnėme rūstybę;
287. Nuimk mums, Dieve malonus,
288. O, Dieve gailėstingas,
289. O, Dieve, iš gelmių bėdos
290. O, Dieve, kurs mūs širdį
291. O, Jėzau, šviesa amžina,
292. Sutverk, o, Dieve,
293. Tau Dieve, nusidėjau,
294. Tu Jėzau, man esi viltis
295. Viešpatie, aš nusidėjau,
296. Viešpatie, pasigailėk
297. Žmogus vargingas, nuodėmingas

Pasitikėjimas Dievo malone Jėzuje Kristuje

- 298. Adomo nepaklusnumu
- 299. Tavo artybės vis
- 300. Didis Viešpatie galybių,
- 301. Dievas man viltis tikriausia,
- 302. Kas jau dabar bekaltais,
- 303. Kas valiai Dievo mielo
- 304. Nuo Dievo neatstosiu,
- 305. Pakilk, manoji siela,
- 306. Štai, čia širdis! Ją, Dieve, duodu tau,
- 307. Tu mane patsai,
- 308. Tvirta mums Dievas apsauga,
- 309. Viena gyvenime paguoda,
- 310. Vien iš malonės mums tikrai

Pašventinimas

- 311. Atnaujink, saule amžina,
- 312. Jei Dievo neregės
- 313. Laužytojau mūsų pančių,
- 314. O, Dieve malonus,
- 315. Sarge, argi piktenybių,
- 316. Siela, stenkis visada
- 317. Vaikai, jau paskubėkim,

Dvasiška kova

- 318. Kelkitės, apsišarvuokit,
- 319. Krikščionie, stok į kovą, stok!
- 320. Mielas jaunime, viltie būsimosios gdynės,
- 321. Mūs Viešpaties malonė
- 322. O, Jėzau, aš tave šaukiu,
- 322. Pasirūpinkite, žmonės,
- 324. Prisirenkite, krikščionys!
- 325. Stenkis, jeigu Dievas traukia
- 326. Stokit, karžygiai, į kovą!
- 327. Visi krikščionys, prie manęs!
- 328. Ženk pirmyn, ženk pirmyn,

Artimo meilė

- 329. Kas sakos Dievą mylįs vis,
- 330. Nei atnašos, nei aukos,
- 331. Ryšio dvasioje ieškokim,
- 332. Savo artimą mylėk,

Mirtis ir amžinybė

- 333. Ar gyvas, ar numiręs, vis
- 334. Aš Kristaus žaidose minu,
- 335. Čia maža laimės valandų,
- 336. Džiaukis mano siela, džiaukis
- 337. Gerą kovą išlaikiau,
- 338. Jau aš tave paliksiu,
- 339. Jau valanda atėjo,
- 340. Kada jau man keliauti reikės
- 341. Kadangi nieko nėra tikresnio,
- 342. Kaip mūsų laikas skuba eit,
- 343. Kokia tai didelė laimė bus,
- 344. Kuriuo jau čia tvirtai tikiu,
- 345. Kristus mana gyvybė
- 346. Kažin, ar dar toli, ar greitai
- 347. Ne žemėj nuolatinė
- 348. O, Dieve, jog man reiks numirti,
- 349. O, Dievo amžinas Sūnau,

- 350. O, Jėzau, šviesa amžina,
- 351. Pasaulys aš ateivis
- 352. Širdingai aš geidauju
- 353. Tavęs šaukiuos širdingai
- 354. Tegū kaip tinkama darys
- 355. Trauk pats mane tu į save,
- 356. Visi žmonės turi mirti.
- 357. Žmogau, atmink kasdieną,

Laidojimas

- 358. Aš viską apgalėjau;
- 359. Gražiai palaidotas draugų,
- 360. Jau saldžiai miegok,
- 361. Kai miršta nekalti vaikai
- 362. Leiskit eit, leiskit eit
- 363. Liūdnieji, nutildykit raudą.
- 364. Mes turim žemei atiduot
- 365. Mielieji gentys, ko jūs taip dejuojat,
- 366. Pagal Aukščiausio valią
- 367. Pakirstas šalnos nuvyto
- 368. Rojun veda kelias mūs;
- 369. Tą kūną nešam į kapus,
- 370. Tyli, kaip ir šventovė,
- 371. Vaikeli, eik!
- 372. Vis dėlto aš apgalėjau

Mirusiųjų minėjimas

- 373. Kaip laimingi esate, teisieji,
- 374. Kas ties sostu Sutvėrėjo
- 375. Kaip tyliai ilsis visi palaiminti

Paskutinis teismas

- 376. Kai Viešpats šlovėje ateis,

Amžinasis gyvenimas

- 377. Amžinybe tu,
- 378. Ar tai nebus džiaugsmas
- 379. Dar atilsio viltis tau šviečia;
- 380. Esame čia tik svečiai,
- 381. Jeruzale
- 382. Kaip bus tuomet mums, kai jau paskutinės
- 383. Kai vainikuoti ten stovėsime
- 384. Kelkitės! garsingai aida
- 385. Kur siela atras sau ramybės namus,
- 386. O, amžinybe! O, meilus
- 387. O, gražus dangau,
- 388. Žinau tikrai, kad gyvas jis,

Maldos

Viešpaties malda

Tikėjimo išpažinimas

Adventas

Kalėdos

Senieji ir Naujieji Metai

Išmintingųjų šventė

Jėzaus Kristaus kentėjimas

Atgailos ir maldų diena

Palmių Sekmadienis

Didysis Ketvirtadienis

Didysis Penktadienis

Velykos

Šeštinės

Sekminės

Šventa Trejybė

Piūties dėkojimo šventė

Reformacijos šventė

Mirusiųjų minėjimas

Kasdienė malda

Vakarinė malda

Sekmadienio rytinė malda

Prieš pamaldas

Po pamaldų

Sekmadienio vakaro malda

Vakaras

Rytas

Prieš valgant

Pavalgius

Darbą pradėdant

Darbą baigus

Malda prieš pamokas ir po pamokų

Išpažintis

Prieš šv. Komuniją

Po šv. Komunijos

Bendra bažnytinė malda

Misijų diena

Ūkininkų malda

Prašymas kantrybės kryžiuje

Liūdesyje ir visokiame varge

Ligonies malda

Malda už ligonį

Mirštančio malda

Malda prie mirusio

Išleido Lietuvos Reformacijos istorijos ir kultūros draugija

Evangelikų giesmynas su maldomis

Vilnius, 2001

UDK 23/28

Ev27

Lietuvos Ev. reformatų Bažnyčios dvasininkų sesija dėkoja Lietuvos Reformacijos istorijos ir kultūros draugijai už fotografuotinį giesmyno leidimą. Ypatingą padėką reiškiame kuratoriui P. Jauniui-Januševičiui ir kitiems rėmėjams už šiam reikalui skirtas lėšas.

2001 m. balandžio 18 d.,
Biržai

ISBN 9955-9406-0-3

Išleido: Lietuvos Ev. Reformatų kolegija ir Lietuvos Ev. Liuterionių Konsistorija
Evangelikų giesmynas su maldomis

Kaunas 1942

Pratarmė

Ev. Liuterionių Konsistorijos ir Ev. Reformatų Kolegijos pastangomis 1940 m. birželio turėjo būti išleistas bendras lietuviškas evangelikų giesmynas. Tačiau dėl nenumatytų įvykių šis darbas susitrukdė. Karo audroms per Lietuvą praūžus, evangelikai lietuviai pasiryžo anksčiau pradėtąjį darbą baigti.

Šį giesmyną po 5 metų įtempo darbo paruošė poetas kunigas Adomas Šernas, daugelio kalbų žinovas ir muzikoje gerai nusimanąs.

Giesmės šiame giesmyne šalia savo senų, lietuvių sukurtų, pav. St. Dagilio (+1915) gsm. Nr. 181 didžiausia dalimi yra verstos iš vokiečių, prancūzų, latvių ir kitų kalbų, prisilaikant kuo arčiausiai originalo. Šiame giesmyne skaitytojas ras visame evangeliškame pasaulyje giedamų M. Liuterio (+1546), pav. giesmės Nr. 173, 180, 232; P. Gerhardo (+1676) – Nr. 1, 47, 257, 272; G. Terstegenos (+1769) Nr. 317; J. Neanderio (+1680) – Nr. 220, 253 ir daugelio kitų. Be to, daug giesmių yra sukūręs ir pats šio giesmyno paruošėjas poetas kun. A. Šernas (pav. gsm. Nr. 52, 103, 126, 148 ir kt.

Rengiant šį giesmyną pagrindan buvo paimti senieji pas mus vartojami evangelikų giesmynai, būtent: Ev. Liuterionių giesmių knygos ir Ev. Reformatų giesmynas. Tačiau nieko nuostabaus, kad sugryninus kalbą ir žodžius geriau pritaikius giedojimui, kai kam senosios giesmės gali atrodyti visai naujomis.

Šis giesmynas pralenkia iki šiol turėtus ev. ref. ir ev. liut. giesmynus svarbiausia tuo, kad jame stengiasi išlaikyti ne tik rimas ir ritmas, bet vengiama svetimų žodžių, lietuvių kalbos žalojimų ir kad gramatikos kirčiai derinami su muzikos kirčiais.

Šis giesmynas skiriamas visai lietuviškajai evangelikų visuomenei ir turi tikslą jungti ev. reformatus ir ev. liuterionis vienybės ryšiais su Viešpačiu Dievu ir vienus su kitais. Trokštame, kad kiekvienas šiame giesmyne rastų sau visais gyvenimo atvejais atitinkamų giesmių garbinti Visagalį Dievą, kelti savo dvasią ir rastų peno savo sielai. Gerasis Dievas telaimina šį pirmąjį mūsų tėvynėje – Lietuvoje bendrą evangelikų giesmyną ir visus jo vartotojus – brolius evangelikus.

Giesmyno leidėjai:

Lietuvos Ev. Ref. Kolegija

ir

Lietuvos Ev. Liut. Konsistorija.

Kaunas, 1942 m. liepos m.

ref.lt pastaba: **L** - *Krikščioniškos giesmės / Liudvikas Fetingis. – Vilnius: Lietuvos Biblijos draugija, 2007. – 996 p.*

[**skaičius**] – *Giesmės numeris,*

[**Vardas, Pavardė**] – *Giesmės autoriai: (M. Melodija, T. Tekstas)*

Pvz.: **L-1** – *Liuteronų giesmyne “Krikščioniškos giesmės” Giesmė Nr. 1*

[**(M. L-247)**] – *Melodija kaip liuteronų giesmyne 247 giesmės.*

GIESMĖS

Adventas

1. *Sava gaida, arba: Jau aš tave paliksiu*
Zch 9,9; 1 Tim 1,15 [L-1]^{li},
M. Johann Crüger, T. Paul Gerhardt

1. Ak, kaipgi aš vertingai
Galiu priimt tave,
Kurio seniai širdingai
Jau laukiu pas save?
Tu Jėzau, pats malone
Apšviesk mane gerai,
Kad aš tave, Valdove,
Pagarbinčiau tikrai.

2. Tau Zion klojo palmes,
Žalių verbų šakas;
Aš atnašausiu psalmes,
Tyros širdies aukas,
Kad ji doroj žaliuotų
Ir reikštų tau garbės,
Tarnauti tau goruotų,
Kiek jėgos išgalės!

3. Ko man neištesėjo
Tava malonė duot?
Kai siela man turėjo
Didžiam skurde dejuot,
Dangaus džiaugsmų nustojus,
Tu Jėzau, atėjai,
Ramybę laimę rojaus
Man vėl sugražinai.

4. Apkaltas aš gulėjau
Mane išvadavai;
Apgédintas liūdėjau,
Garbe vainikavai;
Išaukštinau didžiausiai,
Ištraukęs iš bėdų,
Suteikęs maloniausiai
Gėrybių amžinų.

5. Jokia galia nevarė
Tavęs čion iš dangaus,
Tik meilė tai padarė
Gilumo nuostabaus;
Tu tą raudų pasaulį
Su jo vargų našta,
Su eibe jo apgaulių

Aplėbei taip karštai.
6. Tai tu žmogau vargingas
Sau įsidėk širdin
Tu, kurs bėdas baisingas
Didėjant sau girdi.
Tau nēr ko nusiminti:
Pagalba netoli;
Kurs gali mus gaivinti,
Ties durim jau arti.

7. Nereikia sielvartauti
Jums per dienas naktis,
Patiems vis nerimauti,
Kaip sau patraukti jis.
Ateina pilnas meilės
Iš valios jis geros
Nutildyt jūsų baimės,
Išgelbėt iš bėdos.

8. Neturite baugėtis
Dėl nuodėmių skolos,
Jūs galite tikėtis
Malonės jo didžios.
Pražuvėlių paguodai,
Išganymui tikram
Ateina Jėzus, duoda
Ramybės kiekvienam.

9. Ko paisot priešų balso
Ir bijot jų klastos?
Juk Viešpats jų narsą
Akimirkoj nušluos.
Ateina jums karalius,
Teisusis karžygys,
Kuriam kelių negali
Pastot jokia kliūtis.

10. Ateis pasaulio teisti,
Piktam skelbt pražūtis,
Saldžios malonės skleisti
Visiems, kas jį mylės.
Ateik, širdžių šviesybe,
Ir mus parvesk visus
Į amžiną linksmybę,
Į dangiškus namus.

2. *Gaida: Kristus mana gyvybė; Jn 1,14* [L-3]
M. Henry J. Gauntlett

1. Atėjo Viešpats Kristus
Iš aukštojo dangaus
Iš nuodėmių vergystės
Išgelbėti žmogaus!

2. Malonė nematyta:
Su meile jo šventa
Skaisti širdims prašvito
Išganymo diena.

3. Jau seno vargo baimės
Praėjo mums naktis;
Nūnai linksmybės, laimės
Mums kupina širdis.

4. Atėjo jis kaip mielas
Ganytojas avių,
Gynėjas mūsų sielos
Nuo priešų jos piktų.

5. Atėjo kūdikėlis,
Mums gimęs kaip žmogus,
Kaip Dievo Avinėlis,
Šventa auka už mus.

6. Žmonijos Užtarėjas
Didžiausios pagailos,
Jis mūsų vest atėjo
Prie Meilės Amžinos,

7. Ne bausti mus atėjo,
Bet iš mirties vaduot,
Dėl mūsų negailėjo
Gyvybės atiduot.

8. Garbė tau Atpirkėjau,
Siųstam mums iš dangaus,
Gaivintojau, Guodėjau,
Išganyme žmogaus!

9. Duok meilėj ir dorybėj
Gyvent čia pamaldžiai
Ir sąžinės ramybėj
Užmigti mums saldžiai.

3. *Sava gaida; Ps 24,7* [L-11]
M. Halle 1704, T. Georg Wiessel, 1623

1. Atverk duris, atkelk vartus:
Ateina Viešpats malonus,
Karalius žemės giminių,
Ganytojas visų žmonių,
Mums laimę neša su savim;
Tad džiūgaukit visa širdim:
Pagirtas Dievas mūs,
Kūrėjas nuostabus!

2. Jis Gelbėtojas mūs brangus,
Dvasia galingas ir romus,
Karalius šventas ir teisus,
Mums gailestingas, atlaidus.
Bėdoj jis mums stipria pilim,
Tad džiūgaukit visa širdim.
Pagirtas Dievas mūs,
Gynėjas mūs stiprus!

3. Laimingos šalys ir namai,
Priėmę Viešpatį mielai!
Laimingos širdys, į kurias
Garbės karalius kelią ras!
Linksmybės saulė jis tikra,
Versmė palaimos amžina.
Pagirtas Dievas mūs,
Guodėjas malonus!

4. Atkelkite plačiai vartus,
Tiesie šventove sielos jūs;
Karštų maldų skaisčias gėles,
Žalias dorybių šakeles
Sagstykit po širdžių namus,
Ateis mielai jis ir pas jus.
Pagirtas Viešpats mūs,
Karalius prakilnus!

5. Eikš, Jėzau, Viešpatie garbės.
Atvertos durys mūs širdies,
Ak, su malone mums ateik,
Paguodos ir šviesos suteik,
Šventa Dvasia mus vesk tiesiu
Palaimos amžinos keliu.
Pagirtas Dievas mūs,
Ganytojas meilus!

4. Sava gaida

Ps 33,4; Joz 25,9

[L-2]

M. Johann Georg Stötzel, T. Heinrich Held, 1658

1. Dėkui Dievui, kurs šventai

Žodj tesi amžinai,

Atpirkėją siuntė mums,

Nusidėjėliams sūnums!

2. Ko ilgėjosi karštai

Dvasioj sentėvių pulkai

Ir ką skelbė pranašai,

Išsipildė tobulai.

3. Žengė žemėn malonus

Dievo viengimis Sūnus,

Sielų amžina šviesa,

Laimės kelias ir tiesa.

4. Sveikas, tu mana dalie

Ir išganymo viltie!

Kelią sau pravesk, svety,

Ir manojoje širdy!

5. Eik šen, Viešpatie garbės,

Meile tu manos širdies;

Išvaduok šviesa tiesos

Ją iš nuodėmių valdžios.

6. Kaip kad atvykai romus,

Pilnas meilės, nuolankus,

Toks man visad būk meilus,

Gailestingas, atlaidus.

7. Kai tu grįši su garbe,

Kad galėčiau jau tave,

Viešpatie, linksmai sutikt

Ir tavy laimingas likt.

5. Sava gaida

1 Tim 1,15; Hbr 9,28

[L-8]

M. Bohemijos brolių T. Bohemijos brolių, 1544

1. Dievo Sutverėjo

Mums Sūnus atėjo

Elgesiu meilingu,

Žmogumi vargingu

Mums pagalbos duoti,

Iš kalčių vaduoti.

2. Eina jis šiandieną

Vis dar pas kiekvieną,

Kviečia mus meilingai

Atsiverst širdingai,

Piktenybės vengti

Ir į tiesą žengti.

3. Pagal savo šventą

Meilės testamentą

Kūnu mums švenčiausiu

Ir krauju brangiausiu

Širdj nuramina,

Sielą atgaivina

4. Kas tik jo nevengia

Ir vis besistengia

Su juo pasilikti,

Viskuo jam patikti,

Tie turės ramybės,

Dvasiškos linksmybės.

5. Čia numirs be baimės,

Ten atras jie laimės:

Kristus, jų guodėjas,

Sielų Atpirkėjas,

Ves juos karalystėn,

Angelų draugystėn.

6. Kai paskutinioji

Bus diena baisioji,

Jėzus pats savuosius

Gelbės išrinktuosius

Duos dangaus ramybę,

Amžina šviesybę.

7. Jėzau Kristau mielas,

Ruoški mūsų sielas,

Kad tik tau tarnautų,

Iš malonės gautų

Po šios žemės skausmo

Amžinojo džiaugsmo.

6. *Gaida: Nuo Dievo neatstosiu, arba; Aš su
džiaugsminga siela, Lk 1,33, 19,38 [L-7]
M. Thomas Selle, 1651, T. Johnn Rist, 1651*

1. Mielieji Dievo žmonės,
Pakilkite skubiai
Ir Viešpatį malonės
Sutikite budriai!
Krikščionys, jūs linksmai
Priimkit jį meilingai,
Ozana jam džiaugsmingai
Giedokit nuoširdžiai.

2. Džiaugsmu nušviskit, širdys,
Karalius jau arti!
Jūs nuo skausmų pagydys
Pagalba jo stipri.
Paguodą sau varge
Jūs iš jo žodžio gausit,
Prie stalo jo ragausit
Malonės apstume.

3. Pradžiukit, prislėgtieji,
Karalius netoli!
Drąsėkite bailieji,
Prašvis aušra skaisti.
Jis jums bėdoj padės,
Paguos jus maloniausiai,
Pastiprins galingiausiai,
Net mirtį nugalės,

4. Tad elkimės doriausiai,
Karalius juk teisus!
Pirenkim jam gražiausiai
Kelius ateit pas mus!
Gera mums jo valia;
Todėl naštas, nelaimės
Pakelkime beibaimės
Su patvaria dvasia.

5. Tu Jėzau, taip vargingai
Pasaulin ateini,
Tačiau mums taip turtingai
Malonių suteiki.
Už tai mes čia linksmai
Ozana tau giedosim
Ir danguje dėkosim
Ties sostu amžinai.

7. *Gaida: Nuo Dievo neatstosiu
Iz 40, 3; Jn 1, 11 [L-9]
M. Johnn Rist, 1651 T. Valentin Thilo, 1642*

1. Pirenkite rimčiausiai
Visi namus širdžių!
Netrukus maloniausiai
Išganymas žmonių,
Galybių karžygys,
Šviesa, tiesa, gyvybė,
Pagalba ir stiprybė
Pas mus apsilankys.

2. Gražiai bent pritaisykit
Vietelę svečiui šiam
Ir lygų padarykit
Į širdį kelią jam:
Nukaskit kalnelius,
Visas duobes užmeskit
Ir tiesumu praveskit
Klaidingus kreivumus.

3. Kas žeminas lėtybėj,
Garbėj pas Dievą bus;
Kas pučiasi didybėj,
Su išgąščiu pražus;
Kieno tyra širdis,
Kas vykdo Dievo valią,
Tas gaus laimingą dalia,
Tą Jėzus aplankys.

4. Ak, tu mane vargingą
Pats, Jėzau, pritaisyk,
Malone gailestinga
Man širdį apvalyk,
Pirenk sau joj patsai
Gyvent buveinę mielą;
Už tai manoji siela
Dėkos tau amžinai.

8. *Gaida: Kokia skaisti žvaigždė aušros*
Ps 40,8 [L-4]
M. Philipp Nicolai, 1599, T. A. H. Sahme

1. Širdie, pamesk visus niekus,
Nes nori Viešpats mūs skaistus
Tave jau aplankyti,
Tas Viešpats, kurs nepagailės
Gyvybės savo dėl tavęs
Ant kryžiaus paguldėti.
Puoškis, ruoškis
Rūpestingai ir doringai prisirengti,
Kad galėtų jis įžengti.

2. Atverk tu jam širdies duris,
Nes prie tavęs jau stovi Jis
Ir kalbina meilingai:
Sveika, žadėtine mana,
Ziono dukra mylima
Nuo amžių jau širdingai.
Miela siela,
Aš norėčiau, kad galėčiau būste tavo
Vis gyvent, lyg šėtroj savo.

3. Ko, siela, tu dar vis delsi?
Ar Jėzaus balso negirdi,
Ar tingi jo klausyti?
Pabusk valyt širdies savos,
Vertingu darbu atgailos
Jam vietos joj taisyti,
Kad ten nūdien
Nieko pikto nebeliktų, kaip tik doras
Jam patikti šventas noras.

4. O, Dievo mylimas Sūnau,
Tau širdį aš atidarau,
Tau puošęs ją bei rengęs.
Apšviesk ją dangiška šviesa,
Pašvęsk ją dieviška tiesa,
Į jos namus įžengęs,
Šaukia, laukia
Mano siela, Jėzau mielas, kad ateitum
Ir malonę jai suteiktum!

5. Ateik, ateik gyvent širdy:
Aš nuo tavęs, brangus svety,
Jau niekad nesiskirsiu;
Aš guosiuos tavimi varge
Ir linksminsiuos tavim džiaugsme,
Aš tavyje ir mirsiu.
Jėzau Kristau,
Duok laimėti, sielos priešus nugalėti,
Amžinai tave regėti.

9. *Gaida: Jėzus, kurs mana viltis, arba: Dieve Tėve*
danguje, Mt 3,1 [L-6]
M. - ,T Phillipp Fridrich Hiller, 1767

1. Štai, ateina Viešpats tau!
Kas tą linksmą žodį girdi,
Tark: karaliau, eikš veikiau;
Štai, aš atveriu tau širdį:
Eikš su savo švelnumu,
Savo meile, gerumu!

2. Eikš, tavu šventu krikštu
Aš jau tavo nuosavybė,
Evangelijos žodžiu
skelbęs savąją ramybę,
Tą malonę man suteik:
Viešpatie garbės ateik!

3. Eikš, pašalink iš manęs
Visa, kas tau nepatinka;
Apvalyk namus širdies,
Nes ji nuodėmėj pakrinka;
Apiplauk savu krauju
Kad joj būtų vėl švaru.

4. Eikš išganymui duotoj
Savo meilės Vakarienėj,
Kad vis nuotaikoj šventoj
Kaip dangum tavim tik vienu
Aš gaivinčiau šiam slėny
Jėzau, eikš, gyvenk many!

5. Eikš tu su sava Dvasia,
Kad ji vis mane raminti!
Ir, maldoj užtardama,
Iki tos dienos gaivintų,
Kai aš šauksiu mirtyje:
Eikš, o, Jėzau, pas mane!

Kalėdos

10. *Sava gaida, Lk 2,10-11 [L-27]*
M. Martin Luther, 1539, T. Martin Luther, 1535

1. Aš iš dangaus čion ateinu,
Naujieną gerą jums nešu.
Klausykitės didi, maži:
Naujiena ši tokia graži.
2. Jums šiandien gimė iš tyros
Mergelės išrinktos skaisčios
vaikelis nuostabiai gražus,
Kurs jums didžiausias džiaugsmas bus.
3. Tai Jėzus Kristus, Viešpats mūs,
Kurs iš bėdų išgelbės jus,
Jisai mielai jus išganys,
Nuo nuodėmių jus apvalys.
4. Palaima visą duos jis jums,
Kurią pritaisė Tėvas mums,
Kad su mumis visi drauge
Gyventute jūs danguje.
5. Dėmėkitės žymes gerai:
Tai prakartas ir vystyklai,
Ten guli kūdikis romus,
Pasaulio Viešpats prakilnus.
6. Todėl skubėkime linksmi
Visi su kerdžiais į tenai
Stebėt, ką Dievas mielame
Mums dovanojo Sūnuje.
7. Širdie, pažvelk tu atidžiai:
Kas guli prakarte saldžiai?
Kas gi tas kūdikis gražus?
Tai Jėzus, Viešpats mūs brangus.
8. Šlovingas ir meilus svety,
Tu ir manęs neaplenki,
Mane varge tu aplankai,
Kaip atsiteisiu tau už tai?
9. Visatos Viešpatie kilnus,
Kaip tu likai toks nežymus,
Jog prakarto šiene gulei,
Nors žemę, dangų tu valdei?
10. Jei šis pasaulis net visus
Paklotų savo tau turtus,
Tačiau visoj didybėj jis
Per menkas būtų tau lopšys.
11. Aksomas tavo ir šilkai
Stambi žolė ir vystyklai,
Kuriuos, karaliau malonus,
Šviti dangaus šlove skaistus.

12. Taip man parodai, kad visa
Pasaulio turtų prabanga,
Galybė žemiškos garbės
Neturi tau jokios vertės.

13. O, Jėzau, mylimas svety,
Lovelę švarią renk many
Gulėti gilumoj širdies,
Kad neužmirščiau aš tavęs.

14. Tuomet aš džiaugčiaus visados
Net savo dideliuos varguos,
Kalėdų giesmę tau saldžiu
Giedočiau vis širdies balsu.

15. Aukščiausiam Viešpačiui garbė,
Mums sūnų siuntusiam šlovė!
Tuo džiaugias angelai šventi,
Gadynę naują skelbdami.

11. *Gaida: Kokia skaisti žvaigždė aušros*
Jn 1, 14; 16 [L-29]
M. Philipp Nicolai, 1599, T.

1. Aukščiausiojo Sūnaus skaistus,
Širdžių ramintojau meilus,
Pagalba ir linksmybė:
Kaip atsiteisiu tau vertai,
Kad atnešei man maloniai
Išganymo pilnybę?
Viskas džiaugias,
Kad meilingai ir dosningai mums, Valdone,
Reiški savąją malonę!

2. Džiaugiuos malone, ką gavau,
Bet ką aš duosiu, nežinau,
Tau Jėzau skaistutėli!
Aukoju širdį, sielą tau,
Pašvėsk ir mano kūną sau,
Brangusis Kūdikėli!
Jėzau, teikis
Siela mano meile savo apmazgoti
Ir ją amžinai globoti!

3. Galvele, spindinti šlove,
Būk man keliarode žvaigžde,
Silpnųjų tu stiprybe.
Dangaus rasa mane šlakstyk,
O širdis liūdinčias maldyk
Savąją malonybe.
Jėzau Kristau,
Guosk mus, drąsink ir pašalink mūsų baimę,
Duok mums amžinąją laimę.

12. Gaida: Tesie garbė ir padėka
Jer 33,15 [L-37]
M. Nicolaus Decius, 1523

1. Aukštybėj Viešpačiui garbė
Už stebuklus malonės,
Jog meile tėviška dide
Jis globia savo žmones
Dėl savo mielojo Sūnaus,
Pasauliui siūsto iš dangaus
Išganymui žmonijos!

2. Malonės Tėvo lėmimu
Sūnus iš jo dievystės,
Priėmęs savo gimimu
Pavidalą žmogystės,
Sugriovė pragaro vartus,
Sutrynė žaltį ir taip mus
Ištraukė iš vergijos.

3. Todėl visi mes nuoširdžiai
Dėkokim Siutvėrėjui,
Drauge su angelais linksmi
Giedokim Atpirkėjui:
Valdove žemės ir dangaus,
Atėjęs prigimty žmogaus,
Tau dėkui už malonę!

4. Dėkojam su pamėgimu
Už tavo atėjimą,
Kad mes tavuoju gimimu
Įgijom atpirkimą:
Tikėjimo tvirtybės duok,
Ramybe mus apdovanok,
Apvainikuok palaima!

13. Gaida: Viešpatj liaupsink visatos valdovą
galingą; Iz 49,13 [L-33]
M. Halle 1741, T. Gerhard Tersteegen 1731

1. Džiūgaukit dangūs, ir jūs angelai, iš
linksmybės!
Chorai šventųjų, giedokite Tėvui šviesybės,
Kurs maloniai
Savąjį Sūnų čionai
Atsiuntė mums iš aukštybės!

2. Džiūgaukit, dangūs, ir kryžtaukit, žemiškos
šalys!
Nes nusidėjėlius gelbi patsai Visagalis!
Žemei taika,
Laimės godynė nauja!
Džiaukis kiekvienas bedalis!

3. Štai, koks stebuklas, kaip žeminas Viešpats
aukščiausias!
Štai, koks didumas jo dieviškos meilės
švenčiausios !
Likęs vaiku,
Nuodėmę neša žmonių
Dievo Sūnus tobuliausias!

4. Didis karaliau, iš meilės man kūdikiu gimęs,
Prarastą dangų man savo kančia sugrąžinęs,
Aš tau už tai
Širdį aukoju visai,
Nuodėmių jau išsigynęs.

5. Imanuėli, tik vieną tave aš mylėsiu,
Tau čia patikti aš stengsiuos vis, kiek tik
galėsiu.
Tau aš tikrai
Noriu tarnauti šventai,
Kol tik jėgų čia turėsiu!

14. Sava gaida; Ps 100,1-2
M. Johann Crüger, 1653, T. Paul Gerhardt Vokiečių
Nr. 27

1. Džiūgauk, mano širdužėle,
Šiuo metu,
Kai džiaugsmu
Gieda angelėliai,
Aida chorai, skelbia viskas
Taip saldžiai
Maloniai;
Gimė Viešpats Kristus!

2. Siųstas Tėvo Sutvėrėjo
Karžygys,
Mūsų jis
Gelbėti atėjo.
Pagal sandorą jo naują
Jo Sūnus
Kaip žmogus
Priėmė mūs kraują.

3. Broliai, sesers, eikim bėkim
Ir didi,
Ir maži
Mes pas jį skubėkim,
Kurs mus myli ir mus kviečia,
Mus varge
Kaip žvaigždė
Guodžia ir apšviečia.

4. Jei kenti tu kokį skausmą,
Štai, jame
Tau versmė
Rasis tikro džiaugsmo;
Jei juo sekti pasiryžęs,
Jis nuves,
Kur tavęs
Nebespaus joks kryžius.

5. Jėzau, leisk tave mylėti
Nuoširdžiai
Ir tvirtai
Vis tavim tikėti.
Tu, manos būties gybybe,
Per tave
Ir varge
Aš turiu ramybę.

6. Duok man tavo meilę girti
Ir vilty
Tik tavy
Čia gyvent ir mirti,
Pagaliau jau amžinybėj
Pas tave
Danguje
Būt džiaugsmų pilnybėj.

**15. Sava gaida, arba: Dėkokit Dievui visada, arba:
Aš iš dangaus čion ateinu;** Hbr 1,1-2 [L-39]
T.- Friedrich Adolf Krummacher

1. Garsinkim Dievą nuoširdžiai
Su angelais, žmonių vaikai!
Prašvito mums linksma diena,
Giedokim jam! Aleliuja!

2. Atėjo naktį iš dangaus
Pavidalu Žmogaus Sūnaus
Karalius meilės ir tiesos,
Mums atnešė tikros šviesos.

3. Skaistusis Tėvo atspindys,
Atėjo tarno rūbais jis,
Mūs išganytojas brangus,
Parvest mus į dangaus namus.

4. Kurs viešpatauja ten aukštai,
Gyveno kaip žmogus čionai,
Kad mes turėtume jame
Dalies jau čia ir danguje.

5. Jisai ir mus dangaus keliu
Parves draugystėn angelų
Ir šituos mūsų drabužius
Pakeis į dangiškai gražius.

6. Tad garbinkim liaupsės balsais
Jį mes drauge su angelais!
Prašvito mums linksma diena,
Giedokim jam! Aleliuja!

**16. Sava gaida arba: Visa širdim aš vis linksmai,
arba: Dėkokite, žmonių vaikai**
Iz 11,2; Fil 2,7; Gal 4,4–5 [L-36]
*M. Nicolaus Herman, 1554 T. Nicolaus Herman,
1560*

1. Krikščionys, girkit nuoširdžiai

Jūs Viešpatį dangaus
Už atsiuntimą žemei šiai
Mylėtinio Sūnaus.

2. Sūnus atėjo jo valia
Palaimos mums atnešt,
Mus žodžio gyvojo galia
Keliu gyvatos vest.

3. Atėjo čia vargingas jis
Be turtų ir valdžios,
Patraukiančių žmonių akis
Puikybe prabangos.

4. Atėjo jis dangaus šviesa
Mus iš tamsos išvest,
Mus Dievo amžina tiesa.
Isganymui pašvęst.

5. Jis moko mus pasaulio vengt
Ir duoda tam jėgų,
Malone veikus jis uždengt
Kaltės silpnų žmonių.

6. Jisai viltim paguodžia mus
Geresnės ateities;
Nebijom, nors mūs šėtra lūš,
Nei grabo, nei mirties.

7. Mums karalystėn jis duris
Kadai atvers plačiai;
Už meilę Dievą girkit vis,
Krikščionys, nuoširdžiai!

17. Sava gaida; Lk 2,1-15

Mūs džiaugsmui gimė prakilnus
Sūnus skaisčios mergelės,
Pražuvėlių viltis, saldus
Palaimintas vaikelis.
Ir jei nebūtų gimęs jis,
Pasauliui grėstų pražūtis;
Jis gelbės mus iš prapulties.
O, Jėzau, Viešpatie brangus,
Žmogum užgimęs, sergėk mus
Nuo pragaro baisios ugnies.

**18. Gaida: Mūs džiaugsmui gimė
Oz 2,19**

1. O, Kristau, Viešpatie dangaus,
Nuo tėvo mums atėjęs
Prastu pavidalu žmogaus
Ir žūvančius mylėjęs:
Suteik ramybės mums šventos,
Apgink nuo piktojo klastos,
Kad kaimenė neklystų;
Parodyk kelią jai tiesos
Ir ją įvesk po šios kovos
Į savo karalystę!

19. Sava gaida
Fil 4,4 [L-28]
M. Johann Gottfried Herder, 1807

1. O, džiaugsminga,
išganinga
Ta Kalėdų skaisti diena!
Pasaulis nyko,
Kristus atvyko;
Džiaukis, krikščionija apšviesta!

2. O, džiaugsminga,
išganinga
Ta Kalėdų skaisti diena!
Kristaus gimimas
Tau atpirkimas:
Džiaukis, krikščionija apšviesta!

3. O, džiaugsminga,
išganinga,
Ta Kalėdų skaisti diena!
Džiaugsmas aukštybėj.
Žemėj ramybė:
Džiaukis, krikščionija apšviesta!

20. Gaida: Tesie garbė ir padėka

Jn 1, 16

[L-25]

M. Martin Luther, 1529

1. O, ta Kalėdų dovana,
Saldžiausioji linksmybė!
Dangaus galybės ir visa
Jo angelų daugybė
Gana iššlovint negalės
Aukščiausio meilės didelės,
Atsiuntusios mums šviesą.

2 Atvėrė jis duris dangaus —
Didžių džiaugsmų daugybės
Dėl savo viengimio Sūnaus,
Mums duoto iš aukštybės.
Nūn Jėzui Kristui maloniam
Mūs Išganytojui brangiam,
Giedokim Aleliuja.

3. Dėkingos sielos, nūn linksmai
Garsinkit Jėzaus šlovę,
Kursai atvėrė mums mielai
Versmių malonės srovę,
Iš jo šventos širdies gelmių
Beplūstančią ant mūs visų
Šioj ašarų pakalnėj.

4. Aleliuja, Aleliuja
Giedokime širdingai!
Prie vakarienės stalo čia
Pašlovinkim džiaugsmingai
Šviesybių tėvą danguje
Ir Sūnų jo dešinėje
Bei šventą Dvasią. Amen.

21. Sava gaida

Iz 9,6; Hbr 2,14

[L-38]]

M. Johann Schop, 1641, T. Johnn Rist, 1641

1. Pabusk, o, dvasia su džiaugsmu
Skubėk priimt garbingai
Tą kūdikį, kursai vardu
Pagalba Stebuklinga.
Jis šioj tylioj, šventoj nakty
Atėjo mūsų prigimty
Sutaikint Dievą mielą
Su mūsų vargše siela.

2. O, sveikas didis karžygy,
Karaliau amžinybės,
Skaisčiausias Dievo atspindy,
Tu Viešpatie ramybės!
Lig savo amžiaus pabaigos
Aš tau dėkosiu visados,
Kad globi iš malonės
Mus nuodėmingus žmones.

3. Bet ką gi, Viešpatie šlovės,
Viltie mūs ir gyvybe,
Žmogus aukoti tau galės
Už meilę ir gerybę?
Aš kūnu, siela ir širdim,
Dvasia, žodžiu, darbais, mintim,
Būdu ištikimiausiu
Tau nuolatos tarnausiu.

4. Liaupsė ir gyrius, padėka Tau
Jėzau, meilės Saule,
Kad mano broliu tu tapai
Ir įveikei pasaulį:
Leisk man šiuo išganiu metu
Čia visad nuoširdžiu būdu
Girt tavąją gerybę,
Paskui per amžinybę.

22. Gaida: išaušo mums skaisti diena, arba: Aš iš dangaus čion ateinu, Ps 68,5 [L-31]
M. Nicolaus Herman, 1560, T. Paul Gerhardt, 1653

1. Tau giedame, svety skaistus,
Imanueli prakilnus;
Dangaus gėlė, aušros žvaigždė,
Malonės tu gyva versmė.

2. Aš, tavo menkas mokinys,
Tave širdingai myliu vis,
Tačiau ne taip karštai, šventai,
Kaip kad to noriu aš tikrai.

3. Valia stropi, jėga menka,
Tačiau malonė gi tava
Juk neatstums skurdžios širdies,
Nei to, ką ji tau duot galės.

4. Nors pilnas nuodėmės kalčių,
Elgiaus ne taip, kaip kad turiu,
Tačiau tu tam ir atėjai,
Kad atsiversčiau tau visai.

5. Be baimės tad tavęs tveriuos,
Mane ištrauksi iš bėdos,
iš nuodėmių tamsios nakties,
Iš amžinos baisios mirties.

6. Tu mano Viešpats ir galva:
Aš tau tarnausiu visada,
Kaip tavo kūno sąnarys
Ir tavo dvasios valdinys.

7. Giedosiu visados linksmi
Tau Aleliuja aš čionai
Ir dar linksmiau jau danguje
Šventųjų angelų pulke.

23. Sava gaida, Lk 2,6.7.11 [L-23]
M. Franz Gruber, 1818, T. Joseph Mohr

1. Tyli naktis, šventa naktis!
Jos tamsoj budi vis
Tvarte vien tik švenčiausia pora:
„Kūdikėli, tu prakarte čia
Mik ramybėj saldžiai,
Mik ramybėj saldžiai!“

2. Tyli naktis, šventa naktis!
Didė jos paslaptis,
Piemenims paskelbta angelų,
Visai žemei ataida džiaugsmu:
„Išganytojas čia,
Išganytojas čia!“

3. Tyli naktis, šventa naktis!
Koks meilus šypsulys,
Kristau, spindi iš lūpų tavų,
Mušant valandai laimės žmonių
Tavo užgimimu,
Tavo užgimimu!“

24. Sava gaida [L-34]
Iz 11,1; Jer 23,5
M. Michael Praetorius, 1609

1. Žinau aš skaisčią rožę
Švelnios trapios šaknies,
Kilmė jos ir jos grožė
Iš Jėšės giminės.
Sukrovė žiedą ji
Mums baltą šaltą žiemą
Naktužės vidury.

2. Tą skaisčiąją roželę,
Jau skelbtą pranašų,
Mums Marija mergelė
Atanešė laiku.
Iš Dievo valios ji
Pagimdė Kūdikelį
Naktužės vidury.

3. Gėlelė ta skaisčioji
Tokios saldžios kvapties:
Išblaško jos stiprioji
Šviesa miglas nakties.
Vaikelis tas ištis
Išgelbi mus iš vargo
Ir amžinos mirties.

4. O, Jėzau, guosk malone
Mus šiam slėny raudų,
Įvesk po šios kelionės,
Draugystėn angelų,
Pas tėvą, kur linksmi
Dangaus palaimoj girsim
Tave mes amžinai!

Senieji ir Naujieji metai

25. Sava gaida, arba: Dievo Sabatos ramybė
Pat 2,7-8 [L-50]
M. Johann Crüger, T. Johnn Rist, 1642

1. Jėzau, man padėk laimėti,
Leidęs man naujus metus;
Leisk naujoms jėgoms klestėti,
Tvirtus išlaikyk žingsnius.
Naują laimę ir gerovę
Man suteik sava malone.

2. Ką manysiu, ką pradėsiu,
Tejvyksta per tave;
Ar miegosiu, ar budėsiu,
Jėzau, būk tu pas mane.
Palydėk mane išvykstant
Ir padėk vėl man sugrįžtant.

3. Guosk mane savąja meile;
Dieve, išklausyk mane,
Kai su liūdesiu ir baile
Šauksiu sielvarte tave:
Teikis bėdose raminti
Ir nuo nuodėmių apginti.

4. Viešpatie, tegu šie metai
Man šventi bus nuolatos,
Kad palaimoj ir sveikatoj
Vis gyvenčiau be klastos
Dievobaimingai teisingai,
Padedant tau maloningai.

5. Jėzau, duok praleist laimingai
Šiuos pradėtuosius metus,
Pats išvesk mane meilingai,
Pro visokius pavojus.
Aš tave per amžius girsiu,
Kai nuo čia jau atsiskirsiu.

26. Gaida: Nūn ilsis laukas, miškas
Pr 32,10 [L-48]
M. T. Simon Dach

1. Kas metai ir kasdieną
Su valanda kiekviena
Trumpės mūs laikas vis;
Mūs amžius čia vis nyksta,
Senatvė greit parvyksta,
Kas laiko bėgį sulaikys?

2. Jis eina ir nelaukia,
Su juo mūs amžius plaukia,
Kas diena dyla vis:
Čia viskam lemta griūti,
Sunykti ir pražūti,
Nes viską ardo laikas šis.

3. Seniesiems metams dingus,
Nauji ateis netingūs,
Prie galo vėl pradžia.
Žemai saulelė ėjo,
Bet vėl aukščiau pradėjo
Riedėt, skaisčiau mums šviesdama.

4. Taip pat ir mes, nors mirsim,
Į nieką nepavirsim:
Po laiko amžius bus.
Nors po žeme supūsim,
Bet prikelti vėl būsim,
Paliksime tamsius kapus.

5. O, Amžina Būtybe,
Kuri sava gerybe
Mums laimini metus,
Duok čia šventai gyventi,
Kol teiksies pargabenti
Mūs sielas į dangaus namus!

27. Gaida: Tesie garbė ir padėka
1 Sam 7,12; 2 Sam 7,18 [L-274]
M. Peter Sohren, 1668, T. Amille Juliane

1. Lig šiolei Dievas laikė vis
Mane didžioj malonėj
Ir dieną naktį globė jis
Gyvenimo kelionėj,
Lydėjo apsauga sava,
Mane ramino visada,
Lig šiolei man padėjo!

2. Tau Dieve, gyrius, padėka
Už tą ištikimybę,
Kurios kas dieną vis nauja
Man tekdavo pilnybė;
Įsirašau aš tai širdy:
Tava malonė man kely
Lig šiolei vis padėjo!

3. Padėk man, Dieve, ir toliau,
Padėk man vis iš naujo:
Padėk visur, tave prašau,
Padėk dėl Jėzaus kraujo;
Padėk lig amžiaus pabaigos
Dėl Kristaus kruvinos aukos,
Padėk man kaip lig šiolei!

28. Gaida: Pabusk, tu mano siela
Ps 40,12; 1 Sam 7,12 [L-44]
M. Johann Cruger, 1649, T. Paul Gerhardt 1653

1. Maldingai mes giedokim
Ir Viešpačiui dėkokim,
Kurio malonė didė
Išlaiko mūs gyvybę.

2. Metus po metų baigiam
Ir į naujus vis žengiam;
Nors retkarčiais pavargstam,
Gyvename ir tarpstam.

3. Kaip motinos meilingai
Perkūnijoj baisingoj
Vaikus čia žemėj gina,
Juos drąsina, ramina:

4. Taip pat nelaimėms siaučiant
Ir sielvartams mus spaudžiant,
Savęsp mus Dievas glaudžia
Ir savo meile guodžia.

5. Teik visad mums pagalbą
Ir laimink mūsų darbą,
O, Tėve, iš aukštybės,
Šaltini mūs linksmybės!

6. Paguosk vargingas širdis.
Kurios malonės ilgis.
Duok kryžiuje tvirtybės,
Drąsos, vilties, kantrybės.

7. Stabdyk vargų siautimą
Ir kraujo praliejimą,
Tegu visur gerovės
Ir džiaugsmo plaukia srovės.

8. Duok dovaną didžiausią,
Suteik mums savo Dvasią,
Kuri čia mus pašvęstų,
Į tavo dangų vestų.

9. Tai visa mums suteiki,
Ko mūs palaimai reikia,
Šiais metais vėl iš naujo
Dėl Jėzaus Kristaus kraujo.

29. Gaida: O, mūsų Tėve danguje
Hbr 10,36 [L-45]
M. Martin Luther, Bohemijos broliai, T. Georg Werner

1. O, Dieve Tėve malonus,
Palaimink mums naujus metus;
Nuo karo, bado, maro mus
Apsaugok, Viešpatie brangus.
Bažnyčią savo šelpk ir gink,
Malone stiprink ir gaivink.

2. Žodžiu šventuoju mus ganyk,
Tiesos Dvasia pašvęsk, valdyk,
Ramybę savo dovanok,
Malone tėviška globok
Per Kristų, kurs vis tas patsai
Mums vakar, šiandien, amžinai.

30. Gaida: Kristus mana gyvybė
Hbr 13,8 [L-43(M.L-509)]
M. Melchior Vulpus, 1609, Bartolomeus Gesius, 1603

1. Pasibaigė jau metai,
Bet tavo meilė ne:
Ji man vėl šviesti keta
Ir laiminti mane.

2. Nors turtai žus ir laimė,
Užmirš mane draugai,
Tačiau tavoji meilė
Paliks man amžinai.

3. Jaunystės grožis nyksta
Ir jėgos su laiku,
Bet tas dvasia atgimsta,
Kuriam esi draugu.

4. Prabėgo mano dienos,
Jau vakaras arti,
Bet siela man visviena
Rami, linksma tavy.

5. Nors šiandien man nutrūktų
Gyvenimo gija,
Bet man dvasia nežlugtų,
Nes tu jos gyvata.

6. Nebaido kapas šaltas,
Aplink jį jau šviesu,
Nes kryžius juk iškeltas,
Kuriuo laimėjai tu.

7. Nors sąžinė kankinsis
Dėl nuodėmių kaltės,
Bet tu mane ramisi
Ir glausi prie savęs.

8. Tu globsi nuo pavojų,
Pagydysi ligas,
Man laiminsi rytojų
Ir stiprinsi jėgas.

31. Sava gaida, arba: Garsinkim Dievą nuoširdžiai,
arba: O, Jėzau, tu pas mus ateik, arba: Aš iš dangaus čion ateinu
Ps 67,8; Ps 86,12 [L-42(M.L-27)]
M. Martin Luther, T. Johann Steurlein, 1588

1. Praleidę jau senus metus,
Dėkojam, Viešpatie brangus,
Kad tu malone nuolatos
Apsaugojai mus nuo bėdos.

2. O, Dievo amžinas Sūnau,
Padėk mums visad ir toliau,
Vis savo kaimenę ganyk
Ir ją pavojuos išlaiky.

3. Mums Žodžio neatimk brangaus,
To sielų turto išganaus;
Nuo kreivo mokslo, nuo klaidos
Apsargėk, gink mus visados.

4. Padėk pasaulio kelio vengt,
Tiesiu taku padoriai žengt;
Senų kaltybių neatmink,
Malonės turtais vėl gaivink.

5. Duok mums krikščioniškai gyvent,
Sveikiems malonėje pasent,
Ramiai užmigti tavyje,
Linksmi pabusti danguje.

6. Kad girtume gražiais balsais
Tave tenai su angelais:
Pripildyk mus tokios vilties
Dėl vardo savojo garbės.

Išmintingieji

32. Sava gaida

Ps 45; Apr 22, 16-17

[L-52]

M. Philipp Nicolai, 1599, T. Philipp Nicolai, 1599

1. Kokia skaisti žvaigždė aušros,
Pilna malonės ir tiesos,
Mums nuo Aukščiausio spindi!
O, Dovydo Sūnau gražus,
Karaliau šventas ir teisus,
Tu užvaldei man širdį:
Meilės pilnas,
Maloningas, gailėstingas ir dosningas,
Prakilnus, didžiai šlovingas!
2. Skaistusis perle iš dangaus,
Sūnau tu Dievo ir žmogaus,
Karaliau šlovingiausias!
Tu mano sielos lelija,
O Evangelija tava
Man penas maloniausias.
Jėzau Kristau,
Oziana! Dvasios Manna, kad ir mirsiu,
Jau tavęs aš neužmiršiu.
3. Tu, šviesa dieviška, patsai
Įžiebk gi širdyje giliai
Man liepsną meilės savo:
Apimk mane, idant tikru
Išlikčiau amžinai nariu
Aš surinkimo tavo.
Duok, kad visad
Meilėj augčiau ir ragaučiau tyro džiaugsmo
iš įdiegto meilės jausmo.
4. Aš džiaugsmo dangiško turiu,
Kai žvilgis dieviškų akių
saldžiai mane ramina,
O žodžio tavojo tiesa
Ir tavo kraujas su Dvasia
Man sielą atgaivina.
Jėzau, širdį
Man sušildyk, ja pripildyk, ko maldauju:
Tavo meilės aš geidauju.

5. O, Dieve Tėve, tu mane
Prieš amžius savo Sūnuje
Jau pamilai Švenčiausiai!
Tavasis viengimis Sūnus,
Širdies jaunikis man brangus,
Mane paguos meiliausiai!
Tikrą laimę
Ten aukštybėj, jo šviesybėj aš patirsiu,
Amžinai tenai jį girsiu.

6. Skambėkite stygų garsai,
Aukštos liaupsės giesmių balsai,
Džiaugsmingai, maloniausiai.
Aš šiandien, ryt ir nuolatai
Su Jėzumi čia ir amžinai
Gyvensiu laimingiausiai!
Gauskit, užkit
Džiaugsmo psalmės! Berkit palmes
Visagaliui,
Jam, didžios garbės Karaliui!

7. O, kaip aš nuoširdžiai džiaugiuos,
Kad mano Viešpats, kurs danguos,
Visko pradžia ir galas!
Jisai man rojų dovanos,
Kur laimę teiks be paliovos
Jo Vakarienės stalias!
Amen, Amen!
Eikš, o Saule, mano laime, čion veikiausiai,
Laukiu aš tavęs karščiausiai.

33. Gaida: Dėkokit Dievui visada
Apr 22, 16 [L-53(M-149)]
M. Gochshein/Redwiz, 1628, T. Peter Hagius

1. Mes džiaugiamės visi drauge,
O, Dieve, tavo šviesoje,
Kurią mums iš dangaus siuntei,
Kuria mūs sielas aplankei.

2. Sėdėjome mirties tamsoj,
Pražuvę nuodėmės valdžioj!
Dabar gi šviečia kaip žvaigždė
Mums tavo žodis širdyje.

3. Tešviečia ta šviesa skaisti
Visiems žmonėms arti toli,
Kad, vedami jos spindulių,
Mes eitume tikru keliu.

4. Sūnau tu Dievo ir žmogaus,
Tiesos Karaliau iš dangaus,
Mes neverti tokios didžios
Malonės, tavo apreikštos.

5. Tu mus sava Dvasia graudenk,
Prie gero mūsų širdis lenk,
Nes mes Silpnieji be tavęs
Negalim nieko iš savęs.

6. Priimk padėką ir maldas,
Kaip nuolankios širdies aukas
Iš mūsų, savo valdinių,
Karaliau žemės giminių.

34. Gaida: O, Jėzau, šviesa amžina
Iz 49,6; 60,1 [L-56]
M. Nürnberg, 1676, T. Johann Heermann, 1630

1. O, Jėzau, Viešpatie šlovės,
Apšviesk nežinančius tavęs,
Juos savo kaimenėn suvesk
Ir sielas jiems tiesa pašvėsk.

2. Pripildyk išganios šviesos,
Kurie dar apimti tamsos;
Apšviesk jų širdis ir protus,
Kad liautųs garbinę stabus.

3. Kurie atpuolę nuo tavęs,
Patrauk vėl meile prie savęs,
Kad atsiverstų nuo klaidos
Ir grįžtų prie tavos tiesos,

4. Atverk tu klausą kurtiniams,
Atrišk liežuvį nebyliams,
Neišpažįstantiems viešai,
Ką tiki jų širdis tikrai.

5. Apjakėliams akis paliesk
Ir gyvuoju žodžiu apšviesk,
Gražink atskilėlius visus,
Sutvirtink dvasioj nestiprius:

6. Tai su mumis visi drauge
Čia žemėje ir danguje
Už tą malonę visados
Jie nuoširdžiausiai tau dėkos.

Gavėnia

35. Gaida: Kur dėl kalčių

Iz 53, 5; 1 Pt 2, 24

[L-68]

M. Leipzig 1625, T. Martin Rutilius, 1604

1. Aš versmeles

Žinau penkias,
Kurios gyvybę duoda;
Iš jų širdis
Sau semias vis
Ramybę ir paguodą,

2. Pats Kristau, tu

Šaltinis jų,
Versmelės žaizdos tavo
Iš jų gelmių
Atgaivinu

Aš vargšę sielą savo.

3. Sunkias, karčias
Tavas kančias
Aš visados atminsiu
Ir nelemtus
Piktus geismus
Kryžiuosiu bei marinsiu.

4. Viltie mana,

Šventa liepsna
Uždek tu mano širdį,
Neleisk manęs
Čia nuo tavęs
Jau niekam beatskirti.

5. Tad aš kadai

Tikrai linksmai,
Palikęs šį pasaulį,
Ties sostu jau
Dėkosiu tau
Už tavo didžia meilę.

36. Gaida: Džiaukis, mano siela džiaukis

Lk 23, 28; 1 Kor 1, 23

[L-70]

M. Loys Bourgeois, 1551, T. Lourentius Laurenti

1. Ašarokit, akys mano,
Graudžiai verk, mana širdie,
Apraudok kaltybę savo
Gailesiu ir dejone.
Avinėlis kantrume
Eina mirti už tave,
Už visos žmonijos bėdą
Kęsti vargą, nešti gėdą.

2. Viskas turi išsipildyt,
Ką parašė pranašai:
Dievo rūstį Kristus tildyt
Apsilankė į čionai.
Štai, Aukščiausiojo Sūnus
Kenčia už žmonių vaikus
Ko didžiausią išjuokimą,
Keiksmą, kerštą ir plakimą.

3. Viešpaties kančias giliausias
Nuolat apmąstyk, širdie,
Jog jos ragina rimčiausiai
Atsiversti ir tave!
Tavo vietoj ir už tai,
Ką nusipelnei patsai,
Nusidėjėli piktasis,
Kenčia Jėzus nekaltasis.

4. Eik su Jėzum, širdužėle,
Į Golgotą verkdama
Nuodėmių savųjų dėlei,
Dievą Tėvą meldama,
Kad į nuopelnus brangaus
Savo mielojo Sūnaus
Maloningai paveizdėtų
Ir tavęs pasigailėtų.

5. Jėzau, kai tave taip skaudžiai
Kryžiuoj kenčiantį regiu,
Aš su ašaromis graudžiai
Vien maldauti tegaliu:
Kurs neši žmonių kaltes,
Ak, pasigailėk manęs,
Nes juk karčios kančios tavo
Man išganymą atgavo.

6. Tau aukon aš atnašausiu
Savo pajėgas visas,
Siela, kūnu tau tarnausiu
Per gyvenimo dienas.
Kas tau nepatinka, tai
Numarink many visai,
Kad tik tau gyvent galėčiau,
Miręs dangų paveldėčiau.

37. *Sava gaida, arba: Džiaukis mano siela, džiaukis, arba: Mano siela su linksmybe*
Rom 8, 35 [L-84 (M.L-500)],
M. Geistlich Genf, 1551, T. Ahasverus Fritsch.

1. Atpirkėją aš mylėsiu,
Jėzų Kristų vis šventai;
Visą amžių, kol krutėsiu,
Jo laikysiuos aš tvirtai.
Lauk pasauliniai džiaugsmi,
Nuodėmingi geiduliai!
Jūsų aš atsižadėsiu,
Atpirkėją tik mylėsiu.

2. Atpirkėją vis minėsiu!
Ko, pasauli, dar stebies
Mano karšta meile Jėzui?
Jis aukojos dėl manęs;
Jis man kelio švyturys
Ir dorybių pavyzdys.
Atpirkėją vis minėsiu
Ir tik vieną jį mylėsiu.

3. Atpirkėju aš sekiosiu;
Nuodėme, tu man grasi!
Gėda man, jei negodosiu
To, kurs mirė už mane!
Kas pasauliui pasiduos,
Savo Viešpatį kryžiuos!
Aš nuo nuodėmių atstosiu,
Atpirkėju vis sekiosiu.

4. Atpirkėjo aš klausysiu,
Sielvartuose ir varguos
Aš jam meilę išlaikysiu
Kas gi jį man užvaduos?
Niekas niekad negalės
Jo atskirti nuo manęs.
Atpirkėjo aš klausysiu,
Meilę jam aš išlaikysiu.

5. Atpirkėją aš mylėsiu.
Man jau nebekenks mirtis:
Kai į dulkes subyrėsiu,
Jėzus liks mana dalis,
Ten tad siela vis regės
Jį, kurs mirė dėl manęs.
Visą amžių, kol krutėsiu,
Atpirkėją aš mylėsiu.

38. *Gaida: Džiaukis, mano siela, džiaukis*
Jer 17, 14; Iz 53, 3 [L-83 (M.L-500)]
M. Loys Bourgeois, 1551, T. Paul Gerhardt, 1656

1. Dėkui, Jėzau, kurs mylėjai
Meile amžina mane,
Kurs už tai pats atkentėjai,
Kuo aš liūdninau tave!
Ak, kaip miela man budėt,
Dvasioj ir maldoj klūpėt
Po tuo kryžium, kur tu mielas,
Numirei dėl mano sielos.

2. Sielų Gelbėtojau, gydyk,
Kai sergu aš ir liūdžiu;
Mano sielvartą nutildyk,
Kai aš sąžinėj kenčiu;
Sielos baimę panaikink,
Mano širdį nuramink.
Jei krauju mane šlakstysi,
Mano skausmą numaldysi.

3. Įrašyk į mano širdį
Savo kruvinas žaizdas,
Kad nemirštinis išliktų
Jos man per visas dienas.
Tu skaisčiausia man viltis,
Tau priklauso jau širdis.
Duok čia man pas tavo kojas
Rasti meilės ir malonės.

4. Tavo kryžiaus aš vis tversiuos
Taip stipriai, kiek tik galiu,
Ir prie tavo kojų melsiuos
Su tikėjimu giliu.
Mano maldą išklausk
Ir meilingai pasakyk:
„Neliūdėk! Malone savo
Aš kaltės atleidžiu tavo!“

39. *Sava gaida*

Iz 53, 7; 1 Jn 1, 7

M. Martin Luther 1528

Dievo Avinėli,
Kurs pasaulio nuodėmę neši,
Pasigailėk mūs!
Dievo Avinėli,
Kurs pasaulio nuodėmę neši,
Pasigailėk mus!
Dievo Avinėli,
Kurs pasaulio nuodėmę neši,
Duok mums savo ramybę!
Amen. Amen. Amen.

40. *Gaida: Žemės ir dangaus Valdove*

Zach 9, 9; Sof 3, 14 [L-85]

M. pagal Heinrich Albert, 1642

1. Džiaukis, dukterie Ziono,
Būk, Jeruzale, linksma:
Tau lemta dangaus Valdono
Pavydėtina dalia!
Džiaukis iš visos širdies
Dėl tau teikiamos garbės!

2. Štai, karalius nemirtingas,
Viešpats galios amžinos
Asilaičiu, lyg vargingas,
Tavo vartuosna į jos,
Maloniai apšvies tave
Savo dangiška šlove.

3. Sveikink savąjį karalių
Ir priimk jį nuolankiai;
Pulk linksmi prieš jį ant kelių
ir dėkok jam nuoširdžiai,
Nes jis neša tau tikrus
Amžinos vertės lobius!

4. Jėzau, Viešpatie šventasis,
Išganytojau žmonių,
Viešpatauk ir mums, mielas,
Savo gyvuoju žodžiu
Ir valdyk mus visada
Savo dieviška galia.

41. *Gaida: Kas Dievui duodasi valdyti*

Jn 19, 30

[L-90]

M. Georg Neumark, 1641, T. Salomo Franck 1711

1. Jau atlikta! Jisai jau mirė!
Užmerkė Jėzus jau akis;
Ramybės Viešpats atsiskyrė,
Gyvybės Saulę gaubs naktis.
Mirties kova jau pabaigta:
Auka didžioji atlikta.

2. Jau atlikta! Nutilo tarus
Praamžiaus Meilė prakilni;
Palaužta širdį jau uždare
Šaltasis kapas akmeny.
Jėgų jėga jau išsemta:
Auka sunkioji atlikta.

3. Jau atlikta! Jūs mano kaltės,
Jau nebesmerkite širdies!
Nes Kristaus kraujas, dangų maldę,
Mane vadavo nuo mirties!
Ramybė kryžium man pirкта:
Auka šventoji atlikta.

4. Jau atlikta! Kadgi įvyktų,
Ko laukia siela ilgesy!
O, kadgi jis mielai sutiktų
Ilsėtis ir manoj širdy,
Kur meilės prirengta vieta:
Auka brangioji atlikta.

5. Jau atlikta! Pas Kristaus kryžiu
Numirsiu kūno geiduliams,
Pas kapą dvasioje atgysiu.
Bendraudamas su angelais.
Dangaus anga man atverta:
Auka didžioji atlikta.

42. Sava gaida

Iz 53, 4; 2 Kor 5, 21

[L-63]

*M. Bohemijos brolių, 1519, T. Sigmund von Birken,
1663*

1. Jėzau, aš tavas kančias
Noriu apmąstyti
Ir giliai į širdį jas
Sau įsirašyti,
Kad matyčiau vaizdą tą,
Kaip tada kentėjai,
Kai su mūs kalčių našta
Kryžiuje kabėjai.

2. Duok man dvasioje regėt
Visą tavo bėdą,
Ką turėjai iškentėt:
Baisią kryžiaus gėdą,
Sielos baimę ir žaizdas,
Sudaužytą kūną,
Pervertas vinių vietas
Ir dyglių karūną.

3. Ne tiktai tavas kančias
Leisk man apmąstyti,
Bet ir priešastis tikras
Duok man išmanyti.
Mano nuodėmės tave
Taip didžiai kankino
Ir kaip auką už mane
Kryžiuį numarino.

4. Jėzau, duok, kad aš tatai
Gailesy atminčiau,
Nuodėme tavęs naujai
Jau nebekankinčiau.
Kaip galėčiau tų daiktų
Neišsižadėti,
Dėl kurių turėjai tu
Taip didžiai kentėti?

5. Jei ims nuodėmės piktai
Pragaru bauginti,
Jėzau, teikis man patsai
Sąžinę raminti,
Jog manęs negali baust
Dievas pats teisisis,
Jei teikies mane priglaust,
Kristau malonysis!
6. Duok man, Jėzau, dėl tavęs
Noriai kryžių nešti
Ir iš nuolankios širdies
Kantriai vargą kęsti,
Čia tikrai mylėt tave.
Tau darbais dėkoti,
Kolei gausiu danguje
Tau gražiau giedoti.

43. Sava gaida

Iz 53, 6

[L-77]

*M. Wolfgang Weßnitzer, 1661, T. E. Ch. Homburg,
1659*

1. Jėzau, tu mana gyvybe,
Tu manos mirties mirtie,
Jėzau tu mana ramybe,
Jėzau, tu mana viltie,
Kad tu už mane kentėjai,
Man išganymą laimėjai,
Mielas Jėzau, aš už tai
Tau dėkosiu amžinai.

2. Iškentėjai išjuokimą,
Gėdą, spiaudulius, keiksmus,
Pančius, panieką, mušimą,
Dievo tu Sūnau teisus, —
Man per savo didžią kančią
Išvaduot iš velnio pančių.
Mielas Jėzau, aš už tai
Tau dėkosiu amžinai.

3. Dėl manęs buvai tu skriaustas,
Žaizdose tu nerimai,
Ir, už mano kaltę baustas,
Be paguodos tu alpai.
Tavo širdgėla ir baime
Aš turiu ramybę, laimę.
Mielas Jėzau, aš už tai
Tau dėkosiu amžinai.

4. Žiauriai tu buvai kamuotas,
Šmeižtas, niekintas didžiai,
Net erškėčiais vainikuotas,
Plaktas, išjuoktas piktai,
Kad mane tik išvaduotum,
Man garbės vainiką duotum
Mielas Jėzau, aš už tai
Tau dėkosiu amžinai.

5. Tu davei save sumušti
Man nuo teismo išganyt,
Nekaltai save apskusti —
Man ramybę nupelnyt;
Tu per sopulių kartybę
Dovanojai man teisybę.
Mielas Jėzau, aš už tai
Tau dėkosiu amžinai.

6. Dėl manęs didžioj kantrybėj
Meilės auką atlikai,
Mano išgesint kaltybei
Karčią kančią ragavai.
Mano nuodėmei naikinti
Tu davei save marinti.
Mielas Jėzau, aš už tai
Tau dėkosiu amžinai.

7. Mano puiką ir didybę
Išpirkai nuolankumu,
Per tave mirties galybė
Man negraso smarkumu,
Ką kentėjai savo skriaudai,
Tai išėjo mano naudai.
Mielas Jėzau, aš už tai
Tau dėkosiu amžinai.

8. Tau už visą tavo bėdą,
Tau už kruvinas žaizdas,
Gailią širdgėlą ir gėdą,
Kryžiaus mirtinas kančias,
Tau už tavo sielos baime,
Tau už man pelnytą laimę,
Mielas Jėzau, aš už tai
Tau dėkosiu amžinai.

44. Sava gaida

Jn 18, 39; Lk 23, 32

[L-65]

*M. Johann Crüger, 1640, T. Johann Heermann,
1630*

1. Mieliausias Jėzau, kuo tu nusidėjai,
Jog tokią kančią iškentėt turėjai?
Už kokią kaltę, kokią nedorybę
Bausmės smarkybė?

2. Dygiais erškėčiais galvą vainikuotas
Į veidą muštas, spiaudytas, kamuotas
Ir nukryžiuotas, girdytas kankynėj
Tulžim kempinėj!

3. Kodėl kentėjai tokį didį skausmą?
Piktybė mano tau uždėjo bausmę.
O, Kristau, mano nedorybių dėlei
Tai tu pakėlei!

4. Kokia meilinga tos bausmės paguoda!
Už avį kerdžius sielą atiduoda;
Gerasis Viešpats, tarnui neįstengiant,
Ir skolą dengia!

5. Buvau aš žuvęs nuodėmių gilybėj,
Kiaurai apsėstas melo begėdybėj.
Aš būčiau pelnęs pragarišką bausmę,
Baisingą skausmą!

6. Šventasis miršta, kurs teisingai elgės,
Piktasis gyvas, Dievui nusižengęs;
Kurs mirtį pelnęs, lieka išvaduotas,
Jis nukryžiuotas!

7. O, didė meilė ir gili be galo,
Tave atvedus į tą kryžiaus kelią!
Aš su pasauliu dūkti nesilioviau,
Kančias tau kroviau!

8. Garbės Karaliau, Meilės Tobulybe!
Kaip atmokėsiu tą ištikimybę?
Širdis negali nieko sugalvoti,
Ką tau aukoti!

9. Viena auka tau tik galės patikti:
Jei imsiu kūno geidulius marinti,
Kad neuždegtų ir vėl sielos mano
Piktybės senos.

10. Dėl tavo meilės tau pasiaukosiu,
Pakeisiu viską ir nesibijosiu
Nei kokio kryžiaus, paniekos, skriaudimo,
Net ir mirimo!

11. Kilnius šiuos norus žemiškoj kelionėj
Tu gi paremk pats dieviška malone
Ir numaldyk man, Atpirkėjau mielas,
Troškimą sielos!

12. Po žemės būvio, vainiku papuoštas,
Garbėn patekęs jau prieš Dievo sostą,
Danguj tau Jėzau, amžius aš dėkosiu,
Linksmi giedosiu!

45. Gaida: O liūdesys, o gailėsys
Ps 55, 19; Hbr 4, 9
M. Mainz 1628, T. Viktor Strauß,

[L-86]

1. Nūnai ir tu
Jau po kovų
Gulei į tylų kapą,
Jau atlikęs tobulai
Visą meilės darbą.
2. Nėra skausmų,
Aplink ramu,
Užmigo jau širdelė,
Su mūs nuodėmių našta
Ėjus kryžiaus kelią.
3. O, žeme, tu
Kapu šventu
Tapai per Dievo Sūnų
Nuo dienų, kada kape
Jis ilsėjos kūnu!
4. O, kaip nūnai
Ramiai saldžiai
Jau Viešpatyje mirę
Ilsis po visų vargų,
Kokius čia patyrę!
5. O, Jėzau, tu
Mums iš tiesų
Ramybę jau laimėjai,
Kai tu miręs, kaip kvietys,
Žemėje galėjai!
6. O, atgaivink
Ir nuramink
Tas širdis sielvartingas,
Kur po nuodėmių našta
Gailėsy kankinas!
7. Leisk pagaliau
Saviems veikiau
Parvykt į rojus džiaugsmą,
Kur visai jau nebebus
Nei kovos, nei skausmo,

46. Sava gaida
Iz 53, 7; Jn 1, 29
M. ir T. Nicolaus Docius, 1522

1. O, Dievo Avinėli
Kantrusis, šventas, nekaltas,
Mūs piktenybių dėlei
Ant kryžiaus medžio prikaltas,
Visų kaltes nešiojęs,
Save už mus aukojęs,
Pasigailėk mūs, o, Jėzau!
2. O, Dievo Avinėli
Kantrusis, šventas, nekaltas,
Mūs piktenybių dėlei
Ant kryžiaus medžio prikaltas,
Visų kaltes nešiojęs,
Save už mus aukojęs,
Pasigailėk mūs, o, Jėzau!
3. O, Dievo Avinėli
Kantrusis, šventas, nekaltas,
Mūs piktenybių dėlei
Ant kryžiaus medžio prikaltas,
Visų kaltes nešiojęs,
Save už mus aukojęs,
Duok mums ramybę, o, Jėzau!

47. Sava gaida

Sk 23, 10; Iz 50, 6

[L-66]

M. Hans Leo Hassler 1601, T. Paul Gerhardt 1656

1. O, Galva kruvinoji,
Pilna žaizdų sunkių,
Patyčioms papuoštoji
Erškėčių vainiku!
Kadaise apdabintą
Didžiausiąja šlove,
Dabar taip nukankintą,
Aš sveikinu tave!

2. O, dangiškasis Veide,
Kilnūs ir taurus,
Ak, kaip tave apspiaudė
Pasaulis šis žiaurus!
Kas tau akių skaistumą
Subiaurino piktai!
Kas tavąjį gražumą
Sudarkė nelemtai?

3. Pradingo jau tavųjų
Rausvų skruostų gražna
Ir lūpų maloniųjų
Raudonoji spalva!
Tai taip tave slogino
Galia mirties smarkios,
Taip baisiai nukankino,
Jog netekai jėgos.

4. Ką, Jėzau, tu pakėlei,
Tai mano vis našta;
Kalčių manųjų dėlei
Tu, Galva, sumušta!
Pažvelk, štai, aš vargingas,
Kursai bausmę pelniau,
Nevertas, nuodėmingas
Malonės sau prašau:

5. Priimk mane, gerasis
Ganytojau širdžių!
Šaltinį tu tyrasis
Gėrybių amžinų,
Tu gaivina meiliausiai
Mane Savu žodžiu,
Sava Dvasia man gausiai
Teikei dangaus džiaugsmų.

6. Nepeik, kad čia stovėsiu
Po tavo kryžium vis
Ir prie tavęs budėsiu
Kol plyš tava širdis.
Kada išblykš galiausiai
Tau veidas mirtyje,
Su meile širdingiausiai
Aplėbsiu aš tave.

7. Jaučiu aš šventą džiaugsmą,
Paguodą sau širdy,
Kai tik menu tą skausmą,
Kurį kentei mirty:
O, Atpirkėjau mielas,
Leisk dvasią tau pavest,
Po tavo kryžium sielai
Ramybę man atrast.

8. Širdingai tau dėkoju,
Kad kančiose mirties
Ant kryžiaus paaukojai
Gyvybę dėl manęs:
Leisk man pastoviai likti
Per amžių prie tavęs
Ir tavyje užmigti,
Kai man mirtis ateis.

9. Kai jau ir aš paskiausiai
Čionai turėsiu mirt,
Tad nuo manęs galiausiai
Tu teikis nesiskirt:
Kai man dienoj nelaimės
Širdis didžiai drebės,
O, trauk mane iš baimės
Tu dėl savos mirties!

10. Ateik manęs raminti
Paskiausioje bėdoj,
Savuoju kryžium ginti
Mirimo valandoj.
Tad į tave veizdėsiu
Tikėjimu linksmai,
Tavam glėby galėsiu
Numirti išganiai.

48. Sava gaida

2 Kor 5, 21; 1 Pt 2, 24

[L-62]

M. Leipzig, 1545, T. Justus Gesenius, 1646

1. O, Jėzau, kai kankinti
Ims nuodėmės mane,
Tada duok atsiminti
Man, Viešpatie, tave,
Kaip visą naštą mūs kalčių
Ant kryžiaus pasiėmęs,
Mirei tu nuo kančių.

2. Tavų kančių kartybė
Teragina mane
Mest nuodėmių biaurybę
Ir sekt paskui tave,
Kad niekad neužmirščiau tai,
Už kokią brangią kainą
Mane tu atpirkai.

3. Ak, teikis man padėti
Pakelt vargų naštas
Ir kantriai iškentėti
Net pajuokas, skriaudas,
Pasaulio nuodėmingo vengt
Ir pavyzdžiu tavuoju
Tiesos keliu vis žengt.

4. Duok, kad kitiems mokėčiau
Daryti, kaip tu man,
Kad artimą mylėčiau,
Tarnaučiau kiekvienam
Be jokio pelno ir klastos
Kaip tu man, Jėzau Kristau,
Iš meilės vien grynos.

5. Galop mane raminki
Tu savo kančiomis
Ir mirštant vis gaivinki
Tu savo žaizdomis,
Duok tavo nuopelnu tikėt,
Jog aš tave galėsiu
Jau amžinai regėt.

49. Sava gaida

Hbr 10, 14

[L-91]

M. Mainz 1628, T. Friedrich Spee, 1628

1. O, liūdesys,
O, gailesys!
Kaip tai neapraudoti!
Dievo viengimis Sūnus
Nešamas šarvoti!

2. Vargų vargai!
Jis nekaltai
Ant kryžiaus mirt turėjo;
Tuo iš didės meilės jis
Dangų mums laimėjo.

3. Žmogaus širdie!
Tiktai kaltė
Tavoji tai padarė;
Tavo nuodėmių darbai
Jį graban nuvarė.

4. O, ta miela,
Saldi burna,
Kaip žiauriai sudaužyta!
Kas be ašarų veizdės
Į ją sudarkytą?

5. O, koks laimūs
Tasai žmogus,
Kuris šventai apmąsto,
Kam Aukščiausiojo Sūnus
Guldomas į karstą!

6. O, Jėzau tu,
Karštai meldžiu,
Padėk man maloningai,
Kad ilgėčiau aš tavęs
Lig mirties širdingai!

50. Sava gaida

Rom 5, 8; 1 Jn 3, 16

[L-353]

M. Bamberg, 1732, T. Johanes Angelus

1. O, tu mano meilės Meile,
Sielos laime amžina,
Tu, kuri į skausmo gelmę
Ėjusi gera valia,
Ir už manąją kaltybę
Brangią auką atlikai
Ir pasaulio piktenybę
Kraujo kaina išpirkai;

2. Meile tu, kuri liūdėjai
Prakaite su raudomis,
Getsemanėje budėjai
Ir kovojai maldomis;
Tu, kuri bausmės smarkybę
Pasiėmus nuolankiai,
Dievo teismo rūstybę
Mirtimi numalšina;

3. O, tu Meile kilniaširdė,
Begaliniai atlaidi;
Meile išsverminga, didė,
Neįveikiama, stipri;
Meile dieviškosios galios,
Dovanojanti skriaudas,
Išjuoką piktosios valios,
Panieką, smūgius, žaizdas;

4. Meile, tu, kuri į kančią
Už pražuvėlius ėjai
Ir aukon už žmogų vargšą
Tu save atnašavai,
Nuopelnu savuoju brangiu
Mano skolą naikinai
Ir iš piktojo žabangų
Mano sielą vadavai;

5. Meile, aukai pasiryžus,
Kad tu už mane mirei,
Man Golgotoje ant kryžiaus
Turtą amžiną pelnei:
Kaipgi būsiu tau dėkingas
Už žaizdas, kančias mirties,
Kai ilsėsiuos aš laimingas,
Meile, prie tavos širdies!

6. Meile neišpasakyta,
Patvari lig pat mirties,
Tamsiame karste guldyta
Dėl manos šaltos širdies:
Dėkui tau, kad man gyvybę
Savo kryžium įgijai!
Globk mane, Šventa Būtybe,
Savo meilėj amžinai!

51. Gaida: Nūn ilsis laukas, miškas
Iz 53,4; 1 Tim 2,6 [L-64]
M. Nürnberg, 1539, T. Paul Gerhardt, 1647

1. Pasauli, štai, tavasis
Karalius amžinasis
Aukojas už tave,
Erškėčiais vainikuotas,
Ant medžio nukryžiuotas,
Jis alpsta miršta kančiose!

2. Žvelk, kaip jis sudaužytas;
Jo kūnas aptaškytas
Sunkių žaizdų kraujais!
Štai, kaip baisioj kankynėj
Kilnojas jo krūtinė
Širdies atodūsiomis giliais!

3. O, mano Atpirkėjau,
Kas gi tave galėjo
Taip plakti mirtinai?
Nesi juk pikto daręs,
Nei nuodėmei pritaręs:
Tu nedorybių nežinai.

4. Manoji piktenybė.
Ir nuodėmių daugybė,
Kaip smėlio pamary,
Jos taip tave kankino,
Į bėdą nugramzdino
Kančių baisiųjų sukury.

5. Turėjau aš kentėti
Ir skolą apmokėti
Apkaltas pragare,
Pats pelnės bausmę, gėdą
Ir visą tąją bėdą,
Kurioj tu už mane mirei.

6. Tu, Jėzau maloniausias,
Neši naštas sunkiausias,
Sloginusias mane;
Erškėčiais vainikuotas,
Nekaltas nukryžiuotas,
Savim mane tu gaivini.

7. Tau, Viešpatie meilingas,
Aš daug labai skolingas,
Už meilę visada.
Dvasia ir kūnu, siela
Aš tau, o, Jėzau mielas,
Tarnauiu darbu ir tiesa.

8. Save aš pats kryžiuosiu,
Su geiduliais kovosiu,
Kiek jėgos išgalės;
Kas tau netinka, vengsiu,
Tavim sekt pasistengsiu,
Kiek tavo meilė man padės.

9. Dejonijų tavo raudos,
Kaip tavo meilės aidas,
Širdy man teskambės,
Galop mane po vargo
Te atilsio į dangų —
Į tavo džiaugsmą palydės.

52. Gaida: O, Galva kruvinoji

Mt 26, 26-29; Jn 13, 1-15

[L-74]

*M. Hans Leo Hassler 1601, T. Adomas Šernas,
1942*

1. Prieš pat šventas Velykas, —

Žinodamas gerai,

Jog priešams išdavikas

Jį pardavė slaptai, —

Savuosius šiam pasauly

Mylėjęs nuolatos,

Išrodė Jėzus meilę

Jiems iki pabaigos.

2. Tą naktį paskutinę,

Kai didis liūdesys

Taip spaudė jo krūtinę

Ir slėgė jo mintis:

Jis stiprint nepaliovė

Jų širdis tiesoje,

Jiems kojas apiplovė,

Nušluostė drobule.

3. Kai sielas gniaužė baime

Tamsi šalta naktis,

Skaisti karšta jo meilė,

Stipresnė nei mirtis,

Saldžiausiai jiems kalbėjo

Nemirštinus žodžius,

Kuriuos jie įsidėjo

Į širdis ir protus.

4. Sėdėdamas už stalo,

Liūdnai prabilo jis:

„Aš švęst geidžiau be galo

Velykas su jumis

Pirma nekaip kentėsiu.

Iš tikro jums sakau:

Čia jų nebeturėsiu

Nuo šios dienos daugiau“.

5. Jiems valgant Vakarienę,

Jisai šventa ranka

Nuo stalo ėmęs duoną,

Palaimino malda,

Ją laužė ir jiems davė,

Ir tarė šiuos žodžius:

„Yra tai mano kūnas,

Kurs duodamas už jus!“

6. Taip pat po Vakarienės,

Sėdėdamas tarp jų,

Palaimino ir davė

Jiems taurę su vynu:

„Tai sandora naujoji

Jums mano kraujyje

Kurį už jus aukoju

Ant kryžiaus mirtyje.

7. Tai valgykit ir gerkit,

Atmindami mane,

Vis likit mano meilėj

Ir mokslo tiesoje“.

Ak, kaipgi neminėsiu

Aš, Viešpatie, tavęs?

Karštai tave mylėsiu

Aš iš visos širdies!

53. Gaida: Jėzus, kurs mano viltis

Iz 53, 6; Jn 19,5

[L-67]

M. Johann Crüger, T. Benjamin Schmolck, 1672

1. Siela, į Golgotą bėk,
Klaupk po kryžium Atpirkėjo
Ir su atgaila minėk,
Kiek jis dėl tavęs kentėjo,
Jei nesigraudintum tuo,
Tu kietesnė nei akmuo.

2. Štai, ant kryžiaus jis aukštai
Tarp dangaus ir žemės kaba,
Lieja kraują nekaltai
Už visos žmonijos labą
Ir su sielvartu didžiu
Miršta nuo baisių kančių.

3. Dievo Avinėli tu,
Kaip didžiai mane mylėjai,
Jog naštas manų kalčių
Ant savęs tu užsidėjai!
Man iš pražūties vaduot
Tu daveisi nukryžiuot.

4. Avinėli be dėmės,
Garbinu aš meilę tavo;
Žvelk nuo kryžiaus ant manęs,
Kaip liūdžiu aš dvasioj savo,
Kad širdis tau nuo kančių
Plyšta dėl manų kalčių.

5. Kuo gi aš už tas kančias,
Jėzau, tau atsidėkosiu?
Savo vargšę širdį aš
Tavo meilei paaukosiu:
Nors man kryžius teks patirt,
Noriu tau gyventi ir mirt.

6. Leisk man tavo žaizdose
Dvasioj slėptis ir gyvuoti,
Rūpesčiuos ir bėdose
Tavo rankai pasiduoti,
Kai per kryžių ten vedi,
Kur tu Jėzau, pats esi.

7. Mano geidulius kryžiuok,
Kad griežtai pasaulio vengčiau,
Ir tvirtumo širdžiai duok,
Kad tik tau vienam gyvenčiau:
Lig mirties būk man skydu,
Sargu, dvasios vadovu!

8. Kai ir man jau mirt reikės,
Teikis tu mane priglausti;
Tavo žaizdose galės
Siela baimės nebejausti.
Kas jose čionai užmigs,
Amžinai laimingas liks.

54. Sava gaida, arba: Prie Babylono vandenu
Jn 1, 29; 1 Pt 1, 18-19 M. Wolfgang Dachstein,
1525, T. Paul Gerhardt, 1647

1. Štai, Avinėlis nuolankiai
Pasaulio kaltę neša,
Su kryžium eina paklusniai,
Nekaltas kraujas laša.
Be galo lėnas ir kantrus,
Be žado eina jis romus
Į užmušimo vietą;
Prisiima sunkias skriaudas,
Smūgius ir gėdą ir žaizdas
Ir kryžiaus mirtį kietą.

2. Tas Avinėlis nuo mirties
Vadavo mano sielą,
Uždengdamas manas kaltes,
Pats siųstas Dievo mielo,
„Sūnau, eik gelbėti žmonių,
Teisybės mano pasmerktą
Rūstybei, teismo bausmei;
Bausmė sunki, narsu smarki:
Atpirkti juos tik tu gali
Per kraują, kryžiaus skausmą”.

3. „Taip, Tėve, aš širdim visa
Tavęs mielai klausysiu;
Kaip liepia man tava valia,
Aš viską padarysiu“.
O, meile nuostabios jėgos!
Tu dėl pražuvėlio žmogaus
Paveržus Dievui Sūnų,
Galėjai leisti nužudyti,
Į šaltą kapą paguldyti
Jo dieviškąjį kūną!

4. Kol būsiu gyvas, aš tave,
O, Jėzau, vis minėsiu
Ir vis tave, kaip tu mane,
Aš nuoširdžiai mylėsiu.
Tu juk manos širdies šviesa,
Ir kai jau plyš širdis mana,
Tu būsi man gyvybė,
Aukščiausia mano tu garbė,
Tu brangiai atpirkai mane,
Aš tavo nuosavybė.

5. Pakilk, širdie, ir imk veikiau
Anąjį turtą brangų,
Kuris didesnis daug daugiau
Už žemę, jūras, dangų.
Šalin pasauliški džiaugsmi
Ir kūniškieji geiduliai!
Radau aš turtą naują:
Didžiausias mano gėris bus,
O, Jėzau Kristau, tai brangus
Žaizdų tavųjų kraujas.

6. Ką man bekenks mirties nuodai?
Tas kraujas man gyvybė,
Negalioj teikiąs nuolatai
Man atvėsio saldybę;
Kai bėdos ir nelaimės siaus,
Kai kančios, vargas širdį spaus,
Tu duosi man ramybę;
Kai audros laivą man blaškys,
Tu inkaras, kurs jį laikys
Tvirtai vilnių smarkybėj.

7. Kai aš pabaigęs čia vargus,
Į tavo džiaugsmą žengsiu,
Tas kraujas purpuru man bus,
Kuriuo aš apsidengsiu;
Jis bus manuoju vainiku,
Jog eisiu aš su drąsumu
Pas Tėvą maloningą,
Pas sostą jo, kur siela jau,
Jo meilės sužieduota tau,
Bus amžinai laiminga.

55. Gaida: Džiaukis, mano siela, džiaukis
Iz 53, 6; Gal 5, 24 [L-73(M.L-500)]
M. Loys Bourgeois, 1551, T. Ch. Demantius, 1620

1. Tavo žaizdos, Jėzau mielas,
Tavo kančios ir mirtis,
Tai paguoda mano sielos
Ir tvirčiausia jos viltis,
Kai atsimenu karčias
Tavo nekaltas kančias,
Jos man širdį sugraudina
Ir su nuodėme žaist gina.

2. Kai širdis man suliepsnoja
Kūno kraujo geiduliais
Ir pasaulis ją vilioja
Eiti nuodėmių keliais,
Tai atsimenu didžias
Tavo kruvinas kančias,
Mano sąžinė pabunda
Ir aš nugaliu pagundą.

3. Tavyje dedu aš viltį,
Tu išganymo uola;
Tu mirtim sugriovei mirtį,
Tu manoji apsauga,
Mano kelias ir tiesa,
Mano džiaugsmas ir šviesa.
Aš per tavą gyvybę
Gausiu amžiną ramybę.

4. Jei tave širdy tik glausiu.
Versme meilės amžinos,
Aš jokių skausmų nejausiu
Karšty mirtinos kovos.
Glaudžiantis man prie tavęs,
Kas mane gi bepažeis?
Kas tavim pasitikėjo,
Viską laimiai apgalėjo!

56. Gaida: Mes turim žemei atiduot, arba;
Varguos didžiausiuos būdami
1 Jn 1, 7 [L-477]
M. Karaliaučius, 1602, T. Johann Olearius, 1671

1. Tavasis kraujas man yra,
O, Jėzau, amžina nauda;
Jisai apvalo iš tiesų
Mane nuo nuodėmių visų.

2. Tavasis kraujas man gražna,
Teisumo rūbai, puošmena,
Kuriais aš tobulai švarus
Įeisiu į dangaus džiaugsmus.

3. O, Dievo amžinas Sūnau,
Kurio teisumą įgijau,
Tavasis kraujas vis naujų
Man duoda gyvasties jėgų.

4. Ak, Jėzau, kai baugins mane
Mirtis paskiausioj bėdoje,
Tavasis kraujas man brangus
Te sielos gaivestimi bus.

57. Sava gaida
Mt 21, 1-9; 27, 39-44

1. Tu atėjai
Čia maloniai
Įvykdyt, kas nuo amžių pažadėta:
Pats aplankyt
Ir išganyt
Avelių savo būrį numylėtą.

2. Rūpėjo tau
Visų labiau
Jeruzalės bažnyčios surinkimas,
Kur tarp kitų
Šventų daiktų
Dar buvo tikro Dievo pažinimas.

3. Todėl mielai
Ten atvykai
Lankyti išrinktųjų Tėvo savo,
Kurie kada
Iš jo tikrai
Sau šventą sandoros palaimą gavo.

4. Tačiau tenai
Tu nebuvai
Savųjų priimtas, kaip priderėjo,
Nes širdys tų
Silpnų žmonių
Tvirtos, tikros tau meilės neturėjo.

5. Šioje dienoj
Jie pagarboj
Tau verbomis ir rūbais kelią klojo,
O jau penktoj
Po to dienoj
Tave jie šmeižė, niekino, koliojo.

6. Draug su aklais
Aklų vadais,
Įtūžę, jie tave ir nukryžiavo,
Paskui viešai
Dar nelemtai
Jie tau, tiesos Karaliau, piktžodžiavo.

7. Nedoras šis
Jų elgesys
Te atbaugina mus nuo piktenybės,
Kad iš tiesos
Mes visados
Tik eitume tikru keliu dorybės.

8. Palaimink mus,
Pašvęsk jausmus,
Duok mums, Karaliau, tau stipriai tikėti,
Visa širdim,
Dvasia, mintim
Tarnaut tau visad ir tave mylėti.

58. Gaida: O, Galva kruvinoji!
Hbr 10, 24 [L-89 (M.L-66)]
M. Hans Leo Hassler 1601

1. Tu Viešpatie, prikaltas
Už mus tarp žmogžudžių,
Mirei visai nekaltas
Ant kryžiaus nuo kančių.
Mirtim jau užmokėjęs
Visas žmonių skolas,
Tu, vėl dangun parėjęs,
Mums prirengi vietas.

2. Kančias tas sopulingas
Minėdami šventai
Ir galvas nuodėmingas
Nulenkdami žemai,
Mes žadamės sekioti
Tavim visais keliais,
Tavu vardu kovoti
Su kūno geiduliais.

3. Per savo kryžiaus kančią
Duok mums tavęs klausyt,
Per savo mirtį karčią
Padėk tu mums statyt
Čia Dievo karalystę
Ir jau gale kovų
Į angelų draugystę
Priimk mus po darbu.

Velykos

59. Gaida: Kelkitės! Garsingai aida

Job 19,25

[L-103]

M. Philipp Nicolai, 1599, T. Gotfried Benedikt Funk

1. Aleliuja, džiaugsmingiausiai

Mes Jėzaus Kristaus garbei liaupę

Giedokim savo širdyje!

Kurs už mus kaltus kentėjo,

Mirties ryšiuos gulėt turėjo,

Iš kapo kėlės su šlove!

Kova jau pabaigta,

Jo pergalė, valdžia!

Aleliuja!

Jisai visus

Atpirko mus,

Sugriovęs pragaro vartus!

2. Didžią kovą jis laimėjo,

Šėtono valdžią nugalėjo,

Mus atvadavo iš mirties,

Mes, žemai nupuolę žmonės,

Jau tapome vaikais malonės,

Dalyviais laimės ir garbės!

Kada mus po kovos

Bemiegančius kapuos,

Aleliuja,

Pabudins jis,

Tada prašvis

Mums saulė amžinos dienos.

3. Laikinai kapuos užsnūdę,

Mes atsikelsime pabudę

Jo žodžio nuostabia galia.

Laimė ir garbės skaistumas,

Stiprybė, grožis, nedarumas

Bus mūsų amžina dalia.

Mes būsim peršviesti,

Laisvi ir tobuli.

Aleliuja!

Nebijom mes

Visai mirties,

Nes ji neteko geluonies!

4. Amžiną gyvatos dieną,

Kai debesies nebus nei vieno,

Kai Dievo saulė mus palies,

Kokią jausime linksmybę,

Kai jau išnyks mirties tamsybė,

Dangaus skaistybė mus apšvies!

O, Jėzau malonus,

Prirenk tai dienai mus,

Aleliuja,

Kurioj visus

Pašauksi mus

Į savo šlovę ir džiaugsmus!

60. Sava gaida, arba: O, tu mano meilės Meilė

Rom 10, 9

[L-106]

M. Bamberg, 1732,

1. Aukso saule, šventą rytą

Plauk skaisčiau dangaus skliautu;

Tavo Viešpats dieną šitą

Gyvas kėlės iš kapų!

Mirštant jam nuo didžio skausmo,

Tu nakties šydu gaubeis;

Šiandien iš gyvybės džiaugsmo

Laistyk žemę spinduliais!

2. Žeme, skleiskis sau ramybėj

Po žydriuoju dangumi!

Sugriauta mirties galybė:

Džiaukis Dievo Sūnumi!

Kai jis mirė, sudrebėjo

Tavo uolos su kalnais,

Šiandien sveikink Atpirkėją

Žalumynais ir žiedais.

3. Pasakyk, brangioji siela,

Kaip pati tu sutinki

Savo Saulę, Jėzų mielą,

Šių Velykų rytmetų?

Ar jau kėleisi linksmybėj

Tu iš nuodėmių nakties?

Ar guli dar jų tamsybėj

Negyva ir be vilties?

4. Ak, pabusk iš miego, kelkis:

Kristus širdj tau apšvies!

Kaip šviesybės vaikas elkis

Ir jau būk linksmos širdies!

Mesk šalin tu abejonę

Ir jau nebijok mirties;

Viešpats Kristus su malone

Tau silpnajam pats padės.

5. Kelkis, kelkis, nors nesveikas;

Jis tave pats palaikys;

Tad gražus tau laisvės laikas,

Laimės rytas tau prašvis.

Jis nuims tavuosius pančius.

Ir atrodys tau vargai,

Visos tavo senos kančios,

Kaip klaidios nakties sapnai!

61. Gaida: Jau aš tave paliksiu

1 Kor 15, 20

L-104 (M.L-494)]

M.Melchior Teschner, 1614, T.Benjamin Schmolck

1. Einu pas kapą tavo,
Velykų, karžygy,
Nes visą viltį savo
Sudėjau aš tavy;
Išmokti aš norėčiau,
Kaip mirti išganiai,
Kad tavyje galėčiau
Gyventi amžinai.

2. Tu, žemėje gulėjęs,
Pašventinai man ją
Ir, mirtį nugalėjęs,
Tam kėleis su galia,
Kad baimės nepažinčiau,
Kai mano kūnas mirs,
Kad žemei sugrąžinčiau.
Kas dulkėmis pavirs.

3. Tu, kurs čia iškovojai
Man atilsį mirtim,
Patsai kape miegojai
Su užmerktom akim;
Todėl aš nedrebėsiu,
Kai akys man užgęs;
Dvasia tave regėsiu,
Kurs vis arti manęs.

4. Prasiveržei, Gyvybe,
Iš kapo pro kliūtis;
Manęs mirties galybė
Kape nesulaikys,
Nes akmenį nuversi
Nuo mano kapo tu
Ir iš mirties prikelsi
Mane savu žodžiu.

5. Tu įžengei galingai
Į dangų su garbe,
Parodęs man meilingai,
Kur rast galiu tave.
Ten būsiu nuramintas
Pilnybėje džiaugsmu
Ir tavo apdabintas
Teisybės vainiku.

6. Manos būties gyvybe,
Manos mirties mirtie,
Manos širdies linksmybe
Paskiausioj bėdoje:
Aš patalą sau klosiu
Tavam mielam kape
Ir tavyje miegosiu,
Kol kelsiuos šviesoje.

7. Kada jau man džiaugsmingas
Dangun žengimas bus,
Parvyksiu aš laimingas
Į Salemo namus
Kur pergalės man palmes
Tu duosi maloniai
Ir aš liaupsės tau psalmes
Giedosiu amžinai.

62. Sava gaida Ps 118,24; Kol 2, 15 [L-97]
M. ir T. Nikolaus Herman, 1560

1. Išaušo mums skaisti diena,
Joj džiaugias siela kiekviena,
Kad Jėzus Kristus, Viešpats mūs,
Sutramdė priešus mūs piktus.
Aleliuja.

2. Sumintas pragaro žaltys,
Palaužtas mirčiai geluonis
Aukščiausiojo Sūnaus paties,
Kurs šiandien, kėlės iš mirties.
Aleliuja.

3. Mirtis turėjo pasiduot,
Gyvybei grobj atiduot.
Jau jos galybė įveikta,
Mums sugrąžinta gyvata.
Aleliuja.

4. Su atpirktąja žmonija
Net saulė, žemė ir gamta
Gyviausiai džiaugias šiuo metu
Mūs Atpirkėjo triumfu.
Aleliuja.

5. Tad džiaukimės visi drauge,
Giedokim: Viešpačiui garbė,
Kurs atsikėlė iš mirties
Paguodai, laimei mūs širdies.
Aleliuja.

63. *Gaida: Jėzus, kurs mana viltis*
Rom 12, 12 [L-0 (M.L-98)]
M. Lüneburg, 1668

1. Jėzus gyvas! Kaip džiaugiuos:
Iš mirties jis atsikėlė,
Pasilikęs jos ryšiuos
Tik neilgą valandėlę!
Jėzus karžygys stiprus,
Vardas jo vis bus garsus.

2. Jėzus gyvas! Nes kovoj
Ant mirties jis viršų gavo
Ir garbėj labai didžioj
Kėlėsi iš karsto savo.
Siela, tuo tikėk stipriai,
Jėzus gyvas tau tikrai.

3. Jėzus gyvas, ir per tai
Užmokėtos skolos mano:
Tas, kurs gyvas amžinai,
Nuo mirties mane išgano;
Jis, kurs kėlės su garbe,
Uždengė kaltes kape.

4. Jėzus gyvas, nebemirs!
Te sau priešininkai siaučia,
Ta bėda į nieką virs,
Mano siela džiaugsmą jaučia,
Nes jie nieko nelaimės,
Patys gėdą sau turės.

5. Kėlės Jėzus! Gyvas jis!
Aš jame ir gyvas būsiu.
Mano buities jis viltis!
Nors su kūnu žemėj pūsiu,
Kapas baimės neatneš:
Kėlės Jėzus, kelsiuos aš.

6. Gyvas Jėzau! Kaip galiu,
Švėsiu dieną šią džiaugsmingą,
Nešdamas tau, ką turiu, -
Giesmę su malda širdinga:
Ir jose tau teskambės
Gyvas atbalsis liaupsės!

64. *Gaida: Jėzus, kurs mana viltis, arba: Dieve*
Tėve danguje
1 Kor 15, 20-21; Rom 8, 11 [L-98]
M. Lüneburg, 1668, T. Ch.F.Gellert

1. Jėzus gyvas, taip pat aš
Būsiu gyvas jo galybe;
Iš mirties mane išves
Jis į amžiną linksmybę.
Mano kūną peršvies jis;
Tai mana tvirta viltis.

2. Jėzus gyvas, jo galia
Ir valdžia ir karalystė;
Ir man amžina dalia
Paskirta jo tėvonystėj.
Ką jis žada, padarys;
Tai mana tvirta viltis.

3. Jėzus gyvas; kas nūnai
Nusiminęs abejonėj,
Tas paniekina tikrai
Dievo garbę, nes malonę
Kristuje mums žada jis;
Tai mana tvirta viltis.

4. Jėzus gyvas; visados
Jam gyvenimu tarnausiu,
Būsiu jam širdies tyros
Ir su geiduliais kariausiu;
Neapleis silpnuolio jis;
Tai mana tvirta viltis.

5. Jėzus gyvas, ir manęs
Nei kokia tamsos galybė
Su juo perskirt negalės
Nei dabar, nei amžinybėj;
Pergalėt jėgų duos jis;
Tai mana tvirta viltis.

6. Jėzus gyvas, nūn mirtis
Man yra anga gyvybės.
Kokią laimę jaus širdis,
Kai mirty jam iš linksmybės
Su tikėjimu sakys:
Jėzau, tu mana viltis!

65. Sava gaida *Jobo 19,25; Jono 14,19*

M. Lüneburg, 1668

1 Jēzus, kurs mana viltis
Ir manasis Atpirkējas,
Gyvas amžiams ir bus vis
Mano tikras Užtarējas,
Nors ilga mirties naktis
Keltų man baugias mintis,

2. Gyvas jis, mana viltis;
Ir aš gyvas jį regēsiu,
Nes aš būsiu ten, kur jis;
Tad prieš ką aš bedrebēsiu?

Juk galva gi neatmes
Kūno nario nuo savęs!

3. Kaip narys vilties ryšiu
Glaudžiai aš su juo susietas
Ir tikėjimu stipriu
Amžinai su juo sulietas,
Jog nuo jo atskirt manęs
Net mirtis nebegalēs.

4. Likit, mano sąnariai,
Drāsūs Viešpaties ramybēj;
Nors numirsit, bet linksmai
Atsikelsit jo galybēj,
Kai trimitas suskambēs
Ir kapuos jums ataidēs.

5. Juokitēs tad iš mirties,
Pragaro ir šalto kapo,
Nes išējē iš duobēs,
Jau pilni gyvybēs kvapo,
Be silpnybēs ir ligų,
Būsit vis su juo kartu.

6. Stenkitēs išsivaduoit
Nuo šios žemēs pažeidimų
Ir jau čia tam pasiduoit,
Kurs jums pelnē atpirkimą.
Širdį kelkit į tenai,
Kur būt norit amžinai.

66. Gaida: Išaušo mums skaisti diena *Tim 1,10*

*M. Nikolaus Herman, 1560 T. Johann Heermann,
1630*

[L-99]

1. Mūs Viešpats kēlēsi anksti,
Saulelei tekant rytmetį.
Pranyko nuodėmių tamsa,
Nūnai išganymo diena.
Aleliuja!

2. Kai aš dažnai guliu bėdoj,
Lyg mirtyje nakties tamsoj,
Malonēs saule jis anksti
Mane paguodžia liūdesy.
Aleliuja!

3. Ne ilgai tegalėjo jį
Mirtis laikyt savam glėby:
Trečioj dienoj iš kapo jis
Prasiveržē kaip karžygys,
Aleliuja!

4. Pasaulis slegia čia mane,
Pavergęs savo valdžioje,
Bet veikiai sabata kapuos
Man atilsio ramybę duos.
Aleliuja!

5. Prikeltas Viešpaties balsu,
Išeisiu linksmas iš kapų;
Tad pilnas tos saldžios vilties.
Nebedrebu aš dėl mirties.
Aleliuja!

6. Tada aš Viešpaties šlove
Per amžius džiaugsiuos danguje
Kai priešai jau visi pikti
Į pragarą bus įmesti.

Aleliuja!
7. Aš Kristaus atsikėlimu
Jau amžinos vilties turiu,
Todėl jau šiuos varguos per jį
Velykos man kasdien širdy.

Aleliuja!
8. Jei Kristus gyvas, ko liūdēt?
Žinau, neliaus manęs mylēt.
Nors prieteliai visi išnyks,
Gana, kad Kristus man paliks.
Aleliuja!

9. Išlaiko, gina jis mane,
Priims numirus pas save.
Aš eisiu ten, kur gyvas jis,
Nes aš jo kūno sąnarys.
Aleliuja!

10. Per jį pateksiu su laiku
Aš į draugystę angelų,
Nes jis savuoju teisumu
Mane sutaikē su Dievu.
Aleliuja!

11. Tad nieko nebijok, širdie,
Nes Dievas myli gi mane,
Ir būsimi dangaus džiaugsmi
Mane paguodžia jau čionai.
Aleliuja!

67. Sava gaida*Fil 4,4**M. Johann Gottfried Herder, 1807*

[[M.L-28]]

1. O, džiaugsminga,
Išganinga
Ta Velykų skaisti diena!
Kristus galingas
Kėlės šlovingas:
Džiaukis, krikščionija atpirkta!

2. O, džiaugsminga,
Išganinga
Ta Velykų skaisti diena!
Mirtis praryta
Pergalės rytą:
Džiaukis, krikščionija atpirkta!

3. O, džiaugsminga,
Išganinga
Ta Velykų skaisti diena!
Jėgų gyvybės
Duota gausybės:
Džiaukis, krikščionija atpirkta!

68. Gaida: Kokia meilinga*1 Kor 15,20*

1. Per savo mirtį ir atsikėlimą
Teik mums, Jėzau, dvasios apšvietimą
Ir gyvatos pašventimą.
2. Kurs nugalėjai pragaro smarkybę.
Dovanok mums savąją ramybę,
Po mirties dangaus linksmybę!

69. Gaida: Išaušo mums skaisti diena*Ps 118, 15; 1 Kor 15,57 [L-94]**M. Bartholomeus Gesius, 1601, T. Kaspar Stolshagen 1591*

1. Šiandieną Kristus iš mirties
Jau kėlės džiaugsmui mūs širdies
Su didele galia, garbe,
Tiesie jam padėka, šlovė!
Aleliuja!

2. Sumynė priešus jis visus,
Sugriovė pragaro vartus,
Dalija tikintiems šventus
Didžiosios pergalės turtus.
Aleliuja!

3. Pasibaigė valdžia tamsos,
Mes tapome vaikais šviesos;
Ką mums šėtonas padarys?
Pats Viešpats Dievas su mumis!
Aleliuja!

4. O, Jėzau Kristau malonus,
Mūs Išganytojau brangus,
Kurs vadavai mus iš mirties,
Vesk į džiaugsmus savos garbės!
Aleliuja!

5. Dėkojame tau nuoširdžiai
Ir ilgimės tavęs karštai.
O, Jėzau, duok galų gale
Mums girt tave ir danguje!
Aleliuja!

6. Malonės Dievui amžinam
Ir Kristui, Sūnui jo mielam,
Podraugei su Šventa Dvasia
Tiesie garbė ir padėka!
Aleliuja!

70. Sava gaida*2 Tim 2,8**M. Bohemijos broliu, 1501*

1. Šlovingai kėlėsi išties
Mūs Viešpats Kristus iš mirties
Paguodai didžiai mūs širdies.
Aleliuja, Aleliuja!

2. Nes jei nebūtų kėlęs jis,
Pasaulį būtų slėgę vis
Kaltė, mirtis ir pražūtis.
Aleliuja, Aleliuja!

3. Tačiau, kad kėlės prakilniai,
Mes džiūgaujame nuoširdžiai,
Jį garbiname pamaldžiai.
Aleliuja, Aleliuja!

4. Mielasis Jėzau, Dieve mūs,
Būk mūsų sielai malonus,
Nuo nuodėmių globk mus visus.
Aleliuja, Aleliuja!

5. Dėl savo meilės ir garbės
Ir mums leisk keltis iš mirties
Gyvatai naujai prie tavęs.
Aleliuja, Aleliuja!

Šeštinės

71. Gaida: Išaušo mums skaisti diena
Hbr 8,1
M. Nikolaus Herman, 1560

[(M.L-97)]

1. Garbė tau Kristau, teesie,
Dangun įžengus šlovėje!
Imanuėli tu stiprus,
Guosk siela, stiprink kūną mūs.
Aleliuja!

2. Nūn džiaugiasi krikščionija,
Širdingai Dievą girdama,
Kad amžinasis jo Sūnus
Meilingu broliu tapo mūs.
Aleliuja!

3. Dangun jis įžengė aukštai,
O tebėra pas mus čionai,
Galia, būtybe nuostabus,
Nes tikras Dievas ir žmogus.
Aleliuja!

4. Paguoda Viešpats mūs visų,
Atpirkęs mus savu krauju,
Jau pragarą pavergė jis,
Jog mums jau nebekenks mirtis.
Aleliuja!

5. Mes džiaugiamės širdim visa
Ir giedame linksmi burna:
Jisai mums kūnu ir krauju,
Bus vis didžiausiuoju turtu.
Aleliuja!

6. Amen, o, Viešpatie brangus,
Kurs kaip danguj, taip ir pas mus,
Gink mus žodžiu tiesos šventos
Nuo velnio melo ir klastos.
Aleliuja!

72. Sava gaida

Fil 2,9-11

M. Johann Löhner, 1691

[L-108]

1. Jėzus Kristus karaliauja,
Kaip Valdovas viešpatauja;
Jam duota visa valdžia,
Kad visi liežuviai girtų,
Drąsiai, garsiai išpažintų:
„Jis mūs Viešpats ir Galva“!

2. O, malonės nuostabumas!
Atpirkimas, mūs teisumas
Vien tik Kristaus kraujyje!
Jėzus amžiną gyvybę,
Sielų atilsį, ramybę
Prirengė mums danguje!

3. Duokit širdis jam, kaltieji,
Guoskitės jam, nesveikieji,
Apleistieji be vilties!
Jis visas žaizdas pagydys,
Savo turtų jus pripildys,
Duos gyvatą po mirties.

4. Jėzų, Viešpatį teisiųjų,
Girkite pulkai šventųjų,
Vainikuoti kankiniai,
Prakilnieji kerubiniai,
Angelai bei serapinai
Ir visi dangaus pulkai!

5. Ir aš jį čia išpažinsiu,
Per visas dienas garsinsiu
Su dėkinga širdimi:
„Jėzus Kristus karaliauja,
Kaip Valdovas viešpatauja,
Girkit ir mylėkit jį“!

73. Gaida: Aš iš dangaus čion ateinu
Hbr 1,3-4
M. Martin Luther, 1539,

[L-112]

1. Mudrieji Jėzaus mokiniai,
Dėkokite jam nuoširdžiai
Ir, džiaugdamies jo triumfu,
Giedokit jam skardžiu balsu!

2. Čia jo darbai jau atlikti,
Mirtis ir velnias sumušti;
Jis mus sutaikė su Dievu:
Giedokit jam skardžiu balsu!

3. Jam Dievo danguje duota
Visa galybė ir valdžia
Ant serapinių, angelų:
Giedokit jam skardžiu balsu!

4. Jis čia visas tautas valdys.
Kol Dievo priešus paguldys
Po savo kojų krėsleliu:
Giedokit jam skardžiu balsu!

5. Gynėjas krikščionijos, jis
Apsaugos ją ir išganys,
Galva jis jos visų narių:
Giedokit jam skardžiu balsu!

6. Mielasis Jėzau, iš širdies ,
Mes džiaugiamės dėl tos šlovės,
Kuria išaukštino tave
Tavasis Tėvas danguje.

7. Trauk vis labiau mus prie savęs,
Padėk mums, kad mes iš širdies
Ieškotume to, kas aukštai,
Kur, Jėzau, tu esi patsai.

8. Per savo įžengimą tu
Mus stiprink vis čia šiuo metu
Tik tau gyvent, tavim tikėt,
Kol gausim ten tave regėt.

74. Gaida: Kur nuo kalčių
Jn 12,32; Jn 14, 18
M. Leipzig, 1625, T. Friedrich Funke 1686

1. Trauk mus patsai,
Tai mes mielai
Skubėsime į tą šalį,
Kur tu seniai
Jau nuėjai,
Atpirkęs šį pasaulį!

2. Trauk mus patsai,
Duok mums karštai
Čia tik tavęs goruoti,
Tai nereikės
Mums po mirties
Ten kančiose dejuoti.

3. Trauk mus patsai
Ir vesk tvirtai
Dangun taku šviesybės:
Nuklystam mes
Vis nuo tavęs,
Mūs kelio ir gyvybės!

4. Trauk mus patsai,
Tai mes tikrai
Tavim galėsime sekti,
Nes per tave
Mums kovoje
Turėsime jėgų užtekti.

5. Trauk mus patsai
Aukštyn linkai
Į tobulą šventovę,
Kur su šventais
Dangaus pulkais
Mes girsime tavo šlovę!

Sekminės

75. Sava gaida

2 Tes 2,13 M. Wittenberg. 1524

Aplankyk, Šventoji Dvasia,
Širdis varguolių, Kristaus atpirktųjų;
Iš malonės įžiebk švenčiausią
Joms savo meilės ugnį,
Stebuklų nuostabiausiu
Kalbų įvairiausiu
Tiek gimimų atvedus
Draugystėn išrinktųjų.
Aleliuja, Aleliuja.

76. Sava gaida, arba: Nuo Dievo neatstosiu

Gal 5,22; Rom 5,5 [L-124]
M. Johann Eccard, 1611, T. Paul Gerhardt, 1653

1. Ateik į širdį mano,
Brangiausiasis svety,
Ir su malone savo
Apsigyvenk many,
O, Dvasia išminties,
Aukščiausiojo būtybės,
Tolygios didenybės,
Galybės ir garbės!

2. Ateik, kad jėgą tavo
Galėčiau aš pajust,
Visa būtybe savo
Iš nuodėmių pabust;
Atnaujink man mintis,
Kad jau dorybių vaisių
Tyroj atneštų dvasioj
Manoji tau širdis.

3. Tu, kaip Dvasia romumo,
Tikėjimo, maldų
Ir priešė nelabumo,
Pavydo ir vaidų.
Padėk mums, kad jau mes
Vis elgtumės doringai,
Gyvendami drausmingai,
Klausydami tavęs.

4. Pasaulį visą didį
Valdyk sava galia,
Palenkdama mūs širdį
Sava šventa valia,
Vesk mus taikos keliu,
Suglausk gi į vienybę,
Į meilę ir brolybę
Tautas visų šalių.

5. Mūs brangiąją valstybę
Apsergėk nuo bėdų,
Palaimink vyriausybę;
Papuošk, lyg vainiku,
Mūs senolius protu
Ir kilnumu jaunimą,
Kiekvieną pašaukimą
Dorove, stropumu.

6. Pripildyk mūsų sielas
Tikėjimo jėgos
Ir duok mums, Dieve mielas,
Palaimos amžinos.
Ištremk piktas dvasias
Iš prigimto mūs būdo,
Kurios tau darbą kliudo,
Valyk širdžių dirvas.

7. Pastiprink kovai narsiai
Su piktojo darbais,
Kuris mus puola smarkiai
Vis ginklais įvairiais,
Suteik tu mums jėgų
Piktam nepasiduoti,
Su nuodėme kovoti
Visu ryžtingumu.

8. Duok pagal tavo valią
Mums elgtis visados,
Ir, kai prieisim galą
Kelionės šios vargios,
O, guosk meilingai mus,
Leisk mums ramiai užmigti
Ir iš mirties parvykti
Į amžinus namus!

77. *Gaida: Dėkui Dievui, kurs šventai*
1 Kor 6,19 [L-121]
M. Johann Stötzel, 1744, T. Heinrich Julius Tode

1. Dvasia Tėvo ir Sūnaus,
Mano širdžiai iš dangaus
Siųsk malonės dovanų
Šioj pakalnėje raudų.
2. Dvasia amžinos tiesos,
Vesk mane keliu doros,
Nes manoji išmintis
Taip lengvai paklysta vis.
3. Dvasia tobulos šviesos,
Duok man reikiamos jėgos
Jėzumi šventai tikėt,
Jį gyvais darbais mylėt,
4. Dvasia nuolankios maldos,
Man įžiebk šventos liepsnos,
Kad nesutepta širdim
Dievo šaukčiaus su viltim.
5. Dvasia meilės ir jėgos,
Kai pagunda man pristos,
Remk mane stipriai kovoj,
Gelbėk nuodėmių bėdoj.
6. Dvasia dieviškos drausmės,
Man pašvėsk mintis širdies,
Pas mane gyvent ateik
Ir ramybę man suteik.
7. Dvasia galios ir šlovės,
Man padaugink ištvėrmės
Sekt išganymo keliu,
Kaip mane vadžiosi tu.

78. *Gaida: Atpirkėją aš mylėsiu*
Ef 1,17 [L-116]
M. Geistlich Genf, 1551, T. Gottfried Hoffmann

1. Dvasia iš Sūnaus ir Tėvo,
Mūs Guodėja maloni,
Tu, kuri nuo sosto Dievo
Silpną žmogų gaivini:
Teikis gi ir man padėt
Viską Jėzui pažadėt,
Teesie širdis manoji
Jam bažnyčia pašvęstoji.
2. Čia į dangų bekeliaujant;
Duok man savo išminties;
Vargui, sielvartui neliaujant,
Ramdyk sopulius širdies
Ir laikyk mane tvirtoj
Savo dieviškoj globoj.
Tau bešviečiant neklajosiu,
Nes į tikrą kelią stosiu.
3. Ak, padėk man nugalėti
Mano geidulius piktus,
Jėzų vis karštai mylėti
Vis sekioji jo takus,
Kad jis vienas būtų vis
Mano sielos ilgesys,
Kad jo valios vis klausyčiau,
Jo įsakymus laikyčiau.
4. Nors pasaulis dar vilioja,
Gundo nuodėmės mane,
Te širdis neabejoja
Išsigelbėt per tave:
Jei kada paklydus bus,
Gailėsį tegu pajus
Ir, malone sustiprėjus.
Vėl tikės tau, kaip tikėjus.
5. Apginkluok mane kantrybe,
Kad pajėgčiau tarp vargų
Tiesiai žengt į amžinybę
Tavo rodomu keliu,
O gale kelionės šios
Duok man reikiamos jėgos,
Kad aš mirtį nugalėčiau
Ir išganymą regėčiau.

79. Gaida: Dėkokite, žmonių vaikai

Rom 8,6

[L-120]

M. Johann Crüger, 1653

1. Ne žemės turtų laikinų,
O, Dieve, aš meldžiuos,
Bet tavo Dvasios dovanų,
Žadėtų iš dangaus.
2. Temoko, Tėve, išminties
Ji dangiškos mane,
Teuždega visos širdies
Tau meilę manyje.
3. Tave mylėti visados,
Tavęs klausyt mielai,
Tai laimė man, kokios neduos
Pasauliniai džiaugsmi.
4. Tavy turiu tvirtos vilties,
Nes tik tava Dvasia
Pašventina mintis širdies
Malone ir tiesa.
5. Lai ji mane į tiesą ves,
Ir stiprins vis doroj,
Neliaus raminusi manęs
Liūdnumo valandoj.
6. Lai tyra širdį manyje
Malone antspauduos
Ir lai mane ji skausmuose
Kantrybe apginkluos.

80. Sava gaida

Fil 4, 4

M. Johann Gottfried Herder, 1807

1. O, džiaugsminga,
Išganinga
Ta Sekminių skaisti diena!
Viešpats mūs mielas
Pašvenčia sielas:
Džiaukis, krikščionija pašvęsta!
2. O, džiaugsminga,
Išganinga
Ta Sekminių skaisti diena!
Dvasia malonės
Laimina žmones:
Džiaukis, krikščionija pašvęsta!
3. O, džiaugsminga,
Išganinga
Ta Sekminių skaisti diena!
Viešpats jau duoda
Sieloms paguodą:
Džiaukis, krikščionija pašvęsta!

81. Gaida: Kokia skaisti žvaigždė aušros

Jn 16, 13; Rom 8,16-17

[L-115]

M. Philipp Nicolai, 1599, T. Michael Schirmer, 1606

1. Šventoji Dvasia, eikš pas mus,
Gyvent pas mus renk sau namus,
Ak, eikš, širdžių šviesybe!
Dangaus šviesa mums užtekėk
Ir mūsų širdyse spindėk,
Ištremk nakties tamsybę.
Saulę, laimę
Ir gyvybę su stiprybe tu mums duosi
Ir mus meldžiantis paguosi.
2. Tu, versme išminties tikros,
Maldingas sielas visados
Žinai gražiai gaivinti,
Kad tavo švento žodžio čia
Ir mes pasaulį su drąsa
Galėtume mokinti.
Rodyk, mokyk
Išdabinti širdį, mintį tavo baimėj,
Tavo garbei, mūsų laimei.
3. Pagelbėk mums patarimu,
Pati mus vesk tikru taku,
Neleisk mums klydinėti.
Duok patvarumo, kad visi
Tau būtume ištikimi,
Nors tektų ir kentėti.
Stiprink, tvirtink
Mūs klusnumą, nuolankumą tavo galiai,
Išganingai tavo valiai.
4. O Dvasia nuostabios jėgos,
Pirenk mus prie geros kovos,
Padėk mums ją laimėti,
Atremti priešo puolimus,
Betykančio pavergti mus,
Visai jį nugalėti.
Teikis veikiai
Vis stiprybės iš dosnybės mums suteikti
Negandams visiems įveikti.
5. Padėk, kad elgtumės čionai
Teisingai blaiviai ir šventai;
Mūs dvasiai duok stiprybės,
Kad vengtume tamsos darbų,
Piktųjų kūno geidulių
Ir žemiškos tuštybės.
Savo meile
Teikis dvasią, kūną, sielą mums pašvęsti
Ir į dangų mus parvesti.

82. Gaida: Jėzau, versme džiaugsmo

Ps 118, 27; Apd 9,31

[L-118 (M.L-310)]

M.Johann Crüger,1653,T.Benjamin Schmolck,1715

I. Šventei pasiruoškite,
Tinkamai papuoškite
Širdis ir namus;
Nes Dvasia malonės
Lanko Dievo žmones:
Renkite jai kelius,
Kvieskite ją, tai jos šviesa
Gėrio, laimės jus pripildys
Sielvartą nutildys.

2. Tu liūdny guodėja,
Sielų užtarėja,
Išminties Dvasia,
Dievo apreiškėja,
Santikos nešėja,
Mūs takų šviesa:
Duok naujų širdims jėgų;
Tavo turtai begaliniai
Vis mus tegaivina.

3. Dangiškas šaltini,
Lietų liek auksinį
Į dirvas širdžių,
Kad srove tekėtų
Per laukus apsėtus
Amžinu žodžiu,
Kad jisai visur gražiai,
Šimteriopai užderėtų
Ir visur vešėtų.

4. Siųsk liepsnas tikrosios
Meilės tobulosios,
Dvasią atgaivink;
Dangiškuoju vėju
Širdį palytėjus,
Kraują numalšink,
Kad bent jau širdis daugiau
Jungo nuodėmių neneštų,
Visa pikta mestų.

5. Duok mums norą, galią,
Vykdyt tavo valią,
Laimink mūs kelius;
Sieloj mūs gyvenki,
Mūs širdy prirenki
Tinkamus namus;
Mokyk mus, svety brangus,
Dievą Jėzuje pažinti,
Tėvu jį vadinti.

6. Duok Dievu tikėti,
Jam žydėt, klestėti
Meile ir dora,
Jam tarnaut, žaliuoti,
Gerą vaisių duoti
Kaip naši dirva,
Kol tenai jau amžinai
Džiaugtis mes galėsime
Dangiškam pavėsy.

Trejbė

83. Gaida: Kokia skaisti žvaigždė aušros
Ps 96, 4 [L-130 (M.L-52)]
M. Philipp Nicolai, 1599, T. Martin Rinckart

1. Aleliuja! Tesie garbė,
Liaupsė, stiprybė bei šlovė
Mūs Dievui už jo darbus!
Jam gyrius, išmintis, jėga,
Valdžia, palaima, padėka,
Galia per amžių amžius!
Girkit, tarkit:
Šventas, šventas, šventas Dievas
tobulybių,
Viešpats dangiškų galybių!
2. Aleliuja! Tesie garbė,
Liaupsė, stiprybė bei šlovė
Ir Dievo Avinėliui,
Kuris atpirko mus krauju
Ir savo nuopelnu šventu
Sutaikė Dievui vélei!
Jėzaus Kristaus
Malonybė ir gerybė mus ramina,
Globia, guodžia ir gaivina!
3. Aleliuja! Tesie garbė,
Liaupsė, stiprybė bei šlovė
Ir Dievo Šventai Dvasiai,
Kuri atgimdė mus naujai
Ir Kristui pašventė visai,
Malonių duoda gausiai!
Tikro švento
Džiaugsmo laimėj tavo garbei siela mano
Gieda šaukia: Oziana!
4. Aleliuja! Tesie garbė
Mūs Dievui, gyrius bei šlovė
Visur danguj ir žemėj!
Giedokit jam aukštais balsais
Drauge su dangiškais pulkais
Džiaugsmingai: Amen, Amen!
Girkit, tarkit:
Šventas, šventas, šventas Dievas tobulių,
Viešpats dangiškų galybių!

84. Gaida: O, mūsų Tėve danguje
Ef 1,3 [L-132 (M.L-311)]
M. Bohemijos brolių, 1396

1. O, tu Būtybe amžina,
Tesie tau mūsų padėka,
Jog savo darbu ir žodžiu
Mums aiškiai apsireiškei tu,
Kaip Dievas vienas trijuose
Tolygiuose asmenyse.
2. Šventasis Sutvėrėjau mūs,
Tu mums be galo malonus:
Nors nuolat rūstiname vis
Tave mes savo kaltėmis,
Bet neapleidžia niekada
Mus tavo meilė amžina.
3. Kasdien tu gera mums darai,
Mūs kūną sielą išlaikai,
Tiesos žodžiu mus apšvieti,
Savosios valios mokini,
Apvaizda savo mus ganai,
Dvasia Šventąja mus valdai.
4. Globok mus, Tėve, ir toliau,
Duok mums tave pažint labiau;
Kaip nori, su mumis daryk,
Tik savo meilėj mus laikyk;
Jei neklausytume, nubausk
Ir vėl mus tėviškai priglausk.
5. Aukščiausiojo Sūnaus skaistus,
O, Jėzau, Atpirkėjau mūs,
Pas Tėvo sostą mus užstok,
Ramybę mums tu dovanok,
Kursai už mus kaltus mirei,
Krauju teisumą mums pelnei.
6. O, Dvasia Tėvo ir Sūnaus,
Rasa palaimos iš dangaus
Tu mūsų širdis apšlakstyk,
Nuo nuodėmių mus apvalyk,
Papuošk tikėjimu tikru
Ir vesk išganymo keliu.
7. O, tu Būtybe amžina,
Mums kaip Trejbė apreikšta,
Malonės veidu vis mums šviesk,
Globos sparnus ant mūsų tiesk,
Ramink, gaivink mus čia varguos
Ir duok mums atilsj danguos.

85. Gaida: Nūn Dievui maloniam

2 Kor 1,3

[L-131]

M. Martin Rinckart, 1636,

1. Pagarbintas tesie
Manasis Sutvėrėjas,
Gyvybė ir šviesa,
Meilingasis Gynėjas,
Kuris man vis kasdien
Nuo pat mažų dienų
Gausingai teikia vien
Malonės dovanų!

2. Pagarbintas tesie
Manasis Atpirkėjas,
Gyvybė ir šviesa,
Manasis Užtarėjas,
Vadavęs nuo mirties
Mane šventu krauju,
Įkvėpęs man vilties
Išganymo vaikų!

3. Pagarbinta tesie
Manoji Pašventėja,
Gyvybė ir šviesa,
Dvasia Sūnaus ir Tėvo,
Gaivintoja širdies,
Versmė naujų jėgų,
Paguodos, paspirties
Dienoj bėdų, vargų!

4. Pagarbintas tesie
Visatos neaprėptas,
Būtybėj savoje
Vis šventas, šventas, šventas
Trivienis Dievas mūs,
Gyvybė ir šviesa,
Ir Tėvas ir Sūnus
Draug su Šventa Dvasia!

Krikštas

86. Sava gaida

Mt 19, 13

[L-215]

M. Johann Rudolf Ahle, 1664, T. Benjamin
Schmolck

1. Mielas Jėzau, mes čionai
Pagal tavo žodį esam
Susirinkę paklusniai:
Šitą kūdikį tau nešam,
Nes per savo kraują brangų
Tu ir jam laimėjai dangų.

2. Mūsų tikinčioms širdims
Skamba žodis tas švenčiausias:
„Jei pirma kas neatgims
Iš vandens, Šventosios Dvasios,
Nejeis į karalystę,
Dievo gyvojo draugystę.“

3. Tad mes skubame tavęsp:
Atgimdyk tą kūdikėlį;
Viešpatie, priimk savęsp
Su malone mažulėlį,
Kad jis pagal Tėvo valią
Danguje turėtų dalią.

4. Apmazgok savu krauju
Nuo dėmių jo prigimtųjų,
Jam suteik vandens krikštu
Dvasios dovanų šventųjų
Ir apvilk jį iš gerybės
Rūbais savo nekaltybės.

5. Amen, tariam viltyje,
Išklausyk tu mūsų maldą,
Įrašydink danguje
Mūsų duodamą jam vardą
Į knygas vaikų šventųjų,
Tavo kraujo atpirktųjų.

87. Gaida: Nuo Dievo neatstosiu
Mk 10, 14 [L-217ar(M.L-422)]
M. Johann Crüger, 1640, T. Kornelius Becker

1. Nūn leiskit mažulėliams
Ateitj pas mane,
Nes aš ir kūdikėliams
Šiam vargo slėnyje
Gimiau mažu vaiku.
Idant jie nepražūtų.
Bet išganyti būtų,
Dangus yra tokių.

2. Jie mano nuosavybė,
Nes aš savu laiku
Atidaviau gyvybę
Ant kryžiaus ir dėl jų,
Šventu žaizdų krauju
Nuploviau jiems kaltybę
Ir nupelniau teisybę,
Aš neatstumsiu jų.

3. Pagal tą Kristaus valią
Jam neškit vaikelius;
Jis turi visą galią
Juos padaryt laimius.
Jis glaus juos prie savęs,
Nešios ant rankų meilėj,
Jog jie kaip gėlės saulėj
Linksmi augs ir klestės.

4. Nors jie čia ir numiršta,
Jų sielos Dievui teks;
Jie j jo karalystę
Kaip tėvonys pateks;
Laisvi jie nuo vargų
Ir žemiškojo skausmo,
Pilni tyriausio džiaugsmo
Gyvens tarp angelų.

88. Sava gaida, arba: Jėzau, aš tavas kančias,
arba; Neliūdėk, nenusimink
Lk 18, 17 [L-216]
T. Johann Gotfried Schöner

1. Viešpatie, kurs atpirkai
Mus per šventą kraują
Ir mums krikštą palikai
Atgimdyt iš naujo:
Nuo mirties ir nuo kalčių
Plauk tą kūdikėlj,
Dvasios gyvuoju žodžiu
Šventink mažulėlj.

2. Meldžiame už jį karštai
Su tėvais ir kūmais:
Tėve, laimink maloniai
Jį per savo Sūnų.
Giriame Visi čionai
Tavąją gerybę,
Jog tu duosi mums tenai
Dangišką linksmybę.

Konfirmacija

89. Gaida: Jėzau mielas tu

Ps 90, 14; Ps 103, 17-18

[L-231]

M. Adam Drese, 1698, T. Samuel Marot, 1829

1. Jėzau malonus,
Dvasià siųsk į mus,
Dvasià galios ir stiprybės;
Duok ryžtumo ir tvirtybės
Pasišvęst visai
Tau jau amžinai.

2. Mus prirenk patsai
Visados linksmi
Tavo mokslą išpažinti,
Viešpačiu tave vadinti,
Kurs mus nuo kalčių
Atpirkai krauju.

3. Mūs širdies mintis
Kelk į dangų vis,
Kai tau duosim žodį savo
Žemėj čia griežtai vien tavo
Pėdomis tik žengt
Ir pasaulio vengt.

4. Mums po šios dienos
Teikis nuolatos
Savo dieviška malone
Laimint žemišką kelionę,
Liet jėgų, drąsos,
Dvasios ir šviesos.

5. O Šventa Dvasia
Mūs sava galia
Per bažnyčią tesujungia
Nešti tavo meilės jungą,
Iki jau tave
Girsim danguje.

90. Gaida: O, tu mano meilės Meilė

Ps 139,24; Jn 10, 14

[L-228 (M. L-353)]

M. Bamberg, 1732

1. Laimink juos, kurie malone
Džiaugias tyra širdimi,
Žadas žemiškoj kelionėj
Sekti, Jėzau, tavimi.
Tu ir juos, o, Užtarėjau,
Savo kryžium vadavai.
Tavo jie! O, Atpirkėjau,
Sau pašvęsk juos amžinai!

2. Tavo mokslą jie ragavo,
Tavo krikštyti vardu
Tegyvena garbei tavo
Jie, kuriuos pirkai krauju.
Vesk juos pagal Dievo valią
Pats tikru taku tvirtai,
Kad tavim jie baigtų kelią,
Vedantį dangaus linkai.

3. Dovanok jiems Dvasià Šventą,
Kad tikėjimu stipriu
Jos pagalba jie išvengtų
Nuodėmės pikty darbų.
Stiprink juos savąja meile,
Kai jie melsis tau karštai,
Ir pagundose pasaulio
Juos apsergėk maloniai.

4. Jeigu kartais susvyruotų,
Juos paremk sava Dvasia,
Kad jie jaustų ir žinotų
Tavo globą visada.
Jei kuris tačiau paklystų
Ir atstotų nuo tavęs,
Ak, priglausk vėl, mielas Kristau,
Paklyduolį prie savęs!

5. Iš visų, kurie šiandieną
Žadasi tau pasišvęst,
Ak, neleisk, neleisk nei vieno
Nuo tavęs kur atsimest;
Duok jiems dvasioj siekt laimikio,
Likt tikėjime tvirtiems;
Ak, neleisk prarast vainiko,
Pažadėtojo visiems.

6. Savo Tėvo karalystėj
Juos surink visus kadai,
Kad jie angelų draugystėj,
Kūno tavojo nariai,
Su pulkais visų šventųjų
Garbintų tave linksmi,
Draug su chorais atpirktųjų
Tau dėkotų amžinai.

91. Sava gaida, arba: Jau aš tave paliksiu

Gal 3,27; Rom 6,3-6,11

[L-234]

M. liaudies, 1894

1. Šventai tave mylėsiu
Visais jausmais širdies,
Vienam tau prigulėsiu,
O, Jėzau, lig mirties.
Nes tu mane per kraują
Pirkai sau mirtimi
Ir atgimdei iš naujo
Dvasia bei ugnimi.

2. Aš su tavim kentėsiu:
Suteik tik man jėgų,
Jei dėl tavęs turėsiu
Erškėčių eit keliu.
Aš vis tavim sekiosiu
Taip laimėj, taip varguos;
Tavęs dėl nebijosiu
Kančios, nei apjuokos.

3. Iš meilės tau marinsiu
Savy žemus geismus
Ir per tave gaivinsiu
Širdy kilnius jausmus.
Temirs žmogus senasis
Su kūno geiduliais,
Teatsikels naujasis
Su dvasios daviniais.

4. Tavy man srovės teka
Gyvenimui naujam,
Širdis džiaugsmingai plaka
Tik tau, tik tau vienam.
Ką šiandien ji tau žada,
Tegu tikrai įvyks
Ir tavo žodžio pradai
Tvirtai joj pasiliks.

5. Pats būk man, Atpirkėjau,
Tikėjimo vadu,
Kovoj stipriu gynėju,
Pavojuje skydu,
Kad, ką turiu, išliktų
Man iki pat mirties,
Kad niekas neatimtų
Vainiko iš manęs.

92. Gaida: Aukščiausiasis, tau aš giedosiu

Ps 103, 17-18

[L-232]

M. Hamburg, 1704

1. Tau prižadėt ištikimybę
Čionai šventovėj susirinkę mes,
Nūn keliam sielas į aukštybę
Prie sosto meilės, galios ir šlovės.
O, Viešpatie, pasigailėk silpnų,
Duok mums šviesos vesk mus tikru keliu.

2. Mes krikštyti vardu tavuoju:
Dar kūdikius tu priėmei sau mus;
Tu mus pirkai krauju šventuoju,
Kada mirei ant kryžiaus už visus
Todėl mes tikime tavim stipriai,
Jog tu mus išklausysi maloniai.

3. Tau šiandien puošias mūsų širdys;
Ateik pas mus, tu Viešpatie šlovės!
Te meilė tavo mus pripildys
Tikėjimo, dorovės, išminties,
Kad gautume laimėti per tave
Mes gyvasties vainiką danguje.

93. Gaida: Dėkokit Dievui visada; arba: Aš iš dangaus čion ateinu
1 Pt 5,10 [L-230 (M.L-149)]
M. Gochsheim/Redwiz, 1628

1. Tu Dieve, dangų mums lemi,
Todėl per Dvasią pašauki
Mus savo gyvuoju žodžiu
Ir sakramentų tiekimu.

2. Ateinantiems tuo kvietimu
Išliek malonės dovanų,
Aiškios tikėjimo tiesos,
Vilties ir meilės ir doros.

3. Meilingas Tėve tu visų,
Kas meldžias tau Sūnaus vardu,
Patvirtink sandorą su jais,
Kad liktų tau gerais vaikais.

4. Malonės tavo pašauktiems
Padėk būt sandoroj tvirtiems.
Suteik jėgų jiems ištesėt,
Ką ryžos čia tau pažadėt.

5. Jiems savo Šventą Dvasią duok,
Juos savo tiesoje vadžiok,
Kad elgtųsi jie tau šventai,
Kaip tu jų širdis mokinai.

6. Kiek kartų jie tave maldaus,
Atsiųsk pagalbą iš dangaus —
Čia gerą kovą išlaikyt,
Vainiką pergalės įgyt.

Išpažintis ir Viešpaties Vakarienė

94. Sava gaida, Jn 10, 14; Mt 11, 28; Mt 9, 13

1. Ak, kaltininkai bėdini,
Ateikite skubiai visi
Jūs, nuodėmių sloginti!
Nes Jėzus žino jūs ligas,
Jūs sielvartą, kaltes visas,
Jus žada atgaivinti.

2. Jis priima kaltininkus!
Todėl ateik, nes jis meilus
Ir trokšta tau padėti.
Ateik su atgaila tikra;
Tikėk, jis nori visada
Tavęs pasigailėti.

3. Gerasis ir stropus piemuo,
Prapuolus aviai dykumoj,
Jos ieško rūpestingai,
Palikęs kaimenę avių
Devyniasdešimt devynių,
Kol randa ją džiaugsmingai.

4. Taip Viešpats ieško iš širdies
Vienos paklydėlės avies
Į kaimenę parvesti.
Tad duokis, siela bėdina,
Kol dar malonės valanda,
Ganytojui surasti.

5. O, Išganytojau brangus,
Aš skurdžius, vargeta žmogus
Malonės trokštu rasti.
Esu paklydėlė avis,
Bejsipainiojanti vis
Tarp šio pasaulio spąstų.

6. Ištrauk iš nuodėmių mane,
Aš trokštu grįžt atgailoje
Vėl į draugystę tavo.
Atleisk man nuodėmių kaltes
Ir glausk mane vėl prie savęs
Dėl didės meilės savo.

7. Nuo šios malonės valandos
Su geiduliais lig pabaigos
Kovoti nepaliausiu;
Naujoj gyvenimo šviesoje,
Šventybės dvasioje ir tiesoje
Tau, Viešpatie, tarnausiu.

95. Gaida: O, tu mano meilės Meilė
Apr 22, 17 [(M.L-353)]
M. Bamberg, 1732,

1. Dvasia meilės ir vienybės,
Dvasia Viešpaties skaisti,
Vakarienę iš gėrybės
Tikrą mums prirenk pati
Tu, kuri javus geltonus
Mums kas metai brandini,
Vynmedžio vaisius raudonus
Saulėje išsirpini.
2. Ak, paliege mes varguoliai,
Jeigu mūsų negaivins
Tavo kvapas, jei silpnuolių
Tavo meilė nemaitins!
Teikis patvarios įdiegti
Mūsų nuotakai rimties,
Savo kvepimu įžiebtį.
Mums šventos dangaus ugnies.
3. Nešk, valyk ir šventink maldą
Mūsų vaikiškos širdies ;
Kūnas duotų menką naudą,
Jei Dvasia jo neapšvies.
Kristaus žodis tai gyvybė,
Vaisius jo puotos dvasia;
Teprirengs mus tai šventybei
Tavo žodis ir tiesa.
4. Taigi laimink iš dosnybės
Meilės stalo dalyvius!
Su malone iš aukštybės
Teikis dvasioj stiprint mus,
Gyva duona valgydinti,
Sotinančia amžinai,
Tyru gėrimu gaivinti,
Trykštančiu mums visadai.
5. Duok gi dangiškojo maisto
Tikrojo gyvatės vaisto
Mūsų dvasinėj ligoj.
Leisk mums žodyje išverti,
Atsinaujint širdimis,
Dvasioj valgyt, dvasioj gerti,
Ką nematom akimis.

96. Sava gaida
Pat 9,5
M. Witenberg, 1524, T. Martin Luther, 1524

1. Jėzus Kristus Užtarėjas,
Mūsų Viešpats ir Guodėjas,
Kruvina auka mirties
Pirko mus nuo pražūties.
2. Vaisiais tos aukos gaivinti
Mūsų sielai valgydinti
Jis paliko mums šventus
Kūno, kraujo paminklus.
3. Pas jo stalą eik vertingai,
Pirm išstirk save teisingai;
Kas prieina nevertai,
Teismą pelnosi tiktai.
4. Prie malonės švento stalo
Garbink meilę Visagalio,
Jogei dėl Sūnaus mirties
Geso tau visas kaltes.
5. Tu turi tikrai tikėti,
Kad tas penas tau padėti
Gali sielvarte, bėdoj,
Gdyt nuodėmių ligoj.
6. Širdys sau patirs malonės
Pilnos sielvartų, dejonės;
Kas ateis be atgailos,
Nesulauks sau pagailos.
7. Jėzus šaukia sielvingus,
Žada būt jiems gailėstingus:
„Aš padėsiu nesveikoms
Sieloms, vargo suspaustoms.
8. Jei galėtum atsipirkti
Ko man būtų reikę mirti?
Kas savim pasitikės,
Mano stalas nepadės“.
9. Jei tu taip tiki širdingai,
Išpažįsti tai maldingai,
Susilauksi pagailos,
Tėvo meilės amžinos.
10. Jei duot vaisių netingėsi,
Savo artimą mylėsi,
Jam padėsi bėdoje,
Dievas laimins tad tave.

97. *Sava gaida; Jn 6, 33. 52 [L-473]*

M. Martin Luther, 1529, T. Justus Sieber

1. Nūn aš vargingas ateinu
Svečiuos prie stalo tavo,
Kurį pats prirengi man tu
Didžia malone savo.
Man sielą, Jėzau, nuramink,
Gyvenimui ją atgaivink,
Ją pirkęs brangia kaina.
2. Tu išganytojau, sakai:
„Aš duodu gyvo peno;
Tas nebealks jau amžinai,
Kas manimi gyvena.
Aš gyvojo vandens versmė,
Ir kas tik čia tikės mane,
Tas nebetrokš per amžius“.
3. Tad ir mane pavalgydink
Tu savo kūno Manna,
Krauju savuoju atgaivink
Varginą sielą mano;
Taip duok malonę man patirt,
Kad niekas negalėtų skirt
Manęs nuo tavo meilės.
4. Kaip elnis tyrų laukuose
Vandens ištroškęs šaukia,
Taip mano siela bėdoje
Pagalbos tavo laukia.
Ištrauk gi iš bėdos mane,
Ak, nepalik manęs Varge,
Padėk man iš malonės.
5. Nuplauk man širdį nuo kalčių
Mielasis Atpirkėjau;
Paguosk mane savu žodžiu,
Šventasis Užtarėjau!
Apvilik teisumo drabužiu,
Kad brangiu nuopelnu tavu
Ramintųs mano siela.
5. Mane išgelbėk iš manęs:
Many tik pražuvimas;
Mane glausk, Jėzau, prie savęs,
Tavy susimilimas.
Many tik pragaro kančia,
Tavy ramybė tobula,
Palaima begalinė.

7. Aš, Jėzau, už malonę tą
Dėkosiu tau be galo,
Kada išauš laimi diena,
Kurioj prie tavo stalo
Aš Vakarienės puotoje
Danguj šventųjų būryje
Regėsiu tavo veidą.

98. *Gaida: Jau aš tave paliksiu*
Jn 15,8 [(M.L-494)]
M. Melchior Teschner, 1614

1. Nūn nuo naštos kaltybių
Jau sąžinėj laisvi
Mes, Kristaus vardo garbei
Malone pašvęsti,
Tik stenkimės teisingai
Tai visa ištesėt,
Ką drįsom prie jo stalo
Jam, dvasioj pažadėt.
2. O, Atpirkėjau, teikis
Mums tam padėt patsai,
Kad tavo švento žodžio
Laikytumės tvirtai
Ir, kad jau nusigrėžė
Nuo negyvų darbų,
Pajėgtume vis vaikščiot
Išganymo keliu.
3. Padėk nusikratyti
Blogųjų papročių,
Tauriems pasidaryti
Širdim, mintim, žodžiu,
Kad po kelionės galo
Galėtume tave
Prie vakarienės stalo
Regėti danguje.

99. *Gaida: O, Dieve, iš gelmių bėdos*
Jer 3, 22; Mk 10, 47 [L-463]
M. Wolfgang Dachstein, 1524, T. David Denicke

1. O, Dieve Tėve pagailos,

Aš puolu tau prie kojų
Ir širdį, pilną atgailos.
Prieš Tavo veidą kloju.
O, Dieve, neatmesk manęs,
Atleisk tu man visas kaltes
Iš didelės gerybės.

2. Galybės dieviškos ranka
Nuimk širdies kankynę;
Malonės tėviškos galia
Man atgaivink krūtinę;
Suteik man noro ir jėgų
Tarnaut tau darbu ir žodžiu
Ir sielai duok ramybę.

3. O, Jėzau tu, kurs už mane
Ėjai mirties kentėti,
Prašau aš bėdoje tave
Manęs pasigailėti.
Tikrasis Dieve ir žmogau,
Teisusis Dovydo Sūnau,
Išgirsk tu mano maldą.

4. Dėl savo kruvinų žaizdų
Ir dėl kartaus mirimo
Nuplauk mane tu nuo kalčių,
Ištrauk iš pražuvimo.
Užtark mane pas Tėvą tu
Manęs nebausti griežtumu,
Kaip aš tai nusipelnęs.

5. Šventoji Dvasia, tu gera
Širdies minčių valdove,
Pagundoj apsauga tikra
Ir sąžinės vadove:
Gink, kad pasaulio geiduliai,
Garbė, godumas, pinigai
Širdy neviešpatautų,

6. Kai muš mirimo valanda,
Padėk man išstovėti
Ir Kristaus pergalės jėga
Šėtoną nugalėti,
Kad man liga, mirties kančia
Bebūtų durimis iš čia
Pareiti į gyvatą.

100. *Gaida: Nūn aš vargingas ateinu
Jn 6, 48; Ps 23, 1-5
M. Peter Sohren, 1668, T. Johann Rist*

[L-467]

1. O, Jėzau, duona iš dangaus,
Jei tavyje ramybės
Sau gali rast širdis žmogaus,
Bealkstančio teisybės:
Tad nuolankiai meldžiu tave
Prirengti tinkamai mane
Šventam malonės stalui.

2. Vesk šiandien, Viešpatie, mane
Prie tų lankų žaliųjų,
Kur trykšta vandenų versmė
Gaivinančių, grynųjų.
Nors nuodėmėmis aš sergu,
Bet leisk man ties šventu stalu
Malonės taurę gerti.

3. Padėk man sielos bėdoje
Dvasia atsigavinti;
Vestuvių rūbais tu mane
Pats teikis apdabinti,
Kad aš tikėjimu tikru
Jau būčiau vertas tarp svečių
Sėdėt už tavo stalo.

4. Duok man giliausiai atgailaut
Dėl nuodėmių biauromo!
Ak, teikis širdį man nuplaut
Nuo viso nelabumo!
O, Avinėli prakilnus,
Tu nužudytasis už mus,
Man dovanok ramybę!

5. Aš pilnas nuodėmės žaizdų,
Pagydyk gi ligonį;
Apjakintas pikty klaidų,
Apšviesk mane malone;
Prakeiktas aš, pasigailėk;
Pražuvęs aš, surask, padėk,
Išgelbėk savo meile.

6. O, Jėzau, teikis į mane
Meilingai paveždėti;
Leisk širdgėloje ir skurde
Man vis tave mylėti.
Jauniki mano sielos, tu
Savuoju gailestingumu
Nuramdyk josios vargą.

7. O, Jėzau, gyvuoju penu
Tiesos mane pripildyk,
Naujosios sandaros krauju
Išganymui pagirdyk.
Taip aš išliksiu tavyje,
Ir tu tad, Viešpatie, mane
Gyvenimui prikelsi.

101. Gaida: Pabusk tu, mano siela
Ps 34, 9; 1 Kor 11, 26 [(ML-165)]
M. p. Johann Eccard, 1611

1. O, Jėzau, mano meile,
Tu, mano sielos saule,
Tau dėkui už malonę,
Išreikštą man ligoniui.

2. Dėkoju tau širdingai,
Kad tu mane meilingai
Pats savimi paguodi,
Ramybę savo duodi.

3. Dėkoju tau už karčią
Nekaltą tavo kančią,
Smūgius žaizdas ir gėdą,
Už visą kryžiaus bėdą.

4. Už tavo dvasios skausmą,
Šaltini mano džiaugsmo,
Už tavo meilės raudą,
Jos ašarų man naudą.

5. Už tavo sielos baimę,
Už auką mano laimei,
Už tavąjį mirimą,
Už mano atpirkimą.

6. Dvasia ragavo didelę
Nūn tavąją gerybę,
Malonės peną brangų,
Kurs man laiduoja dangų.

7. Man išpirkta kaltybė
Per tavąją teisybę;
Tavy turiu gyvatą
Jau amžinai sveikatai.

8. Duok vengti piktenybės,
Teik kryžiuje kantrybės,
Kad tavo meilėj likčiau,
Pasaulio išsiginčiau.

9. Nūnai nebepražūsiu,
Tavy aš amžiais būsiu;
Užmigsiu išganingai
Ir kelsiuos vėl džiaugsmingai.

102. Sava gaida
Mt 5, 6; Hbr 4, 16 [L-466]
M. Johann Crüger, 1649, T. Johann Franck

1. Renkis, o, brangioji siela,
Į malonės šventę mielą,
Nuodėmių palik tamsybę,
Su džiaugsmu eik į šviesybę:
Viešpats, kurs meilus be galo,
Kviečia mus prie savo stalo;
Dangų galintis valdyti
Nori ir tave lankyti.

2. Kaip žadėtinė jaunikį,
Viešpatį tu pasitiki,
Kurs malonės žodžiais savo
Beldžiasi į širdį tavo.
Jam duris atverk džiaugsmingai,
Pulk į kojas, tark širdingai:
Viešpatie, tavim sekiosiu,
Nuo tavęs nebeatstosiu.

3. Ak, kaip alkstu iš gilybės,
Viešpatie, tavos teisybės!
Kaip mana dvasia nuo seno
Ilgisi gyvybės peno!
Ak, kaip karšty šios kelionės
Trokštu gėrimo malonės,
Ieškau iš visos būtybės
Dievo gyvojo artybės!

4. Jėzau, mano būvio saule,
Jėzau, mano sielos meile,
Versmė džiaugsmo ir gyvatos,
Gėrio, laimės ir sveikatos:
Duok meldžiu tave širdingai,
Kad tą peną išganingai
Savo laimei aš ragaučiau,
Tavo garbei vis tarnaučiau.

103. *Sava gaida; Jn 7, 37 [L-468]*
M. John S. B. Hodges, T. Josef Spleszynski, 1879

1. Tad eikim jau prie Kristaus stalo,
Pakėlę širdis ir mintis!
Te Viešpats sielas mums apvalo,
Gaivina dvasios jėgomis!
2. Jis duona amžina gyvybės,
Nužengus iš dangaus pas mus,
Jisai gyva versmė stiprybės:
Kas gers iš jos, tas gyvas bus.
3. Erškėčių kelią Atpirkėjo
Uždarė kruvina mirtis;
Bet kryžium viską jis laimėjo,
Mums Tėvo meilę pelnė jis!
4. Nėra didesnės mums malonės
Kaip toji Viešpaties auka,
Kurios galia atgimę žmonės,
Nauja gyvena gyvata.
5. O, Kristau, ieškome maldingai,
Pagalbos sieloms tavyje,
Nes iš tavos aukos galingai
Palaimos plūsta mums versmė.
6. Mes turim tau išsipažinti
Savųjų nuodėmių kaltes;
Ak, Jėzau, teikis paskandinti
Jas jau į užmiršties gelmes!
7. Šioj Vakarienėj tu pastiprink
Mus gyvuoju žodžiu tiesos
Ir mūsų dvasią joj palinksmink
Viltim gyvatos amžinos!

104. *Gaida: Pabusk tu, mano siela; Jn 6, 56 [L-469]*
M. Nickolus Selnecker, 1587

1. Tau dėkui, Jėzau mielas,
Kad stiprini mūsų sielas
Dovanomis be galo
Prie savo švento stalo.
2. Tu Viešpatie, meilingai
Teiki ir man dosningai
Saldžiausio dvasios peno
Gaivinti sielai mano.
3. Sutvirtink mus šventybe,
Apvilk sava teisybe,
Prirenk tu pats kiekvieną
Mus Didžiai Vakarienei.

105. *Sava gaida, arba: Viešpatie Jėzau, Dievo Ėryti, arba: Viešpatie Dieve, didis, galingas Ps 36, 8-10*

1. Viešpatie Kristau,
Tavo gerybė
Tebus garsinta
Per amžinybę.
2. Šiandien padėką
Reikiame savo
Už įvairiausias
Dovanas tavo,
3. Ypač už meilę
Mums begalinę,
Jogei tu naktį
Tą paskutinę,
4. Eidamas mirti,
Įsteigėi šventą
Kūno ir kraujo
Mums sakramentą.
5. Tikime sieloj
Sandorą naują,
Dvasioje imsią
Kūną ir kraują.
6. Jėzau palaimink
Sielas vargingas,
Kad tavo stalo
Būtų vertingos.
7. Esame patys
Juk nuodėmingi;
Kad mus lankytum,
Mes nevertingi.
8. Bet tark tik žodį
Ir atgaivinta
Alkstanti siela
Bus nuraminta.
9. Viešpatie teikis
Mus sau pašvęsti
Ir po mirties mus
Rojun parvesti:
10. Dieve teisusis,
Dieve švenčiausias
Mums nuodėmingiems
Maloningiausias!

Dienos laikai

Rytas ir diena

106. *Gaida: Kas Dievui duodasi valdyti;*
Mk 13, 35 [L-420]
M. Georg Neumark, 1657, T. Th. G. von Hippel

1. Dar gyvas aš; ar ryt gyvensiu,
Ar šiandien mirsiu, nežinau.
Kol Dievas laiko, pasistengsiu
Eit savo priedermes uoliau,
Vis dvasioj melstis ir budėt,
Tikėti, viltis ir mylėt.

2. Žaliuoja žydi rytą gėlės
Ir jau nukrinta vakare.
Dažnai žmogus, kurs sveikas kėlės,
Jau guli vakarą grabė.
Širdie, budėk vis, nes staiga
Tau gali pasibaigt diena.

3. Ak, venk tu žemiškos niekybės,
Kovok, kiek jėgos išgalės;
Ieškok, siek dangiškos tėvynės,
Kur tavo laimė patekės.
Greit šita saulė nusileis
Ir amžinatvė tau ateis.

4. Tad pareigų savųjų niekad
Rytojui tu neatidėk,
Bet ką daryt turi, tai visad
Atlikti šiandien paskubėk,
Nes tavo tik ši valanda,
Ar dar kita bus, nežinia.

5. O, Tėve, davęs man gyvybę,
Padėk man, kad širdim budria
Vis rūpinčiausi amžinybe,
Kol švies išganymo diena.
Tai net staigi mirtis mane
Parves palaimon pas tave.

107. *Sava gaida; Mok 11,7; Gg 1, 4*

1. Kristau, tu žvaigžde ryto,
Šviesk spindesiu skaisčiu
Mums ant pasaulio šito,
Apžiebk namus širdžių
Mums gyvuoju žodžiu.

2. Jėzau, liūdny linksmybe,
Tavęsp akis keliu,
Aš tavo malonybe
Ir gailestingumu
Visa širdim tikiu.

3. Aš negaliu miegoti
Nerimasty širdies,
Kada turiu bijoti
Vis pragaro baismės
Dėl nuodėmių kaltės.

4. Viešpatie meilingiausias,
Manęs pasigailėk;
Malonės turtingiausias,
Pagalbon paskubėk,
Man puolusiam padėk.

5. Jėzau, kuris mylėjai
Mane lig pat mirties,
Krauju pats apmokėjai
Visas manas kaltes,
Pasigailėk manęs.

6. Mano visas kaltybes
Mieliausias Jėzau, tu
Iš meilės ir gerybės
Nuplauk savu krauju,
Ant kryžiaus pralietu.

7. Nuodėmes aš pamesiu,
Mylėsiu vien tave,
Visai tau pasišvėsiu,
Kad likčiau tavyje,
Kurs atpirkai mane.

8. Stiprink mane brangiausiu
Savu šventu krauju
Ir kūnu šlovingiausiu,
Ant kryžiaus už mane
Išduotu mirtyje.

9. Kristau, tavim aš seksiu
Džiaugsmuos ir varguose,
Kol iš mirties pateksiu
Į šlovę pas tave
Gyventi danguje.

108. Gaida: Nors tūkstantį burnų turėčiau

1 Tes 5,8 [L-421 (ML-260)]

M. Johann Balthasar König, 1738

1. Malonės Saule amžinoji,
Apšviesk mane sava šviesa,
Kad džiūgautų širdis manoji,
Ramybės, laimės kupina.
Ak, te veikiau išsisklaidys
Manujų nuodėmių naktis!
2. Padėk man, Dieve, ir šiandieną,
Sava Dvasia valdyk mane,
Ganyk pats žingsnį man kiekvieną,
Kad visad elgčiaus šviesoje,
Kad, būdamas dienos vaiku,
Aš saugočiaus tamsos darbų.
3. Šviesk kelią man šioje tamsybėj,
Kad aš pajėgčiau su džiaugsmu
Skubėt tikėjimo stiprybėj
Kasdien pirmyn siauru taku,
Kol teiksies pasišaukt mane
Iš čia į šviesą pas save.
4. O, Tėve, kurs man gailėstingas
Esi dėl savojo Sūnaus,
Mielai manas maldas širdingas
Išgirk iš aukštojo dangaus!
Priimk, maldauju nuolankiai,
Šią ryto auką maloniai!

109. Sava gaida; Ps 50,23; 57,8-9 [L-165]

M. pagal Johann Eccard, 1611, T. Michaael
Schernak

1. Pabusk tu, mano siela,
Girk savo Dievą mielą,
Pasaulio Sutvėrėją,
Visų žmonių gynėją.
2. Kai man akis šešėliai
Apkloję buvo vėlei,
Bėdos neatsitiko;
Man Dievas sargu liko.
3. „Ilsėkis, mano vaike, —
Tarei man, — „visą laiką;
Miegok saldžiai be bailės,
Išvysi šviesą saulės.“
4. Kaip tavo žodžių tiesą,
Regiu dar saulės šviesą
Aš nuo bėdų apgintas
Ir miego atgaivintas.
5. Aš tau už tai dėkoju
Ir iš širdies aukoju
Nūn garbei tavo vardo
Šią ryto giesmę — maldą.

6. Padėk į visą gerą;
Darbuos patark, kas dera,
Ir pagal savo valią
Palaimink mano dalią.
7. Ganyk tu širdį mano
Ir teik jai dvasios peno
Per savo žodį brangų,
Kol aš pasieksiu dangų.

110. Gaida: Kristus mana gyvybė; Ps 59,17

[[M.L-509]]

M. Melchior Vulpius, 1609

1. Prieš tavo sostą stoju
Aš šįryt su džiaugsmu;
Tau iš širdies dėkoju,
Kad gyvas tebesu.
2. Aš ieškau tavo veido,
Klaupiuos aš prieš tave,
Kurio malonė leido
Ir saulę ir mane.
3. O, Viešpatie Aukščiausias,
Kaip atsiteisčiau tau
Už dovanas, kurias aš
Tik iš tavęs gavau?
4. Ar tu aukų geidauji?
Ne! Jos tau be vertės.
Tu Dieve, reikalauji
Tik meilės iš manęs.
5. Todėl aš tau giedosiu
Ir džiaugsiuos vis tavim,
Visai tau pasiduosiu
Su kūnu ir širdim.
6. Tik viena aš sau melsčiau:
Tai išminties širdy,
Kad į tave vis žvelgčiau
Džiaugsme ir liūdesy;
7. Kad aš labiau norėčiau
To, kas patinka tau,
Negu kad bežiūrėčiau
Garbės ir turtų sau;
8. Kad stengčiaus iš teisybės
Vis gerą tedaryt,
Linksmi žvelgt į aukštybes,
Mielai tavęs klausyt;
9. Kad vis budrus čia likčiau,
Kol tik man plaks širdis,
Tavęsp linksmi išvykčiau,
Kada pašauks mirtis.

111. Sava gaida

Ps 71, 8

1. Vos prašvis aušra rytinė,
Kyla žemėj sutartinė;
Kiekviena gyva būtybė
Giria Dievo didenybę.
2. Gieda jam dangaus paukštėlis,
Skelbia jį budrus žvėrelis,
Šoka jam žuvis po srovę,
Skelbk ir tu žmogau, jo šlovę.
3. O, Švenčiausias Sutvėrėjau,
Kad ramiai aš pasilsėjau
Tavo apsaugos stiprybėj,
Tau tesie garbė aukštybėj!
4. Tavo meilė mums be galo,
Ar tekės, ar sės saulelė:
Tad ir aš tau vis dėkosiu,
Rytą, vakarą giedosiu.
5. Tik šioj žemiškoj kelionėj
Išlaikyk mane malonėj,
Te tvirtai vis kojos seka
Tikrąjį gyvatos taką.
6. Kai jau baigsiu čia sunkumą,
Patalpink į rojaus rūmą,
Kur per amžius nematytas
Šviečia grožis, džiaugsmo rytas.

112. Sava gaida; Ps 139, 18; Rom 13,12

M. ir T. Heinrich Albert, 1642

[L-419]

1. Žemės ir dangaus Valdove,
Leidęs saulę ir žvaigždes,
Kad jos skelbtų tavo šlovę,
Skirtų dieną nuo nakties;
Kurs sava ranka tvirtai
Šį pasaulį išlaikai:
2. Tau dėkoju aš širdingai,
Kad nakty savu skydu
Apdengei mane meilingai
Nuo pavojų ir bėdų,
Sergėjai nuo nelemtos
Priešo piktojo klastos.
3. Te su šia naktim pranyksta
Mano nuodėmių naktis;
Man išganymas tetrykšta
Jėzaus Kristaus žaizdomis,
Kur vienintelę randu
Prieglaudą sau nuo kalčių.
4. Ak, padėk man su šiuo rytu
Dvasioj keltis iš miegų,
Sielą sveiką išlaikyti,
Kad, kai pabaigoj laikų
Apsireikš tava diena,
Ją sutikčiau su drąsa.
5. Pagal savo žodį, Dieve,
Vesk mane tikru keliu;
Būk ir šiandien, mano Tėve,
Tu gynėju man stipriu:
Niekur, kaip tavy tiktai
Aš apsergėtas tikrai.
6. Savo kūną, savo sielą
Su jausmais ir su protu
Pavedu aš, Dieve mielas,
Apsaugai tavų sparnų.
Mano skyde ir viltie,
Maloniai priimk mane.
7. Siųsk ir angelą man sargą,
Kurs pašalintų visai
Priešo spendžiamą man vargą,
Saugotų mane gerai,
Kol galop parneš mane
Į ramybę danguje.

113. *Sava gaida; Gg 5, 2* [L-437]
M. harm. Valteris Banaitis, T. M. A. von Löwenstern

1. Aš Viešpaties vardan akis užmerksiu jau
Nes nuo dienos darbų aš kūnu pailsau;
Tačiau aš nežinau, ar beišvysiu rytą,
Gal būt mane mirtis pakirs jau naktį šitą.
2. Aš, Dieve Tėve, tau dėkoju iš širdies
Ir garbinsiu tave per amžių lig mirties,
Nes tavo meilė man šiandieną taip padėjo
Jog priepuoliai manęs ištikti negalėjo.
3. Apgynei tu mane nuo piktojo klastos,
Kuris mane praryt betyko nuolatos;
Apgink gi tu mane ir šiąnakt savo ginklais
Kad nepagautų jis manęs savaisiais tinklais.
4. Valdyk širdies mintis ir lenk jas į save,
Kad geiduliai pikti nekiltų man sapne;
Per angelus šventus mane nuo pikto sergėk,
Nuo velnio sprendinių ir jo klastos išgelbėk,
5. Kad aš, sulaukęs ryt linksmai dienos šviesos,
Mielai tarnaučiau tau vėl iš visos jėgos.
Jūs, rūpesčiai, šalin! Prašau aš Dievą mielą,
Kad leistų pailsėt taip kūnu, taip ir siela.
6. Jei šiąnakt su manim jau amžiaus galas bus
Duok, Jėzau, kad tavy išlikčiau aš budrus;
Kada jau aš iš čia išeisiu su ramybe,
Tą sielą pats parvesk į dangišką linksmybę.

114. *Sava gaida; Lk 24, 29*

1. Diena baigta, bet tu širdžių šviesybe,
Lik pas mane, tremk nuodėmių tamsybę;
Man užtekėk, teisybės švytury,
Apšviesk mane, o, Jėzau, šioj nakty.
2. Dėkoju aš tau Viešpatie, širdingai,
Kad šiandien man taip klojos stebuklingai
Visur gerai, nors to neišmanau,
Nes meilės sau aš tavo nepelniau.
3. Tiktai dėl to aš sielojuos graudingai,
Kad silpnas aš elgiuos vis nuodėmingai,
Vargšas aš prieš savo norą tau
Mintim žodžiu, veiksmu nusikaltau.
4. Atleisk, ką jau ir sąžinė ištyrė
Kas mane taip nuo tavęs atskyrė,
Nes aš gailiuos to iš visos širdies
Ir trokštu jau sugrįžti prie tavęs.
5. Priimk mane, Ganytojau gerasis,
Apgink mane tu, karžygy tvirtasis,
Sava, galia nuo piktojo klastos,
Kurs ieško tik manosios paskandos.
6. Globk sielą man, duok man saldžiai miegoti
Ir net miege tiktai tave sapnuoti.
Gaivink jausmus, o, Saule amžina!
Tu man švitėk, jau pabaigta diena.

115. Gaida: Jėzus, kurs mana viltis
Ps 4,9; Jer 31, 25 [(M.L-321)]
M. Friedrich Silcher, 1842

1. Kaip aš miegot galėčiau
Tamsioj nakty,
Jei, Tėve, neturėčiau
Tavęs širdy?
Man dvasią taip sutrikdė
Dienos darbai;
Tiktai tavy ramybę
Atgaus jinai.

2. Uždenk manąsias ydas
Iš pagailos
Tu, Dieve meilės didės
Ir pakantos!
Sutverk man tyrą širdį,
Kad tiesoje
Tau ji tarnautų laimėj
Ir bėdoje.

3. Kad aš kaltiems atleisčiau
Pagal tave
Ir artimus mylėčiau,
Kaip tu mane.
Tad migsiu aš be baimės
Tavy ramiai;
Širdis sapnuos iš laimės
Tave saldžiai.

116. Gaida: Jėzus, kurs mana viltis
Ps 40, 12 [L-436]
M. Johann Crüger, 1656,

1. Mielas Jėzau, tu budėk,
Nes aš noriu jau užmigti;
Atpirkėjau malonėk
Mums gynėju pasilikti;
Mus meilingai apveizdėk,
Mielas Jėzau, tu budėk.

2. Mielas Jėzau, neatstok,
Kad ilsėtumės be baimės;
Maloningai mus globok,
Kad nelieštų mus nelaimės;
Leisk sveikiems sulaukt rytojaus:
Priešą piktąjį pragink,
Mielas Jėzau, mus apgink.

3. Mielas Jėzau, mus užstok,
Kai jau mirtyje drebėsime;
Savo meile mus užklok,
Kai jau kapuose gulėsime;
Mums ramybę dovanok,
Mielas Jėzau, mus užstok.

4. Mielas Jėzau, mus prikelk
Dienoje, kurią ateisi;
Savo dešinėj sutelk,
Kai galop pasaulį teisi;
Mums dangaus duris atverk,
Mielas Jėzau, mus prikelk.

117. Sava gaida

Ps 4,9; Ps 63,8

[L-427]

M. Nürnberg, 1539, T. Paul Gerhardt, 1647

1. Nūn ilsis laukas, miškas,
Gyvūnai, žmonės, viskas
Aplinkui gamtoje,
Bet tu, manoji siela,
Budėk ir Dievą mielą
Pagarbink giesme tyloje.

2. Pravariusi saulelę,
Jau pakeitė dienele
Nūnai naktis tamsi.
Turiu aš kitą saulę:
Tai Jėzus, mano laimė,
Skaisčiausiai šviečia man širdy.

3. Nūnai diena praėjo,
Danguj jau sumirgėjo
Žvaigždutės skaistumu;
Ir aš taip šviest neliausiu,
Kada ten nukeliausiu
Iš žemės vargo ir raudų.

4. Ilsėtis kūnas skuba,
Nusivelka jau rūbą,
Paveikslą pragaištis.
Padėsiu rūbą seną,
O Jėzus, Viešpats mano,
Apvilks mane skraiste šlovės.

5. Man džiaugias rankos, kojos,
Galva, kad laisvos stojos
Jau nuo dienos darbų.
Ir tu širdie, kadaise
Po vargo laisvę gausi
Nuo nuodėmės ir nuo vargų.

6. Nūn gulkit, sąnarėliai,
Ilsėtis, vargdienėliai,
Ramybės saldume.
Ateis greit laikas kitas,
Kai bus jums pataisytas
Ilsėtis guolis po žeme.

7. Kai man jau miego rūkas
Akis apklos netrukus,
Kur kūnas, siela liks?
Paims mane į globą,
Budės ties mano lova
Tasai, kurs niekad neužmigs.

8. Sparnus malonės savo,
O, Jėzau, sarge mano,
Tu ant manęs ištiesk!
Jei velnias ims grūmoti,
Liepk angelams giedoti:
Tu šito vaiko nepaliesk!

9. Ir jus, brangieji mano,
Tegu gi Dievas gano
Šią naktį nuo bėdų.
Tegu jo malonybę
Suteikia jums ramybę
Po ginklais angelų sargų.

118. Sava gaida; Ps 18,29

[L-430]

M. Johannes Eccard, 1597, T. Nikolaus Herman, 1560

1. Užgeso saulės spindesys,
Greit artinas tamsi naktis;
Šviesk, Kristau, mums tikra šviesa,
Kad neapniktų mus tamsa.

2. Dėkojame, kad šiandien tu
Nuo negandų, visų bėdų
Apsergėjai meilingai mus
Per savo angelus šventus.

3. O, mūsų Tėve danguje,
Kuo mes įrūstinom tave,
Mums teikis meiliai dovanot,
Duok šiąnakt mums ramiai miegot.

4. Globk mus sargyba angelų
Nuo priešų spąstų nelemtų;
Nuo baimės ir nelaimės mus
Apsaugok, Dieve malonus.

5. Kai rytas mums išauš skaistus,
Prikelk ir vėl tu mus sveikus,
Kad tau su giesme ir malda
Dėkotume širdim linksma.

Prieš valgant

119. *Sava gaida; Ps 136, 25 [L-149]
M.Gochsheim/Redwiz, 1628, T. Nicolaus Herman*

1. Dėkokit Dievui visada,
Nes jo malonė amžina;
Išlaiko jis visus gyvius,
Nes myli tvarinius savus.

2. Iš jo saulutės šilima,
Iš jo lietus, iš jo giedra;
Jisai gaivina mūs laukus,
Jis subrandina mūs javus.

3. Jis išaugina mums žoles,
Jis puikiai apvelka gėles;
Be sustojimo jo veikla,
Ir žemė jo darbų pilna.

4. Kai atveria rankas dosnias,
Jis lieja dovanas gausias
Ir sotina tikru laiku,
Kas gyva, su pamėgimu.

5. Nemėgsta Viešpats prabangos,
Puikybės, išdidžios jėgos,
Bet nori, kad jo žmonės, mes
Tikėtume juo iš širdies.

6. Duok, Dieve, mums gerus metus,
Apsergėk mielus mūs laukus,
Gink nuo brangymečių sunkių,
Nuo karo, bado ir ligų.

7. Mes tau dėkojame nūnai,
Kad mūs gyvybę išlaikai;
O, mūsų Tėve danguje,
Tiesie tau amžina garbė!

120. *Gaida: O, Jėzau, tu pas mus ateik
Rom 14, 17 [(M.L-182)]
M. Gochsheim/Redwiz, 1628*

1. Dėkojame už malonias
Tavąsias dovanas gausias
Ir, Dieve, meldžiame karštai
Mums duoti duonos nuolatai.

2. Vis valgydinti mus šventu
Savuoju gyvuoju žodžiu,
Po būsenos šios laikinos
Suteikt gyvatos amžinos.

121. *Gaida. O, Jėzau, šviesa amžina
Mt 4,4 [L-250]
M. Johannes Eccaard, 1597, T. Frankfurt Oder*

1. Palaimink, Viešpatie, nūnai
Mums šitą valgį maloniai;
Guosk sielą, širdį nuramink
Ir silpną kūną atgaivink.

2. Tačiau ši duona laikina;
Išganymui jos negana.
Penėk ir sielą jos maistu,
Savuoju gyvuoju žodžiu.

3. Taip duonos duok mums visados,
Galop ištrauk mus iš bėdos,
Kad girtume tave čionai
Ir ten aukštybėj amžinai.

122. *Gaida: Renkis, o brangioji siela
Lk 14, 15 [(M.L-466)]
M. Johann Crüger, 1649*

1. Valgydink mus, Tėve mielas,
Guosk kaltybių pilnas sielas;
Savo meile mums be galo
Laimink dovanas šio stalo,
Kad mums jos šioje gyvatoj
Eitų tikrajai sveikatai,
Kol pateksime nuo šiųjų
Prie stalų jau amžinųjų.

Pavalgius

123. *Sava gaida; Jst 8,10* [L-454]
M. XV a. Erfurt, T. Nikolaus Selnecker

1. Dėkojam tau širdingai,
Kurs mus valgydini
Ir gėrimu meilingai
Kasdien mus gaivini,
Kad gautume pažinti
Ir, Dieve, vis atminti,
Koks geras mums esi.

2. O, teikis vis penėti
Mūs kūną su dvasia,
Duok Kristų mums mylėti
Ir darbu ir tiesa,
Nusidėjimų vengti,
Keliu tikruoju žengti,
Kad būtume gyvi.

3. O, Tėve, teįvyksta
Pas mus tava valia
Ir tavo karalystė;
Te piktojo klasta
Ramybės mums neardo;
Dėl savo švento vardo
Mus gelbėk nuo bėdų.

124. *Sava gaida, arba: Kelkitės! Garsingai aida*
Mt 18, 20 [L-455]
M. Philipp Nicolai, 1599, T autorius nežinomas

Dėkui tau už meilę tavo,
Ką siela, kūnas jau ragavo,
Kuo šiandien džiaugiamės širdy!
Jaukios valandos be galo,
Kurios praleidžiamos prie stalo,
Bendraujant meilėje tavy!
Čia laimėje jauti,
Jog tu esi arti,
Mielas Jėzau!
Kame tava
Šventa Dvasia,
Tenai taika.
Aleliuja!

125. *Sava gaida; Rom. 14,5*

1. Dievą, kurs aukštybėj,
Garbinkim linksmybėj,
Kurs kaip tėvas malonus
Nūn pavalgydino mus,
Ir Jo Sūnų Kristų,
Kurs gaivina mus žodžiu,
Kad juo siela mistų.

2. Tarkim iš teisybės:
Viešpatie šviesybės,
Teesie mūs pagarba
Ir liaupsė ir padėka
Tau per tavo Sūnų,
Kad tu rūpinies mielai
Mūs dvasia ir kūnu.

3. Mūs liaupsė širdinga
Tau tesie meilinga
Dėlei nuopelno brangaus
Tavo mylimo Sūnaus,
Mūsų Atpirkėjo,
Kurs krauju už mus visus
Viską užmokėjo.

4. Nėr kas suminėti,
Kuo tau užmokėti
Už malonę mums silpniems,
Tavo meilės nevertiems,
Nes visa gausybė
Žemėj esamų daiktų
Tavo nuosavybė.

5. Viešpatie galingas,
Būk mums maloningas;
Jei kur apsileidom mes,
Teikis mums atleist kaltes.
Tėve, kurs šukštybėj,
Leisk mums tavo meilėj būt
Čia ir amžinybėj.

126. *Gaida: O, tu mano meilės Meilė; Jn 6, 27*
T. A. Šernas L-452 [(ML-353)]

Duoną kūniškai sveikatai
Tu mums, Viešpatie, davei,
Sielas amžinai gyvatai
Meile apvainikavai!
Mūsų širdys tai dėkingai
Teatmyli tau darbais,
Visad sekdamos doringai
Tavo įstatais šventais!

Prieš darbą

127. *Gaida: Tesie garbė ir padėka arba: Vien iš malonės mums tikrai; Ps 124, 8* [(M.L-197)]
M. Mainz, 1390, T. A. Šernas (?)

1. Aš tavojo Sūnaus vardan
Pradėdamas nūn darbą,
o Maldauju, Dieve, teikis man
Duot reikiamą pagalbą.
Pats laimink visą, ką darau,
Kad mano triūso vaisiai tau
Tikrai patikt galėtų.
2. Valdyk mane sava Dvasia,
Kad piktenybės vengčiau
Ir priedermes Švenčiausiai čia
Atlikti pasistengčiau
Su sąžiningu stropumu,
Su nuoširdžiu paklusnumu,
Kaip dera tavo tarnui.
3. O, Dieve, malonėk man teikt
Darbuos pagalbą savo,
Kad, laiminant tau, juos užbaigt
Galėčiau garbei tavo,
Kad savo amžiaus vakare
Aš tavo dangiškam dvare
Malonės algą gaučiau.

128. *Gaida: Dienoj baisių bėdų; Ps 127,1; Pat 3, 5*

1. Vėl stoju prie darbų
Atlikti pareigų,
Kurias man skyrė Dievas,
Gailestingumo Tėvas;
Jisai man duos pagalbą
Ir laimins mano darbą.
2. Garbė tau teesie,
O, Tėve, kad mane
Tu nuo mažens penėjai,
Meilingai apveizdėjai;
Reikš savo man malonę
Per visą šią kelionę.
3. O, Jėzau malonus,
Vaduotojau brangus,
Suteik tu iš aukštybės
Man darbuose stiprybės,
Duok mano dvasiai galią
Vis vykdyt tavo valią.
4. Mane vis laimink čia
Ir kūnu ir dvasia;
Ištremk iš mano būdo,
Kas tavo darbą kliudo,
Galop duok man ramybės
Pareiti amžinybėn.

Po darbo

129. *Gaida: O, Jėzau, tu pas mus ateik, arba: Dėkokit Dievui visada*
Iš 23, 25; Iz 5, 24 [L-147]
(M.L-182) M. Gochshein/Redwiz, 1648

1. Iš tavo rankų mes gyvi,
Tavy mes krutame visi;
Mums iš tavęs naši dirva
Ir mūsų pasėlių branda.
2. Mes giriame tave šventai,
Žinodami visi gerai,
Kad ten palaima ir nauda,
Kur siejas triūsas su malda.
3. Valdove žemės ir dangaus,
Po mūsų prakaito sunkaus
Palaimink derlium mūs laukus,
Aprūpink duonele visus!
4. Kai jau paliksim po darbų
Šią žemę, kupiną vargų,
Suteik mums atilsio saldaus
Meilingai priegloboj dangaus.

130. *Gaida: Kristus mana gyvybė*
Lk 17, 10 [L-157]
(ML-509) M. Melchior Vulpius, 1609

1. Pabaigęs savo darbus,
Dėkoju tau karštai,
Kad tu man, Visagali,
Padėjai maloniai.
2. Savąja meile žadink
Ir remk mane toliau,
Kad savo darbo dirvoj
Krutėčiau dar uoliau.
3. Duok, rūpestingai dirbus
Man niekad nepaliaut
Ir tik apvaizda tavo
Su viskuo pasikliaut.
4. Ir ypač sielos dirvoj
Padėk man pasistengt,
Taip atilsui paskiausiam,
Palaimai prisirengt.

Metų laikai

Pavasaris ir vasara

131. *Gaida: Didis Viešpatie galybių; Iz 35, 1-2*
M Darmstadt, 1687, [L-445]

1. Dieve, mums tava gerybė
Užteka kasdien naujai.
Žemei jaukiąją grožybę
Tu siunti kasmet mielai,
Jog joj džiaugiasi kalneliai,
Dirvos, kloniai ir upeliai.
Kiek žvilgiu tik apmatai:
Žalumynai ir žiedai!
2. Nuo pavasario dvelkimo
Atsijaunino gamta,
Ir iš viso sutvėrimo
Skamba tau giesmė nauja;
Ir žolytė palei taką
Ryškiai kiekvienam apsakoma,
Koks Kūrėjas malonus,
Didis, geras ir dosnus!
3. Kaipgi tad žmogus tylėtų,
Jei tu jį sau išrinkai,
Jį pavasariu saulėtu,
Meile apvainikavai,
Jis, kuriam per Kristaus kraują
Tu davei gyvatą naują,
Kad širdies atgimimu
Būtų tau gražiu sodu?
4. Tad giedokit, Dievo žmonės,
Sutvėrėjui su džiaugsmu,
Jam padėką už malones
Atnašaukit šiuo laiku,
Kad giesmė aukštai skambėtų
Ir pas Dievą nuaidėtų,
Kurs iš sosto mato mus,
Turtais laimina metus!

132. *Sava gaida, arba: Ak, kaltininkai bėdini*
Ps 104, 24, 111, 2 [L-443]
M. August Harder, T. Paul Gerhardt, 1653

1. Širdie, šiuo vasaros metu
Eik džiaugtis sau iš dovanų,
Ką Dievas pagamino.
Žiūrėk gi, kokia iškilnia
Puikieji sodai tau gražna
Nūnai apsidabino!
2. Štai, medžiai lapais vėl naujais;
Laukai drabužiais vėl žaliais
Puošniausiai apsiliko.
Gėlių gi rūbai puikesni,
Daug gražesni, prakilnesni
Už Salemono šilką.

3. Padangėj čiułba vyturys,
Balandžių leidžiasi būrys
Į paukščių pilną mišką.
Lakštingalos giesmė skardi
Per kalnus ir laukus slėny
Triliavimais vis tryška.
4. Upelis šniokščia smėlyje,
Pats atsispindi savyje
Draug su krantų krūmeliais.
Galvijai ganos lankoje,
Ir skamba piemenų giesmė
Skardžiais, linksmais balseliais.
5. Skrajoja į visas puses
Bitelės darbščios po gėles
Ir medų renka gausiai,
Nes teikia sodai ir daržai,
Laukai ir pievos ir miškai
Žiedų joms apstingiausiai.
6. Greit auga žiemkenčiai javai,
Banguoja mėlyni linai,
Žalioja vasarą, jus,
Ir džiaugias žemdirbiai visi,
Kad Dievo dešinė dosni
Juos taip apdovanojus.
7. Tylėti negaliu nūnai,
Nes Dievo dideli darbai
Pažadina man širdį.
Aš giedu iš visų jausmų
Su giedančia gamta kartu,
Tegu Aukščiausias girdi.
8. Ak, jei tu toks gražus esi
Ir tiek jau laimės suteiki
Mums buity dabartinėj,
Kokie bus dideli džiaugsmai
Po šio pasaulio ten aukštai
Dangaus pily auksinėj!
9. Man dvasią, Dieve, nuolatos
Gaivink palaima iš dangaus,
Kad visad tau žydėčiau
Ir sieloj vaisių daug gerų
Malonės vasaros metu
Tikėjimu sudėčiau.
10. Paversk sodu tu ir mane,
Kad kūnu, siela tavyje
Žaliočiau ir tarnaučiau:
Kad tavo garbei vien tiktai,
Ne kam kitam, čia ir tenai
Jau amžinai tarnaučiau.

Ruduo

133. *Gaida: Širdie, šiuo vasaros metu, arba: Ak kaltininkai bėdini; Ps 50, 23 [L-444]
M. Nürnberg, 1555, T. Victor Strauss*

1. Jau nyksta vasaros gražna,
Žiedai, jau gelsta lapija,
Paukštelių giesmės tylą.
Giedokit jūs, žmonių vaikai,
Tegu padėkos jūs balsai
Linksmi aukštybėn kyla.
2. Mums Dievas laimino laukus,
Mes žemės įvairius vaisius
Jau baigėm rinkę, krovę.
Leisk, Jėzau, mums taip pat linksmi,
Kaip savo piūtį, nuoširdžiai
Kelt tavo meilės šlovę.
3. Ką davė Dievas malonus,
Jau susivalėm į namus
Pastogėn rūpestingai.
Malonės brangiū šiuo metu,
Širdie, krauk turtų pastovių
Ir sielai nemirtingai.
4. Didžiausio medžio lapas kris,
Vėl su žeme susimaišys,
Kurios jis išmaitintas.
Nors didis būtumei garbe,
Žmogau, turi gult po žeme,
Iš kur esi tu imtas.
5. Tačiau, kaip sėklą žemdirbys
Vilty į dirvą sėja vis,
Kad po žiemos suželtų:
Taip, Dieve, mūsų kūną tu
Guldai į žemę, kad laiku
Jisai vėl atsikeltų.
6. Tuo tarpu, kaip kregždžių būriai
Ir gandrai rengias jau skubiai
Į saulės šalį skristi,
Taip į tave leisk sieloms bėgti,
Į tavo mielą rojų lėkt,
Tavą saule misti.

Žiema

134. *Gaida: Dėkui Dievui, kurs šventai
Ps 148, 7-8 [L-447]
M. užrašė Mikelis Genys, 1894, T. Joachim Neander*

1. Dieve didis, prakilnus
Ir visatoje garsus,
Tavo veido ieškau aš,
Išklausk manas maldas.
2. Kurs visas žvaigždes valdai,
Metų bėgį nustatai,
Oro permainas tieki,
Pats nekintamas lieki.
3. O, Valdytojau gamtos,
Iš tavęs be paliovos
Mums pavasario gražna,
Vasara, ruduo, žiema!
4. Žemę tu dengi sniegu,
Kaustai vandenį ledu.
Kai tu vėjams įsakai,
Tai sutirpdo juos ūmai.
5. Taip ir mano siela vis
Tavo žodžio teklausys.
Jėzaus meilė tevaldys
Man visas širdies mintis.
6. Nors lauke žiema šalta,
Turi būt širdis karšta:
Šviesk, išganyme, many,
Kad žerėtų ji tavy.

Pjūties dėkojimo šventė

135. *Gaida: Kristus mano gyvybė*

Ps 8,10 [(M.L-509)]

Melchior Vulfius T. Janas Kochanovskis

1. Ko nori iš mūs, Dieve,
Už dovanas gausias,
Ko už geradarybes
Tavąsias malonias?

2. Tu aukso negeidauji,
Nes tavo visa tai,
Ką tik mes nuosavybe
Vadiname čionai.

3. Aukojame tau širdį
Dėkingą, nes be jos
Mes tau kitos geresnės
Neturime aukos.

4. Valdovas tu visatos,
Tu dangų pastatei
Ir žvaigždėmis sidabro
Gražiai jį nusagstei.

5. Padėjai plačiai žemei
Tvirtybę pamatų
Ir apvilgai ją rūbais
Iš įvairių žolių.

6. Tau liepus, jūros lieka
Nurodytuos krantuos,
Nedrįsdamos išeiti
Iš paskirtos ribos.

7. Versmelės, upės teka
Didžiu vandens apstu,
Ir baltą dieną seka
Tamsi naktis laiku.

8. Pavasaris sukrauna
Tau įvairių žiedų,
Ir vasara tau vaikšto
Su varpų vainiku.

9. Ruduo gamina vaisių
Kas metai su gausa,
Prie pilno stalo stoja
Tad tinginė žiema.

10. Nakties rasa nukrinta
Alpiems žolių daigams,
Dangaus lietus gaivinti
Išdegusiems javams.

11. Kas gyva, visa kruta
Ir minta iš tavęs,
Kiekvienas viską gauna
Iš tavo dešinės.

12. Pagirtas būk per amžius,
Mūs Dieve malonus,
Be paliovos meilingas,
Mums geras ir dosnus!

13. Laikyk mus, kolei nori,
Pakalnėje raudų,
Tik prie savęs glausk mus vis
Po apsargos sparnu.

136. *Gaida: Jau aš tave paliksiu; Jok 1, 17 [L-150]
(ML-494) M. Melchior Teschner, 1614, T. Mathias
Claudius, 1783*

1. Mes ariame ir sėjam
Vis sėklas į dirvas,
Tačiau tik Sutvėrėjo
Galia daigina jas.
Jis augalus gaivina
Švelnia dangaus rasa
Ir grūdus subrandina
Mums saulės šilima.

2. Jis siunčia lietu, rasą
Ir saulę su giedra,
Ir darganą ir vėsą,
Mėnulį su migla;
Augina mūsų lauką
Jis per dienų dienas,
Iš jo palaimos plaukia
Mums duona per rankas.

3. Iš Dievo čia stiebelis
Ir žvaigždės ten toli;
Iš jo čionai žvirblelis,
Smiltelė pamary;
Iš jo lankų puošnumas
Ir vaisiai ir javai,
Pavasario žavumas,
Žiema ir sūkuriai.

4. Jisai mėnulį varo
Ir saulę jų keliais,
Jis debesis padaro
Su vėjais ir žaibais,
Mums duoda daug gėrybių,
Ganyklos gyvuliams,
Gyvenimo linksmybių
Visiems žmonių vaikams.

5. Tad Dievui Sutvėrėjui
Dėkokime karštai,
Visų daiktų Leidėjui
Tarnaukime linksmai,
Kurs rūpinas meilingai
Gerove tvarinių
Ir mums kasmet apstingai
Suteikia dovanų.

137. *Gaida: Šventai tave mylėsiu
Ps 65, 6; 10-14 [L-152]
M. Samuel Sebastian Wesley, 1864, T. A. Šernas*

1. O, Dieve šventas, tvirtas,
Teisus ir malonus,
Būk amžinai pagirtas
Už meilės stebuklus.
Tu laimini apstingai
Teisingus mūs žingsnius
Ir augini meilingai
Naudingus mums vaisius.

2. Tu kietą žemę vilgai
Lietum, rasa dangaus,
Visas vietas pripildai
Klestėjimo derlaus.
Ranka tavoji kelia
Pasėlius mums lauke,
Iš tavo galios želia
Mums pievose žolė.

3. Kasmet iš valios tavo
Užplūsta, kaip vanduo,
Aptekęs lobiais savo
Palaimintas ruduo.
Aplink gi džiaugias kalvos,
Sodybos lygumų
Visur varvėte varva
Apstu ir riebumu.

4. Metus apvainikuoji
Mums iškulų gausa,
Taip pat apdovanoji
Mus sąmalų skalsa.
Dėl to laimingi žmonės
Tau kryžtauja linksmai,
Už dovanas malonės
Dėkoja tau karštai.

Šeima ir namai

138. *Gaida: O, Jėzau, tu pas mus ateik*
Lk 19, 9; Apd 16, 31 [L-246]
M. Gochsheim/Redwiz, 1648, T. Ch. Karl Ludwig Pfeil

1. Džiugu palaimintuos namuos,
Kur Jėzus būna nuolatos;
Kur jo nėra, ten nejauku,
Varginga, tuščia ir nyku.

2. Džiugu, jei vyras ir žmona
Tikėjimo bendra dvasia
Tarnauja Dievui su vaikais
Ir seka Viešpaties takais.

3. Džiugu, jei šitokie namai
Pasauliui rodo pavaizdžiai,
Jog iš tikėjimo šviesos
Palaima plūsta ir darbuos.

4. Džiugu, jei kyla visados
Į dangų prašymai maldos,
Jei širdys džiaugias iš tiesų
Vien Dievo darbu ir žodžiu.

5. Džiugu, jei padorioj šeimoj
Kiekvienas savo pareigoj
Parodo paprastai darbuos
Vienybės dvasią ir taikos.

6. Džiugu, jei rūpinas tėvai
Vaikų gerove nuoširdžiai,
Jų kūno sielos sveikata,
Jų amžinąją gyvata.

7. Tokie namai gražiai klestės:
Tėvai daug džiaugsmo sau turės;
Ant jų vaikų matyti bus,
Kaip Dievas laimina savus.

8. Tad su visais namais aš jau
Dabar šią sandarą darau;
Nors ir visa tauta atstos,
Tamausiu Dievui visados.

139. *Sava gaida; Pr 18, 19; Jn 1, 12* [L-247]
M. Eduard Niemeyer, 1854, T. Karl J. Ph. Spitta

1. Palaiminti namai, kuriuos buvoji
Tu Jėzau Kristau, gyvastie širdžių,
Kur Viešpatie, tu niekad nenustoji
Būt maloniausias tarp visų svečių,
Kur visos širdys tau džiaugsmingai plaka
Ir akys žiūri į tave linksmi,
Visi atidžioj tavo žodj seka
Ir valią tavo vykdo paklusniai.

2. Palaiminti namai, kur meile viena,
Tavąja meile, vyras su žmona
Į vieną kūną sujungti, kas diena
Gyvena viena siela ir dvasia,
Širdy abudu stengias tau įtikti
Džiaugsme, sunkybėj, laimėj ir bėdoj,
Ir visad trokšta tavyje tik likti
Taip pat piktoj, kaip ir geroj dienoj.

3. Palaiminti namai, kuriuos maldingai
Vaikeliai dedami tau prie širdies,
Tau, Drauge kūdikių, kurs juos širdingai
Glaudi su karšta meile prie savęs;
Kur jie mielai prie tavo kojų renkas
Ir tavo žodžių klausos atidžiai,
Ir mokosi anksti jų protas menkas
Tave mylėt ir garbint nuoširdžiai.

4. Palaiminti namai, kurių šeimyna
Tave pažįsta ir darbuos rimtai
Visur akivaizdoje tavo žino
Atlikti savo priedermes šventai,
Kaip tavo tarnės ir tarnai, meilingi,
Klusnumui veikūs, meilėje karšti,
Laisvi, linksmi, padorūs ir teisingi,
Lig mažmožių visi ištikimi.

5. Palaiminti namai, kur garbei didei
Tu neužmirštamasi džiaugsmuos,
Kur tu visas širdies žaizdas pagydai,
Esi visiems guodėjas jų varguos,
Kol, amžiaus darbą jau čionai atlikęs
Kiekvienas pagaliau išeis laimus
Į ten, iš kur esi pas mus atvykęs:
Į Tėvo didelius šlovės namus!

140. *Gaida: Džiaukis, mano siela, džiaukis*
Ps 115, 14; 1 Tim 2, 1 [L-252 (M.L-500)]
M. Loys Bourgeois, 1551

1. Šventas Dieve, glausk meilingai
Mūs vaikus sau prie širdies;
Nors yra jie nuodėmingi
Turi jie tavy dalies,
Atpirkti Sūnaus krauju,
Pašvęsti tau jo krikštu.
Tad vedžiot jus su malone
Jų gyvenimo kelionėj.

2. Pats ligšiol jus išglobojęs
Nuo nelaimės ir bėdos,
Ir toliau jus nuo pavojaus
Globk visur ir visados.
Būk jiems tėvu ir vadu
Ir gynėju nuo bėdų.
Jei varge tave ims šaukti,
Duok pagalbos susilaukti.

3. Jei pagundos jus apniktų
Kartais iš visų šalių,
Duok, kad vis tvirti jie liktų,
Eitų gyvasties keliu.
Jei sukiltų geiduliai
Jų pačių širdy stipriai,
Duok, kad narsiai jie kovotų,
Nuodėmei nepasiduotų.

4. Išlaikyk jus karalystei
Ištikimus visados,
Kad nei vienas nepaklystų,
Neprapultų niekados.
Žadink jiems kilnias mintis,
Kreipk į dangų jų akis,
Kad visai tau pasiduotų,
Tau tarnuati tenorėtų.

5. Duok man tos didžios linksmybės,
Kad paskiausioje dienoj,
Po kovos ir sunkenybės,
Gaučiau pasakyt tiesoj:
Mielas Tėve, štai, čionai
Tavo man duoti vaikai!
Jie visi čionai atvyko
Imti pergalės vainiko!

141. *Gaida: Kokia skaisti žvaigždė aušros*
Iz 24, 15 [L-248]
M. Philipp Nicolai, 1599, T. Karl J. Ph. Spitta

1. Tau, Viešpatie, aš su namais
Gyvenime visais laikais
Tarnausiu siela, kūnu.
Šeimininku pats būk namuos,
Malone savo laimink jus
Per Kristų, savo Sūnų.
Meilės Dieve,
Duok mums gryna tau šeimyna pasilikti,
Stengtis tau vienam patikti.

2. Teveikia gyvuoju žodžiu
Šventa Dvasia namuos širdžių
Galingai pas kiekvieną;
Tešviečia aiški jos tiesa,
Kaip saulės spindulių šviesa,
Visoms širdims kasdieną.
Duok, kad niekad
Jų nelankytų jokios bėdos,
Ir apsergėk mus nuo gėdos.

3. Išliek ramybę ant namų,
Ant jų gyventojų visų,
Sujunk visus vienybėn
Tikėjimo, tiesos ryšiu
Ir meilės nuoširdžios keliu
Vesk jus vis tobulybėn.
Dieve Tėve,
Duok romumo, nuolankumo ir kantrybės
Sieloms tėvonių šviesybės.

4. Maldaujame, kad ne kita,
Kaip tavo tik Šventa Dvasia
Namus mūsų tevaldytų,
Drausmėj, blaivybėj ir doroj,
Vienybėj, meilėj ir taikoj
Meilingai mus laikytų.
Pildyk, šildyk
Ja krūtine, kol tėvynėn parkeliausim.
Tau dangaus namuos tarnausim.

142. *Gaida: Jėzus, kurs mana viltis*
Ef 6,1; Kol 3, 20 [L-245]
M. Lüneburg, 1668

1. Viešpatie, kurs man davei
Iš mielių tėvų gyvybę,
Juos lig šiolei išlaikei
Man per savo malonybę:
Sergėk juos man visada
Savo dieviška globa.

2. Kad aš skausmą jiems dariau,
Nuodėmę atleisk meilingai;
Duok jėgų, kad aš stropiau
Eičiau priedermes teisingai:
Kad aš gerbčiau juos šventai
Ir mylėčiau nuoširdžiai.

Santuoka

143. *Gaida: Dėkokit Dievu visada, arba: O, Jėzau,*
tu pas mus ateik
Ef 5,25; Kol 3,19; Tit 2,4 [L-241 (M.L-149)]
M. Gochshein/Redwiz, 1628

1. Kūrėjau santuokos ryšių,
Išgirk maldas jaunavedžių;
Davėjau laimės ir kloties,
Sujunk juos meilei lig mirties.

2. Kad viena siela ir širdim
Gyventų, džiaugtųsi tavim,
Namus pastatę ant tvirtų,
Ant Kristaus žodžio pamatų.

3. Kai jau bus baigę čia dienas,
Sujunk jų sielas nemarias
Ties savo sostu danguje
Palaimoje amžinoje.

144. *Gaida: Dėkokite, žmonių Vaikai*
1 Kor 7, 15; 1 Tim 2, 8 [L-242 (ML-154)]
M. Johann Crüger, 1648

1. O, Sutvėrėjau malonus,
Jaunavedžiams padėk;
Kaip tėvas, būk jiems atlaidus,
Globk juos ir apveizdėk.

2. Pats dvasiškais ryšiais
Juos meilei lig mirties;
Jiems amžinos paguodos duok
Kelionėj šios būties.

3. Jų širdis ir mintis pašvėsk,
Gyvenk pats tarpe jų;
Tiesos Dvasia jiems šviesk ir vesk
Išganyimo keliu.

4. Palaimink darbus jų teisius,
Jų duonai duok skalsos;
Pripildyk gausiai jų namus
Ramybės ir taikos.

5. Kad tavo baimės kupina
Vis būtų jų širdis,
Idant jie sektų su šeima
Čia Kristaus pėdomis.

6. Taip per jų amžių jiems padėk,
O, Dieve malonus,
Ir po mirties juos parlydėk
Į dangiškus džiaugsmus.

145. *Gaida: O, mūsų Tėve danguje*
1 Kor 7, 39 [L-244 (ML-311)]
M. Martin Luther, 1539

1. Pašventink, Jėzau malonus,
Tu pats šios santuokos ryšius,
Kad meilės, sandoros dvasia
Ir Dievo baimė ir malda
Tarp jų gyventų jų namuos
Taip laimėje, taip ir varguos.

2. Ganyk jų širdis ir mintis,
Kad tavo meilėj liktų vis;
Jų sieloms šviesk savu žodžiu,
Kad vaikšiotų doros keliu,
Ir po tikėjimo kovos
Duok jiems palaimos amžinos.

Senatvė

146. *Gaida: Nūn ilsis laukas, miškas*
Iz 46, 4 [L-486]
M. Nürnberg, 1539, T. Jakob Friedrich Feldersen

1. Per negandus ir baimę,
Per sielvartus ir laimę
Nuo pat jaunų dienų
Mane vadžiojo Dievas,
Kaip savo vaiką tėvas,
Tvirtai gyvenimo keliu.

2. Man Dievas liks senatvėj,
Kaip buvo ir jaunavėj,
Globėju maloniu;
Jis man silpnybėj duoda
Ramybę ir paguodą,
Pagalbą iki šių dienų.

3. Jau kelio galas matos;
Man žemiškos gyvatos
Arti jau pabaiga;
Greit liausis sunkenybė
Ir prasidės linksmybė
Ties Dievo sostu amžina.

4. Aš kantriai laikiu galo,
Kol meilė Visagalio
Mane apvainikuos;
Kol pabaigoj kelionės
Per Kristų iš malonės
Duos atilsį man po kovos.

147. *Gaida: Kristus mana gyvybė*
Ps 71, 9 [(M.L-509)]
M. MelchiorVulpius, 1609

1. Prašau manęs senatvėj,
O, Dieve, neatmest;
Jei tu mane globosi,
Neteks man vargo kęst.

2. Kaip tu mielai padėjai
Man nuo jaunų dienų,
Taip man per visą amžių
Būk tėvu maloniu.

3. Kai niekur nebetiksiu
Aš prie sunkių darbų,
Tu vidujiniam žmogui
Teik dvasios pajėgų.

4. Kai mano žvalgios akys
Ir protas susilpnės,
Žodžiu savuoju Kristus
Širdy man tebešvies.

5. Kai mano jutrios ausys
Apkurs, nebegirdės,
Tavosios meilės žodžiai
Man sieloj teskambės.

6. Kai gels man visą, kūną,
Ir mano jėgos kris,
Tad širdį man pagydyk
Tu Kristaus žaizdomis.

7. Kai balsas ir liežuvis
Silpnai man betarnaus,
Tačiau tikėt ir melstis
Dvasia tenepalious.

8. Kai rankos jau ir kojos
Prieš mirštant man drebės,
Duok amžiną gyvatą
Įgyt man iš tavęs.

Liga

148. *Gaida: Pavesk tu Dievo valiai*
Ps 103, 1-4; [L-484 (M.L-494)]
M. Melchior Teschner, 1614, T. A. Šernas

1. Ką gi aš tau aukosiu,
O, Viešpatie teismus!
Kaip tau atsidėkosiu
Už meilės stebuklus,
Kad man visai praėjo
Sloginusi liga
Ir vėl jau sustiprėjo
Man kūno sveikata!

2. Iš didelės linksmybės
Ir siela ir dvasia,
Jausmai visos būtybės
Ir gysla kiekviena,
Atnaujinta gyvybė
Ir viskas manyje
Už tėviškę gerybę
Beliaupsina tave!

3. Nūn širdimi laiminga
Aš garbinu tave,
Kad dešine galinga
Išgelbėjai mane,
Jog visą sunkenybę
Nukėlei nuo manęs
Ir manąją gyvybę
Ištraukei iš mirties!

4. Už tokią malonybę,
Kuriai nėra lygios,
Už tavąją gerybę
Dėkosiu visados!
Pagalbą tą minėsiu
Vis su širdies džiaugsmu
Ir jau tave mylėsiu
Aš iš visų jėgų!

149. *Gaida: Kristus mana gyvybė*
Iz 17, 14 [L-483]
M. Melchior Vulpius, 1609

1. Kaip peršti sopulingai
Man žaizdos per dienas!
O, Jėzau, maloningai
Sutrupink man kančias!

2. Padėk greičiau išgyti,
Jei tavo tai valia;
Jei ne, tai leisk įgyti
Ramybę danguje.

3. Savu krauju šventuoju
Man sielą numazgok
Ir nuopelnu savuoju
Mirties bėdoj užstok.

4. Laikyk malonėj savo
Per amžius tu mane,
Nes man teisumas tavo
Jau suteiktas krikšte.

5. Guliu kaip kaltininkas,
Tačiau tavy teismus,
Kaip tavo dalininkas
Gaivus ir nemarus.

6. Dvasia, kuri gaivina
Tikėjimą širdy,
Tegu mane ramina
Ir stiprina vilty.

7. Jei man kaltes nuplausi,
Tai nieko nebijau;
Kai danguje priglausi,
Man bus jau daug geriau.

8. Žinau, jei kūnu savo
Nebepasveikčiau jau,
Kad, miręs meilėj tavo,
Vis būsiu gyvas tau.

150. *Gaida: O, Jėzau, šviesa amžina, arba: O, Dieve šventas ir teišus, arba: Mes turim žemei atiduot* [[M.L-528, ar L-517]]

1. O, versme turtų amžinų,
Aš vargšas iš širdies gelmių,
Ištroškęs nūn šaukiuos tavęs,
Meldžiu, pasigailėk manęs!

2. Kaip elnias, trokštantis kaitroj,
Šaukiuos tavęs didžioj bėdoj:
O, Jėzau, gėrime širdžių,
Gaivink mane, nes aš sergu.

3. Be balso aš tavęs šaukiuos,
Tiktai bedūsauju skausmuos:
Išgirska mane ir išklausk,
Man sielos troškulj gesyk.

4. Brangus Vaduotojau, ateik;
Man gyvojo vandens suteik;
Aš trokštu, aš ilgiuos tavęs,
Ak, paskubėk gi prie manęs!

5. Per silpnas aš, nebegaliu,
Aš trokštu, aš tave šaukiu:
O, Jėzau tu, mana viltie,
Ateik ir atvėsink mane!

151. *Gaida: O, mūsų Tėve danguje*
Ps 41, 5 [L-487 (M L-311)]
M. Martin Luther 1539

1. Prie tavo kojų aš guli;
Žvelk, Jėzau, į mane, meldžiu!
Visagalingas tu esi,
Lengvai išgelbėti gali.
Todėl aš savo ligoje
Pagalbos ieškau pas tave.

2. Širdies paguoda ir dalie,
Pagydyk sielą manyje!
Savu krauju ją apšlakstyk
Ir nuo kaltybių apvalyk,
Sustiprink dvasią, duok jėgų
Man kryžių nešt su kantrumu,

3. O, Gebėtojau bėdoje,
Sava ranka paliesk mane;
Savuoju kūnu valgydink
Ir sielą man krauju gaivink.
Kaip Lozorius aš, nors sergu,
Per amžius tavo būt geidžiu.

4. Jei mano sielai tai nauda,
Mane palaimink sveikata!
Bet jeigu mirt man naudingiau,
Per tavo kraują aš prašau,
Duok man tavy saldžiai užmigt
Ir tavyje per amžius likt.

152. *Gaida: Kristus mana gyvybė*

Ps 13, 4

[L-485]

M. Melchior Vulpus, 1609

1. Tu Dieve, man užleidei
Mėginimo dienas,
Kietai mane prispaudei
Per šios ligos kančias.

2. Tačiau dėl sunkenybės
Nenoriu tau murmėt;
Suteik tik man stiprybės
Tą vargą iškentėt.

3. Jei man teks kęsti ilgai
Mėginimo ugnį,
Gaivink man maloningai
Tikėjimą širdy.

4. Ir jei man mirti skirta,
Paimk mane lengvai;
Save viltim aš tvirta
Tau pavedu visai.

5. Maniškiams lik globėju
Tu po manos galvos,
Gynėjų ir guodėju
Lig jų mirties dienos.

6. Bet jei apdovanosi
Mane vėl sveikata,
Dėkingai sunaudosiu
Aš tavo garbei ją.

7. Aš priedermes tesėsiu
Su atsidėjimu,
Tave šventai mylėsiu
Visu nuoširdumu.

8. Ir tuos, kurie drebėjo
Manos ligos metu
Ir tiek daug išbudėjo
Sunkiųjų valandų.

9. Ak, kaip aš juos mylėčiau
Tarnaučiau jiems šventai
Ir kaip juos prižiūrėčiau,
Kai juos suspaus vargai!

10. O, Dieve, teįvyksta
Tava šventa valia!
Tegu nors viskas nyksta,
Aš tavo visada!

153. *Gaida: O, Galva kruvinoji;*

Ps 71,12; Iz 54, 8

[L-481]

M. Hans Leo Hassler, 1601, T. Benjamin Schmolck, 1672

1. Žmogus aš nuodėmingas,
Skurdus iš prigimties,
O, Viešpatie meilingas,
Bėdoj šaukiuos tavęs.

Liga mane kankina,
Jog aš bijau mirties;
Kalčių našta slogina,
Pasigailėk manęs!

2. Nuo pat galvos lig kojų
Many nesveikata,
Dejuoju ir vaitoju
Po nuodėmės valdžia;
Dabar jau kūne savo
Aš akstiną turiu,
Kurį kaip rykšte tavo
Aš ant savęs jaučiu.

3. Mane per ligą šitą
Šauki tu pas save.
Juk tavo pasakyta:
Ateikit pas mane!
Aš ateinu, vargingas
Ir kūnu ir dvasia,
Ligonis nelaimingas
Su siela pažeista

4. Man sąžinę raudingą
Pagydyk, nuramink;
Žadėjimą meilingą,
Man duotą, atsimink:
„Tikrai, kaip kad aš gyvas,
Kas tiki, nepražus,
Bet, jaunas ar senyvas,
Tas išganytas bus.“

5. Atleisk tik maloniausiai
Man nuodėmes visas,
Ir viską jau kančiausiai
Tada iškęsiu aš:
Ramybės jau turėtu
Tavy mana širdis,
Kurios nebegalėtų
Išgąsdinti nei mirtis.

6. Jei man malonė tavo
Dar leis gyvent toliau,
Aš visą amžių savo
Už tai dėkosiu tau.
Bet jei jau mirt turėčiau,
Duok man mirt tavyje,
Kad aš tave regėčiau
Per amžius danguje.

Kelionė

154. *Gaida: Laikyk mus, Dieve, visados;*
Ps 17, 8 [L-407]
T. Nikolaus Herman, 1562

1. Keliaujame jau su Dievu,
Kurio malonė mums skydu.
O, Tėve, visad mus ganyk,
Mūs kūną, sielą išlaikyk.

2. O, Kristau, tu būk mūs vadu,
Lik su mumis kely kartu,
Globk mus nuo piktojo klastos
Dėl savo meilės ir tiesos.

3. Šventoji Dvasia, vis mus gink
Ir savo dovanoms gaivink,
Guosk, stiprink mus bėdos metu,
Parvesk namon vėl su Dievu.

155. *Gaida: Kelkitės! Garsingai aida;*
Rom 15, 13 [L-406]
M. Philipp Nicolai 1599, T. Gustav Knak

Teapsergėja kelionę
Jums Dievo Didžiojo malonė
Ir jo šventieji angelai!
Kristaus meilė jus tesaugos,
Ar saulė švies, ar siautės audros,
Dienas, naktis, anksti, vėlai!
Ramybės kupini,
Vis Viešpaty linksmi,
Būkit drąsūs
Ir jo šviesoj,
Vilty bendroj
Mus atsiminkite maldoj!

Sekmadienis

156. *Gaida: Žemės ir dangaus Valdove, arba:*
Dievo sabatos ramybe
Ps 84, 11 [L-179 (M.L-419)]
M. Henrich Albert, 1642, T. Benjamin Schmolck

1. Aleliuja, šventas ryte,
Daug skaistesnis nei kiti!
Šiandien nuo širdies nukritę
Mano rūpesčiai visi,
Nes diena ši maloni
Dvasią linksmina many.

2. Sielų sabata didžioji!
Diena, saulės kupina,
Sutvėrėjo pašvęstoji,
Mums palaima nešina,
Tu prašalini visas
Mano širdgėlas gailias.

3. Viešpaties malonė krinta
Ant manęs, kaip kad rasa
Žalioje lankoj, nūn minta
Jo žodžiu mana dvasia.
Iš šio ryto valandų
Plūsta turtų man brangių.

4. Žodžio tavojo skelbėjus
Pats apšviesk Šventa Dvasia,
Jėzaus Kristaus pasekėjus
Tu pašvęsk sava tiesa;
Tėviškai priimk visas
Jų giesmes ir maldas.

5. Laimink tu ir man šią dieną,
Laistyk ir ugdyk patsai
Daigą manyje kiekvieną,
Ką patsai pasodinai,
Kolei man prašvis ana
Amžinoji sabata.

157. *Gaida: Žemės ir dangaus Valdove*
Ps 95, 6 [L-163 (M.L-419)]
M. Henrich Albert, T. Kaspar Neumann

1. Didis Dieve, kurs visatą
Savo dešine valdai
Ir kurs manąją gyvatą
Tėviškai lig šiol ganai,
Nūn aš garbinu tave
Dvasioje ir tiesoje.

2. Ak, kokia gi man meilinga,
Dieve, tavo sabata;
Kaip didžiai man išganinga,
Kai mane Šventa Dvasia
Guodžia amžinu žodžiu,
Moko gyvasties kelių!

3. Dėkui tau už šventą rytą,
Kurs pažadino mane,
Kad aš siela dieną šitą
Atsilsėčiau tavyje,
Švęsdamas ją maldomis,
Dvasiškomis giesmėmis.

4. Kas gi gali būt gražesnio,
Kaip viešai tave garsint?
Kas gi gali būt saldesnio,
Kaip save tavim gaivint,
Tavo meilėj likti vis
Per dienas ir per naktis?

5. Dieve, pats tark Amen savo,
Nes mes tavo tvariniai;
Viskas garbei vardo tavo
Tetarnauja nuolankiai,
Kol dienų gale tave
Mes regėsime danguje.

158. *Gaida: Mielas Jėzau, mes čionai*
Mch 7, 9 [L-172]
*M. Johann Rudolf Ahle, 1664, T. Johann Adam
Hasslacher*

1. Dieve, dėkui tau už tai,
Kad davei mums žodį savo.
Duok mums pagal jį šventai
Elgtis čia malone tavo.
Duok tikėjimui stiprybės
Būt veikliam darbuos teisybės.

2. Tėve, mokąs mus žodžiu,
Ką tikėti ir daryti,
Duok mums noro ir jėgų
Tavo valios vis klausyti.
Padedant tau maloniausiai,
Viskas seksis mums geriausiai.

3. Dieve Tėve, laimink mus
Ką beveikiant, kur bevykstant:
Vesk savais keliais silpnus,
Gelbėk mus nuo jų nuklystant.
Duok mums mirt čia išganingai,
Atsikelt ten palaimingai.

159. Sava gaida; Ps 73, 25-26; Rom 15, 3

1. Dievo sabatos ramybe,
Nusileisk mums iš dangaus!
Nešk malonių mums pilnybę,
Dvasia Tėvo ir Sūnaus;
Kelk nuo žemiškos niekybės
Mūsų širdis į aukštybes.

2. Apvalyk visai krūtinę
Nuo pasaulinių geismų;
Žemės rūpesčių kankynėj
Liek mums dangiškų jėgų;
Duok tiesos, šviesos, stiprybės
Ir tikėjimo linksmybės.

3. Guosk tas širdis sielvartingas,
Kur tavęs sunkioj bėdoj,
Dieve Tėve maloningas,
Šaukiasi tyliojo maldoj.
Pagailėk visų varguolių,
Mūsų seserų ir brolių.

4. Kai atodūsiais šventovėj
Dvasioj keliame rankas
Už gimos šalies gerovę,
Karštas siunčiame maldas
Ir už artimųjų sielas:
Išklausyk mus, Dieve mielas!

5. Leisk visiems pasiekt laimingai
Rojaus atilsio vietas,
Kur nušluostysi meilingai
Mūsų ašaras visas,
Kur po viso žemės skausmo
Sabata bus tyro džiaugsmo.

160. Sava gaida; Hbr 3, 20 [L-166]
M. Joachim Neander, 1680, T. Gerhard
Tersteegen, 1729

1. Dievui, kurs tarp mūsų
Turi sau šventovę,
Atiduokim vertą šlovę.
Viskas tenutyla
Mumyse veikiausiai
Prieš jo veidą nuolankiausiai!
Jam visi,
Kas tik jį
Žino, jaučia, girdi,
Teaukoja širdį.

2. Tu, kuriam tarnauja
Skaistūs serapiniai
Ir kilnieji kerubiniai,
Šventas, šventas, šventas
Gieda tobulieji
Chorai angelų aukštieji:
Į menkas
Mūs aukas
Žvelgęs maloningai,
Jas priimk meilingai.

3. Mes jau atsisakę
Nuo visų tuštybių,
Žemės džiaugsmo ir linksmybių,
Norim siela, kūnu
Tau tik atsidėti,
Vieną tik tave mylėti,
Visomis
Jėgomis
Tau šventai tarnauti,
Su piktu kariauti.

4. Kurs apglobi viską,
Manąją būtybę
Palytėk sava šviesybe.
Kaip prieš saulę gėlės
Noriai išsiskleidžia
Ir jos galiai nusileidžia:
Leisk tavais
Spinduliais
Man atsigavinti,
Sielą nuraminti.

5. Padaryk man širdį
Tyrą, tiesią, gilią,
Tavo meilėj ramią, tylią,
Kad aš tavo garbę
Dvasioje regėčiau,
Tiesoje vis tobulėčiau,
Kad širdis
Mintimis
Pas tave skrajotų
Ir tavy būvotų.

6. Eikš many gyventi,
Kad per tavo šlovę
Tapčiau žemėj tau šventove,
Artima Būtybe,
Kad vis tau tikėčiau,
Visados tave mylėčiau,
Kur esu,
Ką veikiu,
Kad tave atminčiau,
Visad išpažinčiau.

161. Gaida: Kaip didė Viešpaties gerybė

Hbr 4, 3

[L-178]

1. Jau, Dieve, vėl diena praėjo.

Kuri tau buvo pašvęsta,
Kurią tavy vėl pasilsėjo
Mūs kūnas, siela ir dvasia.
Duok tavo žodį mums laikyti
Su jo įsakymais šventais
Ir valią tavąją daryti,
Mylėti artimą darbais.

2. Nors jau bažnyčiose nutilo
Pamokslai, giesmės su malda,
Tačiau tavieji žodžiai bylo
Plačiam pasauly visada.
Mes šventiname tavo šlovei
Širdžių savųjų kamaras,
Tevirs tau tinkama šventove
Per mūsų nuoširdžias maldas.

3. Dvasia, kuri šią skaisčią dieną
Išliejo gyvasties jėgas,
Nūn širdyje žmogaus kiekvieno
Teuždega šventas, liepsnas.
Išganymo žvaigždė, šį rytą
Švitėjusi maldos namuos,
Tebus kas vakaras matyta
Pastogėj kiekvienos lūšnos.

4. Duok mums kas vakaras ramybės
Ir nuvaryk piktas mintis,
Kad darbus dirbtume šviesybės,
Kol neateis tamsi naktis.
Leisk meilės sėjai užderėti,
Kurią pasėjo mūs ranka,
Ir džiaugsmo vaisių mums turėti,
Kada išauš piūties diena.

162. Gaida: Nuo Dievo neatstosiu

2 Kor 6, 4; 12, 10

[L-165]

M. p. Johann Eccard, 1611, T. Michael Schernak

1. Pabusk, manoji siela,
Su šia šventa diena,
Kilk į Kūrėją mielą
Visa jausmų galia.
Atstokite šalin
Jūs, rūpesčiai menkieji
Pasauliniai tuštieji!
Dangau, ateik širdin!

2. Duok, Dieve, pasilsėti
Man šiandien tavyje,
Dvasia man sustiprėti
Tavojoj jėgoje.
Man širdį nuramink,
Jos sielvartą nutildyk,
Geros vilties pripildyk,
Malone atgaivink.

3. Tiesos žodžiu pažadink
Šventas mintis širdy,
Prieš nuodėmę paragink
Geras galias many,
Kad aš vis nuolatai
Tikėjimu stiprėčiau,
Kad tau tarnaut galėčiau
Ištikimai šventai.

4. Kad artimą mylėčiau
Darbais, o ne žodžiu,
Padėti paskubėčiau
Apsunkintam vargų,
Sušelpiti bėdoje
Kiekvieną nelaimingą,
Paguosti sielvartingą,
Sustiprint viltyje.

5. Kad aš jau nepakęčiau
Tau priešingų darbų,
Iš tikro atsimesčiau
Nuo nuodėmės kelių,
Kad man su šia diena
Malonė užtekėtų
Ir čia jau prasidėtų
Tikroji sabata.

163. *Sava gaida*

Ps 16,11; Jn 8,12 [L-176]

M. Johann Rudolf Ahle, 1662, T.Ch. K. von Rosenroth

1. Saule dangiškos tiesos,
Ryto amžino skaistybe,
Siųsk mums spindulius šviesos,
Sąžinės naikink tamsybę,
Kad neklystų niekados
Nuo tiesos.

2. Laistykg dangiška rasa
Tu širdžių mūs dirvą kieta,
Kad suvilgyta visa
Duotų gerą sėklai vieta,
Neštų tik vaisius doros
Visados.

3. Šildyk meilės šilima
Mūsų šaltas ledo širdis;
Te galinga jos jėga
Mus naujos drastos pripildys,
Darbus nuodėmės naikins,
Mus gaivins.

4. Duok mums nedorybių vengt
Per aukos šventosios kraują
Ir teisumą apsirengt,
Kaip dienos drabužį naują,
Ir taip vaikščiolt visados
Be klastos.

5. Šviesk pati mums kelią tu,
Dangiška malonės Saule;
Per pakalnę šią raudų
Vesk mus į aną pasaulį,
Kur šviesybė nenustos
Niekados.

Dievo Žodis ir Bažnyčia

164. *Gaida: Žemės ir dangaus Valdove, arba: Meilė, tu mane sutvėrei, arba; Štai, aš čia, garbės Karaliau; Ps 118, 19; Jn 6, 69 [L-209]*
M. Joachim Nender, 1680, T. Benjamin Schmolck

1. Atėjau aš į šventovę,
Į tylius maldos namus,
Kad regėčiau Dievo šlovę,
Ir girdėčiau jo žodžius:
Mano siela čia linksma,
Čia paguoda ir šviesa.

2. Stovint man šventovėj tavo,
Viešpatie, ir tu ateik
Pas mane su meile savo
Ir palaimą man suteik:
Nūn manon širdin įženk,
Sau šventovę joj prirenk.

3. Apvalyk tu mano sielą,
Šventink giesmes ir maldas,
Kad jomis tau auką mielą
Atnašaut galėčiau aš;
Skaidrink lūpas ir ausis
Ir pašvėsk širdies mintis.

4. Teikis iš manęs derlingą
Sėjai dirvą padaryt,
Duok man šviesą reikalingą
Tavo žodžiui išmanyti,
Kad, priėmęs jį širdin,
Tarpčiau meile ir viltim.

5. Man tikėjimą sustiprink,
Kad many jis augtų vis;
Savo žodį man užtikrink,
Kad širdy man šviestų jis
Šio gyvenimo skurde
Kelią rodančia žvaigžde.

6. Viešpatie, kalbėk, aš godžiai
Vis klausysiuos, kai sravės
Tavo man brangieji žodžiai
Iš pat gyvasties versmės.
Mano sielą tu gaivink,
Duona dangiška maitink.

165. *Gaida: Tvirčiausia apsaugos pilis*
Mt 16, 18 [L-208]
M. Martin Luther, 1529, T. Ch. F. Gelller

1. Bažnyčia Kristaus globiama,
Te pragaras grūmoja,
Nes Viešpats dieviška galia
Stipriausiai ją užstoja.
Jis dėl savos garbės
Bažnyčiai vis padės,
Dėl savo vardo jis
Krikščionis išlaikys
Prieš pragaro siautimą.

2. Pats Dievas mato iš dangaus
Nedorėlius triukšmaujant
Ir valdžiai Kristaus, jo Sūnaus
Paikčiausiai priešgynaujant,
Nors savo širdyje
Jo žodžio gėdis jie
Ir juokias iš aukos,
Ant kryžiaus atneštos,
Bet Dievas jų nepaiso.

3. Tejuokias priešai iš tiesos,
Nejėgs jos nugalėti;
Te nekrikščionys prieš ją stos,
Neliamsim ja tikėti.
Kas Kristaus mokinyš
Ir žodį jo laikys,
Tam niekad negalės
Pasaulis iš širdies
Išganyimo išplėšti.

4. Krikščionys, kas gi jus kada
Galėtų įbauginti?
Galybių Dievas mus tikrai
Pajėgs visur apginti.
Jis visad mus paguos,
Kovoj stiprybės duos,
Kantrybės bėdoje,
Drąsybės mirtyje:
Tad ko gi mums bijoti?

166. *Sava gaida, arba: Jau aš tave paliksiu*
Ef 2, 19-22; 4, 1-6; Apr 21, 2 [L-205]
M. Samuel Sebastian Wesley, 1864, T. Samuel John Stone, 1866

1. Bažnyčia pastatyta
Ant pamato stipraus,
Jog pragaro galybės
Jos niekad nesugriaus,
Įkūrė ją pats Kristus
Aukščiausiojo valia,
Pašventino ją meile,
Dangaus tiesos galia.

2. Ji iš kalbų visokių,
Tačiau viena šeima;
Tikėjimas jos vienas,
Viena ir jos Galva,
Ir vienas Dievas Tėvas,
Viena dvasia, širdis;
Jos vienas pašaukimas,
Viena jos ir viltis.

3. Pasaulis į ją žvelgia
Su panieka pikta;
Ji savyje suskilus,
Ji skurdo prislėgta.
Bet Viešpaties pagalbos
Ji šaukias liūdesy,
Tad po nakties jai teka
Aušros žvaigždė skaisti.

4. Vis puolama smarkiausiai,
Kovoja ji karštai
Ir trokšta, kad ateitų
Tikros taikos laikai;
Ji laukia, kol galiausiai
Įvyks jos ilgesys,
Po pergalių didžiųjų
Garbės diena prašvis.

5. Kaip gyvas Kristaus kūnas
Su jo visais nariais,
Ji jau čionai bendrauja
Su išrinktų pulkais.
Ir mes maldaujam Jėzų,
Kad duotų mums tenai
Palaimintų draugystėj
Gyventi amžinai.

167. *Sava gaida, arba; vaikelį, eik*
Lk 14, 22-23 [L-207]
M. Dora Rappard, 1875, T. Ernst Gotlieb
Wltersdorf

1. Dar vietos daug, dar ne pilni namai,
Dar daug stalų tuščių.
Skubėkit tad visais keliais, tarnai,
Paraginti svečių
Į pokylio namus įžengti,
Nes Viešpats teikės daug prirengti,
Dar vietos daug!

2. Dar ne vėlu, dar Meilė šaukia vis
Didžius, taip ir mažus,
Jog sielos tos, kurios nors šiandien grįš,
Pateks dar į namus,
Galės dar būti išganytos,
Nes durys dar neuždarytos
Dar ne vėlu!

3. Bet metas jau, nes laikas bėga greit!
Vidunaktis arti;
Jos valanda netruks čia tau ateit.
Tad, siela, būk budri!
Nes gali tuoj atvykt Jaunikis,
Su lempa jį sutikt taisykis!
Jau metas, jau!

168. *Gaida: Mielas Jėzau, mes čionai*
Lk 11, 28 [L-175]
(M.L-164) M. Johann Rudolf Ahle, 1664

1. Dieve šventas ir teišus,
Mes tau melstis susiėjom;
Neatmesk, o, Dieve, mus,
Nors tau sunkiai nusidėjom,
Bet pažvelk į mus meilingai,
Išklausyk mus maloningai.

2. Laimink savo žodį čia,
Kad jis vaisių nešt galėtų,
Kad jis dieviška jėga
Mūsų sielose aidėtų,
Mūsų širdis atgimdytų
Ir tamsybę išsklaidytų.

3. Mokyk mus savu žodžiu,
Tavo valią ištesėti
Ir kurį siuntei mums tu,
Jėzų nuošird
žiai mylėti,
Niekad nuo jo nesiskirti,
Nors ir reiktų dėl jo mirti.

169. *Gaida: Mielas Jėzau, mes čionai*
Ps 121, 8 [(M.L-164)]
M. Johann Rudolf Ahle, 1664

Dieve, laimink visados
Mus išeinant ir įeinant,
Mūsų duonai duok skalsos,
Laimink dirbant, darbus baigiant;
Duok čia vykdyt tavo valią
Ir danguj įgyti dalią.

170. *Gaida: Pavesk tu Dievo valiai, arba: Jau aš*
tave paliksiu
Jn 15, 4 [(ML-494)]
M. Melchior Teschner, 1614

Duok būt tavais ir likti,
O, Viešpatie brangus,
Tarnaut tau ir įtikti,
Kol čia laikysi mus.
Prie švento žodžio tavo
Leisk amžių pragyvent,
Paskui į dangų savo
Mus teikis pargabent.

171. Sava gaida

Ps 84

1. Kokia meilinga man tava šventovė!
Siela veržias vis į jos vietovę,
Kad regėtų tavo šlovę!

2. Laimus, kas jaučia tavo didenybę,
Kas vis giria tavo malonybę,
Turi tavyje stiprybę!

3. Per šio pasaulio vargiąją kelionę
Jis gaivinas iš tavęs, Valdone,
Kol atsikvėpia Zione!

4. Išgirk to maldą, kas tave tik mini,
Didis Dieve, mūs jėgų šaltini,
Žvelk į savo Pateptinį!

5. Diena ant slenkščio tavo šventenybės
Man mielesnė, nei namuos puikybės,
Kur tik klesti piktenybės.

6. Kaip saulė, Dievas: jis metu kelionės
Mums gėrybių teikia iš malonės.
Laimūs tikintieji žmonės!

172. Gaida: Nūn Dievui maloniam

Ps 19,8-12

[L-188]

M. Martin Rinckardt, 1636,

1. Koks šventas, koks skaistus,
O, Dieve, žodis tavo!
Kiek džiaugsmo, laimės jis
Suteikia širdžiai mano!
Kol aš čia gyvenu,
Jis mano ganykla,
Paguoda varguose,
Dorovės mokykla.

2. Didžiausia jis nauda,
Už auksą man brangesnis:
Jį turint niekada
Nereiks dalies geresnės.
Jo niekas neatims,
Jis liks vis prie manęs,
Nes glūdi pačioje
Gilybėje širdies.

3. Kas žodį tą mylės,
Tas gaus džiaugsmų patirti,
Be baimės sau galės
Ramiai gyvent ir mirti.
Toks nebijos vargų,
Bus tvirtas lig mirties,
Nes šventas žodis vis
Kovoti jam padės.

4. Duok, Dieve, kad tvirtai
Laikyčiaus žodžio tavo;
Te drąsins jis stipriai
Mane kelionėj mano:
Te šiam vargų slėny
Per jo klaidžius takus
Jis kelrodžiu bus man
Į tėviškės namus.

173. Sava gaida

Ps 119,116; Jer 15, 16

[[M.L-187]]

1. Laikyk mus, Dieve, visados
Prie žodžio amžinos tiesos;
Globk savojo Sūnaus tarnus,
Sudrausk jo priešus nelemtus.

2. O, Kristau, Viešpatie visų
Apgink krikščionis nuo bėdų,
Kad už malonę nuoširdžiai
Tave jie girtų amžinai.

3. Šventoji Dvasia, mus Valdyk,
Dermėj bažnyčią išlaikyk;
Parvesk po žemiškos būties
Mus į gyvatą iš mirties.

174. *Sava gaida, arba: Laikyk mus, Dieve, visados, arba: O, Jėzau, šviesa amžina; Ps 119, 50; [L-187]*
M. T. Nikolaus Selnecker, 1530

1. Lik, Jėzau Kristau, su mumis,
Nes vakaras artėja vis;
Te žodžio tavojo šviesa
Mums neužgęsta niekada.

2. Laiku sunkiuoju dabarties
Suteik mums, Jezau, ištvermės
Grynumą žodžio ir tiesos
Išsaugoti lig pabaigos.

3. Bažnyčių apveizdėk patsai,
Mes esam dvasios tinginiai:
Palaimink žodį, kad laisvai
Skambėtų jis visur grynai.

4. Laikyk mus visad prie tiesos
Ir gink nuo piktojo klastos;
Bažnyčiai savo duok šviesos,
Dermės, vienybės ir drąsos.

5. Ak, Viešpatie, kaip tai skaudu,
Kad žemėj vis taip neramu!
Daugybė mokslų netikrų
Vis kyla įvairių srovių!

6. Valdyk tas išdidžias dvasias,
Kurios vis platina naujas
Mintis tik priešingas šventam
Tavajam mokslui išganiem.

7. Mums tavo žodis apsauga,
Tvirta bažnyčiai atspara;
Mus išlaikyk prie jo tiesos,
Kad nieieškotume kitos.

8. Duok mums gyventi jo tiesoj,
Galop iškakti jo šviesoj
Iš vargo, sielvarto, skausmų
Į rūmus dangiškų džiaugsmų.

175. *Gaida: Pasigailėk manęs; 2 Kor 6, 14-16*

1. Aukščiausias ir teisus ganytojau stiprus,
O, Jėzau malonus, patsai aprūpink mus:
Bažnyčiai duok gerų, uolių, tvirtų vadų,
Teisybei skelbt dorų, širdingų kunigų.

2. Nes didelė piūtis, piovėjų maža vis!
Kas dirvą apvalys ir kas ganys avis?
Pažadink maloniai tu mums darbininkus,
Kurie padės čionai mums tavo dirbt laukus!

3. Globk tikinčius savus, tremk samdinius
tingius.
Sugėdink bedievius, drausk gaivalus piktus;
Neleisk ardyt šventos vienybės mums brangios,
Nukrypt kam nuo tikros tikėjimo tiesos.

4. Vadovams, kunigams, kuratoriams mieliems,
Seniūnams ir nariams bažnyčios mūs visiems.
Tu, Viešpatie dosnus, teik dvasios ir jėgų
Ir sergėk mus visus nuo nuodėmės darbų.

176. *Sava gaida*

Ps 119, 105

[L-164]

M. Johann Rudolf Ahle, 1664, T. Tobias
Clausnitzer. 1663

1. Mielas Jėzau, mes čionai
Susirinkome klausytis
Tavo žodžio, tu patsai
Mus išmokyk jo laikytis.
Mūsų širdis nuo niekybės
Trauk savęspi prie šviesybės.

2. Likų apimti tamsos
Mūsų protas, mūsų širdys,
Jeigu jų skaisčios šviesos
Tavo meilė nepripildys,
Mums patsai padėk atgyti,
Gera trokšti ir daryti.

3. Atspindy dangaus šlovės,
Kurs iš Tėvo žemei aušo,
Pats atverk sau dėl garbės
Mūsų širdį, burną, klausą.
Giesmes, maldą, šauksmą sielos
Išklausyk, o Jėzau mielas!

177. Sava gaida

Ps 43, 3

[L-182]

M. Gochsheim/Redwiz, 1648, T. Wilhelm II, 1648

1. O, Jėzau, tu pas mus ateik
Ir šventą Dvasią mums suteik,
Kad mus valdytų visados
Ir vestų mus keliu tiesos.

2. Atverk mums burną dėl liaupsės,
Duok būti pamaldžios širdies,
Tavęs klausyti ir tau tikėt,
Visa širdim tave mylėt.

3. Kol pagaliau tenai aukštai
Mes Dievą girsime šventai
Ir tavo veidą danguje
Linksmi regėsime šviesoje.

178. Gaida: O, mūsų Tėve danguje

Mch 6, 8

[(M.L-311)]

M. Bohemijos brolių, 1531

O, Tėve mūsų, kurs danguos,
Mums Dvasios dovanok šventos:
Duok tavo žodį mums suprast,
Tikėjimu palaimos rast,
Vertingai garbinti tave
Per Sūnų čia ir danguje.

179. Gaida: Kaip didė Viešpaties gedybė; Fil 5, 7

1. Palikus rūpesčius savuosius,
Širdie, apsunkinta vargų,
Ieškok maldos namuos ramiuosius
Tu poilsio sau nuo darbų.
Tu sielos amžinai gerovei
Turi budriai pasitarnaut
Ir Dievo garbei jo šventovėj
Aukas jam dvasioj atnašaut.

2. Štai, Dieve, atėjau maldauti
Sau tavo Dvasios dovanų.
Kaip aš įstengčiau tau tarnauti,
Jei ji nekvėptų man jėgų,
Ir kaip prieš tavo veidą stoti
Su siela, sutepta kalčių,
Tau melstis, jei neteiktųs duoti
Ji man tikėjimo sparnų?

3. Ar siela melstis tau mokėtų,
Šventa Dvasia jei nepadės?
Ar į tave ji kilt galėtų,
Jei ji man nepašvės širdies?
Ar aš galiu pasidaryti
Tau gryna tinkama auka,
Jei man nuo nuodėmių valyti
Manęs nepuls dangaus liepsna?

4. Atpirkęs brangiai, tau šventovę
Padarė Jėzus iš manęs;
Apreikšk čia, Tėve, savo šlovę
Ir galią savo dešinės.
Užbaik, kas tavo jau pradėta,
Apšviesk mane Šventa Dvasia,
Kad mano sielai patekėtų
Tikroji sabatos šviesa.

5. Kai baigsis amžiaus darbo dienos,
Tegu tavy ji atsilsės;
Te kūnas, paliktas čia vienas,
Sau žemės prieglobsty gulės,
Kol tobulai dangaus ramybei
Per Kristų gyvas atsikels,
Kur amžina yra linksmybė,
Kur jau mirtis nebeįgels.

180. Sava gaida

Ps 46, 2; 60, 14

M. ir T. Martin Luther 1529

[L-195]

1. Tvirčiausia apsaugos pilis
Yra mums Viešpats Dievas;
Bėdoj mūs skydas ir viltis,
Pagalba tik jis vienas.
Senasis priešas vis
Mus tyko, kaip žaltys;
Baisinga jo galia
Ir didelė klasta,
Nėra lygaus jam žemėj.

2. Ak, mūsų pajėga menka,
Mums veikiai žūti reiktų,
Jei Dievo karžygio ranka
Pagalbos mums neteiktų.
Ar tu dar klausi, kas
Galingas vyras tas?
Tai Kristus, Viešpats mūs,
Kurs Dievas ir žmogus,
Jis turi nugalėti.

3. Jei žemė bus pilna velnių,
Mus norinčių praryti,
Ne per labai bus mums baisu,
Pavyks atsilaikyti.
Nors pagiežą prieš mus
Pasaulio Viešpats siųs,
Ne ką mums padarys:
Lengviausiai pražudys
Jį gyvas Dievo Žodis!

4. Jie turi Žodį su tiesa
Palikt be abejonės.
Pas mus pats Dievas su dvasia
Ir apstumu malonės.
Jei garbę ir turtus,
Jei žmoną ir vaikus,
Gyvybę mums išplėš,
Jie nieko nelaimės:
Mums lieka karalystė.

181. Gaida: Mielas Jėzau, mes čionai

Jok 1, 22; Kol 1, 10

M. Johann Rudolf Ahle, 1664

[L-196]

1. Viešpatie, duok visados
Tavo žodžio man klausyti
Ir jam iš širdies kietos
Dirvą tinkamą taisyti;
Te joj sėkla puikiai dera
Ir tau duoda vaisių gerą.

Dievo karalystė ir misijos

182. *Sava gaida, arba: Jau aš tave paliksiu*
Apd 16, 9 [(M.L-494)]
M. Melchior Teschner, 1614

1. Iš šiaurės ledinuočių
Ir iš pietų karštų,
Ir iš rytų auksuočių
Ir vakarų kraštų,
Iš žemių tolimųjų,
Ataida mums graudus
Maldavimas aklųjų:
Ateikit gelbėt mus!
2. Daug kur ramiuos salynuos
Gamta gyva, puiki;
Laukai - kvapus gėlynas,
Tik žmonės nedori.
Jiems veltui ta gausybė
Kūrėjo dovanų,
Jie statosi dievybę
Iš medžių, akmenų.
3. Ar mes, kur iš malonės
Gyvename šviesoje,
Pakęsim, kad tie žmonės
Beklaidžiotų tamsoje?
Ne! Turi būt garsinta
Malonė Sūnuje.
Kol bus jam sugrąžinta
Toliausia giminė.
4. Tad gelbėkit tuos brolius
Jūs, Jėzaus mokiniai,
Kol pereis žemės polius
Jo meilės spinduliai,
Kol Dievo Avinėlis,
Ganytojas žmonių,
Nuvys visus šešėlius
Savuoju skaistumu.

183. *Gaida: Žemės ir dangaus valdove*
Ps 43, 3 [(ML-419)]
M. Heinrich Albert, 1642

1. Jėzau, tu pasaulio šviesa,
Atspindy dangaus šlovės,
Sielų saule, Dievo tiesa,
Išblaškyk rūkus nakties!
Juo veikiau apšviesk visus
Žemės tolimus kraštus!
2. Tepaskleis kiekvienai šaliai:
Tavo žodis spindulių,
Kad prieš Meilę klauptų keliai,
Duryt vertųsi širdžių,
Kolei apsireikš tava
Teismo ir šlovės diena.
3. Gydyk širdis sielvartingas,
Nuo jų nuodėmių ligos,
Kad joms Tėvas maloningas
Dovanotų atlaidos.
Šauk visus, kurie varge:
Eikite šen pas mane!
4. Te pasauly nebelieka
Tokio krašto, nei tautos,
Kur dar balsas nepasiekia
Tavo mokslo bei tiesos.
Te visur skambės linksma
Evangelija tava.
5. Ženk, Valdove laukiamasis,
Savo pergalės keliais;
Jėzau, Žodi amžinasis,
Guosk mus savo spinduliais
Ir apšviesk visus Žiemius,
Rytus, Vakarus, Pietus.
6. Atgaivink ir mūsų sielas,
Skaisčiai mums apšviesk akis,
Kad pašvęstume tau, mielas,
Savo širdis ir mintis.
Tavo žodis tebus vis
Mūsų kojų žiburys!

184. Gaida: Šventai tave mylėsiu
Mt 28, 18-19 [(ML-234)]
M. liaudies, 1894

1. Kursai mirtim pasauliui
Išganymą pelnei,
Žmonijos Užtarėju
Tikru pasidarei;
Kurs priešą nugalėjai,
Mums dangų atdarei:
Dėkingai Aleliuja
Tau giedame linksmi.

2. Tau danguje ir žemėj
Duota visa galia,
Kol tautose pasaulio
Įvyks tava valdžia;
Kol iš Pietų ir Šiaurės,
Rytų ir Vakarų
Bus pokyly vestuvių
Jos visos tarp svečių.

3. Dar nuolatos tebeina
Jų kviest pasiuntiniai,
Kad būtų pilnutėliai
Tavos puotos namai.
Nei jiems per brangios aukos.
Nei kelias per sunkus
Vis dvasios ugniai nešti
Po tolimus kraštus.

4. Taip tavo liepsnos plinta
Pasaulį tarp tautų
Ir jungia meile širdis,
Apšviečia, kas tamsu,
Kur skamba tavo vardas,
Palaimintų pulkai
Ramybėje keliauja
Dangaus namų linkai.

5. Surink pulkus bažnyčion
Tu iš visų tautų,
Kad būtų Vakarienėj
Namai pilni svečių!
Atverk vartus aukštuosius!
Įleisk savas tautas!
Kur dar diena neaušo,
Uždek ugnies liepsnas!

185. Sava gaida
Jn 12, 24; Rom 12, 12 [L-186]
M. Johann Michael Haydn, 1795

1. Tai, Jėzau, tavo reikalai,
Ką ryžtamės atlikt;
Kadangi tavo tai darbai,
Negali jie išnykt.
Tačiau visi kviečių grūdai,
Kad vaisių nešty, būtinai
Pirma į žemę turi krist,
Apmirt, atgyt, šviesoje pražyst.
Į žemę krist,
Atgyt, šviesoje pražyst

2. Pasiekęs dangų per skausmus,
O, mūsų Galva, tu
Ir savo tikinčius narius
Vedies tuo pat keliu,
Tad, Jėzau Kristau, vesk visus
Mus, tavo kryžiaus dalyvius,
Per kančią, pro mirties vartus
Į šviesą, į dangaus namus.
Į šviesą mus
Vešk pro mirties vartus

3. Kaip sėkla mirusi kviečių,
Gulėjęs pats kape,
Vaduok žmoniją iš kančių,
Išganymo viltie!
Dėl savo vardo siųsk tarnus
Po žemės tolimus kraštus
Gyvatos žodžių išnešiot;
Mes veikūs tau į taiką stot.
Į talką stot,
Tau dirbti ir kovot.

186. *Gaida: Jėzus, kurs mana viltis*
Jn 10, 16 [L-190 (M.L-95)]
M. Berlin, 1653, T.Friedrich Adolf
Krummacher, 1821

1. Vienas kerdžius ir viena
Kaimenė bus surinktinė!
Kai išauš ana diena,
Bus palaima begalinė!
O, nušvirk ir būk linksma,
Jėzaus kaimene maža!

2. Sarge, ar diena arti?
Puikiai dirvos jau žaliuoja,
Viešpaties šlovė skaisti
Ir pagonims jau žariuoja;
Pakeleiviai iš tamsos
Šaukia: duokite šviesos!

3. O, Ganytojau, atvyk,
Te naktis diena pavirsta,
Ir avis tas suvaryk,
Kur paklydę skursta, nyksta.
Kaimene, nenusimink,
Jėzaus pažadus atmink!

4. Nyksta jau rūkai miglos
Žemėj nuo aušros šviesybės;
Klaupias Sūnūs dykumos
Godžiai prie versmės gyvybės,
Ryto apšviesti šviesos,
Jėzaus meilės ir tiesos!

5. Laukia atdari grabai:
Kelkitės iš dulkių, kaulai!
Tieskit kelią, angelai,
Jėzui patekant jo saulei!
Šaukia jis: Tesie šviesa!
Didė Viešpaties diena!

6. O, išganymo diena!
Jėzus pats bus žemei saulė,
Ir visur šviesa, tiesa,
Laimė ir taika ir meilė!
O, ateik! Tesie šviesa,
Didė Viešpaties diena!

Jėzus

187. *Gaida: Nors tūkstantį burnų turėčiau*
Ps 73, 28 [[ML-260]]
M. Johann Balthasar König, 1738

1. Ak, liaukitės mane vilioti
Pasaulio turtais ir grožiu;
Nenoriu apie juos galvoti,
Juose aš džiaugsmo nerandu.
Temyli sau, kas ką norės,
Aš myliu Jėzų iš širdies.

2. Jis man vienintelė paguoda,
Jis mano turtas ir gražna;
Jis mano širdžiai laimės duoda,
Ramybės džiaugsmo visada.
Temyli sau, kas ką norės,
Aš myliu Jėzų iš širdies.

3. Pasaulis su geismais paliauna
Kaip kūno grožis ir jėga,
Ir laikas pamažu sugriauna,
Ką sukuria žmogaus ranka.
Temyli sau, kas ką norės,
Aš myliu Jėzų iš širdies.

4. Tik neįstengs jokia galybė
Sugriauti jo tvirtos pilies;
Visais laikais liks jo stiprybė
Su sostu amžinos garbės.
Temyli sau, kas ką norės,
Aš myliu Jėzų iš širdies.

5. Jo neribotas turtingumas
Nemažta bėgyje dienų,
Jo veido žavintis skaistumas
Nesensta, kaip žmonių vaikų.
Temyli sau, kas ką norės,
Aš myliu Jėzų iš širdies.

6. Jis Viešpats amžinos gyvybės,
Karalius dangiškos šlovės,
Kurs tvirta dešine galybės
Mane ištraukė iš mirties.
Temyli sau, kas ką norės,
Aš myliu Jėzų iš širdies.

7. Jis garbėje mane išaukštins
Ir peršvies savo skaistumu;
Jis tobulai mane palaimins
Savųjų turtų gausumu.
Temyli sau, kas ką norės,
Aš myliu Jėzų iš širdies.

8. Po nerimo ir sunkenybės,
Po šių dienų būties skurdžios
Jisai ties sostu Didenybės
Duos man palaimos amžinos.
Temyli sau, kas ką norės,
Aš myliu Jėzų iš širdies.

188. Sava gaida

Jn 3, 16; 1 Jn 4, 19

[L-271]

*M. D. Borttniansky, 1822, T. Gerhard Tersteegen,
1757*

1. Aš meilės garbinu galybę,
Apreikštą Jėzaus asmeny;
Lenkiuos prieš šventą jos kantrybę,
Kuria ji veikia ir many.
Jau aš apie save užmiršiu,
Tos meilės jūron aš panirsiu.

2. Koks tu man malonus, meilingas,
Kaip ieškai nuoširdžiai manęs!
Dėl meilės tos švelnios, galingos
Man siela linksta prie tavęs.
O, Meile tu, šventa Būtybe,
Visai aš tavo nuosavybė!

3. Ilgiuos, geidauju, Meilės Saule,
Tave turėti savyje;
Nes mano laimė ne pasauly,
Mana gyvybė tavyje.
Tavy turiu pasimėgimo,
Klausau aš tavojo šaukimo.

4. Tegu tau, Atpirkėjau mielas,
Manoji priklausys širdis:
Aukščiausias gėri mano sielos,
Tavy jos laimė ir rimtis.
Tu su Dievu mane sutaikei,
Iš pražūties mane ištraukei.

5. Garbė šlovingam Jėzaus vardui,
Šaltiniui meilės ir tiesos,
Iš kur atėjo žemės vargui
Srovė paguodos ir šviesos.
Šiuo vardu mūs rankos neriai,
Maldoj kiekvienas klaupias kelias.

6. O, Jėzau, šventą vardą savo
Įspausk į sielą man giliai;
Tiesie saldžiausios meilės tavo
Pilna širdis man ir jausmai;
Te žodis, darbas, visas būdas
Apie tave tik, Jėzau, liudys.

189. Sava gaida, arba: Aš meilės garbinu galybę

Jn 14, 21; 2 Kor 9, 15

[L-162]

M. D. Borttniansky, 1822

1. Aš tau dėkosiu iki karsto,
Tarnaui, Jėzau, tau šventai;
Tave mylėsiu meile karšta,
Kad tu mane atvadavai,
Kad tu per savo kraują brangų
Atvėrei kelią man į dangų.

2. Pasaulis su visais jo turtais
Negali tenkinti širdies,
Jos nuraminti savo burtais
Metu jos baimės, nevilties.
Nors žemės turtais jai didėtų,
Dėl to kaltė jos nemažėtų.

3. Tik vienas mus visus tegali
Išvesti iš nakties tamsos
Ir nuodėmės sulaužyt galią,
Ištraukti iš mirties valdžios.
Kur Jėzaus Kristaus meilė dvelkia,
Šėtono darbus greit nustumelia.

4. Imk, Jėzau, manąją būtybę,
Jutimus, lūkestį, mintis!
Pasveiks per tavąją stiprybę
Manoji prislėgta širdis!
Valdyk man širdį su siekimais,
Džiaugsmiais, skausmais, išsiilgimais.

190. Sava gaida
Ef 3, 17-18

1. Imanuėli, teisiųjų Vadove,
Sielos manosios paguoda, ateik;
Mano tu meile ir turte ir šlovė,
Manajai širdžiai palaimą suteik,
Nieko brangesnio, nieko mielesnio,
Jėzau, kaip tu, man nėra ir nereik.
2. Vardas tavasis už medų saldesnis,
Siela gaivina kaip ryto rasa;
Viešpatie, tu man esi malonesnis,
Negu pasaulinių lobių gausa.
Nyksta sunkiausios kančios karčiausios,
Kai į tave tik žvelgiu su malda.
3. Norint ir kryžiai mane čia slogina,
Man kaip krikščioniui nėra ko drebėt;
Jeigu tik Jėzus man sielą gaivina,
Gali širdis vis juo vienu tikėt.
Dienos audringos man nekenksmingos,
Aš jas per Jėzų galiu iškentėt.
4. Kai nevidonas praryti grūmoja
Sąžinei skundžiant mane dėl kalčių;
Kai visos pragaro gaujos apstoja,
Giltinė širdį baugina dalgiu:
Jėzus mieliausias, Viešpats geriausias,
Visa tai pragina savo krauju.
5. Jeigu pasaulis manęs neapkęstų,
Niekinti imtų kiekvienas mane;
Jeigu mane artimieji pamestų:
Jėzus širdingai priglaus pas save,
Dvasią pastiprins, širdį palinksmins,
Mano geriausiasis draugas varge.
6. Eikit šalin jūs, pasaulio niekybės!
Viešpatie Jėzau, tu mano viltis;
Tavą vardą lig pat amžinybės,
Jėzau, telaiko manoji širdis!
Būsiu aš tavo per amžių savo,
Kolei į kapą mane paguldys.

191. Gaida: Mieliausias Jėzau, kuo tu nusidėjai...
1 Jn 1, 7 [[M.L-65]]
M. Johann Crüger, 1640

1. Jei tavo meilė dvasios negaivintų
Ir tavo kraujas sielos neramintų,
Kur nuodėmingas kreiptis aš turėčiau,
Ką bepradėčiau?
2. Kur besidėčiau sielvarte iš bailės?
Kur rasčiau tokią širdį, pilną meilės?
Viena paguoda vargšės mano sielos —
Tu, Jėzau mielas.
3. Todėl dėkoju tau aš nuoširdžiausiai,
Kad ir mane tu, Jėzau, maloniausiai
Teikeis prie savo pulko paskaityti
Ir išganyti.

192. Gaida: Jėzau, mielas tu
Jn 12, 26; Hbr 12, 2 [L-229]
M. Adam Drese, 1698, T. N. L. Graf von Zinzendorf

1. Jėzau, būk pats tu
Mūsų vadovu;
Mes tavęs klausyt nevensim
Tavo pėdomis vis žengsim;
Vesk mus į skaisčius
Tėviškės namus.
2. Jei užeis vargai,
Duok ištvirt tvirtai
Ir net dienose kartybių
Nedejuot dėl sunkenybių,
Nes keliai varge
Veda į tave.
3. Jei suspaus kadai
Širdį mums skausmai
Ar ją kims kitų sunkybės,
O, tada suteik kantrybės;
Kreipk į tikslą vis
Mūs širdies mintis.
4. Būk per amžių tu,
Jėzau, mums vadu;
Jeigu bus vargi kelionė,
Reikale mus globk malone;
Pagaliau leisk mus
Į savus namus.

193. *Gaida: Jėzau, tu mana gyvybė*
Jn 8, 51
M. Wolfgang Weßnitzer, 1661

[[M.L-77]]

1. Jėzus Kristus skydas mano,
Kas mane tad beįveiks?
Mano sielą jis išgano,
Jį man turint, ko bereiks?
Iš vargų mane vaduoti:
Buity ir mirty vis bus
Jis gynėjas man stiprus.

2. Jėzus Kristus mano saulė,
Norint saulė nusileis;
Jį mylėsiu karšta meile,
Norint čia man sunkiai eis,
Debesis išblaškius skausmo,
Toji saulė duos man džiaugsmo:
Vėl bus su manim gerai,
Būsiu linksmas aš tikrai.

3. Jėzus prietėlis geriausias,
Jis tarp tūkstančio draugų
Draugas man visų tikriausias,
Nes nuo nuodėmės kelių
Jis mane galingai gina,
Liūdna širdį atgaivina;
Viską aš jame turiu,
Ko pasaulį nerandu.

4. Tad nuo Jėzaus neatstosiu
Lig paskiausios valandos;
Jam gyvensiu, juo sekiosiu,
Kol širdis man plakt nustos.
Kas galės nuo jo atskirti
Net tada, kai reiks man mirti?
Kūniškos mirties ryšiai
Mus suvienys amžinai.

5. Skirkite, mielieji žmonės,
Jį sau vadovu kely;
Niekur jums nerast malonės,
Niekur laimės, kaip pas jį,
Jėzų tik širdy laikykit,
Juo tikėkit, jo klausykit;
Jis jums brangų perlą duos,
Džiaugsmą laimės amžinos.

194. *Gaida: Džiaukis, mano siela, džiaukis*
1 Jn 2, 5 [[M.L-500]]
M. Loys Bourgeois, 1551

1. Jėzau, ką galėčiau duoti
Tau padėkoje širdies,
Kad teikeis tu išvaduoti
Mano sielą iš mirties?
Pasiduodu aš tau čia
Siela, kūnu ir dvasia,
Ir ką šiandien prižadėsiu,
Padedant tau, ištesėsiu.

2. Savo širdį dovanosiu,
Vien tave ji temylės;
Nors eis sunkiai, neatstosiu
Niekur niekad nuo tavęs.
Neatskirsiu jau net mirtis,
Nors paliaus jau plakt širdis,
Taip, o Jėzau, paklusniausiai
Visą amžių tau tarnausiu.

3. Tau akis aš atiduosiu
Ir pasaulio svaigulių,
Nei garbės jo neieškosiu,
Nei tuščiųjų jo džiaugsmų.
Į tave jos težiūrės,
Viena joms vis terūpės,
Kad tik tau vienam patikčiau,
Tavo meilėj pasilikčiau.

4. Duosiu tau ausis aš savo;
Te jos nieko neklausys,
Kaip tiktai ką lūpos tavo
Mano sąžinei sakys;
Iš manosios gi burnos
Žodžiai teskambės doros,
Kad ja melsčiaus ir dėkočiau,
Tavo garbei tegiedočiau.

5. Mano rankos tesistengia
Duoną prakaitu pelnyt,
Te dėl Dievo baimės vengia
Ką nedorą padaryt,
Mano kojos teneeis
Jau nei žingsnio tais keliais,
Kur paminčiau tavo vardą,
Kur pažeisčiau tavo garbę.

6. Laimink tokius mano norus;
Teikis man silpnam padėt
Pažadus visus tuos dorus
Man garbingai ištesėt.
Te visi geismai širdies,
Siela, kūnas lig mirties,
Mintys, žodžiai, darbas, protas,
Jėzau, liks tau dovanotas.

195. *Gaida: Žemės ir dangaus Valdove*
Jn 8, 12 [(M. L-419)]
M. Heinrich Albert

1. Jėzau Kristau mylimiausias,
Taip Valdyk manas mintis,
Kad tik tau vienam, švenčiausias,
Pasiduodama širdis
Teklausytų Visados
Tavo tobulos tiesos.

2. Viešpatie, palaimos mano
Tu vienintele viltis:
Dvasią manąją tegano
Visad tavo išmintis,
Te tavoji dešinė
Vis padės man bėdoje.

3. Mano siekimus ir norus
Dieviška valdyk galia,
Kad nei elgesiu nedoru,
Neigi pramoga tuščia
Nepažeisčiau niekados
Valios tavo aš šventos.

4. Amžinu žodžiu savuoju
Mano kelią apribok;
Kai silpnybėje siūbuoju,
Budink sąžinę ir duok
Prie to rūpesčio vien likt,
Kaip tau, Viešpatie, patikt.

5. Duok iš slėnio šio migloto
Tą vainiką siekt budriai,
Ką tu, Jėzau, man Golgotoj
Kruvina mirtim pelnei,
Po mirties gi prie savęs
Leisk ragaut dangaus šlovės.

196. *Gaida: Didis Viešpatie galybių, arba: Jėzau*
tu, kurs sielą mano; Fil 4, 13

1. Jėzus mano mylimiausias
Nuolatos man mintyse;
Jis visų man maloniausias,
Jį laikysiu širdyje;
Mano sielos jis paguoda,
Tikrą džiaugsmą dvasiai duoda,
Jis manos širdies gražna:
Jėzų myliu visada.

2. Jėzus bus mano valdovas,
Viešpats dvasinių jėgų,
Nuolatinis palydovas
Mano būsenos kelių.
Mingant vakarą kiekvieną,
Bundant rytą, visą dieną,
Ar vėlai, ar tai anksti
Jėzus širdžiai vis arti.

3. Kai man stinga supratimo
Savo pareigą išvelgt,
Jėzus duoda patarimą,
Kaip teisingai pasielgt.
Susvyravus, Jėzaus žodis
Tikrą kelią man parodys.
Ką tik jo vardu veikiu,
Visados gražiai laimiu.

4. Jėzus, kurs mane jaunatvėj
Vis vadžiojo taip gerai,
Bus man vadovu senatvėj,
Neapleis manęs tikrai.
Kai sulinksiu ir sunyksiu,
Niekam žemėj nebetiksiu:
Jėzus mano sielą guos
Iki amžiaus pabaigos.

5. Jėzaus būsiu, kol krūtėsiu
Šioj pakalnėje raudų,
Kol grabe ramiai gulėsiu
Ir kai kelsiuos iš kapų.
Jėzus Kristus, Viešpats mielas,
Turtas, laimė mano sielos.
Už tą turtą aš galiu
Atiduoti, ką turiu.

197. *Gaida: Jėzau, versme džiaugsmo*
Ps 34, 5; Hbr 2, 18 [(M. L-310)]
M. Berlin, 1653

1. Jėzau meilingiausias,
Nors aš neverčiausias
Vargeta žmogus,
Tu mane globojai,
Guodęs nenustojai,
Viešpatie brangus!
Tu stipriai mane šelpei,
Kai aš varguose vaitojau,
Sielvarte raudojau.

2. To nebeužmiršiu,
Nors kad man per viršų
Vilnys grius vargų.
Ką tik bepradėsiu,
Į tave veizdėsiu,
Juoksiuos iš bėdų!
Aš vargus lengvai visus
Per tave jau išnešiosiu,
Tau linksmai dėkosiu.

3. Kai didžioj nelaimėj
Siela šaukė baimėj:
„Dieve, eikš veikiau:
Netekau kantrybės,
Iš didžios sunkybės
Išvaduok tuojau!“ —
Maloniai tu man tarei:
„Aš tave stipriai vis ginsiu,
Kaip ligšiol gaivinsiu.“

4. Tuo širdis tikėjo,
Tik to nenorėjo
Nevidonas kęst,
Kurs iš savo pykčio
Tyko sielą tyčia
Pragaran nuvest.
Bet tačiau aš vis tariau:
Dar tikiu; jei netikėčiau,
Melstis negalėčiau.

5. Kas tavęs geidauja,
Blogiui priešginauja,
Meldžiasi karštai,
Tą jėgų pripildai,
Jo kančias nutildai,
Tam nekenks vargai.
Tu kenti ir pats neši
Kryžių savo globiamųjų,
Brangiai atpirktųjų.

6. Jėzau meilingiausias,
Tau aš, neverčiausias
Vargeta žmogus,
Nuoširdžiai dėkoju;
Tau save aukuju,
Viešpatie brangus,
Kurs stipriai mane šelpei,
Kai aš varguose vaitojau,
Sielvarte raudojau.

198. Sava gaida

Ef 6, 10-11

1. Jėzau, padėk man, Karaliau gyvybės,
Pergalėt dvasioje priešus smarkius;
Didelės, baisios man jėgos tamsybės
Spendžia visokius žabangus painius;
Piktas tamsybių valdovas kerštingas
Pragaro svaido strėles man ugningas.

2. Jėzau, padėk man, kai ima kankinti
Sąžinę kaltės jaunystės dienų,
Sąmonė verčia kasdien jas atminti,
Dvasioj prieš amžiną teismą drebu.
Apimant sielą taip baisiai kankynei,
Man, Atpirkėjau, palengvink krūtinę.

3. Jėzau, padėk man, kai kyla pavydas,
Kerštas, galybė žemų geidulių,
Kai pasirodo savimeilės ydos
Ir pagedimą aš savo jaučiu.
Duok, kad savęs aš pats susidrovėčiau,
Kūną per tavo kančias nugalėčiau.

4. Jėzau, padėk man visai nukryžiuoti
Kūną su jo nedorais geiduliais,
Dvasiai iš jungo jo išsivaduoti,
Kilti aukštybėn šventaisiais jausmais,
Nuodėmę dieviškais pradais įveikti,
Siela ir kūnu man veikiai pasveikti.

5. Jėzau, padėk man dorai išstovėti,
Leisk apsilikti man Dievo šarvais,
Narsiai piktumo dvasias nugalėti,
Negande priešintis ginklais skaisčiais:
Duok man išganymo šalmą ir šydą,
Tvirtą tikėjimo kardą ir skydą.

6. Jėzau, padėk man budėt ir kovoti,
Dvasioje melstis ir gintis malda;
Savo maldavimais teikis užstoti,
Sarge budrusis, mane visada.
Jeigu naktis ims jau nuovargiu dengti,
Teikis pažadint ir kovai parengti.

7. Jėzau, padėk man, kai reiks jau man mirti,
Šitą pasaulį apleisti ramiai,
Sąžinė tyra su juo atsiskirti,
Vykti į dangiškus rūmus linksmai,
Priešą paskiausioj kovoj nugalėti,
Tavo pagalba vainiką laimėti.

199. Sava gaida

Iz 26, 9

1. Jėzau, pas mane ateik
Ir pagalbą man suteik,
Sielos drauge tu brangus,
Mano širdžiai malonus!

2. Vieno tik tavęs geidžiu,
Kito draugo neturiu;
Nuolatos šaukiu tave:
Jėzau, eikš tu pas mane!

3. Šio pasaulio man džiaugsmi
Nežavi širdies visai;
Jėzau, tik kai tu arti,
Ji laiminga ir rami.

4. Imk nors viską iš manęs,
Nepakeisiu aš minties:
Jėzau, būsi vien tik tu
Mano amžinu džiaugsmu.

5. Kito negaliu mylėt,
Nei širdies kam pažadėt;
Atveriu ją tau vienam,
Išganytojui brangiam.

6. O, ateik saldi širdie,
Jėzau, veikiai pas mane;
Ak, mane tu aplankyk,
Mano skausmą numaldyk.

7. Kantriai laukiu aš tavęs,
O, pasigailėk manęs!
Mano amžiaus pabaigoj
Guosk mane mirties kančioj!

200. Sava gaida

Ps 16, 5

[L-336]

T. Lukas Backmeister, 1570

1. Jėzau, sielų šviesa, tu
Man esi širdies turtu:
Tėvo meilės atspindys,
Viską aš turiu tavy.

2. Jei patinka kam čionai
Lobiai, auksas, pinigai:
Man tik Jėzaus kraujas bus
Daug brangesnis už turtus.

3. Jeigu priešai nelabi
Stotų prieš mane visi,
Jėzus globs nuo pražūties,
Velnio, pragaro, mirties.

4. Jei sergu, jog nerandu
Gelbėtojo tarp žmonių,
Jėzus guodžia ligoje,
Atgaivina kančioje.

5. Jei turiu keliauti aš
Kur į svetimas vietas,
Jėzus nuostabiai mane
Globia gina bėdoje.

6. Jei aš priespaudą kenčiu
Dėlei Dievo nuo žmonių,
Jėzus duoda man jėgų
Nebijoti apjuokų.

7. Jėzau Kristau, aš tave
Vis mylėsiu širdyje.
Jėzau būsi vien tik tu
Man brangiausiuoju turtu.

201. Sava gaida

Ps 45, 3

L-308]

M. Glatz, 1842, T. Münster, 1677

1. Jėzau skaisčiausias,
Meilėj tobuliausias,
Savo mokslu mus ganyk,
Širdį mums mudrią,
Sąžinę budrią,
Protą blaivų padaryk!

2. Rodyk mums kelią,
Kad mes Dievo valią
Visad sektume tvirtai,
Kad mes Aukščiausio
Tėvo Švenčiausio
Būtume dori vaikai.

3. Duok visa gera,
Kas palaimai dera,
Kas naudinga mums čionai
Žemės kelionėj;
Savo malonėj
Tu laikyk mus amžinai.

202. Gaida: Jėzus Kristus karaliauja

Ef 4, 15

[(M L-108)]

M. Johann Löhner, 1691

1. Jėzau, tu Bažnyčios Galva,
Teik man dievišką pagalbą:
Tavo kūno aš narys.
Teikis savo Dvasią duoti,
Kad galėtų tau gyvuoti
Mano bėdina širdis.

2. Dvasios dovanų pripildyk,
Meilės ugnimi sušildyk
Širdis savo mokinių,
Tavo kraujo apvalytų,
Ant šios žemės išsklaidytų
Tarp pasaulio giminių.

3. Tuos, kurie varge vaitoja,
Narsiai su piktu kovoja,
Tu sutvirtink viltyje,
Kad jie dvasioje stiprėtų,
Sieloj per tave skaidrėtų,
Tobulėtų tavyje.

4. Jau čia žemėj tu savuosius
Padaryk tarnus silpnuosius
Pamaldžius, blaivius, budrius,
Kad tikėjime tvirtėtų,
Tavo mokslu sekt galėtų
Per džiaugsmus ir per skausmus.

203. *Sava gaida, arba: Jėzau tu, kurs man sielą
gaivini; Ps 71, 17; Rom 14, 8 [L-327]
T. Christian Scriver*

1. Jėzau, tu mana gyvybe,
Kurs man sielą gaivini;
Jėzau, tu mana linksmybe,
Kurs man širdį ramini:
Viešpačiu tave vadinsiu,
Prieš pasaulį išpažinsiu,
Kad tik tau aš priklausau,
Kito būti nemanau.

2. Jei paslystu, tu malone
Gelbėji man atsikelti;
Stiprini mane kelionėj,
Padedi naštas pakelti:
Guodi, ašaroms beriedant;
Sergėji mane bemiegant.
Tau vienam tepriklausau,
Kito būti nemanau.

3. Taip, mane vis amžiuo mano
Tu vedei šviesos keliu;
Tavo meilė tebegano,
Davus visa, ką turiu;
Ji mane vis apveizdėjo,
Globė, dengė ir penėjo.
Tau vienam tepriklausau,
Kito būti nemanau.

4. Ar gyvensiu, ar numirsiu,
Kūnu, siela ir dvasia
Aš tačiau vis tavo liksiu
Nuosavybė amžina.
Mano tu viltis ir džiaugsmas,
Gaivestis, kai spaudžia skausmas,
Tau vienam tepriklausau,
Kito būti nemanau.

204. *Sava gaida
Iz 61, 10; Fil 4, 13 [L-310]
M. Berlin, 1653, T. Johann Franck, 1653*

1. Jėzau, versme džiaugsmo,
Tildytojau skausmo,
Gaivestie širdies!
Be tavęs nemiela,
Ir manoji siela
Ilgis vis tavęs,
Nes nėra man nieko čia
Žemėj už tave mielesnio,
Ničnieko brangesnio.

2. Tau mane apsergint
Ir nuo priešų gelbint,
Aš saugus esu.
Nors šėtonas niršta,
Siautėja ir širsta,
Prieš jį nedrebu,
Nes tikiu, kad, Jėzau, tu
Jo siautimą numalšinsi
Ir mane apginsi.

3. Kas man žemės turtai
Ir jos grožio burtai?
Nekenčiu aš jų!
Juk tu, Jėzau mielas,
Džiaugsme mano sielos,
Man esi turtu;
Ir manęs jau nuo tavęs
Niekas per vargus ir mirtį
Nejstengs atskirti.

4. Pagaliau nutilkit,
Niekad nebekilkit,
Nedori jausmai!
Nuodėmės, atstokit,
Nebesuliepsnokit,
Biaurūs geiduliai,
Prabanga, tuščia puika,
Melas, godas ir pavydas
Ir tolygios ydos.

5. Nebebosiu skausmo,
Nes pats Viešpats džiaugsmo
Linksmina mane!
Jei kas Dievą myli,
To širdis netyli,
Gieda ir varge.
Nors kenčiu daug apjuokų,
Jėzau, tu man ir tarp skausmo
Liksi saule džiaugsmo.

205. Gaida: Jēzus, kurs mana viltis

Apd 4, 12

[(M.L-245)]

M. Lüneburg, 1668

1. Jēzus turi būt šūkiu
Jo malonēs atpirktiesiems;
Jēzus turi likt vadu
Jojo Dvasios pašvēstiesiems.
Kas vadinās jo vardu,
Turi eiti jo keliu.

2. Pareiga jo mokiniu
Kelti vis jo vardo šlovē;
Jujū širdys jo žodžiu
Turi tapti jo šventove,
Jēzus pats jų gyvata,
Jū grožybē ir jēga.

3. Eikime keliu šviesos
Paskui šventājū vadovū;
Jo vardu be paliovos
Tēskime vis gerū kovū,
Burdamies drāsia dvasia
Po jo vēliava skaisčia.

4. Jēzaus gyvuoju žodžiu
Tegaivinas mūs draugovē;
Bekovojant jo vardu
Testiprēja mūs dorovē;
Mūs žygius tepuošia vis
Meilē ir skaisti viltis.

5. Savo Viešpaties vardu
Vis tikējime be baimēs
Ženkime tiesos keliu
Prie žadētosios mums laimēs.
Jo malonē mums padēs,
Jo palaima mus lydēs.

6. Rūpesčius, karčius vargus
Jēzaus meilē mums pasaldys
Ir visus širdies skausmus
Veikiai jo Dvasia nuramdys.
Jēzus, Saulē, vis mums švies
Ir stiprybēs nuolat lies.

7. Jēzus, amžina šviesa,
Mūs išganymas, stiprybē,
Mūs geriausioji dalia,
Mūs didžiausia brangenybē,
Jēzus, mūsu apsauga,
Mūs šūkiu bus visada.

206. *Gaida: Jėzau, būk pats tu*
Hbr 12, 2; Tit 2, 14 [L-280]
M.Adam Dresse, 1698, T.Johann Anastasius
Freylinghausen

1. Kas yra, kaip tu,
Mielas romumu?
Išrinktasis aukštenybėj,
Tu prašuvėlių gyvybė
Ir šviesybė jų,
Jėzau, vien tik tu.

2. Gyvata patsai,
Mirtį ragavai
Man išpirkt iš neteisypių,
Apvalyti nuo kaltybių;
Tu mane patsai
Dievui gražinai.

3. Tu mana garbė;
Leisk, kad aš tave
Dvasios šviesoje regėčiau,
Tavo meilėje žėrėčiau,
Girčiau vis tave,
Kurs mana garbė.

4. Trauk vis į save,
Viešpatie, mane,
Kad pagundoje nežūčiau
Ir po kryžium nesugriūčiau;
Viešpatie, varge
Tu pats remk mane.

5. Savo romumu
Ir nuolankumu
Išnaikink many puikybę,
Kad tarnaučiau tau, Teisybe,
Selos kilnumu,
Dvasios romumu.

6. Ragink nuolatos
Prie tikros doros,
Kad tvirtais vis žingsniais žengčiau,
Spąstų nuodėmės išvengčiau.
Duok, kad visados
Likčiau prie doros.

7. Sielai teik jėgos
Karštyje kovos,
Kad aš melsčiaus ir budėčiau,
Į tave linksmi veždėčiau
Iš širdies tyros,
Meilės kupinos.

8. Jei galia bangų
Naktyje audrų
Tykos dengt širdies laivelį,
Ranką man ištiesk su meile
Traukt man iš vargų,
Sarge tarp bangų.

9. Valandoj mirties
Neapleisk manęs;
Sielą per mirties tamsybę
Veskis į aną šviesybę
Amžinos šlovės
Sau prie dešinės.

207. *Gaida: Dėkokit Dievui visada, arba: O, Jėzau,
tu Pas mus ateik*
Jn 6, 63; 9, 5 [[M.L-149]]
M. Gochshein/Redwiz, 1628,

1. Kas mini, Jėzau, vis tave,
Tas linksmas savo širdyje;
Ir kas tave širdy turės,
Tam džiaugsmo saulė vis spindės.

2. Tu, Jėzau, sielos gyvata,
Tiesos versmė, dangaus šviesa.
Tau žemėje lygaus nėra,
Tu tobulybė amžina.

3. Tavoji meilė tobula,
Be apmaudo, gryna, šventa,
Ir jos šventumo niekada
Neišsakys žmogaus kalba.

4. Dangaus malonių tu srovė,
Visokio džiaugsmo tu versmė,
Gyvybės upė maloni:
Leisk nariui likti tavyje.

5. Aukščiausias gėris tu žmonių,
Tu džiaugsmas tobulas širdžių;
Mylėtinis tikrasis tu
Esi tarp mylimų draugų.

6. Tave myleti išganu
Ir tau tarnauti malonu;
Radau aš laimę tavyje,
Tavy jaučiuos, kaip danguje.

7. Ar būsiu čia, ar kur kitur,
Tave mylėsiu aš visur;
Tave laikysiu mintyje,
Tavim gaivinsiuos širdyje.

8. Man miela su tavim bendraut,
Ilsėtis, dirbti ir keliaut;
Aš viską tavyje radau,
Ko siela troško įgijau.

9. Kas myli taip tave tikrai,
Turės gyvybės amžinai;
Ta meilė niekad neatgęs,
Kasdien labiau vis augs ir bręs.

10. Tavim, o, Jėzau, aš džiaugiuos,
Tavim tik vienu aš giriuos;
Tavęs tik geidžia ilgis vis
Manoji bėdina širdis.

11. Gyvoji versme pagailos,
Tu atspindy dangaus šviesos,
Pašvęsk mane sava tiesa,
Kad nyktų manyje tamsa.

12. Tu, mano Galva danguje,
Leisk nariui likti tavyje,
Vis tavo vardo garbę girt,
Tavy gyvent, tavy numirt.

208. Sava gaida

Jn 5, 5; Ef 2, 14

[L-331]

M. Johann Crüger, 1649, T. Peter Lackman, 1713

1. Kas mes be tavęs, o, Jėzau?

Vargšai skurdūs ir silpni!

Ak, mes esame varguoliai,

Baimės, sielvarto pilni!

Jėzau dėl susimilimo

Gelbėk mus iš prapuolimo.

2. Niekai be tavęs mes, Jėzau!

Čia tēra tamsa gūdi;

O be to, angies nuodingos

Esam smarkiai pažeisti;

Tie nuodai mus vis kankina,

Širdį ēda ir marina.

3. Be tavęs, brangiausias Jėzau,

Reiktų pražūtis bijot

Ir prieš pragarą drebėti,

Velniui ēmus mus sijot;

Mūsų sąžinė nerimtų,

Kai ją teismas vis baugintų.

4. Be tavęs, mieliausias Jėzau,

Per pasaulį eit sunku;

Mūsų kojoms pinklės spendžia

Jis veik ant visų kelių;

Moka jis mums veidmainiauti,

Pataikaut bei meilikauti.

5. Be tavęs, brangiausias Jėzau,

Mes paliegėliai tikri;

Mūs jėga yra silpnybė

Šio gyvenimo kely,

Nes mes nuolat svyrinėjam,

Klumpame ir puolinėjam.

6. Stiprink mus, mieliausias Jėzau,

Būk šviesa mums tamsoje;

Ak, atverk akis mūs sielos,

Kad regėtume tave;

Šviesk mus spinduliais, o, Saule,

Širdis mūs gaivink, o, Meile!

7. Vesk gi pats, saldžiausias Jėzau,

Šioj pakalnėje raudų

Mus už rankų maloningai

Išganinguoju keliu,

Kad išvengtume žabangų

Ir patektume į dangų.

209. Gaida: Jau aš tave paliksiu

Jn 14, 6

[L-278 (ML-494)]

M. Melchior Teschner, 1614

1. Kas mums iš šio pasaulio,

Kur sielojas širdis,

Dangun parodys kelią,

Kur žvelgia vis viltis?

Kas palydės prie tikslo,

Kilnius remis siekimus?

Teisusis Jėzus Kristus,

Mūs Viešpats malonus.

2. Kai žemėje nemiela

Mums dėl klaidų tamsos,

Kas įkvėpia mūs sielai

Tikros dangaus šviesos?

Nuo Kristaus iš aukštybių

Ateina mums šviesa;

Jisai, žmonių gyvybė,

Mūs kelias ir tiesa.

3. Kas priepuoliuose skausmo

Ir baimėje širdies

Suteikia sielai džiaugsmo,

Išganymo vilties?

Ir kas suteiks ramybę

Akivaizdoj mirties?

Tik Kristus, mūs gyvybė,

Šviesa, versmė vilties!

210. *Sava gaida, arba; Dėkokite, žmonių vaikai*
Rom 8, 1 [L-276]
M. Johann Crüger, 1653

1. Koks tu man, Jėzau, malonus
Ir pilnas atlaidos,
Ir kaip tu, Kunige teisus,
Paguodi visados!

2. Kai sąžinė man nerami
Dėl nuodėmės kalčių,
Tu mano dvasiai suteiki
Raminimų saldžių.

3. Nors aš siūbuoju nelemtai
Ir vis darau klaidas,
Mane tu globi nuolatai,
Man nuimi naštas.

4. Nutildai man gilius skausmus
Sava Šventa Dvasia
Ir skaidrini širdies jausmus
Man dieviška šviesa.

5. Malone savo man žadi
Ramybę amžinai,
Vien iš gerybės vis šelpi
Mane tu dovanai.

6. Visai išsiginu savęs
Ir vieną tik tave
Mylėsiu iš visos širdies,
Išganymo viltie!

211. *Sava gaida*
Ps 16, 8; 1 Kor 8,6 [L-324]
M. liaudies

1. Kur tiktai aš vaikštinėju
Stoviu, sėdžiu, dirbinėju
Jėzau, tu man vis minty
Vakarais ir rytmetry.

2. Aš jau šį pasauli pikta
Linkęs, liepiant tau, palikti
Po tiek daugelio vargų:
Kryžių, sielvartų kančių.

3. Ak koks aš laimingas liksiu,
Kai jau pas tave parvyksiu
Su tavim gyvent kartu
Tarp šventųjų angelų!

4. Kaipgi džiaugsiuos aš širdingai,
Kai, prikėlęs maloningai,
Tu atnaujinsi mane
Ir įvesi pas save.

5. Tau visa širdim dėkosiu,
Liaupsę amžinai giedosiu
Draug su tavo atpirktais
Ir mielaisiais angelais

6. Nuodėmių nebeturėsiu
Ir mirties neberegėsiu,
Pilnas laimės ir džiaugsmų
Tarp šventųjų angelų !

212. *Sava gaida, arba: Krikščionys, dėiukitės
didžiai; 2 Tim 2, 8* [(M.L-365)]
M. Martin Luther, 1523

1. Laikyk vis Jėzų širdyje,
Kurs iš dangaus atvyko
Silpnoj žmogaus prigimtyje
Ir tavo broliu liko,
Kurs kūną kraują ant savęs
Prisiėmė tik dėl tavęs.
Dėkok jam už tą meilę.

2. Laikyk vis Jėzų širdyje,
Kurs už tave kentėjo
Ir tau ant kryžiaus mirtyje
Išganymą laimėjo,
Tave vadavo iš mirties,
Iš nuodėmės ir pražūties.
Dėkok jam už tą meilę!

3. Laikyk vis Jėzų širdyje
Kurs kėlės trečią dieną
Iš kapo Dievo jėgoje,
Ir tikintį kiekvieną
Pripildo gyvasties naujos,
Ramybės ir vilties geros.
Dėkok jam už tą meilę!

4. Laikyk vis Jėzų širdyje,
Kurs po kančių ir vargo
Nevystančioje šlovėje
Jau įžengė į dangų
Ir tau ten vietą pataisyt,
Kad gautum garbę jo matyt.
Dėkok jam už tą meilę!

213. *Sava gaida, arba; O, tu mano meilės Meile
Hbr 13, 8* [(M.L-353)]
M. Bamberg, 1732

1. Lik prie To, kurs čia atėjo
Žemėn iš dangaus dausų,
Kurs, iš meilės tau, kentėjo
Tūkstančius karčių skausmų!
Lik prie To, kurs gyvas lieka,
Norint viskas grius ir nyks,
Kurs, nors viskas virs į nieką,
Virš griuvėsių pasiliks.

2. Viskas gaišta, širdys miršta,
Mus mylėjusios čionai;
Lūpos meiliosios nutilsta,
Mus paguodžiusios dažnai;
Rankos brangiosios sustingsta,
Mus globojusios tvirtai;
Akys mielosios pradingsta,
Mus dabojusios budriai.

3. Viskas miršta; viskas vyksta
Greit į žemiškus kapus;
Visas žemės dėiaugsmas nyksta,
Žadinąs širdies geismus,
Viskas turi čia pagesti,
Artimi ryšiai nutrūkt,
Liepsnos degančios užgęsti,
Gėlės žydinčios išblukt.

4. Betgi tas, kurs amžiais lieka,
Viešpats, sako tau: Tikėk!
Nebijok pasaulio nieko,
Melskis, vilkis ir mylėk!
Lik prie To, kurs pas savuosius
Lieka per visas dienas,
Kurs įrašo išrinktuosius
Į gyvenimo knygas.

214. *Gaida: Kristus mana gyvybė*
Lk 24, 29 [(M.L-509)]
M. Melchior Vulpus, 1609

1. Lik su mumis, o, Jėzau,
Nes vakaras arti;
Tegu šviesa tavoji
Mums užteka skaisti.
2. Lik su mumis, nes silpsta
Mūs meilė ir jėga;
Duok tavo žodžio saulei
Mums šviesti visada.
3. Lik su mumis, nes gęsta
Tikėjimo šviesa,
Apžiebk mus maloningai
Sava Šventa Dvasia.
4. Lik su mumis, nes velnias
Prieš pabaigą dienų
Betikinčiuosius spaudžia
Sunkia našta vargų.
5. Lik su mumis, nes girdis
Visur tik liūdesys;
Kur prieglaudą berasim?
Lik, Jėzau, su mumis!
6. Lik su mumis, o, Jėzau,
Mūs Viešpatie stiprus;
Pašalink mums nelaimę,
Nuimk visus vargus.
7. Lik su mumis, o, Jėzau,
Šiais nerimo laikais;
Vaikus silpnus, liūdnuosius
Apsaugok savais sparnais.
8. Lik su mumis, O, Jėzau,
Šio vargo dienomis;
Kol mus danguj paguosi,
Lik, Jėzau, su mumis!

215. *Gaida: Meile, tu mane sutvėrei*
Mt 6, 21; Fil 3, 8

1. Mano sielos džiaugsmas, laimė
Ten gražiajam danguje,
Kur tikrosios buities saulė,
Jėzus, šviečia šlovėje,
Šildo širdį man skaisčiais
Savo meilės spinduliais.
2. Kas pasauliui meilės turi,
Tas teskęsta jo džiaugsmuos;
Man širdis į dangų žiūri,
Vien tik Jėzaus aš ilgiuos.
Žemės turtai greit išnyks,
Mano Jėzus pasilik.
3. Niekas amžinai turtingo
Čia manęs nepadarys:
Turtą žemišką niekingą
Atima visiems mirtis;
Jėzus, gaivestis širdies,
Turtas amžinos vertės.
4. Nors pasaulio šio puikybė
Kelias kažin kaip aukštai,
Esmėje tėra paikybė,
Trunka Visiškai trumpai.
Mirčiai dvelkiant, dings staiga
Jo linksmybė ir puika.
5. Betgi mano turtas tvirtas,
Kurs vis džiugina mane,
Jėzaus karalystėj skirtas,
Ten aukštajam danguje.
Džiaugsmas tik šlovės anos
Nepaliauna niekados.
6. Džiaugsmo, Jėzaus pažadėto,
Man joks priešas neišplėš;
Turto, danguje sudėto,
Rūdys; kandys nesuės;
Ten jau nebėra bėdų,
Sielvartų, ligų, raudų.
7. Lik man tą malonės dalią
Vis čia būti tavyje,
Visad pildyt tavo valią,
Jėzau, žemės būtyje,
Džiaugtis laime pas tave
Ten gražiajam danguje.

216. Sava gaida

1 Jn 4, 19

1. Meile, tu mane sutvėrei

Taip panašų į save;

Meile, švelniai tu pakėlei

Vėl iš nuopolio mane:

Pasiduodu tau visai,

Tavo liksiu amžinai.

2. Meile, tu dar man negimus,

Jau mane pasirinkai

Ir pati, žmogum užgimus,

Lygi man pasidarei:

Pasiduodu tau visai,

Tavo liksiu amžinai.

3. Meile, tu net pasiryžus

Aukai kruvinos kančios,

Man pelnei mirtim ant kryžiaus

Laimę buities amžinos;

Pasiduodu tau visai,

Tavo liksiu amžinai.

4. Meile, tu dvasia gyvybės

Savo žodyje tiesos

Sielai davusi šviesybės,

Gėrio, grožio ir jėgos:

Pasiduodu tau visai,

Tavo liksiu amžinai.

5. Meile, tu taip sužavėjai

Mano protą ir mintis

Ir mane taip apgalėjai,

Jog priklauso tau širdis:

Pasiduodu tau visai,

Tavo liksiu amžinai.

6. Meile, tu manąja siela

Rūpiniesi nuolatai,

Danguje pas Tėvą mielą

Užtari mane stipriai:

Pasiduodu tau visai,

Tavo liksiu amžinai.

7. Meile, tu prikelsi kūną

Ir išvesi iš kapų,

Duosi man garbės karūną

Ir apšviesi skaistumu:

Pasiduodu tau visai,

Tavo liksiu amžinai.

217. Sava gaida

Jn 14, 21

[L-351]

M. liaudies T. Angelus Silesius

1. Mylėsiu aš tave, stiprybe,
Mylėsiu vis skaisčiais jausmais;
Mylėsiu aš tave, Grožybe,
Mylėsiu vis gyvais darbais:
Tave šventai mylėsiu vis,
Kol plaks many širdis.

2. Mylėsiu aš tave, Gyvybe,
Geriausias Prieteli širdies,
Ir girsiu tavąją gerybę,
Kol man tava skaistybė švies:
Mylėsiu nuoširdžiai tave,
Išganymo viltie!

3. Kad būčiau jau anksčiau pažinęs
Tave, o, Šviesa amžina,
Anksčiau savuoju pavadinęs,
O, Gėri, Tiesa tobula!
Gailiuos ir sielojuos tikrai
Pamilęs taip vėlai.

4. Aš kaip apjakęs vaikštinėjau;
Tavęs ieškojau, neradau;
Aš po pasaulį klydinėjau,
Vylingais žiburiais sekiau,
Tava malone pagaliau
Tave aš pažinau!

5. Dėkoju tau, tikroji Saule,
Man davusi skaisčios šviesos;
Dėkoju tau, Šventoji Meile,
Už laisvę, dovaną tiesos.
O, Gelbėtojai, dėkui tau:
Tavim aš pasveikau!

6. O, išlaikyk mane malonėj,
Kad sekčiau vis tavais keliais;
Kad nebeklaidžiočiau kelionėj,
Tik žengčiau vis doros takais.
Šviesk mano dvasioj ir širdy
Man šios būties kely!

7. Duok, kad mana širdis mylėtų
Tave šventa jausmų liepsna,
Kad ji ištikimai galėtų
Tarnaut tau darbu ir tiesa,
Kad į tave tekryptų vis
Ji savo mintimis.

8. Tave mylėsiu, Tobulybe,
Mylėsiu be jokios algos;
Mylėsiu aš tave, Dievybe,
Net ir metu didžios bėdos:
Tave šventai mylėsiu vis,
Kol plaks many širdis.

218. *Gaida: Jėzus, kurs mana viltis*
Pr 32, 27; 2 Kor 1, 5 [L-317]
M. Johann Ulich, 1674, T. Christiann Kaymann,
1658

1. Neatstosiu nuo tavęs,
Jėzau, amžinoji saule,
Viešpatie dangaus šlovės,
Mano sielos laime, meile!
Viską su tavim turiu
Ir pasiekiu ir galiu.

2. Neatstosiu niekad
Aš nuo Viešpaties mieliausio!
Niekas niekad neatstos
Draugo man ištikimiausio:
Bėdoje jis neapleis,
Su pagalba man ateis.

3. Nors pasaulis šis piktai
Prieš mane įniršęs siaustų,
Nors iš to vargų vargai
Iš visur mane suspaustų:
Jėzaus meile džiaugsiuos aš,
Ji ramybę man atneš.

4. Pats numirdamas už mus,
Jis palaužė mirties gylį,
Jos suvaldė smarkumus,
Pragaro sugriovė pilį,
O po šito amžiaus jis
Man atvers dangaus duris.

5. Neatstosiu nuo tavęs,
Kai mane kaltė slogina.
Tavo žodis man išties
Viltį širdyje gaivina:
„Kas man tiki, nepražus,
Kaltės jam atleistos. bus!“

6. Likdamas vis prie tavęs,
Aš tada nebūsiu vienas,
Kai man akys temt pradės,
Kai jau baigsis mano dienos:
Tavo meilė man danguos
Amžina palaimą duos.

7. Kol sulauksiu tos šlovės,
Jėzau, karalystėj tavo,
Te pasaulis man širdies
Nepatraukia vylium savo,
Kad išliktų gyvata
Nuodėmių nesutepta.

8. Išganytojau brangus,
Mano sielos džiaugsmo Saule!
Jei tik tu man malonus,
Aš nepaisau šio pasaulio,
Nei jo vargo, nei garbės:
Neatstosiu nuo tavęs!

219. *Gaida: Kristus mana gyvybė*
Rom 16, 24 [(M.L-509)]
M. Melchior Vulpius, 1609

1. O, Jėzau, teikis likti
Tarp mūsų visada,
Kad niekad neištiktų
Mus piktojo klasta.

2. Lik, Atpirkėjau mielas,
Su gyvuoju žodžiu,
Kad būtų mūsų sielos
Jis amžinu penu.

3. Lik tu, dangaus skaistybe,
Su dieviška šviesa;
Apgink prieš netikrybę
Tu mus šventa tiesa.

4. Lik su gausa palaimos,
O, versme dovanų;
Mums dosniai teik pagalbos
Ir dvasios pajėgų.

5. Ak, lik tu mus raminti,
Galybių karžygy,
Nuo pikto priešo ginti
Šiame vargų slėny.

6. Lik, Jėzau, vis tarp mūsų,
Ganytojau širdžių;
Palaimink mūsų triūsą,
Mus gelbėk iš bėdų.

220. *Sava gaida*

Hbr 9, 14-15

[L-313]

M. užrašė Vydūnas, T. Joachim Neander, 1650

1. Pranaše didis, trokštu aš širdingai
Tavojo mokslo švento išganaus;
Mokyt mums siuntė Tėvas maloningai
Žemėn tave čion iš skaistaus dangaus,
Mūsų apginti, žalčio paminti,
O, tarpininke Dievo ir žmogaus!

2. Vyskupe didis, visad aš dūmoju
Meile širdinga tik apie tave;
Sieloje savo aš tave nešioju,
Viešpatie, teikis tu pašvęst mane;
Mūs Atpirkėjau, mūs Užtarėjau,
Pas Tėvo sostą tu užtark mane.

3. Didis Karaliau, kaipgi vardą tavo
Girsim tavieji valdiniai tikri?
Išvadavai mus mirtimi tu savo,
Turime būti tau ištikimi!
Jėzau mieliausias, tu garbingiausias,
Gink mus galingai, nes mes juk silpni.

4. Tau vis giedosiu aš, kaip tik mokėsiu;
Aš juk krikščionis, tau dėkot turiu;
Mano Karaliau, aš tave mylėsiu,
Kolei pasauly čia aš gyvenu.
Duok tau patikti, laimiai užmigti,
Su giesme mirti, būti ten, kur tu.

221. *Gaida: Kas man vargetai beveikti*

Mt 10, 38

[L-356]

M. liaudies T. A. Creuzberg

1. Savo Jėzų vis mylėsiu
Aš visų jausmų galia;
Kolei gyvas būsiu čia,
Jį vis širdyje turėsiu:
Nors sunyksiu jau visai,
Jo laikysiuos vis tvirtai.

2. Savo Jėzų vis mylėsiu,
Nors mane vargų vargai
Spauste spaus labai kietai,
Visad aš į jį veždėsiu:
Nors pasaulio siaus vaikai,
Jo laikysiuos vis tvirtai.

3. Savo Jėzų vis mylėsiu;
Kaip jis daro, vis gerai,
Pasiduodu jam visai.
Kolei žemėje krutėsiu,
Elgsiuos jam ištikimai,
Jo laikysiuos vis tvirtai.

4. Savo Jėzų vis mylėsiu;
Glausiuos vis prie jo širdies,
Nebijosiu nei mirties,
Visad juo pasitikėsiu.
Nors prispaus mirties nagai,
Jo laikysiuos vis tvirtai,

5. Savo Jėzų vis mylėsiu,
Kol mane pakas kape,
Ir kai jis prikels mane,
Linksmas veidą jo regėsiu.
Mano gyvata jisai,
Jo laikysiuos vis tvirtai.

222. *Gaida: Jėzus, kurs mana viltis*
Mt 16, 26; Lk 10, 41-42   *[(M.L-245)]*
M. Lüneburg, 1668

1. Siela, ko tu kankinies
Tais daiktais, kurie pranyksta,
Veikiai žemės pelenais,
Dulke, trandimis pavirsta?
Jėzaus vien ieškokis sau,
Kitkas nepagelbės tau.

2. Kaupk išdrikusias mintis,
Kad jos vis į Dievą kiltų
Ir kad bėdina širdis
Jo malonėje nutiltų.
Jėzaus vien ieškokis sau,
Kitkas nepagelbės tau.

3. Jei tu trokšti iš širdies
Savo dvasią nuraminti,
Eik prie gyvasties veršmės,
Kur gali ją atgaivinti.
Jėzaus vien ieškokis sau,
Kitkas nepagelbės tau.

4. Visad vaikščiok tiesumu,
Tikro tikslo siek, krikščionie;
Dievas meilės apstumu
Vis gaivins tave, ligonie.
Jėzaus vien ieškokis sau,
Kitkas nepagelbės tau.

5. Šio pasaulio elgesys
Dievo valiai nepatinka;
Tavo paskirčiai jau jis
Juk visai nebepritinka.
Jėzaus vien ieškokis sau,
Kitkas nepagelbės tau.

6. Dvasioje pakilk aukštyn
Virš visų dangaus aukštybių;
Nuo savęs atmesk šalin,
Kas betrauktų prie žemybių.
Jėzaus vien ieškokis sau,
Kitkas nepagelbės tau.

7. Te į Viešpatį garbės
Visad kreipias tavo akys;
Te karštoj maldoj širdies
Į jį kyta mintys lakios.
Jėzaus vien ieškokis sau,
Kitkas nepagelbės tau.

8. Siela, būk rami visai,
Tu pasieksi pašaukimą;
Savo meile jis tikrai
Tavo nuramins troškimą.
Jėzaus vien ieškokis sau,
Kitkas nepagelbės tau.

223. *Sava gaida*
Ps 145, 16; Kol 3, 1

1. Štai, aš čia, garbės Karaliau,
Žeminuos tau nuolankiai,
Pasiduodu tavo valiai;
Išklausyk mane mielai.
Jėzau, duok tave surasti,
Nors aš dulkė, pelenai.

2. Į mane pažvelk, maldauju,
Vesk mane tikru taku;
Vieno tik tavęs geidauju,
Kurs mane pirkai krauju.
Jėzau, duok tave man rasti,
Nes aš be tavęs skurstu.

3. Viešpatie, netrokštu nieko,
Kaip tik tavo pagailos,
Kad tave iš viso vieko
Tik mylėčiau visados.
Jei tave aš gausiu rasti,
Rasiu laimės tobulos.

4. Dangiškos paguodos Saule,
Štai, silpnu balsu giesmės
Mano siela iš pasaulio
Graudžiai šaukiasi tavęs.
Viešpatie, tave aš rasti
Trokštu iš visos širdies.

5. Šių laikų tuštybių džiaugsmas,
Turtai, kūno geiduliai
Mano sielai vien tik skausmas,
Ieškančiai to, kas aukštai.
Didis Dieve, duok man rasti
Tavo meilę amžinai.

224. *Sava gaida, arba: Dėkokite, žmonių vaikai*
Mok 23, 26 [L-304]
M. liaudies T. Johann Kaspar Schade

1. Štai, Dieve, savo širdį tau
Aš atiduot nešu,
Nes aš atsimenu, kad sau
Jos reikalauji tu.

2. Tu savo žodyje sakai:
„Duok širdį man, sūnau;
Kitaip ramybės tu tikrai
Nerasi niekur sau“.

3. Tad mano širdį, Tėve, tu
Priimk sau maloniai;
Aš tokią, kokią ją turiu,
Tau duodu nuolankiai.

4. Tiesa, ji nuodėmių pilna
Ir suteršta aistrų,
Tuščių siekimų kupina
Ir nedorų minčių.

5. Bet savo nelabumą ji
Pažino pagaliau
Ir jau to drovisi pati,
Ką mėgdavo pirmiau.

6. Čia žeminas ji prieš tave
Su nuolankia malda:
„O, Tėve, sudaužyk mane,
Nes aš esu kieta.“

7. O, Jėzau, apiplauk mielai
Mane tu kraujyje,
Kuriuo ant kryžiaus vadavai
Nuo pražūties mane.

8. Savuoju nuopelnu šventu
Uždenk manas kaltes,
Išdildyk savo teisumu
Man nuodėmių dėmes.

9. Šventoji Dvasia, teikis duot
Man dieviškos šviesos
Ir pajėgų išsivaduoti
Nuo pikto ir tamsos.

10. Padėk, kad likčiau nuolanki,
Romi, kantri, gera,
Be veidmainybės pamaldi
Ir meilėje tyra.

11. O, Dieve, taip many prirenk
Šventovę sau patsai
Ir manyje mielai gyvenk
Nūnai ir amžinai.

225. Sava gaida

Jer 29, 13-14; 1 Jn 4, 4

[L-396]

M. liaudies, T. Christian Friederich Richter

1. Tau žeminasi mano siela
Ir ieško tavo veido mielo:
Pažvelk meilingai į mane,
Pasigailėk manęs varge!

2. Jaučiu aš savo nelabumą:
Padėk man mano netikumą
Per tavo kančią nuslopint,
Piktuosius norus numarint!

3. Manosios valios atstangumą
Palenk, o Jėzau, į klusnumą;
Sulaužyk galią prigimties,
Išlaisvink valią nuo kliūties!

4. Nors myliu aš tave širdingai,
Tavais keliais einu noringai,
Bet mano meilė dar nėra
Nuo kliaudų visiškai laisva.

5. Suteik man tikrą pajėgimą
Per savo Dvasios pašventimą
Tave mylėti dar karščiau,
Kovoj stovėti dar tvirčiau!

6. Aš negaliu pats sau padėti,
Sava jėga išstobulėti.
Kas pats sau širdį apvalys?
Tai tavo meilė padarys!

7. Gerai pažįstu tavo meilę,
Mane gaivinusią kaip saulę;
Žinau, mane ji vis lydės
Ir išsilaisvint man padės.

8. Tuo tarpu narsiai aš kariausiu,
Piktiems geismams vis priešginiausiu
Lig kolei tu savu laiku
Mane ištrauksi iš bėdų.

9. Aprūpinimą savo sielos
Aš pavedu tau, Jėzau mielas;
Įspausk man tai giliai širdy,
Kad išganytas aš tavy.

226. *Gaida: Jėzau, versme džiaugsmo*
Apr 22, 13 [[M.L-310]]
M. Berlin, 1653, T.Johann Tranck, 1653

1. Tobula Būtybe,
Tu mana gyvybė,
Gėris ir jėga!
Tavimi raminas,
Džiaugias ir gaivinas
Siela ir dvasia.
Per tave šioj būtyje
Jau mana širdis turtinga,
Nieko jai nestinga.

2. Aš tavoj artybėj
Gyvenu ramybėj
Turtų apstume.
Versme tobulybės,
Iš širdies gilybės
Myliu aš tave!
Prie tavęs lyg be vertės
Visas kitas grožis blunka,
Bet koks gėris smunka.

3. Groži tobuliausias,
Gėri vertingiausias,
Atvėsi širdžių!
Dvasią nuraminti,
Sielą atgaivinti
Man gali tik tu.
Kita kas, ko trokščiau aš,
Man tik rimtį teardytų,
Laimę pražudytų.

4. Nėr nei šioj žemybėj,
Nei dangaus aukštybėj
Kito iš tiesų,
Kas man laimę duoda,
Džiaugsmą ir paguodą,
Kaip tik vienas tu.
Jei man tu esi turtu,
Tai nors kūnu jau sunyksių,
Dvasioj linksmas liksių.

5. Nei garbės, nei turtų,
Kad man laimę burtų,
Aš nesivaikau;
Žemiškų niekybių
Ir tuščių linksmybių
Aš atsisakau.
Tu tikra mana dalia,
Man didžiausia brangenybė,
Džiaugsmas ir ramybė.

6. Tobula Būtybe,
Tu mana stiprybe,
Pasireikšk many!
Alkj man nutildyk,
Meiliai man pripildyk
Širdį savimi,
Kad visai galutinai
Visko aš atsižadėčiau,
Tik tave mylėčiau.

7. Kad aš su linksmybe,
O, mana gyvybe,
Laime ir dangau,
Šio pasaulio vengčiau,
Vien tik tau gyvenčiau
Ir numirčiau tau!
Vien tik tu būk man turtu,
Kol mane čia išvaduosi
Ir danguj paguosi.

227. Sava gaida

Mal 4, 2

1. Tu, Jėzau, mano saulė,
Gyvenimo šviesa,
Širdies manosios meilė,
Teisumas, gyvata!
Atnaujink mano dvasią,
Nes nuodėmės ją spaudžia.
Išgirsk tu maldą šią.

2. Atleisk tu man kaltybę
Išdildyk ją visai;
Per savo malonybę
Užmiršk ją amžinai.
Malonė tavo didelė
Teguos vėl mano širdį.
Išgirsk mane mielai!

3. Ateik manęs ginkluoti
Išganymo šarvais
Ir nuodėmes kryžiuoti
Many su geiduliais,
Kad kūnu aš numirčiau
Ir tavyje atgimčiau
Dvasia, kilniais jausmais.

4. Pripildyk savo meilės
Man sielą sklidinai,
Kad aš tave širdingai
Mylėčiau amžinai
Ir pagal tavo valią
Gyvatos tiesų kelią
Dabočiau nuolatai.

5. Suteik iš malonybės
Man reikiamos drąsos
Ir patvarios stiprybės
Tikėjimo darbuos;
Nes aš iš savo noro
Ka gi pajėgčiau doro
Be tavo paramos?

6. Tad, Viešpatie, pašalink
Man sielos negalias,
Kasdien mane atnaujink,
Pastiprink man jėgas,
Kad stengčiau aš širdingai
Tarnauti tau teisingai
Čia per visas dienas.

228. Gaida: Jau aš tave paliksiu

Iz 25,4

[(M.L-551)]

M. Niurnberg, 1539

1. Žinau ką įtikėjau,
Kas tvirta bus ir liks,
Nors viskas čia su vėju,
Kaip dulkės, dūmai nyks.
Žinau, kas vis nekinta,
Nors viskas žemėj grius,
Kur klaidos vis apspinta
Ir taip kankina mus.

2. Žinau, kas amžiais trunka
Ir niekad nesuskils,
Kas amžiais nesusmunka
Ir niekad neapvils.
Tai žodžiai Atpirkėjo,
Tvirta uolos pilis;
Tai jais aš patikėjau
Ir jų laikysiuos vis.

3. Žinau, kas man įkūrė
Tvirtos pilies namus:
Tai tas, kuriam neturi
Lygaus skaistus dangus;
Kuriam jau serapiniai,
Palaimintų pulkai,
Šventieji kerubinai
Tarnauja nuolankiai.

4. Tai mano Jėzus Kristus,
Šviesybė iš dangaus,
Kurs Tėvo karalystėj
Per amžius viešpataus.
Tai mano Atpirkėjas,
Širdies minčių šviesa,
Teisumas, pašventėjas,
Pagalba, apsauga.

5. Žinau, ką įtikėjau,
Kas amžiais tvirta liks
Ir kas tarp žemės vėjų
Kaip dulkė neišnyks;
Kas jau mirimo baimėj
Mane stipriai paguos
Ir dangiškąja laime
Mane apvainikuos.

Malda

229. *Sava gaida*

Ps 106,1

[L-154]

M. Johann Crüger, 1648, T. Paul Gerhardt, 1653

1. Dėkokite, žmonių vaikai,
Tam, kurs garsus garbe,
Kurio didybę angelai
Vis skelbia danguje.
2. Giedokit Dievui nuoširdžiai,
Pakeldami balsus
Į jį, kurs daro nuolatai
Mums meilės stebuklus.
3. Kursai nuo pat mažens sveikus
Išlaiko mus tvirtai
Ir, kur neišgali žmogus,
Pats padeda mielai.
4. Kurs, nors jam nusikalstam mes,
Vis lieka malonus,
Atleidžia bausmę ir kaltes,
Vis geras ir dosnus.
5. Telinksmis jis vis širdį mūs
Ir dvasią tegaivins,
Te baimę, rūpesčius, skausmus
Kaip jūroj paskandins.
6. Ramybę savo teišlies
Ant mūs visos tautos,
Palaima ant gimtos šalies,
Gyventojų, valdžios.
7. Jo meilė ir gerybė mus
Visur tepalydės,
Mums sunkenybės ir vargus
Įveikti tepadės.
8. Ligkolei truks ši gyvata,
Tesie jis mūs viltis;
Kai baigsis kūno sveikata,
Tesie jis mūs dalis.
9. Mus savo meile tepriglaus,
Kai plyš mirty širdis;
Tešvies ramybėje dangaus
Mums savo veidu vis.

230. *Sava gaida*

Sk 6, 24-26

[L-299]

M. Christian Gregor, 1784, T. Johannes Gossner, 1825

1. Dieve Tėve mielas,
Laimink mūsų sielas;
Apsargos sparnus mums tiesk,
Meilės veidu vis mums šviesk.
2. Duok mums iš aukštybės
Čia kasdien ramybės.
Mūs sava Dvasia pašvęsk
Ir arčiau prie Kristaus vesk.
3. Amen, Amen, Amen,
Girk, dangau ir žeme,
Jėzų Kristų visada,
Kurs pradžia ir pabaiga.

231. *Gaida: Padėk man, Dieve*

Jn 14, 13

1. Kurs viešpatauji aukštajam danguje,
Tave maldauju aš savo bėdoje;
Viltis pagalbos man vien tik tavyje,
O, Jėzau Kristau!

2. Tu, kurs nužengęs iš aukštojo dangaus,
Pasiaukojai dėl kaltojo žmogaus,
Esi šaltinis man džiaugsmo nuoširdaus,
O, Jėzau Kristau!

3. Tu, amžinasis mūs Kunige kilnus
Ir Užtarėjau vienintelis teišus,
Sutaikink Dievui vargšus kaltininkus,
O, Jėzau Kristau!

4. Skaisčioji Saule teisybės tobulos,
Aušrinė Žvaigžde vilties mums amžinos,
Apšviesk mums dvasią ir vesk mus prie tiesos,
O, Jėzau Kristau!

5. Gyvoji duona, nužengus iš dangaus,
Saldžioji Manna nuvargusio žmogaus,
Duok tiems, kas alksta, gaivinimo stipraus,
O, Jėzau Kristau!

6. Gyvoji versme malonės dovanų,
Šaltini tyras gyvybinių jėgų,
Pastiprink sielas ištroškusių žmonių,
O, Jėzau Kristau!

7. Tikrasis Vade, tu kele mūs teišus,
Kursai į Dievą sugražini kaltus,
Parvesk visus mus į dangiškus namus,
O, Jėzau Kristau!

8. Ten mano siela drauge su angelais
Garbės tau giesmę giedos aukštais balsais,
Per amžius laimėj gyvendama džiaugsmiais,
O, Jėzau Kristau!

232. Sava gaida

Mt 6, 9-13

[L-311]

M. ir T. Martin Luther 1539

1. O, mūsų Tėve danguje,
Kursai mums žody savame
Liepi kaip broliams sugyvent,
Tavęspi šauktis ir tūzgent:
Duok, kad ne lūpomis tiktai,
Bet mlelstumės širdim tikrai.

2. Maldingai švenčiamas tesie
Tavasis vardas mumyse,
Kad visad pagal jį vertai
Gyventume čia tau šventai.
Nuo kreivo mokslo sergėk mus,
Atversk paklydėlius vaikus.

3. Teateinie galingai čia
Tavoji mums karalija.
Teglobia mus Šventa Dvasia
Su savo dovanų gausa.
Šėtono narsą suvaldyk,
Bažnyčią savo išlaiky.

4. Valia tavoji tebūnie
Taip žemėj, kaip ir danguje.
Duok mums kantrybės varguose,
Klusnumo meilės darbuose;
Sutvardyk kūną su krauju
Nuo priešingų tau pastangų.

5. Kasdienės duonos būtinis
Duok mums vis kūno reikaluos;
Apsergėk nuo visų bėdų,
Nuo karo, bado ir ligų,
Kad mes gyventume dorai,
Be godo, rūpesčių ramiai.

6. Atleisk mums, Viešpatie, kaltes,
Kad nebeliūdintų širdies,
Kaip kad ir mes mielai visiems
Atleidžiame saviems kaltiems.
Daryk mus meilėj nuolankius,
Vienybės dvasioje stiprius.

7. Ir į pagundą mus nevesk,
Vienų pavojų nepamesk;
Kai piktas priešas mus apstos,
Duok atsispirt prieš jį jėgos
Tikėjimo šarvais stipriais
Ir dvasios ginklais patvariais.

8. Apgink nuo piktojo klastos
Šiuos nelemtuos piktuos laikuos;
Išgelbėk mus nuo pražūties,
Paguosk mus valandoj mirties.
Priimk mūs sielas į savas
Meilingas tėviškas rankas.

9. Amen, tai tebūnie tiesa.
Mums dvasią stiprink visada
Tikėjime šventu žodžiu,
Mums meldžiantis tavu vardu:
Amen, tava yra valdžia,
Garbė, galybė amžina.

233. Sava gaida

Ps 28, 9

[L-303]

M. Bamberg, 1732,

Globk ir laimink, šventas Dieve,
Savo žmones atpirktus;
Gink ir sergėk, mielas Tėve,
Savo pašvęstus vaikus.
Vis ganyk mus maloningai
Savo gyvuoju žodžiu
Ir ant mūsų liek gausingai
Savo dvasios dovanų.

234. *Sava gaida*

Ps 51

1. Pasigailėk manęs dėl savo pakantos,
Ištrink manas kaltės dėl didės pagailos;
Nuplauk mane patsai nuo nuodėmių manų
Ir apvalyk visai nuo nelemtų kalčių.
2. Nes savo kaltę vis žinau aš ir matau,
Aš prieš tavas akis netinkamai dariau.
Aš nusidėjau tau, kurs žodyje taurus
Ir, nors smarkus, tačiau vis spėjėme teisus.
3. Gimiau juk kaltėje iš motinos kaltos,
Tu ieškai tiesoje širdies tiesios, taurios.
Apšlėk tad yzopu, kad tapčiau tau švarus,
Baltumo su sniegu jau lygus ir skaistus.
4. Leisk džiaugsmą vėl pajust ir laimę, tai gražiai
Vėl kaulai gaus atkust, kuriuos tu sudaužei.
Slėpk veidą maloniai tu nuo manos kaltės,
Ištrink man nuodugnai visas piktas dėmes.
5. O, Dieve, man visai jau tyrą širdį duok
Ir naują, tikrą jai tu dvasią dovanok.
Šventosios Dvasios dėl manęs tu neatmesk,
Paremok pagalba vėl, palinksmink ir pašvėsk.
6. Ir aš tavų kelių mokinsiu bedievius,
Kad grįžtų tau prie jų kiekvienas neteisus.
Išgelbėk iš bėdos, iš kruvinos kaltės:
Nelisiau skelbt tavos teisybės ir garbės.
7. Aš duočiau tau aukų, bet tu nenori jų;
Todėl aš tau nešu, ko nepapeiksi tu:
Miliausia tau auka, o, Dieve, tai yra
Sulaužyta dvasia su širdžia nuolankia!

235. *Sava gaida*

Ps 30, 11

[L-412]

M. liaudies

1. Viešpatie Dieve, didis galingas,
Teikis gi būti mums gailestingas,
2. O, šventas, šventas, šventas Valdone,
Prašome, reikšk mums savo malonę.
3. O, Jėzau Kristau, mūsų Teisybė.
Meldžiame, duok mums savo ramybę.
4. Dangiškas Tėve, Dieve gėrybės,
Meilėj atleisk mums mūsų kaltybes.

Liaupsė ir padėka

236. *Gaida: Vien iš malonės mums tikrai*

Ps 29, 1; Ef 5, 20

[L-156]

(M.L-197) M. ^Mainz, 1390, T. Cyriakus Gunther

1. Dėkokim Viešpačiui karštai
Už jo ištikimybę;
Jo garbę skelbkime linksmi
Ir girkim jo gerybę.
Ak, girkim Dievą visados,
Kurs mus vaduoja iš bėdos.
Pašlovinkim jo vardą!
2. Dėkokim dievui visados
Ir girkime galybę
Apvaizdos amžinos šventos,
Jo išminties gilybę,
Kuria jis daro stebuklus,
Visus išlaiko dalykus.
Pašlovinkim jo vardą!
3. Dėkokim Dievui visada,
Kurs davė mums gyvybę
Su kūnu, siela bei dvasia
Ir sąžinės šviesybę,
Kurs sergėja mus angelais,
Aprūpina visais daiktais.
Pašlovinkim jo vardą!
4. Dėkokim Dievui nuoširdžiai,
Kad siuntė savo Sūnų,
Kurs pelnė mums mirties kančia
Dangaus šlovės karūną,
Sugriovė pragaro vartus,
Sutaikino su Tėvu mus.
Pašlovinkim jo vardą!
5. Dėkokim Dievui, kurs Dvasia
Išganyman mus veda
Ir savo meile mums per ją
Dar viso gero žada
Apšviečia mus savu žodžiu,
Pašventina mintis širdžių.
Pašlovinkim jo vardą!

237. *Sava gaida, arba: Dėkokite, žmonių vaikai*
Ps 34, 9 [[M. L-154]]
M. Johann Crüger, 1648

1. Visa širdim aš vis linksmai
Giedosiu, Dieve, tau
Ir skelbsiu žemėj, ką tiktai
Apie tave žinau.

2. Žinau, kad tu versmė esi
Malonės amžina,
Iš kur mes gauname visi
Gėrybių visada.

3. Ką tik beturime čia mes
Gyvenimo slėny,
Mums viskas duota iš tavęs,
O, Tėve, šioj būty!

4. Kas nutiesė gražius skliautus
Ties aukštu dangumi
Ir kas drėkina mūs laukus
Rasa bei lietumi?

5. Kas siunčia orus mums šiltu
Po šalčio ir ledų
Ir kas brandina mūs javus,
Vaisius tikru metu?

6. Gyvybė mūsų, sveikata
Kieno yra globoj,
Taip pat ramybė ir taika
Tėvynėje brangioj?

7. Tai visa, Dieve, iš tavęs,
Tu visa padarai!
Vien tik per tavo globą mes
Gyvename ramiai.

8. Tu mus kas metai maitini
Dosningai, maloniai,
Lieki vis geras ir gini
Pavojuje stipriai,

9. Tu kantriai su mumis elgies,
Ne per labai plaki
Ir pagaliau tu mūs kaltes
Malonėj skandini.

10. Kai šaukia, dūsaujam širdis,
Tu veikiai išklausai,
Malonės vėl dovanomis
Nuramdai ją mielai.

11. Tu pats žinai, kiek kas dažnai
Mes verkiame bėdoj;
Tu ašaras renki, skaitai
Beriedančias raudoj.

12. Šioj buity tu pripildai mus
Vertybių amžinų
Ir vesi į dangaus namus
Po žemiškų vargų.

13. Giedok, širdie, ir būk linksma,
Nes Dievas, kurs visų
Dalykų pats yra pradžia,
Vis tavo bus turtu.

14. Jis tavo skydas ir viltis,
Pagalba, apsauga,
Išganymas, tava dalis,
Šviesybė amžina.

15. Ko rūpinies ir ko krenties
Tu per dienas, naktis?
Tave Kūrėjas apveizdės,
Kaip apveizdėjo vis!

16. Ar jis tau taip nedarė vis
Nuo pat mažų dienų?
Kiek daug pašalino tau jis
Nelaimių didelių!

17. Jis nesuklydo niekada,
Kaip valdo amžinai;
Ne, ką jis daro, visada
Mums baigiasi gerai.

18. Tegū tad valdo jis toliau,
Kaip tinkamas patsai;
Iš jo malonės pagaliau
Tu džiaugsies amžinai.

238. *Sava gaida, arba: Jėzus, kurs mana viltis*
Iz 6, 3 [L-266]
M. Lüneburg, 1668

1. Dieve Tėve danguje,
Giriam tavo vardo šlovę!
Žemė lenkias prieš tave,
Stebisi tavim, Valdove!
Koks buvai tu iš pradžios,
Liksi amžiais visados.

2. Tau tarnauja angelai
Su kilniausiais kerubinais,
Gieda dangiški pulkai
Su skaisčiaisiais serapinais:
Šventas, šventas, šventas mūs
Sutvėrėjas prakilnus!

3. Šventas Dievas Zebaot!
Šventas Viešpats didenybės!
Šventas, kurs stiprus vaduot
Žmones iš vargų sunkybės!
Žemė, jūra ir dangus
Skelbia tavo stebuklus!

4. Didis choras pranašų
Ir apaštalų šventųjų,
Eilės kraujo kankinių,
Didžios minios atpirktųjų
Tau padėkos ir šlovės
Gieda giesmes iš širdies.

5. Dvasioje ir tiesoje
Garbinamas tu ir šičia:
Liaupsę žemėj visoje
Gieda tau šventa Bažnyčia,
Tėve galios nuostabios,
Bėgalinės pagailos!

6. Soste sėdintj kartu
Garbina ji tavo Sūnų,
Kurs išganymui žmonių
Apsivilko jų kūnu,
Lygiai su Šventa Dvasia,
Mus Guodėja malonia.

7. Viešpatauk vaikams žmonių,
Laimink tėvonis savuosius;
Vesk išganymo keliu
Kristaus kraujo atpirktuosius;
Leisk jiems būti garbėje
Su šventaisiais danguje.

8. Per visas dienas čionai
Tavo vardui garbę duosim,
Tavo meilei amžinai
Už išganymą dėkosim.
Mūsų dvasią atgaivink
Ir nuo pikto mus apgink.

9. Dieve, mūs pasigailėk,
Laimink mus sava malone.
Kaip žadėjai, mums padėk,
Palydėk per šią kelionę.
Viltj dedame tavy:
O, neleisk mums žūt mirty!

239. *Sava gaida, arba: Šventai tave mylėsiu, arba:
Jau aš tave paliksiu
Ps 146, 2; Lk 1, 46-47 [L-256]
M. Johann Georg Ebeling, 1666, T. Paul Gerhardt*

1. Giedok tu, mano siela,
Giedok nūnai gražiai
Ir liaupsink Dievą mielą,
Kurio visi daiktai,
Aš Viešpatį aukštybės
Vis girsiu nuoširdžiai
Ir jam čia iš teisybės
Tarnausiu pamaldžiai.

2. Laimus, kas vien tik žiūri
Į Viešpatį garbės;
Kas tiki juo, tas turi
Geriausios sau dalies,
Visų aukščiausių gėrį,
Gražius širdies turtus;
Kas Dievo meilėję žėri,
Tas niekad nenuliūs.

3. Jame jėgų galybė;
Tai liudija stipriai
Stebuklų jo gausybė,
Jo rankos kūriniai:
Dangus su jo žvaigždynų
Visais didžiais būriais
Ir žemė, vandenynai
Su gyviais įvairiais.

4. Jame ištikimybė,
Jis nieko nenuskriaus,
Ir niekad jo gerybė
Mus laimint nepaliaus;
Mums pažadus išpildo
Jis visad su džiaugsmu
Ir prispaustiems atpildo
Teisinguoju teismu.

5. Jisai šviesa aklujų,
Paguoda kurtinių;
Jisai jėga silpnųjų.
Pagalba priblokštų.
Jis gelbėja teisiuosius,
Jis myli nekaltus,
Jis priima liūdnuosius,
Kaip tėvas malonus.

6. Jis ramstis prašalaičių,
Ateivių apsauga;
Jisai našlių, našlaičių
Paguoda, parama.
Tačiau kurie iškrinka
Iš jo šventos drausmės,
Neklaužadas ištinka
Rūstybė jo bausmės.

7. Ak, Viešpatie Valdove,
Per menkas aš esu
Garsinti tavo šlovę,
Kurioj man reiškie tu.
Kad prie vaikų jau savo
Teikeis mane priskirt,
Tad visad vardą tavo
Visur turiu aš girt,

240. Sava gaida

Ps 103, 3

[L-264]

M. Hans Kugelman, 1540, T. Johann Gramann, 1540

1. Girk Dievą, mano siela,
Ir, kas tik gyva manyje,
Girk šventąjį jo vardą!
Ir niekad neužmiršk, širdie,
Tu jo geradarybių;
Atleidžia jis kaltes,
Išlaiko tau gyvybę,
Pagydo negalias;
Jisai tave gaivina
Visokiame varge,
Liūdesyje ramina
Ir guodžia kančioje.

2. Per Mozę jis parodė
Mums savo darbus ir teismus,
Apreiškė aiškiai žody,
Koks jis be galo malonus.
Ne linkęs jis rūstybei,
Bet geras ir kantrus;
Jisai pagal teisybę
Nenori bausti mus;
Pašalina kaltybę
Nuo mūsų tiek atstu,
Kiek didelė tolybė
Rytų nuo vakarų.

3. Kaip kad tėvai širdingai
Pagailsta kūdikių savų,
Taip Viešpats maloningai
Atsimena savų tarnų.
Jis žino, kad kiekvienas
Mes dulkės, pelenai,
Ir mūsų amžiaus dienos
Praeina taip ūmai.
Čia žydi, čia nuvyta
Žmogus, kaip ta gėlė,
Kuri visai pranyksta
Nuo umaro lauke.

4. Bet Viešpaties gerybė
Teisiesiems trunka visados
Ir jo šventa teisybė
Vaikų vaikams be paliovos.
Vis vykdykit jo valią,
Stiprieji angelai;
Garsinkite jo galią,
Visi dangaus pulkai!
Visoj jo karalystėj
Jį girkit, jo darbai!
Širdie, šioj keleivystėj
Ir tu jį girk šventai!

241. Sava gaida

Jer 33, 11

[L-158]

M. ir T. Martin Rinckart, 1636

1. Nūn Dievui maloniam
Visi karštai dėkokim,
Žodžiu ir darbu jam
Širdingą garbę duokim
Už darbus jo didžius,
Kad nuo mažų dienų
Aprūpina vis mus,
Tiek teikia dovanų.

2. O, mielas Dieve, duok
Širdims tikros linksmybės,
Meilingai sielas guosk,
Pripildyk jas ramybės;
Tu vienas mus laikyk
Malonėj visados
Ir mus visur ganyk
Nuo pikto ir bėdos.

3. Pagirtas teesie
Kūrėjas Dievas Tėvas,
Sūnus, Šventa Dvasia,
Trejybėj vienas Dievas,
Kurs buvo iš pradžios
Ir kurs yra nūnai
Ir kurs bus visados
Per amžius amžinai.

242. *Gaida: Pabusk tu, mano siela*

Ps 30, 20-22; Tit 2, 14

[L-159]

*M. Nikolaus Selnecker 1587, T. Ludwig Helmbold
1575*

1. Jau Viešpačiui dėkokim,
Jam garbę atiduokim
Už jo visas gėrybes,
Mums duotas iš aukštybės.

2. Jis sielą ir gyvatą
Su kūnu ir sveikatą
Patsai mums dovanoja,
Išlaiko ir globoja.

3. Jis kūnui duoda peno
Ir siela mums išgano,
Nors pažeidė mirtingai
Ją nuodėmė nuodinga.

4. Mums gydytoją skyrė,
Kurs šventas už mus mirė:
Mums Kristus kryžium savo
Išganymą atgavo.

5. Per žodį, krikštą šventą
Ir stalo sakramentą
Jis dvasią mūs ramina,
Tikėjimą gaivina.

6. Išpirkęs mūs kaltybę,
Jis pelnė mums gyvybę,
Kurią danguj ragausim,
Kur su juo viešpatausim.

7. Iš savo malonybės
Išplėsk sparnus sargybos
Tu ant žmonių didžiųjų
Ir kūdikių mažųjų.

8. Duok, Viešpatie mieliausias.
Už tas gėrybes gausias
Per visa amžių savo
Mums liaupsint vardą tavo.

243. Sava gaida
Ps 13, 6; Ps 92, 2

1. Kaip aš Dievui negiedosiu,
Kurs toks geras visados?
Kaipgi jam aš nedėkosiu,
Kad apveizdi reikaluos?
Jo malonė nepaliuma
Nuoširdžiai manęs globot,
Tėviškai su tais vadžiot,
Kas jam dvasioje tarnauja.
Viskas trunka čia trumpai,
Dievo meilė amžinai.

2. Kaip sparnais erelis stengias
Vaikelius apgauti lizde,
Taip ranka Aukščiausio dengia
Nuolat nuo mažens mane;
Nuo dienos, kada jis teikė
Man gyvybę dovanot,
Rūpinos mane dabant,
Sveiką iki šiol išlaikęs.
Viskas trunka čia trumpai,
Dievo meilė amžinai.

3. Savo mielą Sūnų davė,
Kurs iš amžinos ugnies
Kryžiuje mane vadavo
Kruvina auka mirties.
Neišsenkamas šaltini
Didės meilės dovanų,
Kas aprėps menku protu
Tavo gelmę begalinę?
Viskas trunka čia trumpai,
Dievo meilė amžinai.

4. Savo Dvasią jis man duoda
Žody savo šventame,
Vadą, kurs man kelią rodo
Į tėvynę danguje;
Kurs taip širdį vis pripildo
Man tikėjimo šviesos
Prieš jėgas mirties tamsios,
Baimę pragaro nutildo!
Viskas trunka čia trumpai,
Dievo meilė amžinai.

5. Daugel gero jis sutvėrė
Man čia žemėj išlaikyt;
Tiek man dovanų pabėrė,
Net akim neapmatyt:
Dirvos našios, pievos žalios,
Upės, ežerai, miškai,
Lygumos, slėniai, kalnai,
Vandenynai, jūrų salos!
Viskas trunka čia trumpai,
Dievo meilė amžinai.

6. Miegant, budi pastatyta
Angelų jo apsauga,
Pasitinka vėl kas rytą
Meilė jo mane nauja.
Jei manęs nebūtų laikęs
Dievas tėviška ranka,
Aš nebūčiau niekada
Tiek baisių bėdų įveikęs.
Viskas trunka čia trumpai,
Dievo meilė amžinai.

7. Kaip kad tėvas savo vaiko
Neatstums galutinai,
Nors jo valios nesilaiko
Ir paklysta nuolatai:
Taip mane ir Dievas baudžia
Rykšte, ne kalaviju,
Ir mane tikru metu
Vėl paguodžia ir prigludžia.
Viskas trunka čia trumpai,
Dievo meilė amžinai.

8. Ir be galo, ir be saiko
Dievo meilė visados.
Tad vilty aš siela vaiko,
Tėve, tau karštai meldžiuos:
Man suteik malonę tavo,
Kad tave visa jėga
Dieną, naktį visada
Čia mylėčiau amžiuju savo,
Kad po būvio šio tenai
Tau dėkočiau amžinai.

244. Sava gaida

Ps 103, 22; Išm 9,1-4

[L-261]

*M. Peter Sohren, 1668, T. Christian Fiurchtegott
Geller 1757*

1. Kai aš, Kūrėjau, apmąstau
Jau tavąją galybę,
Kai meilę būdinčią matau
Ir išminties gilybę:
Nebežinau, kaip tau dėkoti
Ir kaip tau garbę atiduoti,
O, Viešpatie ir Tėve!

2. Matau aš tavo stebuklus,
Kur akys tik pažvelgia;
Gražiai papuoštasai dangus
Tavuosius darbus skelbia.
Kas laiko saulę danguje,
Apvilkęs ją didžia šlove?
Kas valdo net žvaigždynus?

3. Kas vėjams paskiria kelius?
Kas siunčia gaivų lietų?
Kas žemės atveria turtus,
Kad mums palaimą tiektų?
O, Dieve galios ir šlovės,
Malonė tavo pastovės
Visatoje per amžius!

4. Tau gieda audra ir giedra,
Ir džiaugias kirmėlytė,
Ir pamary smilčių žiezdra,
Liekna miškų žolytė,
Tau džiūgauja lankų veja,
Tau šūkauja laukų sėja:
Garbė tam, kurs mus leido!

5. Žmogus, kurs kūnu nuostabiai
Sutvertas tavo galios,
Su siela, žinančia gerai
Jau dėsnius tavo valios,
Žmogus, kūrybos karūna,
Sau pats įrodymu yra
Tavosios didenybės

6. O, mano siela, amžinai
Girk Dievo Tėvo vardą,
Taip pat visi žmonių vaikai,
Jam visad duokit garbę!
Visi jo turime bijoti,
Klausyti, tikėt jį, jam dėkoti
Ir jam vienam tarnauti.

245. Gaida: Aš meilės garbinu galybę

Ps 99, 1-2

[L-267]

M. D. Bortniansky, 1822

1. Koks tu, mūs Viešpatie, garsingas,
Išreikšt liežuvis negalės;
Tu lygiai danguose didingas
Ir žemėj dulkėse žolės.
Visur tu, Viešpatie, galingas
Dienas, naktis tu vis šlovingas.

2. Tu saule apšvieti mirtingus,
Mus myli, Dieve, kaip vaikus;
Tu sotini mus nuodėmingus
Ir mums rengi danguj namus:
Tu, Dieve, pats per savo Sūnų
Mus aplankai dvasia ir kūnu.

3. Tu saule apšvieti mirtingus,
Mus myli, Dieve, kaip vaikus;
Tu sotini mus nuodėmingus
Ir mums rengi danguj namus:
Tu, Dieve pats per savo Sūnų
Mus aplankai dvasia ir kūnu.

4. O, Viešpatie, į tavo rūmus
Tenuaidės giesmė aukšta
Ir į tave širdies gaudumas
Tekils, kaip rytmečio rasa!
Širdy altorių tau sukrovę,
Tau giedam, skelbiam tavo šlovę!

246. *Sava gaida; Ps 150, 6* [L-260]
M. Johann Balthasar König, 1738, T. Johann Metzer, 1704

1. Nors tūkstantį burnų turėčiau
Ir tiek liežuvių iškalbių,
Nupasakoti negalėčiau
Aš Viešpaties visų darbų,
Pagirt gerybės jo didžios
Ir jojo meilės nuostabios.

2. Kad mano balsas nuaidėtų,
Kur saulė skrieja danguje!
Kad gyslos man džiaugsmu tvinksėtų,
Kol kraujas plaka širdyje?
Kad taptų Viešpačiui liaupse
Visi jautimai manyje.

3. Jūs jėgos manosios, pabuskit
Gilybėj sielos ir širdies.
Visa galia gyvai sukruškit
Nešt Viešpačiui aukų garbės!
Manoji dvasia, tu pakilk
Ir nuoširdžiausiai Dievą girk!

4. Jūs su manim drauge judėkit,
Žalieji lapai miškuose!
Ir jūs mieliausiai man padėkit,
Puikieji augmens laukuose!
Jūs, gėlės su gražiais žiedais,
Pritarkite gyvais kvapais!

5. Ak, visa, visa, kas gyvybę
Ir kvapą turi savyje,
Ateik talkon man su galybe,
Nes maža galios manyje
Iškelti stebuklus didžius,
Kurių daugybė aplink mus.

6. Liaupsė tau, Tėve Sutvėrėjau,
Kad kūnu, siela gyvas aš;
Liaupsė, meilingasai Globėjau
Už tavo dovanas visas,
Už visa, kuo aš beesu
Ir ką pasaulyje turiu!

7. Liaupsė tau, mielas Atpirkėjau,
Kurs mano kaltę gesinai;
Liaupsė tau, šventas Užtarėjau,
Kursai mane išvadavai
Iš velnio ir darbų tamsos
Į bendratėvinius šviesos.

8. Liaupsė tau, mano Pašventėjau,
Kurs mokini mane tiesos
Ir vadini, saldus Guodėjau,
Vaiku gyvatos amžinos.
Kas gera būna manyje,
Tai visa vien tik per tave.

9. Kas nuolat duoda man palaimos,
Tiek turtų teikias dovanot?
Kas sergėja vis nuo nelaimės?
Tai tu vis, Dieve Zebaot!
Tu mano kaltei nuolatos
Turi didžiausios pakantos!

10. Malonę tavo amžiuį savo
Aš jau gavau patirt dažnai;
Varguos vadžiojo meilė tavo,
Nors nuostabiai, tačiau gerai,
Jog aš patyriau visados
Paguodos tavo ir šviesos.

11. Kaip aš todėl iš sielos džiaugsmo
Tavęs negirsiu visados?
Ir kaip gi net gilybėj skausmo
Širdis tačiau netriumfuos?
Ir jei dangus tuojau sugrius,
Tačiau širdis man nenuliūs.

12. Aš tavo meilę apgiedosiu,
Lig kol liežuvis man judės,
Ir džiaugsmo tau aukas aukosiu,
Lig kolei man širdis plazdės;
Kai žodžiai jau nebegalės,
Tai man atodūsiai padės.

13. Priimk šią silpną liaupsę
Kurią čia žemėj giedu tau;
Tačiau danguj ties sostu tavo
Turės skambėt ji tobuliau,
Kai aš su angelais drauge
Giedosiu tau. Aleliuja!

247. Gaida: Giedok tu mano siela

Iz 6,3; Apr 4,8

[(ML-256)]

M. Johann Georg Ebeling, 1666

O, šventas, šventas, šventas
Mūs Dieve malonus,
Visatos neaprėptas
Kūrėjau prakilnus!
Duok mums čia tau tarnauti
Teisybės šventume
Ir amžias nepaliauti
Ties sostu danguje.

248. Gaida: O, galva kruvinoji, arba: Pavesk tu

Dievo valiai, arba: Jau aš tave paliksiu

Ps 59, 18; 105, 1

[(M.L-66)]

M. Hans Leo Hassler 1601

1. O, visagalis Dieve,
Mūs Tėve malonus,
Kas gi galės išreikšti,
Koksai tu nuostabus!
Tu leidai dangų, žemę
Su jų visais pulkais,
Kad skelbtų tavo garbę
Jie įvairiais balsais.

2. Lėmei tu žmogui dalį,
Davei jam tiek jėgų,
Jog reiktų mums tik džiaugtis
Iš tavo dovanų,
Tikrai dėkingiems būti
Tau už visus turtus
Ir vykdyti tavuosius
Įsakymus šventus.

3. Tačiau mes tavo valią
Užmirštame dažnai,
Nusidedame žodžiais,
Ir darbu nelemtai,
Tik pagal savo norą
Beeidami keliais,
Besekdami nekartą
Tik kūno geiduliais.

4. O, Viešpatie šviesybės,
Pats mus susigrąžink;
Atvesk mus prie teisybės,
Mūs dvasią atgaivink,
Kad savo pašaukimo
Laikytumės šventai
Ir būtume laimingi
Tavy mes amžinai.

**249. Gaida: Tiek iš malonės mums tikrai, arba: Kai
aš, Kūrėjau, apmąstau**

Ist 32, 3; Ps 96, 7

[(M.L-261)]

M. Peter Sohren, 1668

1. Pagirtas Viešpats prakilnus,
Visagalingas Dievas,
Kurs daro gyvus stebuklus;
Pagirtas meilės Tėvas,
Kur gelbėja mus bėdose,
Nuramdo širdį kančiose.
O, duokit Dievui garbę!

2. Tarnauja tau dangaus pulkai,
Visatos Sutvėrėjau;
Kas žemėj gvva, visa tai
Dėkoja tau, Kūrėjau,
Kurio galybė nuostabiai
Sutvarkė viską taip gerai,
O, duokit Dievui garbę!

3. Ką jis sukūrė, tą jisai
Ir nori išlaikyti
Ir visa tai pats nuolatai
Malonėje valdyti.
Jo karalystėje didžioj
Teisinga viskas ir tvarkoj.
O, duokit Dievui garbę!

4. Kai Viešpatį bėdoj šaukiau:
Išgirk tu mano maldą!
Tai jis išgelbėjo tuojau
Ir siela man nuramdė.
Todėl dėkoju, Dieve, tau!
Dėkokit jam jūs taipojau.
O, duokit Dievui garbę!

5. Nėra dar Viešpats niekados
Savų žmonių apleidęs,
Iš savo tėviškos globos
Nei vieno neišleidęs.
Jis motinos švelnia ranka
Savus vedžioja visada.
O, duokit Dievui garbę!

6. Kai žemėj nebėra visai
Pagalbos kas beduoda,
Tada Kūrėjas mums patsai
Ateina su paguoda
Ir tėviškai ramina tuos,
Kurie bedūsauja skausmuos.
O, duokit Dievui garbę!

7. Aš, Dieve, garbinsiu tave
Per visą amžių savo;
Tegu aidės liaupsės giesmė
Švenčiausiam, vardui tavo.
Pakilkit, dvasia ir širdie,
Ir džiūgauk, siela manyje:
O, duokit Dievui garbę!

250. Sava gaida

*Rom 8, 15; Ef 5, 19-20 [L-272]
M. Hamburg 1690, T. Bartholomeus Crasselius
1695*

1. Aukščiausiasis, tau aš giedosiu,
Nes kito Viešpaties nėra, kaip tu.
Tau savo giesmes aš aukosiu;
Ak, duok man savo Dvasios tam jėgų
Vis tai daryti Kristaus tik vardu,
Kad jas per jį priimt galėtum tu.
2. Mane vis, Tėve, trauk į Sūnų,
Kad jis mane vėl trauktų į tave;
Protavimą, jausmus su kūnu
Šventa Dvasia tevaldo manyje,
Kad jusčiau tavo meilę savyje.
Tau apie tai giedočiau širdyje.
3. Aukščiausias, duok man tą gerybę,
Tada gražiai skambės širdies giesmė,
Tada jau garbinsiu tikrybėj
Tave aš dvasioje ir tiesoje,
Tad tavo Dvasios pakelta širdis
Aukštesnio choro giesmėmis pragys.
4. Užtardama mane stipriausiai,
Mokina ji mane tikrų maldų
Ir liudija ji mano dvasiai,
Kad įsūnystės tavo aš vaiku
Ir Kristaus bendratėvainiu esu;
Toj dvasioj: Abba, Tėve, aš šaukiu.
5. Kai žodis tas iš mano sielos
Galia Šventosios Dvasios suskambės,
Širdis tavoji, Tėve mielas,
Gyvai man karšta meile suvirpės,
Jog negalės neišklausyt maldos,
Tau pagal tavo valią kalbamos.
6. Kas prašoma per Dvasios galią,
Bus tavo išklaudyta iš tiesų,
Kaip maldos, pagal tavo valią,
Tau siųstos tavojo Sūnaus vardu,
Kurio aš, tavo vaikas nuolatos
Imu malonės vieną po kitos.

7. Aš tau meldžiuos per Jėzų Kristų,
Kurs užtaria mane pats danguje;
Jame juk taip ir amen viskas,
Ko tik tikėjime prašau tave.
Tesia tau, Tėve, amžina garbė,
Kad dosniai taip palaiminai mane!

251. Sava gaida

*Lk 2, 14 [(M.L-197)]
M. Mainz, 1390*

1. Tesie garbė ir padėka,
Aukščiausiam už gerybę,
Kad mus dabar ir niekada
Nelies pikta galybė.
Iš didės Dievo pagailos
Mes turim jau be paliovos
Paguodos ir ramybės!
2. Tau, Dieve Tėve, pagarbiai
Dėkojame už šlovę,
Kad taip visatą nuostabiai
Valdai tvirtai pastoviai
Begaline sava galia,
Apvaizdos dieviškos valia
Mus visados globoji!
3. O, Dievo viengimi Sūnau,
Kurs ramdai vargo sielas,
Išganyme kaltų žmonių,
O, Jėzau Kristau mielas,
Mūs Viešpatie: išgirs skaldas,
Gailiūsi mūs širdžių raudas.
Pasigailėk tu mūsų!
4. Šventoji Dvasia, mūs brangi
Guodėja keleivystėj:
Nuo velnio galios tuos apgink,
Kurios atpirko Kristus
Didžia kančia, auka mirties.
Tavy mes turime vilties,
Nuimk vargų mums našta!

**252. Gaida: Viešpatj liaupsink, visatos Valdovą galingą; Kol 3, 17 [L-160]
M. Stralsund, 1665**

1. Viešpačiui Dievui dėkokit už didelę gerybę,
Visų pirmiausia dėkokit už duotą gyvybę,
Dievo vaikai
Esate ne laikinai,
Gimėte jūs amžinybei!

2. Viešpačiui Dievui dėkokit jūs už malonybę,
Kad jis iškėlė mus į stebuklingą aukštybę,
Jog mintimis,
Dvasios galia, širdimis
Jaučiame jo didenybę.

3. Viešpačiui Dievui dėkokit už proto šviesybę,
Už išganingąją sąžinės balso galybę,
Kad mus laiku
Moko Vengt kūno darbų.
Rūpintis sielos ramybe.

4. Viešpačiui Dievui dėkokit už džiaugsmo
saldybę;
Galo neturi jo tėviška gailiaširdybė,
Nes mums jisai
Siuntė nuo sosto čionai
Kristų, kurs mūsų teisybė.

5. Viešpačiui Dievui dėkokit už skausmo
kartybę:
Kančios naudingos, mus ragina į tobulybę.
Visad tvirtai
Kovą kovokit gerai,
Kad nepavergtų piktybė.

6. Viešpačiui Dievui dėkokit už meilės didybę,
Kad mums jo tarnė mirtis jau nuims
sunkenybę,
Angą šviesos
Atidarys amžinos
Ir mus parves į linksmybę.

**253. Sava gaida
Pr 32, 10; Ps 103, 1-2 [L-263]
M. Stralsund, 1665, T. Joachim Neander 1680**

1. Viešpatj liaupsink, visatos Valdovą galingą,
Siela manoji, jo vardą girk giesme širdinga!
Gauskit linksmai,
Kanklių, trimitų balsai
Liaupsę jam kelkit garsingą!

2. Viešpatj liaupsink, bevaldantj viską
geriausiai,
Kurs ant erelio sparnų mus nešiojo
saugiausiai!
Kaip jis mielai
Šelpia tave nuolatai,
Ar nepatyrei aiškiausiai?

3. Viešpatj liaupsink, kurs, meniškai kūną
sudėjęs,
Sveiką išlaikė tave, taip meilingai lydėjęs!
Kiek tau varguos
Dievas yra visados
Savo pagalba padėjęs!

4. Viešpatj liaupsink, kurs ranką palaimos
atvėręs,
Turtais malonės tave iš dangaus apibėręs!
Siela, atmink,
Tau Visagalis aplink
Meilės sargybą aptvėręs!

5. Viešpatj liaupsink, jo vardą girk, siela
manoji!
Liaupsink jį, girk kiekvieną čia būtybę gyvoji!
Jis tau šviesa!
To neužmiršk niekada;
Girk jį, kuriuo tu kvėpuoji!

254. Sava gaida

Ps 19, 2; Ps 148

[L-258]

M. užrašė Mikelis Genys, 1894, T. Joachim
Neander

1. Žemė, oras ir dangus
Skelbia Dievo stebuklus;
Mano siela, reikšk ir tu
Liaupsę jam giesmės balsu.

2. Saulės didelė šviesa,
Debesys, lietus, rasa
Ir mėnulis tarp žvaigždžių
Giria jį tyloj nakčių.

3. Žemės rutulį jisai
Pats išpuošė taip gražiai;
Augmens, tvariniai gyvi
Savo buitim skelbia jį.

4. Paukščiai gieda jam ore
Bendro gaudesio chore,
Rūkas, sniegas ir žaibai
Visagalinčio tarnai.

5. Jam kvėpuoja ežerai,
Ošia tarp laukų miškai,
Upės, nešdamos bangas
Į didingąsias marias.

6. Mano Dieve nuostabus,
Koks tu sielai malonus!
Duok atjaust širdim, protu,
Kas esu aš ir kas tu!

Pasitikėjimas Dievo Apvaizda**255. Sava gaida**

Ps 31, 15-16

1. Daryk, kaip nori, su manim,
O, Dieve, šioj kelionėj;
Pasitikiu aš tik tavim,
Laikyk mane malonėj:
Ar teks gyvent, ar jau reiks mirt,
Duok nuo tavęs neatsiskirt:
Tava valia geriausia.

2. Padėk, kad elgčiaus vis dorai,
Mylėčiau žodį tavo,
Nuo mokslų netikrų skubiai
Nugrėžčiau širdį savo;
Suteik palaimos jai tikros,
Apsaugok ją nuo netiesos
Per visą mano amžių.

3. Kai jau galiausiai liepsi tu
Pasaulį šį palikti,
Tai leisk man, Dieve, su džiaugsmu
Čionai saldžiai užmigti.
Aš kūną, sielą duodu tau,
Ramios mirties aš sau prašau
Per Jėzų Kristų. Amen.

256. *Gaida: Nūn ilsis laukas, miškas*

Ps 106, 47; Mok 9, 11

(M.L-427)

M. Nürnberg, 1539

1. Jei nori ką pradėti
Ir darbą ištesėti,
Vis su Dievu pradėk.
Ar visa, ką tu gavęs,
Nėra tau Dievas davęs?
Savim perdaug nesitikėk!

2. Iš kur tau, bėdinasis,
Darbe palaima rasis,
Jei Dievas nepadės?
Kas gera, sugebėti,
Kaip reikiant ištesėti
Žmogus be Dievo negalės.

3. Supratęs tą teisybę,
Kad jo yra galybė,
Tu nemanyk sau to,
Kad pajėga vien savo
Atliksi darbą tavo,
Lyg visos jėgos ne iš jo.

4. Turi, žmogau vargingas,
Vis per maldas širdingas
Pagalbos jo prašyt;
Tai širdgėloj ir laimėj
Malonės jo palaimą
Galėsi aiškiai numanyti.

5. O, Viešpatie galingas,
Dosnus ir maloningas,
Palaimink darbus mūsų.
Te mūsų triūsas duoda,
Širdingai mūsų paguodai,
Vertingus, tinkamus vaisius.

257. *Gaida: Giedok tu mano siela, arba: Jau aš
tave paliksiu*

Rom 8,31 L-348

[(M.L-256 ar L-551)]

M. Johann Georg Ebeling, 1666 T. Paul Gerhardt, 1653

1. Jei už mane pats Dievas,
Kas stotų prieš mane?
Padės man visad Tėvas,
Kai melsiuos bėdoje.
Jei teikias palaikyti
Mane pati Galva,
Ką gali padaryti
Man nedraugų gauja!

2. Remiuos prieš visą smurtą
Aš Viešpaties krauju,
Nes tik per jį aš turtą
Sau amžiną randu.
Savaime nieko gera
Aš neturiu visai;
Ką davė Kristus, dera,
Mylėtina tikrai.

3. Jame turiu linksmybės,
Stiprybės ir drąsos,
Nepaisau sunkenybės,
Nelaimių niekadosis.
Manęs nebebaugina
Joks teismas, nei bausmė,
Nes Atpirkėjas gina,
Kurs myli vis mane.

4. Jisai, širdies paguoda,
Man kalba taip saldžiai,
Kad Tėvas viską duoda
Jį mylintiems karštai;
Kad Dievo pastatyta
Yra tvirta pilis,
Kur jie gaus pamatyti,
Ko laukė jų širdis.

5. Ten, mano tėvonystėj,
Dalis man prirengta,
Šviesybės karalystėj
Laiminga gyvata.
Jei lieju čia tamsybėj
Aš ašaras karčias,
Man Viešpaties ramybė
Pasaldina kančias.

6. Nei sielvartai, nei laimė,
Nei meilė, nei garbė,
Nei širdgėla, nei baimė,
Nei turtai, nei šlovė,
Nors tektų tuoj man mirti,
O niekas negalės
Jau niekad beatskirti
Manęs čia nuo tavęs.

7. Širdis pilna man džiaugsmo,
Negali būt liūdna;
Nuvaro visa skausmą
Jai Saulė ir šviesa.
Šviesa, kuri ją šildo,
Tai Kristus manyje,
Ir laimės džiaugsmo pildo
Ją tai kas danguje.

258. *Gaida: Krikščionys, džiaukimės didžiai, arba:
Nūn aš vargingas ateinu
Ps 23* [[M.L-365]]
M. Martin Luther, 1523

1. Jei Viešpats tik mane ganys,
Netrūks man nieko gera;
Jo meilė teiks tatai man vis,
Kas mano laimei dera;
Žalioj lankoj mane vedžios,
Gyvybės peno sielai duos
Malone savo Dvasios.

2. Jis veda prie tyros versmės,
Kuri mane gaivina
Ir troškulį silpnos širdies
Pavėsy numalšina;
Tikru keliu mane jisai
Vis lydi amžiuj maloniai
Dėl savo švento vardo.

3. Nors vaikščiočiau tamsiuos slėnius,
Visai nejausčiau baimės;
Mane jo akys visados
Apsergės nuo nelaimės;
Galiu jo ramsčiu ir lazda,
Jo rankos patvaria jėga
Tvirtai pasitikėti.

4. Mane tava malonė seks
Per visą amžių mano:
Ir kol man žemėj būti teks,
Vis liksiu rankoj tavo;
Kada kelionės galas bus,
Mane į tėviškės namus
Parves tavoji meilė.

259. *Sava gaida
Ps 62, 8* [[L-318]]
M. ir T. Georg Neumaark, 1641

1. Kas Dievui duodasi valdyti,
Pasitiki juo visados,
Tą Viešpats moka išlaikyti
Metu jo liūdesio, bėdos.
Kas turi Dievuje vilties,
Tas kuriasi ne ant smilties.

2. Ką sau dejavimais padėsim,
Ką, gelbės rūpesčiai visi,
Jei sielotis kasryt pradėsim
Ir dūsaut savo liūdesy?
Mes savo kryžių ir skausmus
Darytume tik didesnius.

3. Bent pasiduokim Dievo valiai
Ir pasitenkinkime tuo,
Ką mums malonė Visagalio,
Ką išmintis paskyrė jo.
Juk žino Sutvėrėjas mūs
Pats mūsų reikalus visus.

4. Jis leidžia mums dienas linksmybės,
Kad jos atneštų mums naudos;
Jei pilnas tik ištikimybės
Jis randa širdis be klastos,
Tai pirm, nei kas apsidairys,
Jis mums daug gera padarys.

5. Te kryžiuj tau nesivaizduoja,
Kad Dievo atmestas esi,
Kad Dievas itin tuos globoja,
Kurie turtingi ir didi.
Dalykai keičias su laiku,
Kurs neša daugel atmainų.

6. Juk Dievui tai yra niekinga,
Tikrai Aukščiausiam nesunku
Turtuolį padaryt vargingą,
Varguolį apibert turtu,
Garbe išaukštinti teisius
Ir vėl pažeminti puikius.

7. Eik Viešpaties keliais be baimės,
Daryk, kas tavo pareiga,
Ir lauk gausios dangaus palaimos,
Kuri kasdien tau bus nauja,
Kas tiki, Dievas niekados
To nepalieka be globos.

260. Sava gaida

Jst 32, 4; 1 Kor 10, 13

[L-326]

M. Mainz, 1390, T. Samuel Radigast, 1676

1. Ką Dievas daro, vis gerai,
Nes daro teisingiausiai;
Jei bus jo man skirti vargai,
Kentėsiu aš kančiausiai;
Jisai mane
Mokės varge,
Kaip tėvas išlaikyti;
Tad duosiuos jam valdyti.

2. Ką Dievas daro, vis gerai,
Negali jis vilioti;
Visai teisingi jo takai,
Kur ims mane vadžioti.
Išteks ant to
Malonės jo
Pašalinti nedaliai,
Nes viskas Dievo galioj.

3. Ką Dievas daro, vis gerai;
Pajėgs mane raminti,
Kaip gydytojas, nuostabiai
Mokės mane gaivinti;
Ligos metu
Neduos nuodų;
Tikiu jo malonybe
Ir jo ištikimybe.

4. Kaip Dievas daro, vis gerai;
Jisai mana šviesybė;
Jis rodo man kasdien naujai
Vis meilę ir gerybę.
Dienoj džiaugsmų,
Taip pat skausmų
Jis mano bus gynėjas
Ir malonus guodėjas.

5. Ką Dievas daro, vis gerai;
Nors reiktų daug kentėti,
Nors spaustų dideli vargai,
Nėra ko man drebėti:
Nes pagaliau
Vėl jausiu sau
Paguodą ir ramybę:
Praeis širdies kartybė,

6. Ką Dievas daro, vis gerai;
Aš tos minties vis būsiu;
Nors sunkūs būtų man keliai,
Tačiau aš nepražūsiu;
Apvaizdoj jis,
Kaip tėvas, vis
Pajėgs mane laikyti:
Tad duosiuos jam valdyti.

261. *Sava gaida; Ps 27, 1; Ps 42, 12 [L-335]
M. Johann Georg Ebeling, 1667, T. Paul Gerhardt, 1667*

1. Ko turėčiau aš liūdėti?
Kristus vis
Man viltis;
Veikus jis padėti.
Mano sielai turta brangų
Pelnė jis.
Kas gi drįs
Man atimti dangų?
2. Aš nuogybėje gulėjau,
Vos aš tik
Pirmą syk
Šviesą paregėjau,
O kai žemę jau apleisiu
Pagaliau,
Taipojau
Nuogas vėl išeisiu.
3. Turtai, kūnas, kraujas, siela,
Tai yra
Dovana
Mano Dievo mielo.
Jei jis tai vėl atsiimtų,
Jį linksmai
Ir už tai
Mano siela girtų.
4. Jei jis kryžių lems nešioti
Su baisiais
Sopuliais,
Ko gi man bijoti,
Sielotis ir nusiminti?
Jis mane
Bėdoje
Pats mokės raminti.
5. Dievas davė laimės džiaugsmo
Man dažnai;
Kaip nūnai
Nepanešiu skausmo?
Jei uždėtų bausmę nešti,
Jis manęs
Negalės
Visiškai pamesti.
6. Čia šėtonas su pasauliu
Nieko jau
Man daugiau
Padaryt negali,
Kaip išjuokti mano bėdą;
Tačiau juos,
Dievas duos,
Veikiai perbloks gėda.

7. Taip krikščionis jau ištirtas
Turi čia
Visada
Pasirodyt tvirtas,
Gali jį mirtis ištikti,
Bet drąsa
Visada
Turi pasilikti.
8. Juk mirtis mus nužudyti
Negalės,
Bet turės
Dvasią iškliudyti
Iš kančių ir sunkenybių,
Atdarys
Jai duris
Dangiškų linksmybių.
9. Ten po viso žemės skausmo
Jau širdis
Įsigys
Tyros dvasios džiaugsmo.
Kas turtus čia krauna, klysta,
Nes ūmai,
Kaip sapnai,
Jie visi išnyksta.
10. Kas yra šios žemės lobis?
Tik smilčių
Surinktų
Sauja, vėjo grobis.
Ten jau man nuo savo stalo
Tobulų
Dovanų
Kristus teiks be galo.
11. Viešpatie, džiaugsmų pilnybe,
Aš tik tau
Priklausau su visa būtybe,
Nes per savo kraują brangų
Tu mane
Atpirkai
Ir pelnei man dangų.
12. Aš tave karštai mylėsiu
Ir tave
Širdyje
Visados turėsiu.
Leisk man pas tave parvykti
Ir tenai
Amžinai
Tavo meilėj likti.

262. *Gaida: Jėzau, širdį sugraudink*

1 Pt 5, 7

1. Tėve, rūpinkis patsai
Manimi meilingai;
Rūpinkis ištikimai,
Kantriai, maloningai.
Rūpinkis tu nuolatos
Manimi kasdieną,
Rūpinkis be paliovos
Valandą kiekvieną
2. Rūpinkis vis apveždėt
Manąją gyvybę,
Rūpinkis vis man padėt
Nešt dienos sunkybę;
Rūpinkis mana širdim,
Kad tave mylėčiau
Ir nei darbu, nei mintim
Tau nenusidėčiau.
3. Rūpinkis mums likt turtus
Savo žodžio švento,
Grynuosius sakramentus
Naujo Testamento.
Rūpinkis tu mus tauta,
Stiprink jos dorybę;
Rūpinkis visų taika,
Laimė ir ramybė.
4. Rūpinkis mumis, vaikais
Savo nuodėmingais;
Rūpinkis mumis, tarnais
Savo nenaudingais.
Rūpinkis didžiais, mažais,
Bėdžiais ir silpnuoliais;
Rūpinkis mumis visais
Žmonėmis varguoliais.
5. Rūpinkis, kada einu
Vakare ilsėtis;
Rūpinkis kada imu
Rytą vėl krutėti,
Rūpinkis manu protu,
Paskirtim, tarnyba,
Mano darbu ir žodžiu,
Poilsiu, kūryba.
6. Rūpinkis, kai čia mane
Velnias ims sijoti;
Rūpinkis, kai man gale
Reiks prieš teismą stoti.
Rūpinkis mana dvasia,
Kai apleis ji kūną,
Būk tu josios gyvata,
Duok danguj karūną.

Paguoda kryžiuje

263. *Gaida: Nūn Dievui maloniam*

Ps 38, 22; Hbr 13, 5

[[M.L-158]]

M. Martin Rinckart, 1636

1. Ak, neapleisk manęs
Tu su sava malone,
Kad, Dieve, išganiai
Atlikčiau šią kelionę.
Apsergėk tu mane
Nuo kelio pražūties.
Šviesybe amžina,
Ak, neapleisk manęs!
2. Ak, neapleisk manęs,
Neleisk patekt į bėdą,
Vėl nusidėt ir pult
Į nuodėmę ir gėdą;
Duok savo Dvasios man,
Tikėjimo vilties,
Būk tu mana jėga;
Ak, neapleisk manęs!
3. Ak, neapleisk manęs,
Kada tik šauksiuos baimėj,
Pastiprink tu mane
Kiekvienoje nelaimėj.
Pagundų valandoj
Suteik man paspirties;
Paguoda tobula,
Ak, neapleisk manęs!
4. Ak, neapleisk manęs;
Tu, Tėve, maloniausiai
Apvainikuok mane
Dangaus palaima gausiai,
Suteik man pajėgų,
Pagalbos ir kloties
Prie pareigos darbų;
Ak, neapleisk manęs!
5. Ak, neapleisk manęs,
Duok man tikėt širdingai,
Krikščioniškai gyvent
Ir mirti išganingai,
Kad tavo veidą aš
Galėčiau po mirties
Regėti amžinai;
Ak, neapleisk manęs!

264. *Sava gaida*
2 Sam 15,26; Ps 73, 24

1. Aš savo pradėjimuos,
Darbuos, užsiėmimuos
Į Dievą vis žiūriu,
Kurs gali sugebėti
Man reikaluos padėti
Ir patarimais ir veiksmu.

2. Ak, niekai iš tų mūsų
Nereikalingų triūsų
Ir rūpesčių bergždžių!
Tvarkyti mano dalią
Vis pagal savo valią
Aš jo malonei palieku.

3. Man gali atsitikti
Tik tas, ką man prilikti
Norėjo jo valia.
Imu, kaip imti reikia,
Ką Dievo meilė teikia,
Nes ką jis duoda, man nauda.

4. Tikiu aš jo malone,
Kuri mane kelionėj
Globoja nuolatai.
Jei jo keliais sekiosiu,
Aš nieko nestokosiu,
Kas man naudinga amžinai.

5. Jis mano piktenybes
Atleis man iš gerybės,
Man skolą dovanos.
Jis dėl nusikaltimo
Netars tuoj pasmerkimo,
Bet dar turės man pakantos.

6. Ar tai guliuos vėliausiai,
Ar tai keliuos anksčiausiai,
Ar stoviu, ar einu,
Silpnybėje ir baimėj,
Pavojų ir nelaimėj
Aš Dievo ramiuos žodžiu.

7. Jei būtų jo, man likta
Pakelti lemtį pikta,
Dėl to aš nedrebu;
Aš kantriai iškentėsiu
Ir viską nugalėsiu
Su Viešpaties padėjimu.

8. Pasidaviau jo valiai,
Nusilenkiu jo galiai
Liept man gyvent, ar mirt,
Žinioj tai Dievo vieno,
Ar ryt, ar jau šiandieną
Mirties man valandą paskirt.

9. Brangioji mano siela,
Girk Sutvėrėją mielą,
Tikėk juo iš širdies.
Tikėk juo iš širdies.
Nenusimink sunkybėj;
Tau Tėvas, kurs aukštybėj,
Visuos dalykuose padės.

265. Sava gaida

Ps 102, 14

T. Johann Heermann. 1585

[L-391}

1. Baimėj, širdgėloj vaitoja
Zion, Dievo išrinkta;
Skundžias sielvartu, dejuoja,
Jo malonės apleista:
Ak, ar Viešpats jau mane
Taip apleido bėdoje,
Jog vargais slogint įniršo,
Lyg mane visai užmiršo!

2. Mano Dievas, kurs žadėjo
Man pagalbą visados,
Nebenori būt guodėju
Liūdesy, kaip kitados.
Ak, ar jis taip amžinai
Rūstaus ant manęs didžiai,
Argi veikiai negalėtų
Jis manęs pasigailėti?

3. Zion, mano mylimoji,
Tarė Viešpaties burna:
Suspaudimo ištiktoji,
Tavo siela sužeista.
Betgi liaukis taip liūdėt!
Argi tu gali tikėt
Rasiantis kur motinėlė,
Kad apleistų kūdikėlį?

4. Jei net rastūsi pasauly
Motinos tokių širdžių,
Kur išnykti meilė gali,
Aš lieku, kas aš esu:
Mano meilė amžina.
Zion, tu mana dukra;
Aš tave taip pamylėjau,
Jog užmiršti negalėjau.

5. Neapgaus tavęs nei velnias,
Galintis tiktai baidyt;
Štai, teikiaus į savo delnas
Tavo vardą įrašyt.
Aš kitaip nebegaliu,
Aš tave atmint turiu;
Aš tau mūrus pastatysiu,
Meilėj stiprią išlaikysiu.

6. Zion, tu be paliovimo
Mano širdyje glūdi
Ir dėl mano apgynimo
Tu pražūti negali.
Laikas, bėdos, nei skausmai
Ir šėtonas net patsai
Nebegali pertraukt tujų
Meilės mūs ryšių tvirtujų.

266. Gaida: Baimėj, širdgėloj vaitoja
Jz 48, 10 [(M.L-391)]

1. Guodžiuosi tau, mielas Dieve,
Aš savos širdies skurdu,
Norint mano vargą, Tėve,
Daug geriau žinai pats tu.
Maža savyje juntu
Aš pagundose jėgų,
Kai šėtonas ima grėsti
Man tikėjimą išplėšti.

2. Dieve, aš tave maldauju
Savo sielos bėdoje:
Tavo pagailos geidauju,
Gėdoj nepalik mane:
Velnio darbą sunaikink,
Man tikėjimą gaivink,
Kad daugiau nenusiminčiau,
Širdį Kristumi raminačiau.

3. Tiesk silpnajam savo vaikui,
Einančiam dygiais takais,
Maloninga ranką veikiai,
Kolei baimė nepraeis,
Tėviškai mane vedžiosk,
Priešui pasigirt neduok,
Kad to širdį nugalėjo,
Kurs tavim pasitikėjo.

4. Aš per visą amžių savo,
Dieve, garbinsiu tave,
Kad ranka galinga tavo
Gelbėjo bėdoj mane.
Leisk man tavo meilėj mirt,
Tavo šventą vardą girt
Po šio būvio amžinybėj
Jau dangaus džiaugsmu pilnybėj.

267. *Gaida: Jėzau, versmė džiaugsmo*
Ps 105,4 [(M L-310)]
M. Berlin, 1653

1. Jėzau mylimausias,
Viešpatie stipriausias,
Prie tavęs glaudžiuos.
Pragarui bauginant,
Nuodėmėms kankinant,
Skubinaį slėpiuos
Tavose aš žaizdose,
Kuriose randu ramybę,
Gaivesties saldybę.

2. Slibinų baisingiems
Žiomenims ugingiems
Tykant griebt mane,
Nuodėmėms bespaudžiant,
Sąžinei begraužiant
Siela manyje,
Aš tačiau nesibijau:
Jėzus, mano sielos draugas,
Vis nuo priešo saugos.

3. Vandeniems putojant
Ir kalnams grūmojant
Virsti į gelmes;
Umarams besiaubiant,
Potvyniams besiaučiant
Baisiai ant manęs,
Nedrebu dėl tų bėdų.
Jėzaus žaizdos man ramiausia
Prieglauđa saugiausia.

4. Niaukiantis, artėjant,
Ant manęs tirštėjant
Debesims vargų;
Siautėti įninkant
Ir mane ištinkant
Vėtroms negandų,
Aš tačiau laikaus tvirčiau
Savo Jėzaus, kurs man duoda
Sielvartuos paguodą.

5. Nors tuojau sugriūtų
Ir ūmai pražūtų
Šita visata,
Aš tačiau turėsiu,
Kuo vistiek galėsiu
Džiaugtis visada,
Nes manęs juk nepames
Viešpaties ištikimybė,
Meilė ir gerybė.

6. Pragare, niršk, siautėk,
Nuodėme, dūk, nertėk,
Jėzus man skydu;
Jis mane apsergės,
Maloniai išgelbės
Iš visų bėdų,
Iš mirties mane parves
Ten į dangišką linksmybę.
Eikš, mana šviesybe!

268. *Sava gaida*
Ps 42,12 [L-342]
M. Cesar Malan, 1843, T. Johann Friedrich Räder,
1848

1. Lauk, o, siela mano, Dievo tiktai!
Kurs tave išgano, gelbėja mielai,
Nebūk liūdna!
Greit išauš diena;
Po žiemos ateina vasara nauja.
Nors vėtros siautės,
Bėdos užstos,
Dievas visad sergės,
Tave globos.

2. Lauk, o, siela mano, Dievo tiktai!
Kurs tave išgano, gelbėja mielai.
Nors viskas grius,
Su tavim jis bus;
Juk už jį didesnis sielvartas nebus.
O, Dieve mielas,
Uola audroj,
Gelbėk mūsų sielas
Kelionėj šioj.

3. Lauk, o, siela mano, Dievo tiktai!
Kurs tave išgano, gelbėja mielai.
Kelio sunkaus
Vargas pasiliaus,
Ir nutils dejonės, Jėzus mus priglaus;
Po sunkenybių,
Po šių vargų,
Duos jisai linksmybių
Mums amžinų.

269. Sava gaida

Ps 130,7; Iz 40,34; Hbr 10, 35

1. Neliūdėk, nenusimink,
Pažeistoji siela;
Nesibaimink, atsimink
Savo Dievą mielą.
Šaukis savo bėdoje
Tik dangaus Valdono,
Ir jisai apgins tave
Nuo klastos šėtono.

2. Tu žalty, ko mėgini
Geluonį pakelti
Ir iš naujo baugini
Vėl mane įgelti?
Jau tau sutrinta galva,
Aš jau išganytas;
Jėzaus nekalta kančia
Man dangus pelnytas.

3. Jei dariau ką negerai,
Nuoširdžiai gailiuosi;
Kristaus nuopelnu stipriai
Visad aš dengiuosi.
Jis išpirko tobulai
Mano piktenybę
Ir patenkino visai
Dieviška teisybę.

4. Smarkauk prieš mane, mirtie,
Siautėk sau, šėtone;
Dievas gina juk mane
Tėviška malone;
Jis iš meilės dėl manęs
Davė Sūnų savo,
Kurs mane nuo pražūties
Kryžium išvadavo.

5. Ko tik kupinas dangus,
Bėgalinės erdvės,
Žemės grožis nuostabus,
Visos jūrų gelmės,
Oras, saulės spinduliai
Ir žvaigždžių daugybė,
Argi ne tarnauja tai
Manajai gyvybei?

6. Kam tie lietūs su rasa
Žemę sudrėkina,
Kam jinai skraiste žalia
Vis apsidabina?
Sodai, pievos ir miškai
Man kasmet žaliuoja,
Lygumų, kalvų laukai
Man javais banguoja!

7. Kas nuo Dievo bėgalės
Čia mane atskirti?
Jei net kryžių nešt reikės,
Sielvartus patirti,
Viską iš jo rankos aš
Imsiu nuolankiausiai,
Nes jis gali man naštas
Vėl nuimt veikiausiai.

8. O, širdie, nusiramink,
Tildyk savo skausmą;
Juo linksmiau vis atsimink
Būsimąjį džiaugsmą.
Girk ir garbink nuolankiai
Dievo didį vardą,
Viešpats tau atsiųs tikrai
Savąją pagalbą.

270. *Gaida: Viešpatie, pasigailėk*
Ps 86, 4–5; 2 Kor 1,4 [(ML-289)]
M. Braunschweig, 1686

1. Neraudok, širdie liūdna,
Žvelk į Dievą mielą;
Nors sunki bėdų našta
Slėgia tavo sielą,
Pakentėk,
Palūkėk,
Dievas tavo skausmą
Greit pavers į džiaugsmą.

2. Neraudok, tave jisai
Atmena geriausiai,
Ir veikiau sugrius kalnai,
Sako jis mieliausiai,
Ne kad jis
Taip pakis,
Jog tavęs nekęstų,
Ar tave pamestų.

3. Neraudok, jisai tave
Mato iš aukštybių;
Jis pasaldins tau, širdie,
Taurę net kartybių;
Po skausmų
Ir raudų,
Kaip po rūko saulė,
Švies tau Dievo meilė.

4. Neraudok, jisai tave
Girdi sielvartaujant
Ir suspaustą bėdoje
Smarkiai nerimaujant;
Tik jį šauk
Ir jo lauk,
Jis tavas nelaimės
Panaikins ir baimės.

5. Neraudok, tave jisai
Myli nuoširdžiausiai;
Nors pasaulis tau dažnai
Įgilia skaudžiausiai,
Dėl didžios
Meilės tos
Tu gali tik džiūgaut
Ir laimingai šūkaut,

6. Neraudok, tavim jisai
Rūpinas meilingai;
Ko kremtiesi nuolatai
Tu nereikalingai?
Ant jo mesk,
Jam pavesk
Rūpesčius savuosius
Ir vargus sunkiuosius.

7. Neraudok, jisai tave
Guodžia tobuliausiai;
Tavo sielvartai kape
Pasibaigs galiausiai.
Kai mirtis
Užmigdys,
Tu, jau plakt nustojus,
Būsi išraudojus.

271. *Gaida: O, Dieve, iš gelmių bėdos, arba; O, Jėzau, kurs mums palikai, arba: Nūn aš vargingas ateinu; Ps 57, 3* [(M.L-291)]
M. Wolfgang Dachstein, 1524

1. O, Jėzau, aš tavęs šaukiuos
Iš sielvarto gilybės,
Liūdžiu, dejuoju, bauginuos,
Prislėgtas neramybės.
Bėda, kurios dėl aš kenčiu,
Tokia skaudi, jog negaliu
Nei žodžiais apsakyti.

2. O, Jėzau, veikia paskubėk
Man sielą atgaivinti;
Pasigailėk manęs, padėk
Dvasia nusiraminti,
Nes šitam liūdesy širdies
Man be tavęs nėra vilties
Kitur paguodos rasti.

3. O, Jėzau, vien tiktai tavy
Man gyvasties paguoda,
Todėl mana širdis vilty
Visai tau pasiduoda.
Jei eitų niekais ta viltis,
Kuria tavy turėjau vis,
Man reiktų nusiminti.

4. O, Jėzau, gelbėk iš vargų
Ir iš nusiminimo
Mane, kankinama kalčių
Ir sąžinės graužimo,
Iš priešų spąstų išvaduok,
O, Jėzau, valios jiems neduok,
Kad jie mane nuspaustų.

5. O, Jėzau, aš juk negaliu
Vargu nusikratyti,
Jei pats nemalonėsi tu
Jam galo padaryti.
Ir jei jau lemta taip, kad aš
Toliau kentėčiau tas kančias,
Tu man suteik stiprybės.

6. O, Jėzau, duok kantrybės tu
Man mano kryžiui nešti;
Jei rykščių vertas aš esu,
Duok jas čia kūnu kęsti;
Tik vargšei sielai maloniai
Suteik ramybę, kad tenai
Su tavimi gyventų.

7. O, Jėzau, tu pasigailėk
Vargingųjų, skurdžių
Ir jiems išsivaduot padėk
Iš sielvartų didžių.
Išgelbėk juos stipria ranka,
Kad už malonę tavo tą
Jie girtų tavo vardą.

272. Sava gaida; Ps 37,5 [L-349]
M. užrašė Valteris Banaitis, T. Paul Gerhaard,
1653

1. Pavesk tu Dievo valiai
Visus savus kelius,
Jo globai visagaliai
Lik rūpesčius visus.
Kurs valdo kryptį vėjų
Ir debesų kelius,
Jisai tau bus gynėju
Ir tau eit ras takus.

2. Turi tu juo tikėti,
Jei nori laimės sau,
Pagalbą jo turėti,
Kad sektųs darbas tau.
Tu nieko netesėsi
Triūsu pats niekada,
Bet viską tu laimėsi
Iš Dievo tik malda.

3. Tu, Tėve maloningas,
Nuo amžių jau žinai,
Ko gera reikalinga
Mirtinga giminė;
Ir kas jau tavo lemta,
Stiprusis karžygy,
Tai pagal valią šventą
Tiksliai tu ir tesi.

4. Visur turi tu galią
Ir priemonių gana;
Tava valia palaima,
Tava veikla šviesa;
Ir niekas darbo tavo
Negali sutrukdyt,
Jei nori vaikui savo
Ką gero padaryt.

5. Tikėk Dievu, širduže,
Ir būk linksmos vilties;
Tik lauk, išauš dienužė,
Kai jis tave apšvies,
Didžiąja savo meile
Išgelbės iš vargų,
Ir tu išvysi saulę
Gražiausiųjų džiaugsmų.

6. Padėk šalin savuosius,
Tu rūpesčius sunkius,
Užmiršk gi tu karčiuosius
Širdies skausmus visus.
Juk tu nesi sprendėjas,
Kaip čia daiktai tvarkyt;
Pats Dievas, jų leidėjas,
Juos gali ir valdyt.

7. Jei tik ištikimybę
Jam išlaikysi tu,
Jis tau nuims sunkybę
Nelaukiamu metu;
Jis širdį tau išlaisvins
Nuo slegiančios naštos,
Sava malone laimins
Tave be paliovos.

8. Už pergalę dėkosi
Linksmi po šios kovos,
Kai su garbe nešiosi
Vainiką ant galvos;
Į dešinę tau palmes
Duos Dievas maloniai,
Ir tu jam džiaugsmo psalmes
Giedosi amžinai.

9. Pašalink gailėstingai
Tu mūs visus vargus,
Pastiprink maloningai
Mūs širdį ir jausmus;
Globok ištikimiausiai
Mus iki pat mirties,
Tai mus keliai tikriausiai
Į dangų mus parves.

273. *Sava gaida, arba: Pavesk tu Dievo valiai*
Jok 1, 2 [[ML-349]]
M. užrašė Valteris Banaitis

1. Skundies, kad sunkenybių
Pilna tava dalia,
Kad nedavė gėrybių
Tau Viešpaties valia
Ir kad, nors puldinėjai
Sau būklę pataisyti,
Tačiau tu negalėjai
Laimužės pasivyti.

2. Valia paaimanuoti
Tau dėl sunkių vargų,
Bet reikia pagalvoti
Sveikam su rimtumu,
Ar išsvajota laimė,
Kurios tu taip geidi,
Įkurdintų savaime
Ramybę tau širdy!

3. Juk sotinimas godo,
Garbės, aistrų ugnies
Palaimos tau neduoda,
Netenkina širdies.
Tai laimė bus tikriausia,
Jei džiaugtis tik gali,
Žmogau, širdim ramiausia
Dalia, kurią turi.

4. Nėra žmogaus pasauly
Nei vieno be džiaugsmų,
Kiekvienas turi dalį
Taip pat savų skausmų.
Tad ką tau Viešpats davęs,
Dėkingai sau vartok,
O šio ar to negavęs,
Nei kiek neaimanuok.

5. Ne taip, kaip mums regėtus.
Padaro jo valia;
Ne taip, kaip mums norėtus,
Dosninga jo ranka
Dalija maloniausiai
Čia laikinus turtus,
Bet taip, jog vis geriausiai
Išaina naudai mūs.

6. Ar dingojies, Kūrėjas
Užmiršta tvarinių,
Kurs tėvas ir globėjas
Visų žmonių vaikų!
Daugiau mielaširdystės
Mes patiriam silpni
Ir jo geradarystės
Daugiau, ne kaip verti.

7. Tik dvasios tinginystėj
Tu negaišink dienų,
Budriai dabok blaivystėj
Tu savo pareigų,
Vis Dievuje ramybės
Turėdamas vilties,
Kurs duos tau po sunkybės
Išganyme dalies.

274. *Gaida: O, Jėzau, šviesa amžina*
Ps 25, 1-2 [[ML-528]]
M. Gochsheim/Redwiz, 1628

1. Tavęs aš, Viešpatie, šaukiuos,
Aš vienu tavimi tikiuos;
O, Dieve šventas ir teisus,
Man vargetai būk malonus!

2. Ak, Dieve, kas tik išvaduos
Mane nuo nuodėmių naštos?
Aš laukiu, Viešpatie, tavęs;
Meldžiu, pasigailėk manęs!

3. Nors tavo tiesą branginu,
Tačiau gi vaikščiot jės keliu,
Deja, pritrūksta man jėgos
Vis dėl silpnybės prigimtos.

4. Tu savo meilę atsimink
Ir mano sielą nuramink;
Nutildyk liūdesį širdies,
Atleisk tu man visas kaltes.

5. Suteik pagalbą man varguos,
Ištrauk iš piktojo klastos;
Aš į tave akis keliu
Ir laukiu vėl gerų dienų.

6. Tavęs aš, Viešpatie, šaukiuos;
O, Dieve, tavimi tikiuos:
Dėl savo didės pagailos
Mane išgelbėk iš bėdos.

275. Sava gaida

Ps 139, 24

[L-321] M.

Friedrich Silher, 1842, T. Julie von Hausmann, 1862

1. Už rankų imk meilingai
Ir vesk mane
Lig galo išganingai
Šioj būtyje.

Nei žingsnio nenorėčiau
Žengt be tavęs,
Tavim aš sekt galėčiau
Lig pat mirties.

2. Su meile gailestinga
Priglausk mane,
Duok širdį man kantringą
Net ir skausme.
Ak, leisk prie tavo kojų
Man atsilsėt,
Nepaisyti pavojų,
Vis tau tikėt!

3. Nors ir nejausčiau tavo
Aš galios čia,
Tu globi meile savo
Net ir nakčia.
Už rankų imk meilingai
Ir vesk mane
Lig galo išganingai
Šioj būtyje!

276. Sava gaida

Ps 108, 13; Ps 70, 8

1. Varguos didžiausios būdami,
Padėt sau nepajėgdami
Ir neberasdami daugiau
Pagalbos, patarimo sau:

2. Paguodos tavyje tiktai
Mes, Dieve, ieškome nūnai
Vilty, kad dėl graudžios maldos
Išgelbėsi mus iš bėdos.

3. Akis į dangų keliam mes
Su atgaila tikra širdies:
Pasigailėk, atleisk kaltes,
Palengvink mums visas bausmes,

4. Kaip tai žadi tiems maloniai,
Kurie tau meldžiasi karštai,
Dėl Jėzaus, savojo Sūnaus,
Mūs išganytojo brangaus,

5. Tad, Dieve mūsų, jo vardu
Tau guodžiamės visu skurdu
Mes širdgėloj lyg apleisti,
Vieni pavojuj palikti.

6. Už nuodėmes nebausk aštriai,
Bet jas atleisk mums maloniai,
Padėk mums šiuo sunkiu metu,
Ištrauk mus iš visų vargų,

7. Kad mes tau iš širdies už tai
Galėtume dėkot linksmi,
Tarnauti visad paklusniai,
Tave garsinti amžinai.

Atgaila

277. *Gaida: O Dieve, iš gelmių bėdos, arba: Nūn
aš vargingas ateinu;*

Ps 41, 5; Jer 17, 14 [(ML-291)]

M. Wolfgang Dachstein, 1524

1. Ak, Jėzau, pilnas aš ligų
Klaupiuos pas kojas tavo;
Atleisk visas kaltes, meldžiu,
Man iš malonės savo.
Iš savo šulinių gilių
Didžiaja savo meile tu
Gali žaizdas pagydyt.

2. Ak, Jėzau, Viešpatie brangus,
Mūs gydytojau mielas,
Pats suieškok visas pas mus
Tu nesveikąsias sielas,
Nuplauk, aptvarstyk jų žaizdas,
Nuramdyk sergančių kančias
Lašeliais savo kraujo.

3. Ak, Jėzau, gaivestie saldus
Paklydusių avelių,
Sugrįžęs pas tavo skurdus
Aš puolu tau prie kelių:
Ganytojau gerasis tu,
Kursai mus atpirkai krauju,
Priimk mane meilingai.

278. *Gaida: Džiaukis, mano siela, džiaukis
Mt 5, 4; 1 Jn 2, 1* [(M L-500)]

M. Loys Bourgeois, 1551

1. Gaivestie širdžių silpnųjų,
Mielas Jėzau, kurs žinai
Gelmę sielvartą manųjų
Daug geriau nei aš patsai:
Ak, aš prieš tave klūpiu,
Guodžiuos tau savu skurdu
Ir didžia našta sunkiųjų
Savo nuodėmių gausiųjų.

2. Užkrėstas jau mano būdas
Nuodėmės pirmos nuodais;
Mano siela, kraujas, kūnas
Apteršti jau jos purvais.
Didžios bausmės gresia jau,
Aš kaip tas sūnus tapau,
Kurs nuo gero atsisakė,
Vaiko teisių nebeteko.

3. Savo dalį išseikvojau,
Kūno kraujo tik klausiau,
Aš dangaus visai nebojau
Ir pasauliu tik sekiau,
Iki turto netekau;
Ak, aš taip blogai dariau,
Jog aš be susimilimo
Vertas Dievo pasmerkimo!

4. Bet aš to gailiuos širdingai,
Tėve, pilnas pagailos,
Ak, išreikšk gi maloningai
Savo vaikui pakantos;
Ak tieson netrauk manęs
Atsakyti už kaltes;
Nes jei atsakyt turėčiau,
Žodžio tart tau negalėčiau.

5. Jėzau Kristau maloniausias,
Ak, ir vėl priimk mane;
Pergalėtojau didžiausias,
Kurs gali padėt varge,
Savo ranką man ištiesk,
Liūdesy mane apšviesk,
Mano nuodėmės biauriąsias
Mesk tu į marias giliausias.

6. Tikrą atgailą, o, Jėzau,
Tu vis žadink manyje,
Naują dvasią, Atpirkėjau,
Stiprink mano širdyje,
Kad aš vaikščiočiau tiesiais
Tavo išganiais takais,
Kad su nuodėmėms kariaučiau,
Visą amžių tau tarnaučiau,

7. Kol pabaigsiu jau kelionę,
Tavo skirtą man čionai,
Ir mane sava malone
Tu parvesi į tenai,
Kur regėsiu aš tave,
Kur jau tavo šviesoje
Tobulus džiaugsmus patirsiu
Ir tave per amžius girsiu.

279. *Sava gaida, arba: Pavesk tu Dievo valiai,
arba: Skundies, kad sunkenybių*
Ps 130, 2 [L-392](ML-66)
M. Hans Leo Hassler, 1601

1. Iš sielvarto gilybių
Tavęs balsu šaukiuos;
Iš po naštos kaltybių
Tau, Viešpatie, meldžiuos:
Palenk ausis meilingai,
Išgirk gailias raudas
Ir, Dieve, gailestingai
Priimk širdies maldas.

2. Jei tu už neteisybę
Norėtum atmokėt,
Kas prieš bausmės smarkybę
Galėtų išstovėt?
Tačiau nors tu teisingas,
Esi ir pakantus,
Kaip tėvas gailestingas,
Be galo atlaidus.

3. Tad laukia mano siela
Su ilgesiu tavęs,
Kaip sargas ryto mielo
Sargyboje nakties.
Tavęs nelaimėj savo
Aš vargeta šaukiuos
Ir pagal žodį tavo
Išklausymo tikiuos.

4. Nors sąžinė kankinas
Šia vargo padėtim,
Tačiau dvasia gaivinas
Išganymo viltim:
Tu Viešpatie, man duosi
Pagalbą bėdoje,
Malone išvaduosi
Iš nuodėmių mane.

280. *Sava gaida; Mt 18, 11*

1. Jėzau tu, kurs sielą mano
Kaina kruvinos kančios
Iš gilaus piktybių klano
Ir iš pragaro valdžios
Pats išgelbėjai galingai
Ir laiduoji man meilingai
Amžinos būties turtus:
Būk nūnai man malonus.

2. Aš turiu prisipažinti
Nesant gero manyje;
Tai, ką pratę mes vadinti
Noru, glūdi širdyje;
Betgi kūną suvaldyti
Ir kas gera, vis daryti,
Iš savęs aš negaliu;
Ko nenoriu, tai veikiu,
3. Negaliu aš suskaityti
Savo nuodėmių visų;
Nejstengia išlaikyti
Siela sąžinės kančių.
Ir širdis pilna man bailės.
Ak, atleisk tu man iš meilės,
Ką aš piktą padariau,
Kuo aš nusidėjau tau.

4. Jėzau tu, kurs apiplovei
Mano sielą nuo kalčių,
Pats įėjęs į šventovę
Savo brangiuoju krauju;
Kryžiuje kančių kartybę
Dildęs manąją kaltybę:
Atvaduok, kad aš visai
Tavo būčiau amžinai.

5. Tu žinai pats, kaip graudinas
Mano siela dėl kalčių,
Jog varge ji tik raminas
Tavo nuopelnu šventu.
Širdj, skausmo sudaužytą,
Tavo kraujo apšlakstyta,
Jėzau Kristau, nuolankiai
Atiduodu tau visai.

6. Mano sąžinę nutildyk,
Graudžiančia mane piktai;
Pažadėjimą išpildyk,
Ką prisiekei man tvirtai,
Jog, kol šviečia saulės dienos,
Žemėj nepražus nei vienas,
Bet bus gyvas amžinai,
Jei kas tiki nuoširdžiai.

7. Aš tikiu; padėk silpnybėj
Ir neleisk man nusimint,
Ėmus nuodėmių galybei
Man teismu, mirtim grasint.
Tau aš meilėje tarnausiu,
Kol tave išvysti gausiu,
Jėzau Kristau, po kovos
Amžinybėje danguos.

281. *Gaida: Jėzus, kurs mana viltis*
Lk 15, 2; Jn 6, 37 [L-363]
M. Johann Ulich, 1674, T. Erdmann Neumeister,
1718

1. Jėzus priima kaltus!
Šitais žodžiais suraminkit
Jūs paklydėlius visus
Ir prie Jėzaus sugrąžinkit,
Kurs išgelbėja vargšus:
Jėzus priima kaltus.

2. Mes malonės neverti,
Bet jis mums ją pažadėjo;
Meilės vartai atdari,
Visad žodį jis tesėjo,
Jis vis geras, malonus:
Jėzus priima kaltus.

3. Jei paklys kuri avis,
Ieško jos piemuo gerasis;
Kas prapuolė, ieško vis
Jėzus, Viešpats mūs mielasis;
Radęs, globia nevertus:
Jėzus priima kaltus.

4. Nusidėjėliai liūdni,
Eikite pas Jėzų mūsų,
Jojo balso šaukiami;
Patikėkit, jis iš jūsų
Dievo padarys vaikus:
Jėzus priima kaltus.

5. Sielvarte aš ateinu,
Išpažindamas kaltybes,
Ir paguodos atrandu,
Nes suteikia man ramybės
Žodis gyvasai, saldus:
Jėzus priima kaltus.

6. Jei raudona, kruvina
Būtų nuodėmė manoji,
Tai nuplaus man ją auka
Tavo kraujo tobuloji,
Jog širdis tikrai pajus:
Jėzus priima kaltus.

7. Sąžinė nebekankins,
Kas beskęs Dangaus Teisybei?
Jis mane užtars, apgins,
Kurs man nuėmė kaltybę;
Mano siela nepražus:
Jėzus priima kaltus.

8. Jėzus priima kaltus!
Jis mane yra priėmęs
Ir jeit dangaus vartus
Savo meile man atvėręs,
Jog galiu numirt ramus:
Jėzus priima kaltus.

282. *Sava gaida*
2 Pt 3, 9; Lk 22, 61

1. Jėzau, širdį sugraudink
Sąžinę pabudink,
Sąmonę man atgaivink,
Atgailai pajudink.
Kaip į Petrą, paveizdėk,
Kad kaltes pažinčiau,
Ir malone man padėk,
Kad nenusiminčiau.

2. Nuvaryk savu žodžiu
Dvasios apsnūdimą
Ir man dovanok kalčių
Pilną atleidimą.
O, gaivink mane stipriai,
Kad tavim tikėčiau
Ir kad meilėj tau gražiai
Vaisiais užderėčiau!

3. Tavo kraujas man tesie
Kančiose paguoda,
Sielos atvėsiui varge
Te jėgų priduoda.
Pabaigoj dienų užstok
Prieš mirties baisybę,
Pagaliau man dovanok
Amžiną ramybę.

283. *Sava gaida*
Pr 32, 26; Mt 11, 28

[[ML-400]]

1. Kas man vargetai beveikti,
Kur man dėtis bėdoje,
Ėmus sąžinei mane
Skųsti, kaltinti ir peikti?
Guodžias sielvarte širdis:
Jėzus man tvirta viltis.

2. Nors aš jį žmogus niekingas
Piktenybėmis skriaudžiau,
Bet tačiau gerai žinau,
Kad kaltiems jis maloningas.
Guodžias gailesy širdis:
Jėzus man tvirta viltis.

3. Nors vargų vargai su kryžiais
Ant manęs smarkiausiai virs,
Nuo manęs jo neatskurs,
Kurs už vargšą mirti ryžos.
Guodžias negande širdis:
Jėzus man tvirta viltis.

4. Mūsų amžiaus trumpos dienos,
Veikiai nyksta, kaip migla;
Tyko giltinės ranka
Mus čia valandą kiekvieną.
Guodžias nerime širdis:
Jėzus man tvirta viltis.

5. Aš per Jėzų vėl atgysiu,
Jo galia tikru metu
Kūnu kelsiuos iš kapų,
Laimę amžiną įgysiu.
Guodžias lūkesy širdis:
Jėzus man tvirta viltis.

6. Jėzų vis širdy laikysiu,
Kol palaimoje danguos,
Rūmuos amžinos šviesos
Veidą šventą jo išvysiu.
Guodžias ilgesy širdis:
Jėzus man tvirta viltis.

284. *Sava gaida*
Ps 38,5

1. Kur dėl kalčių,
Sunkių, didžių
Man, Dieve, pasidėti?
Pasauly čia,
Deja, nėra
Kas gali man padėti.

2. Nors bėgs toli
Širdis baili
Į patį žemės kraštą:
Kur nuo kančios
Išsivaduos
Kur dės ji kryžiaus našta.

3. Nors teismą sau
Nusipelniau
Žmogus aš nuodėmingas
Bet dėl šventos
Sūnaus aukos
Tu būk man maloningas!

4. Jei už kaltes
Kančia bausmės
Turėčiau atmokėti:
Tai bausk čionai,
Neleisk tenai
Man amžinai kentėti.

5. Atleisk kaltes,
Duok ištvėrmės;
Suteik paklusnią širdį,
Kuri darys
Geruoju vis,
Ką iš tavęs tik girdi.

6. Daryk man jau,
Kaip tinka tau,
Kentėsiu tai be bailės,
Tik amžinai
Neskirk tenai
Manęs nuo savo meilės.

285. Gaida: Nors tūkstantį burnų turėčiau
Rom 4,7-8 [(M L-260)]
M. Johann Balthasar König, 1738

1. Mes, Dieve, neverti gėrybės,
Nei tavo meilės dovanų
Dėl mūsų nuodėmių daugybės,
Netinkamų, piktų darbų,
Kuriais vien nusipelnę mes
Tikrai rūstybės ir bausmės.

2. Tačiau tu, Viešpatie galingas,
Esi mums pilnas pakantos;
Tikrai, kaip tėvas gailestingas,
Vis lauki mūsų atgailos.
Todėl gilybėje bėdos
Maldaujam tavo pagailos.

3. Neatmokėk pagal teisybę
Visu mums josios griežtumu
Už mūsų didžią piktenybę,
Bet mus išgelbėk iš vargų
Dėl savo mielojo Sūnaus,
Mūs išganytojo brangaus.

4. O, Dieve meilės ir gėrybės,
Atleidęs mums sunkias kaltes,
Duok mums pagalbos iš aukštybės,
Susipratimo, ištvėmės:
Tave mylėt visais jausmais,
Visa jėga, visais darbais.

286. Gaida: Kas Dievui duodasi valdyti
Ps 65, 4 [(ML-318)]
M. Georg Neumaark, 1641

1. Nors nusipelnėme rūstybę;
Už tai, kad elgėmės piktai;
Nors sažinė už nedorybę
Mus smerkia tiesiai ir griežtai:
Mes artinamės prie tavęs;
Ak, neatstumk mus nuo savęs!

2. Nusikaltimai graužia, ėda
Ir spaudžia širdį nuolatai;
Tau visą kalbę, bėdą, gėdą
Mes išpažįstam atvirai;
Ką mūsų lūpos nutylės,
Pats išskaityk gelmėj širdies.

3. Išgirsk, o, Dieve, vargo žmones,
Paguodą siųsk mums iš dangaus;
Apšviesk mus spinduliais malonės
Dėl Kristaus, savojo Sūnaus:
Ant kryžiaus kraujas jo brangus
Lašėjo taipojau už mus.

4. Atleisk, atleisk mums, Tėve mielas,
Nors sažinė ir smerkia mus;
Įliek į baimingas mūsų sielas
Ramybės, atgaivink jausmus;
Siųsk Dvasią meilės ir tiesos
Mums traukt iš nuodėmių valdžios.

287. *Gaida: O, mūsų Tėve danguje*
Ps 78, 9; Dan 9, 8 [(ML-311)]
M. Martin Luther 1539

1. Nuimk mums, Dieve malonus,
Sunkias bausmes, didžius vargus,
Ką nusipelnėme dažnais
Nusidėjimais dideliais.
Apgink nuo bado ir ligų,
Nuo karo rykštės ir bėdų.

2. Pasigailėk tarnų pikty,
Tavos malonės nevertų;
Nes jei norėtum bylinėt,
Pagal mūs darbus atmokėt,
Mes negalėtume išlikti
Visai turėtume išnykti.

3. Greit su pagalba mums atvyk
Ir negandus mums nuvaryk;
Dėl savo didės pagailos
Suteik mums dvasią atgailos,
Globoti mūsų nepaliauk,
Rūstybę savo atitrauk.

4. Piktybės perkreipta širdis,
Bejėgė mūsų prigimtis.
Pasaulis, kūnas, geiduliai
Mus vergia, gundo nuolatai.
Teisusis Dieve, tu žinai
Tą mūsų vargą pats gerai.

5. Dėl tavojo Sūnaus kančių,
Dėl jo švenčiausiųjų žaizdų,
Dėl jo karčiausiosios mirties,
Jau atpirkti nuo pražūties
Ramindamies tuo visados,
Mes tikimės sau atlaidos.

6. Savąja dešine vesk mus;
Palaimink kaimus ir miestus;
Mus išlaikyk žodžiu tiesos,
Apgink nuo piktojo klastos;
Leisk mums numirti išganiai
Ir tavyje būt amžinai.

288. *Gaida: Nūn ilsis laukas, miškas*
Jst 4, 29 [(ML-427)]
Nürnberg, 1539

1. O, Dieve gailestingas,
Žmogus aš nuodėmingas,
Apsunkintas vargų,
Grumojamas pavojų,
Prieš tavo veidą kloju
Nūn širdj, kupiną bėdų.

2. Kantrybės jau nustoju,
Nelaimėje vaitoju,
Netekęs ištvėrmės!
Kada tu su malone,
Išgirdęs jau dejonę,
Ateisi, Dieve, prie manęs?

3. O, Dieve malonybės,
Kodėl tu sunkenybės
Manosios nematai
Ir iš dangaus manųjų
Maldų raudų gaudžiųjų
Ligšiolei vis neišklausai?

4. Jei kas tave tik šaukia,
Pagalbos susilaukia:
Nejaugi aš tiktai
Tau, Dieve, nepatikčiau,
Bėdoj apleistas likčiau,
Apviltas, gėdoj amžinai?

5. Tačiau juk Jėzus Kristus
Mane per auką kryžiaus
Sutakė su tavim;
Per nuopelną jo brangų,
Kuriuo man pelnė dangų,
Meldžiuos tau Dieve, su viltim:

6. Nuimk naštas, nelaimę,
Nutildyk sielos baimę,
Malonės denk sparnu,
Kad aš po didžio skausmo
Patirčiau veikiai džiaugsmo
Ir būčiau tau geru tarnu.

289. *Sava gaida; Ps 130; Ps 139, 7 [L-291]
M. Wolfgang Dachstein, 1524, T. Martin Luther, 1524*

1. O, Dieve, iš gelmių bėdos
Tavęs šaukiuos graudingai,
Į balsą nuolankios maldos
Palenk ausis meilingai!
Nes jei norėtum paskaityt
Kaltės ir teismą padaryt,
Tai kas išsilaikytų?

2. Tik tavo meilės pagaila
Mums nuodėmės atleidžia;
Juk veltui mūsų pastanga,
Greit jėgos mus apleidžia,
Nėra mums kuo pasididžiuot,
Bet turime tavęs bijot,
Gyventi vien malone.

3. Tad vien Dievu aš girsiuos vis,
Ne nuopelnu savuoju;
Tik juo pasitiki širdis
Ir jo žodžiu šventuoju,
Kuriuo man žada pagailos,
Paguodos savo, apsaugos.
Jo visuomet aš laukiu.

4. Jei vargas veikiai nenustos
Prieš norus mano valios,
Tačiau širdis neabejos
Dėl Dievo meilės galios.
Taip jūs tiesos vaikai tikri,
Iš dvasios gimę, apšviesti,
Vis laukit savo Dievo.

5. Nors didė nuodėmių našta,
Malonė jo didesnė;
Nukels ją Viešpaties ranka,
Nors būtų dar sunkesnė.
Ganytojas gerasis jis
Mus, savo žmones išganys
Iš nuodėmių ir vargo.

290. *Gaida: O, Galva kruvinoji, arba: Skundies,
kad sunkenybių; Jer 14, 7 [(ML-66)]
M. Hans Leo Hassler 1601*

1. O, Dieve, kurs mūs širdį
Patsai gali matyt,
Nūn teikis gailėstingai
Mus šiandien išklausyt,
Kad tavąja malonę
Mes gautume patirt,
Per visą, savo amžių
Tave mylėt ir girt.

2. Raudingas savo širdis
Mes keliam į tave
Ir tėviškos pagalbos
Maldaujam bėdoje:
O, teikis į mus, Dieve,
Meilingai paveizdėt
Ir priespaudoje mūsų
Galingai mums padėt.

3. O, Dieve, didžios mūsų
Nelaimės, kaip matai;
Visur tik vienas skurdas,
Dejonė ir vargai!
Nebus nei galo baimei,
Sunkioms naštom bėdos,
Jei tu mums neatsiysi
Galingos apsaugos!

4. Mes pelnėme rūstybės,
Teisingas pabaudos
Dėl mūsų piktenybės
Ir nelemtos drąsos,
Neklausę tavo valios,
Nutolę nuo tiesos
Ir tavo Didenybę
Įžeidę nuolatos.

5. Tačiau, paguodos Tėve,
Tu Dieve pagailos,
Atleisk mums piktenybes,
Ištrauk mus iš bėdos.
Kvapu savosios meilės
Mums vėl suteik šviesos
Ir veikiai leisk sulaukti
Išganymo dienos.

6. Būk malonus mums, Dieve,
Dėl savojo Sūnaus,
Kurs mus mirtin vadavo
Iš nuopuolio baisaus
Ir nuopelnu savuoju
Dabar mums pas tave
Malonės užmaldauja
Ties sostu danguje.

291. *Gaida: O, Dieve, iš gelmių bėdos*
Lk 18, 13 [(ML-291)]
M. Wolfgang Dachstein, 1524

1. O, Jėzau, šviesa amžina,
Tu pagailos šaltini,
Veizdėk, kaip nuodėmių našta
Slogina man krūtinę!
Kaip mano dvasioj daug strėlių.
Kurios be galo, be ribų
Man sąžinę kankina!

2. Nuimk tą našlą nuo širdies,
Nes tu dėl jos kentėjai
Ir už mane skausmais mirties
Ant kryžiaus užmokėjai,
Kad nesunykčiau kančioje,
Nežūčiau nuodėmėj, skurde,
Brangusis Atpirkėjau!

3. Kaltybėms kylant atminty,
Man nér kur pasidėti,
Kai ima sąžinė many
Baugintis ir drebėti!
Pražūt man tektų nevilty,
Jei negalėčiau aš tavy
Pagalbos sau turėti.

4. Tavęs šaukiuosi bėdoje,
O, sielų Atpirkėjau;
Aš nuolankiai meldžiu tave,
Kuriuo pasitikėjau:
Atleisk dėl savo pagailos
Man visa, kuo lig šios dienos
Aš tau tik nusidėjau.

5. Apšviesk mane Šventa Dvasia,
Kad vis tavęs klausyčiau;
Pašvėsk malone ir tiesa,
Kad pikto nedaryčiau
Ir kad po žemiškų vargų
Draugystėj tavo išrinktų
Palaimą įsigyčiau.

292. *Sava gaida; Ps 51, 12*

1. Sutverk, o, Dieve,
Man tyrą širdį
Ir naują tikrą dvasią man dovanok.
O neatmesk,
Dieve, manęs
Dėl nuodėmės manos
Iš tavo pagailos
Ir savo Šventosios Dvasios neatimk!

2. Mane guosk vėlei
Sava pagalba,
Tegu mane išlaiko linksma dvasia.
Nuplauk mane,
Gerai nuplauk
Nuo nuodėmių kaltės;
Dėl meilės didelės
Nuo nuodėmės mano sielą apvalyk!

293. *Gaida: O, Galva kruvinoji*
Pat 28, 13; Ps 143 [L-459]
M. Hans Leo Hassler 1601,

1. Tau Dieve, nusidėjau,
Netinkamai dariau;
Pasaulį tik mylėjau,
Tavęs aš neklausiau.
Tarnaut tau nenorėjau
Nei darbu, nei žodžiu,
Nors iš tavęs turėjau
Daugybę dovanų.

2. Nei kiek aš nestebėjau
Apvaizdos malonios,
O vien pasitikėjau
Tik laime nuolatos,
Visai tau nedėkojau
Puikybėje širdies
Ir šitaip tiesiai stojau
Ant kelio pražūties.

3. Dėl to pasielgimo
Aš gėdžiuos ir gailiuos,
Dėl to prasižengimo
Aš sielojuos, kremtuos:
Atleisk tai man meilingai
Dėl savo pakantos,
Užmiršk tai maloningai
Dėl savo pagailos.

4. Dvasia visagalinga
Man sielą atgaivink
Ir sąžinę raudingą
Malone nuramink.
Mane palinksmink veikiai
Išganymo viltim;
Tavos pagalbos laukiu
Ištroškusia širdim.

294. Sava gaida

Ps 51, 3; 1 Jn 2, 2

1. Tu Jėzau, man esi viltis
Vienintelė ant žemės,
Guodėjas, iš kurio širdis
Varge stiprybės semias,
Pasaulyje nėra žmogaus,
Nei švento angelo dangaus,
Kas gelbėtų mane varguos:
Tavęs šaukiuos,
Tik vienu tavimi tikiuos.
2. Dėl savo didelių kalčių
Gailiuosi aš širdingai;
Dėl savo kruvinių kančių
Atleisk man jas meilingai.
Tu, kurs mane mirtim pirkai,
Užtark pas Tėvą maloniai,
Tai man našta nukris lengvai:
Tesėk tikrai,
Ką pažadėjai man tvirtai.
3. Duok man šventosios paramos
Tikėjime stiprėti,
Meilumą tavo nuolatos
Čia dvasioje regėti,
Visų labiau mylėt tave
Ir artimą, kaip kad save.
Angoj paskiausios valandos
Duok man jėgos
Ištrūkt iš piktojo klastos.
4. Garbė Kūrėjui amžinam,
Kurs duoda mums malonės,
Ir Kristui, Sūnui jo mielam,
Kurs sergi savo žmones,
Podraugei su Šventa Dvasia,
Mums padedančia visada,
Kad būtume šviesos vaikai
Čia laikinai,
Ten išganyti amžinai!

295. Sava gaida

Ps 106, 6; 139, 7 [L-457]

M. Johann Crüger, 1649, T. Johann Frank

1. Viešpatie, aš nusidėjau,
Sau bausmės nusipelniau,
Tavo kelio neveizdėjau,
Tavo valios neklausiau.
Baimėj slėpčiaus nuo rūstybės,
Teismo tavojo smarkybės.
2. Bet tačiau kur aš išbėgčiau?
Dieve, tu esi visur!
Jei toli už marių lėkčiau,
Leisčiau į bedugnę kur,
Jei aušros sparnus turėčiau,
Pasislėpti negalėčiau.
3. Tau turiu išsipažinti:
Viešpatie, piktai dariau,
Negaliu besivadinti
Tavo aš vaiku daugiau,
Bet manęs už piktenybę,
Tu nebausk pagal teisybę.
4. Jei pajėgtų kas pajūry
Suskaičiuot smilčių žiezdras,
Išmatuot pasaulių tūrį,
Niekad skaičiaus nesuras
Begalėms manųjų ydų,
Nuodėmės darbų darytų.
5. Mano kaltę begalinę
Meilės jūron mesk giliai,
Atgaivink tu man krūtinę,
Sąžinę nuplauk tyrai.
Duok man šventą Dvasią savo,
Kad vis likčiau meilėj tavo.

296. Sava gaida*Ps 6, 2**[L-289]**M. Braunschweig, 1686, T. Johann Georg Albinus*

1. Viešpatie, pasigailėk

Ir nebausk rūstybėj;

Dieve, man neatmokėk

Pagal piktenybę.

Apvalyk,

Atgimdyk

Širdį vėl iš naujo

Man dėl Kristaus kraujo.

2. Kas nugrimzdęs pragare

Tau dar bedėkoja?

Gelbėk, Viešpatie, mane

Iš mirties pavojų,

Kad už tai

Amžinai

Aš karštai dėkočiau,

Girti nenustočiau.

3. Teik man savo paramos

Vargstančiam silpnybėj

Ir iš didės pagailos

Guosk mane sunkybėj.

Atgaivink,

Nuramink

Sielą jos dejonėj

Tėviška malone.

4. Ak, pailso man širdis

Nuo sunkios nelaimės;

Dūsaudama meldžia vis

Išvaduot iš baimės:

Kodėl gi

Baugini

Ilgai vargšę sielą,

Net gyvent nemiela.

5. Eikit, priešai nuo manęs,

Dievas girdi maldą;

Aš dabar galiu išties

Stot prieš jojo veidą.

Dėkui jam

Maloniam,

Kurs mane globoja,

Kaltę dovanoja.

297. Gaida: Kas Dievui duodasi valdyti*Ps 143, 2; Dan 9, 54**[(ML-318)]**M. Georg Neumaark, 1641*

1. Žmogus vargingas, nuodėmingas

Aš, Viešpatie, tave šaukiu:

O, Dieve, Dieve maloningas,

Nebausk manęs teismu teisiu.

Dėl tavo meilės ir garbės,

Meldžiu, pasigailėk manęs!

2. O, kaip baugu man visą laiką,

Dėl mano nuodėmių kaltės!

Priimk malonėn savo vaiką,

Kurs veikia žūtų be tavęs.

Dėl tavo meilės ir garbės,

Meldžiu, pasigailėk manęs!

3. Išgirsk atodūsius ir šauksmą,

Atleisk tu man visas kaltes;

Palengvink mano sielos skausmą,

Įkvėpk išganymo vilties.

Dėl tavo meilės ir garbės,

Meldžiu, pasigailėk manęs!

4. Tegu suteiks ir man linksmybės

Malonės žodžiai: „Neliūdėk,

Atleistos tavo piktenybės,

Eik ir daugiau nenusidėk“.

Dėl tavo meilės ir garbės,

Meldžiu, pasigailėk manęs!

5. Dėl Jėzaus Kristaus, Tėve mielas,

Tu mano maldą išklausk,

Sava paguoda baimę sielos

Tu visiškai man numaldyk.

Dėl tavo meilės ir garbės,

Meldžiu, pasigailėk manęs!

Pasitikėjimas Dievo malone Jėzuje Kristuje

298. *Sava gaida;* Rom 5, 19

1. Adomo nepaklusnumu
Visi mes nusidėjom
Ir jojo nusižengimu
Visi pražūt turėjom,
Jei Dievas Tėvas iš dangaus
Nebūtų savojo Sūnaus
Mums Atpirkėju davęs,
Mus iš mirties vadavęs.

2. Kaip kad Adomo paskanda
Mirties valdžioj mus laikė,
Taip Kristaus tobula auka
Mus su Dievu sutaikė.
Kaip kad Adomo puolimu
Mes buvom pražudyti,
Taip Jėzaus Kristaus teisumu
Mes esam išganyti.

3. Jis mūsų kelias ir tiesa,
Išganymas, gyvybė,
Viltis, paguoda ir šviesa,
Pagalba ir stiprybė.
Jei mes tik visados stipriai
Tikėtume juo nuoširdžiai,
Tai niekas neįstengtų
Išplėšt mus iš jo rankų,

4. Kas Kristuje Dievu tikės,
Tas negalės pražūti;
Kas tik ant šios uolos stovės,
Bėdoj negali griūti:
Nes to nebuvo ir nebus,
Kad būtų žuvęs toks žmogus,
Kurs Viešpatį mylėjo
Ir juo pasitikėjo.

5. Prašau, o, Dieve, neatimt
Man žodžių išganiųjų,
Kad man netektų nusimint
Dėl nuodėmių savųjų.
Aš prie tavęs vilty glaudžiuos,
Tava malone aš tikiuos:
Leisk man tave mylėti,
Mirties neberegėti.

299. *Sava gaida*

Fil 3, 13; Jok 4, 8

[L-306]

M. Lowell Mason, 1845, T. Sarah Adams Flower, 1841

1. Tavo artybės vis
Ilgis širdis.
Sielvartai nors draskys,
Bėdos blaškys,
Kryžiuos man ir varguos
Šūkis bus visados:
Dieve, arčiau tavęs,
Nuolat arčiau!

2. Jei kaip Jokūbui jau
Užeis naktis,
Akmenis rasiu sau
Gulti, kaip jis,
Tai ir sapne bus vis
Sielos man ilgesys:
Dieve, arčiau tavęs,
Nuolat arčiau!

3. Vargūs, siauri takai,
Statūs labai,
Vedą dangaus linkai,
Kur mūs namai.
Skaistūs ten angelai
Moja man taip mielai:
Dieve, arčiau tavęs,
Nuolat arčiau!

4. Kai jau praeis naktis,
Saulė vėl švies,
Tai vėl mana širdis
Tau pasišvęs.
Bėtel statysiu tau,
Eisiu linksmai toliau:
Dieve, arčiau tavęs,
Nuolat arčiau!

5. Nors man visai slapti
Tavo keliai,
Bet aš vis tavimi
Tikiu šventai.
Baigęs takus čionai,
Kilsiu aukštyn linksmai:
Dieve, arčiau tavęs,
Nuolat arčiau!

300. Sava gaida
Ps 103, 13; Ps 116, 12

1. Didis Viešpatie galybių,
Dieve šventas ir teisus,
Teikis pats man iš aukštybių
Šventint protą ir jausmus,
Kad pagirčiau meilę tavo,
Ką patyriau amžiuoj savo.
Viešpatie, tau teesie
Amžina už tai garbė!

2. Atsimindamas daugybę
Savo nuodėmių piktų,
Aš prieš tavąją kantrybę
Klauptis ir dėkot turiu,
Kad tiek pagailos turėjai,
Jog bausmės man neuždėjai.
Viešpatie, tau teesie
Amžina už tai garbė!

3. Ak, kai pradėdau galvoti,
Kokia meile tu mane
Nuo mažens teikeis vadžioti
Mano amžiaus keliuose,
Negaliu jos galo rasti,
Nei jos priežasties suprasti!
Viešpatie, tau teesie
Amžina už tai garbė!

4. Kokia meile sielą mano
Tu vis traukei į save,
Kad iš nuodėmių aš klano
Slėpčiaus Jėzaus žaizdose,
Kurs mus tobulai ramina
Ir gyvenimui gaivina!
Viešpatie, tau teesie
Amžina už tai garbė!

5. Vien malonės ir gerybės
Kupinas tu visados,
Reiški mums darbais šviesybės,
Tobulybės ir tiesos
Savo teismą ir teisybę,
Meilę ir visagalybę.
Viešpatie, tau teesie
Amžina už tai garbė!

6. Tu, kurs viskam pradžia, laiką,
Tikslą, galą numatai,
Skaičių, svorį, matą, saiką
Išmintingai nustatai,
Man teikeis tiek gero skirti,
Jog turiu tave vis girti.
Viešpatie, tau teesie
Amžina už tai garbė!

7. Tai per kryžių ir per skausmą,
Viešpatie, mane lenkei,
Tai per laimę ir per džiaugsmą
Mano širdį tu taisei,
Kad atstočiau nuo pasaulio,
Pasiduočiau tavo valiai.
Viešpatie, tau teesie
Amžina už tai garbė!

8. Kaip kad tėvas vaikui teikia
Tai, kas jam ašneš naudos,
Taip ir tu, ko man tik reikia,
Vis davei man nuolatos;
Taip mane tu vis mylėjai,
Varguose net apveizdėjai.
Viešpatie, tau teesie
Amžina už tai garbė!

9. Mielas Viešpatie aukštybių,
Tau garbė ir padėka,
Kad ligšiol iš sunkenybių
Gelbėjai čia visada;
Leisk per Jėzaus vadovybę
Man pasiekti amžinybę,
Kur laimingas tobulai
Tau dėkosiu amžinai.

301. Sava gaida

Ps 37, 5; 1 Tes 5, 18 [L-330]

M. Mikelis Genys, T. Joachim Neander

1. Dievas man viltis tikriausia,
Juo pasitikiu tvirtai;
Jis mane ranka mieliausia
Gina bėdose stipriai.
Vienas jis bus man vis
Mano sielos ilgesys.

2. Kas galės pasitikėti
Negalingais žmonėmis!
Kas galėtų panorėti
Vėjuje statyt pilis?
Nyksta tai, ką tiktai
Čia ant žemės bematai.

3. Betgi Viešpaties malonė
Nepaliauna niekadoms;
Peni gyvulius ir žmones
Metų metais nuolatos
Jis mielai, maloniai
Taip anksti, taip ir vėlai.

4. Ar ne viską vis apstingai
Duoda mums malonė jo?
Mums jo meilė stebuklingai
Gausiai plūsta kaip vanduo;
Tik per jį mes visi
Esam sotūs ir gyvi!

5. Visagalį Sutvėrėją
Garbinkime nuolankiai
Ir per mūsų Atpirkėją
Jam dėkokime karštai!
Prakilnus ir stiprus
Tas, kurs leido mus visus!

302. Gaida: Kristus mana gyvybė

Rom 5, 11

[(ML-509)]

M. Melchior Vulpius, 1609

1. Kas jau dabar bekaltins,
Kas gi daugiau beskęs
Jau Kristaus atpirktuosius
Palaimintus narius?

2. Kančia atgavęs meilę
Mums Tėvo širdyje.
Jis mūsų Užtarėjas
Ties sostu danguje.

3. Ištrintos mūsų kaltės
Iš knygų jo krauju;
Įsūnyti jau Tėvo,
Mes kupini vilčių.

4. Aukštybėj mūsų laukia
Teisumo karūna;
Skirta mirtingam kūnui
Palaima amžina.

5. Pagarbinta Trejybe,
Liaupsė ir padėka
Tau Dieve mūsų, per Sūnų
Draug su Šventa Dvasia!

6. Duok mums tiesoj išverti
Čia iki pat mirties
Ir po sėjos sulaukti
Danguj džiaugsmų piūties!

303. *Gaida: Pavesk tu Dievo valiai, arba: Jau aš
tave paliksiu; Rom 8, 28* [(M L-494)]
M. Melchior Teschner, 1614

1. Kas valiai Dievo mielo
Pasitiki tvirtai,
Visa dvasia ir siela
Jo laikos nuolatai,
Tam niekad iš baimės
Širdis nesudrebės,
To naudai net nelaimės
Tarnauti vis turės.

2. O, dangiškas Valdove,
Tesia tava valia,
Nes mano tik gerovė
Tau rūpi visada:
Tu per kryžius į dangų
Mane tvirtai vedi,
Per savo žodį brangų
Meiliausiai gaivini.

3. Tu ašaras man šluostai,
Kai gailiai aš verkiu,
Mane paguoda glostai
Po rykštės skaudulių:
Tu tėviškoj gerybėj
Užleidi man bausmes
Primint, kas amžinybėj
Man lemta iš tavęs.

4. Žinau aš, jog naudingi
Yra man ir vargai,
Nes jie man išganingi:
Mane jais mėginai,
Kad niekad nepaliaučiau
Tau melstis ir tikėt
Ir vis labiau geidaučiau
Tave karščiau mylėt.

5. Ar tu mane per džiaugsmą
Vedi ar per vargus,
Per laimę ar per skausmą,
Aš tau visus kartus,
Manasis Sutvėrėjau,
Dėkosiu nuoširdžiai,
Per amžių tau, Kūrėjau,
Tarnausu nuolankiai.

304. *Sava gaida*
Joz 24, 16; Job 27, 5 [(ML-217)]
M. Johann Eccard, 1611

1. Nuo Dievo neatstosiu,
Manęs jis neapvils;
Kada aš ko stokosiu,
Jisai man susimils;
Apvaizda visada
Jis man visur pagelbės
Ir iš bėdų išgelbės
Galingąja ranka.

2. Nors jau žmonių gerybė
Apviltų mus visai,
Tačiau jo malonybė
Mums trunka amžinai,
Jis visados padės
Prieš nuodėmę ir gėdą,
Pašalins visą bėdą,
Ištrauks net iš mirties.

3. Tad juo pasitikėsiu
Aš šiuo sunkiu metu;
Dėl to nesigailėsiu,
Jis gelbės iš vargų.
Tegu jam prigulės
Likimas kūno, sielos;
Su jais pats Viešpats mielas
Tedaro, ką norės.

4. Tik tuo, kas man naudinga,
Jis rūpinas tikrai
Ir kas mums išganinga,
Tai duoda mums mielai.
Jis suteikė tатаi
Per savo mielą Sūnų,
Kas dvasių mums su kūnu
Išlaiko amžinai.

5. Praeis pasaulio grožis,
Jo turtai ir šlovė;
Nukris puikiausios rožės,
Pranyks visa garbė.
Mus žemėmis užbers,
Giliai kape gulėsime;
Nors kūnu sutrūnėsime,
Bet Dievas mus prikels.

6. Nors sėju šioj silpnybėj
Tik ašaras gailias,
Ateis man amžinybė,
Ir siela džiaugsmo ras,
Linksmybę be ribų
Ten Kristaus karalystėj,
Šventųjų tėvonystėj,
Draugystėj angelų.

305. *Gaida: Jau aš tave paliksiu*
2 Tim 1, 7 [[ML-494]]

M. Melchior Teschner, 1614

1. Pakilk, manoji siela,
Nuo žemės šios pilkos:
Skelbk garbę visagalio
Kūrėjo, kurs danguos!
Tavęs tenebaugina
Jo nuostabi jėga,
Nekintamo skaistumo
Jo amžina šviesa!

2. Bet kas esu aš, Dieve,
Jog aš galiu tiek drįst,
Kad noriu tavo sostą
Aš dangišką išvyst?
Esu tik žemės gyvis,
Tu Viešpats prakilnus,
Valdytojas galybių,
Visatoje garsus!

3. Tiesa, esu aš dulkė
Visatoje menka,
Tačiau mane padarė
Tava šventa ranka.
Aš iš tavęs gyvybę,
O, Viešpatie, turiu,
Tai tavąją gerybę
Padėkoje giriu.

4. Dvasia, kurią įdėjai
Man savo kvėpimu,
Yra tau gimininga
Pavidalu savu.
Šešėlį tobulybės
Bejausdamas savy,
Džiaugiuos iš jos vertumo,
Giriu tave širdy.

5. Mane tas jausmas kelia
Nuo žemės šios pilkos
Garbės tavosios girti
Didingos, nuostabios.
Jei dulkė gavo dvasią
Ir protą su jausmais
Tegarbina Kūrėją
Ir žodžiais ir darbais.

6. Tegu nei kreivas mokslas,
Nei pavyzdžiai blogi,
Nei prietelių pagundos,
Nei papročiai pikti
Neišveda iš tako
Įsakymų, šventų,
Kad niekad neužmirščiau
Aš savo pareigų.

7. Padėk, kad mano siela
Dabotų vis doros,
Pamėgdama ją vieną
Lig amžiaus pabaigos:
Ar švies jai laimės saulė,
Ar ja vargai slogins,
Tik tavo vardo garbę
Ji nuolat tegarsins!

306. *Sava gaida, arba: Vaikeli, eik*
Ps 86, 11 [L-307]
M. Dora Rappard, 1875, T. Ehrentried Liebich

1. Štai, čia širdis! Ją, Dieve, duodu tau,
Tau, kurs sutvėrei ją.
Paveržęs ją pasauliui, imk ją sau,
Ji atgailos pilna!
Aš meilėj tau ją atnašauju
Ir tavo pagailos maldauju:
Štai, čia širdis, mana širdis!

2. Štai čia širdis! Priimk ją maloniai,
Nors ji netobula.
Ak, nepapeik, nors ir menka labai
Ta mano dovana!
Ji sutepta piktų linksmybių,
Pilna ji nuodėmės kaltybių
Mana širdis, skurdi širdis!

3. Štai čia širdis! Man Kristuje tvirta
Išganymo viltis.
Jis man dalis, palaima amžina;
Nauda man jo mirtis!
Ir žaizdose tik Atpirkėjo
Ramybę tikrąją laimėjo
Betikinti mana širdis!

307. Sava gaida

Ps 139

1. Tu mane patsai,
Dieve, nuodugniausiai
Taip išmėginai,
Jog žinai smulkiausiai
Net širdies visus
Norus paslėptus.

2. Aiškūs tau visai
Žingsniai mano kojų,
Ar elgiuos dorai,
Ar paikai klajoju;
Permanai tu vis
Ir manas mintis.

3. Sédžiu ar keliuos,
Tu matai geriausiai;
Dirbu ar ilsiuos,
Vis žinai tiksliausiai
Tu matai geriausiai;
Ir visus žodžius.

4. Kurgi aš žmogus
Nuo tavęs išbėgsiu?
Dieve nuostabus,
Kurgi pasislėpsiu?
Kiekviena vieta
Tavo apimta.

5. Slėpčiaus danguje,
Tai ten Sosto krasė;
Gulčiau pragare,
Taipojau atrasi
Ir tenai mane
Pačiame dugne.

6. Lėkčiau su aušra
Į šalis toliausias,
Grimščiau su dvasia
Į marias giliausias:
Vis nutvers mane
Tavo dešinè.

7. Jei širdis sakys:
„Gal uždengs tamsybė“,
Žiba tau naktis,
Kaip dienos šviesybė.
Niekur niekados
Tau nėra tamsos.

8. Dėkui tau už tai,
Kad tu savo valioj
Taip mane laikai
Amžiais visagalioj.
Nuostabi yra
Tavo apsauga.

9. Nuodugnai tirk vis,
Dieve visagali,
Man širdies mintis;
Būk man vis pašali,
Vesk mane tikru
Amžinu keliu.

308. Gaida: O, Jėzau, tu pas mus ateik; Aš iš dangaus čion ateinu; Ps 46 [L-319 (M.L-182)] M. Gochsheim/Redwiz, 1628

1. Tvirta mums Dievas apsauga,
Mums skydas, priebėga, jėga,
Viltis nelaimių dienose,
Stipri pagalba bėdose.

2. Todėl nėra mums ko bijot,
Nors žemė imtų tuoj siūbuot,
Putoti jūros ir dundėt,
Kalnai drebėti ir judėt.

3. Nors šėltų smarkiai jos mūša,
Jog griūtų net kalnai į ją:
Galybių Viešpats su mumis,
Mums Dievas priebėgos pilis!

4. Nors ūžtų tautose karai,
Valstybių irtų pamatai,
Bet šventas miestas nedrebės,
Patsai Aukščiausias jam padės.

5. Didingas Dievas darbuose,
Baisingas savo teismuose,
Nuramdys žemėje karus
Ir viešpataus tautoms teisu.

6. Nors siautėtų bėda baisi,
Mums Dievas apsauga stipri:
Galybių Viešpats su mumis,
Mums Dievas priebėgos pilis!

309. Gaida: Kas Dievui duodasi valdyti
1 Kor 3, 23 [(M L-318)]
M. Georg Neumaark, 1641

1. Viena gyvenime paguoda,
Dėl ko mirtis man virs nauda,
Yra viltis, kurią man duoda
Tava mirtis ir gyvata:
Jog kūnu, siela nebe sau,
Vien tau tik, Jėzau, priklausau.

2. Ištrynei manąją kaltybę
Tu savo kruvina kančia;
Šėtono įveikei galybę
Su nuodėmės baisia valdžia;
Išteisinai mane visai
Ir nuo bausmės išvadavai.

3. Visatos Viešpats visagalis,
Kaip tėvas, vis mane globos;
Žinau, kad man be Dievo valios
Nekris nei plaukas nuo galvos,
Jog skirta netgi ir vargams
Tarnaut išganymo tikslams.

4. Ak, Viešpatie, duok man suprasti,
Kaip didė nuodėmių bėda,
Ir sąžinei paguodos rasti,
Jog tu manoji gyvata:
Kad mano gyvata visa
Tau būtų meilės padėka!

310. Sava gaida
Rom 3,24 [L-197]
M. Mainz, 1390, T. Paul Speratus, 1523

1. Vien iš malonės mums tikrai
Išganymas atėjo;
Dar niekam niekadados darbai
Padėti negalėjo.
Į Jėzų turime žiūrėt,
Jo nuopelnu pasitikėt:
Jis tarpininkas mūsų.

2. Teisus prieš Dievą tik tasai,
Kas tiki tik juo vienu,
Kieno tikėjimas tikrai
Stiprės darbais kasdieną;
Nes Dievą mylinti širdis
Vis gerą artimui darys,
Nes ji iš Dievo gimus.

3. Įstatymas visiems žmonėms
Atidengia kaltybę,
Bet Evangelija kaltiems
Ataneša ramybę,
Jog be įstatymo darbų
Pas Jėzaus kryžių rasi tu
Malonę ir pagundą.

4. Geri tikėjimo darbai,
Kaip jo gyvumo vaisius;
Tačiau tikėjimu tiktai
Mes galim būti teisūs.
Tikri tikėjimo darbai
Tėra tik artimo tarnai,
Jei jie turtingi meile.

5. Kantrybėj lūkuria viltis,
Ką žada Dievo žodis;
Kuomet mums džiaugsmo padarys,
Jis laiko nenurodęs.
Nors nenustatė tos dienos,
Bet kad jis mus nesuviliuos,
Juo galime tikėti.

6. Garbė, liaupsė ir padėka
Nūn Tėvui, Sūnui, Dvasiai
Dabar, per amžius visada
Už tą malonę gausią,
Tegu ji veikia mumyse,
Kad būtų Viešpačiui šlovė
Ir švenčiamas jo vardas!

7. Tava valdžia teateinie,
Tava valia ant žemės
Tebūna kaip ir danguje;
Duok duonos mums kasdienės,
Ir mums visas kaltes atleisk,
Ir į pagundą mus nevesk,
Nuo pikto gelbėk. Amen.

Pašventinimas

311. *Gaida: O, Jėzau, šviesa amžina*
Ez 36, 26 [(M L-528)]
M. Gochsheim/Redwiz, 1628

1. Atnaujink, saule amžina,
Man širdį dieviška šviesa:
Te skaistūs tavo spinduliai
Pripildo sielą sklidinai.
2. Marink jos geidulius piktus
Ir darbus nuodėmės senus,
Suteik drąsos man ir jėgų
Kovot su kūnu ir krauju.
3. Ir naują dvasią duok many,
Kuri vis būtų nuolanki
Tavosios valios vis klausyt,
Ką tik tu nori, tai daryt.
4. Mintis trauk į save tvirtai,
Kad to ieškotų, kas aukštai,
Kol, šviesa amžina, tave
Akims išvysiu danguje.

312. *Gaida: O, Dieve malonus*
1 Tim 6, 11-12

1. Jei Dievo neregės
Nei vienas be šventybės,
Toli liks nuo dangaus
Dėl savo piktenybės:
Tai rūpinsiuos aš šioj
Malonės valandoj
Gyventi visados
Teisybėje tikroj.
2. Šventu pats iš savęs
Aš negaliu pastoti,
Malonė tavo man
Tai gali dovanoti:
Tu šventas pats esi,
Pašventik ir mane,
Kad aš galėčiau vis
Karštai mylėt tave.
3. Pašventink širdį man,
Suteik mintis man grynas,
Tegu keliai tiesos
Bus mano pamėgimas;
Te mano kūno vis
Kiekvienas sąnarys
Malonės veikimu,
Kas miela tau, darys.
4. Pašventink apskritai
Man žemišką gyvatą,
Tegu visu aukščiau
Ji sau dorybę stato;
Pašventink man jausmus
Ir dvasiai duok jėgų
Gyvenime kovot
Krikščionies uolumu.
5. Pašventink pagaliau
Ir atilsio man vietą,
Po žemiškų vargų
Lig laiko pažymėtą,
Kol atsikels kape
Jau dulkės pelenų
Tavy gyvent, ragaut
Linksmųjų amžinų.

313. Sava gaida

Mch 2, 13; Kol 3,9-10

1. Laužytojau mūsų pančių,
Kurs esi vis su mumis,
Kurs mums bėdą, gėdą, kančią
Saldai savo dangumi:
Seną mūsų būdą, valią
Teisk vis, laužyk nuolatai,
Kol per savo Dvasios galią
Mus išlaisvinsi visai.

2. Tėvo tai valia švenčiausia,
Kad pabaigtum darbą šį;
Galios tam pilnybę gausią,
Meilės, išminties turi,
Kad tu nieko nepamestum,
Ką jis dovanojo tau,
Ir iš sielvarto parvestum
Į ramybę pagaliau.

3. Tu turi mus apvalyti,
Juk kitaip tu negali;
Tavo meilės išganyti
Tavo širdžiai mes verti,
Nors tamsių žmonių paikybės
Ir dėl kryžiaus nevertybės
Niekinami, šmeižiami.

4. Žvelk tačiau į mūsų kančią,
Kai su pavergta gamta
Dvasioje iš savo pančių
Dūsaujame su malda
Atpirkimo nuo tuštybės,
Sugedimo ir vargų,
Išsiilgę tobulybės
Dievo mylimų vaikų.

5. Atgaivink jėgas silpnąsias,
Kad sukrustume gyvai
Ir pro painiavas suktąsias
Prasiveržtume laisvai.
Tai šalin bet koks silpnumas,
Baimė gėdos ir kančių,
Miegūstumas ir lepumas
Dvasios, kūno ir širdžių!

6. Viešpatie, sutrink galybę
Prakeiktų jėgų tamsos;
Duok mums pergalės tikrybę,
Džiaugsmą sąžinės tyros.
Teikis nuodėmes pakasti,
Išnaikint angių perus;
Leisk mums tikrą laisvę rasti,
Tėvo dangiška namus.

7. Meile, mus per mirtį savo
Versk po kryžiumi padėt
Visa, kas negali tavo
Karalystės paveldėt.
Kai mes danguje pabusim,
Rojuj jausimės tavy;
Tobuloj palaimoj būsim
Visiškai tikrai laisvi!

314. Sava gaida
Ef 5,9-10; Jok 1, 17

1. O, Dieve malonus,
Tu dovanų šaltini,
Iš kur ateina mums
Tiek turtų begalinių:
Duok sveiką kūną man,
Ir kad jame sveika
Išliktų siela vis
Ir sąžinė tyra.

2. Duok man daryt gerai,
Ką aš turiu daryti,
Ką vietoj, man skirtoj,
Tu teiksies įsakyti;
Kad tai daryčiau tuoj
Aš reikiamu laiku,
Ir, man bedarant tai,
Pats tai vis laimink tu.

3. Padėk kalbėti vis
Tatai, kas padoringa,
Neleisti iš burnos
Nei žodžio nenaudingo;
Ir kai kalbėt turiu
Iš savo pareigos,
Tu mano žodžiams duok
Ryškumo ir jėgos.

4. Jei bėdos man užeis,
Neleisk man nusiminti;
Duok kryžiuje drąsos,
Jėgų atsigaivinti.
Duok priešą apgalėt
Man dvasios romumu;
Kada tik man prireiks,
Padėk patarimu.

5. Duok su visais taikoj
Man sugyvent drausmingai,
Krikščioniškoj doroj.
Pats teikis maloningai
Nuo nuodėmės darbų
Apsergėt vis mane,
Kad aš ir tarp vargų
Galėčiau sekt tave.

6. Kai amžiaus pabaigoj
Iš čia reiks atsiskirti,
Tada duok man ramiai
Jau Kristuje numirti,
O sielą tu priimk
Į džiaugsmą danguose,
Bet kūnui leisk saldžiai
Ilsėtis kapuose.

7. Kai teismo tu dienoj
Jau mirusius prikelsi
Ir mano kapą tu
Sava ranka atversi:
Tu sielą man apvilik
Jau kūnu peršviestu.
Tada mane įvesk
Draugystėn išrinktų.

315. Sava gaida

Iz 21, 11; Ps 84, 12; Ps 118, 27

1. Sarge, argi piktenybių,
Nedorybių
Nepasibaigė naktis?
Ar pranyks tamsa jutimų,
Pagedimų,
Kas mane slogina vis?

2. Trokštu dvasioj aš šviesybės
Iš aukštybės!
Sielų saule, patekėk!
Jėzau, meile,
Tu ateiti paskubėk!

3. Sandoros naujos mes žmonės,
Nes malonės
Švito jau diena skaisti;
Man gi reikia dabartėlės
Skurst šešėliuos,
Nes esi man taip toli.

4. Iš nakties mus išvadavo
Meilė tavo,
Bet many tikra naktis;
Tad suteik tu iš gerybės
Man šviesybės,
Nes jos trokšta taip širdis.

5. Man negali duot gyvatos
Ir sveikatos
Proto prigimto šviesa;
Širdj turi man paliesti
Ir apšviesti
Jėzus, saulė amžina.

6. Jeigu kas akis uždengtų,
Nejstengtų
Prasiskverbti jo šviesa;
Kad savuosius ji paliestų
Ir apšviestų,
Turi būt akis tyra.

7. Kad sveikas akis turėčiau
Ir regėčiau,
Jėzau, teikis man padėt,
Nes nelaimė tai didžiausia
Ir baisiausia
Dieną saulės neregėt!

316. *Gaida: Viešpatie, pasigailėk*
Mt 26, 41; Mk 13, 33, Lk 21, 35 [L-401]
M. Braunschweig, 1686, T. Johann Burchard
Freystein, 1695

1. Siela, stenkis visada
Melstis ir budėti;
Valanda juk nelaba
Gali greit užspėti.
Nes klasta
Nelemta
Velnio nepaliauna,
Daugelį apgauna.

2. Kelkis, liaukis taip kietai
Nuodėmėj miegoti;
Nes kitaip, gali visai
Laimės tu nustoti
Ir išties
Sau mirties
Veikiai susilaukti,
Bausmę užsitraukti.

3. Kelkis, kad pikta Dvasia
Miegant neužspėtų
Ir tavęs lengvai klasta
Spąstuos nejdėtų.
Dievas jai
Pats dažnai
Tą nubausti leidžia,
Jei kas apsileidžia.

4. Būk vis prisirengus tu
Prieš pasaulį stoti,
Kai švelniuoją liežuvium
Ims tave vilioti.
Vis budėk
Ir žiūrėk,
Čia tarp brolių rasis
Ir vylingos dvasios.

5. Saugokis taip pat budriai
Ir širdies vilionės,
Kad neniekintų paikai
Viešpaties malonės.
Nes jinai
Sau lengvai
Gali veidmainiauti
Puikiai meilikauti.

6. Tu turi ir maldoje
Dievui pasiduoti,
Kad jisai galop tave
Teiktūs išvaduoti
Nuo kliūčių,
Dėl kurių
Tu kenti negalią
Ir lieki miegalė.

7. Dievas, meldžiamas karštai,
Nori viską duoti,
Kad galėtume tvirtai
Mes jame gyvuoti,
Jo jėga
Visada
Priešui atsistengti,
Jo klastos išvengti.

8. Nepaliaukim niekada
Melstis ir budėti,
Nes pavojus ir bėda
Ima vis artėti,
Ir ana
Jau diena
Netoli baisioji,
Teismui paskirtoji.

317. Gaida: Nuo Dievo neatstosiu

Fil 3, 20

[[*ML-217*]]

M. Johann Eccard, 1611

1. Vaikai, jau paskubėkim,
Nes vakaras arti;
Šiuos tyruos nestovėkim,
Pavojai čia didi,
Pastiprinkite jūs
Tad savąją drąsybę
Keliaut į amžinybę,
Į dangiškus namus.

2. Neturime žiūrėti,
Kad kelias toks sunkus,
Nes galime tikėti
Mes tuo, kurs šaukia mus.
Tad eikime tvirtai,
Tėvynės išsiilgę,
Atkreipė veidą, žvilgį
Dangaus namų linkui.

3. Visai laisva dvasia,
Savęs neapsikrauti
Tuščių daiktų našta.
Palikim dalykus,
Prieš šviesą amžinybės
Neturinčius vertybės;
Lengviau žygiuoti bus.

4. Ne būstus, širdis renkim
Nes čia mes tik svečiai;
Laiku tad pasistenkim
Laisvi išeit iš čia.
Kelionėj šioj tikrai
Keleivis turi prasti
Patogumus prarasti,
Būt laisvas tobulai.

5. Nors kelias siauras, plynas,
Nelygus, nejaukus,
Dagių erškėčių pilnas
Ir veda per kryžius,
Bet eikime tačiau
Mes paskui savo vadą,
Kursai tvirtai mus veda,
Jo pėdomis toliau.

6. Tad eikime, vaikeliai:
Pats Tėvas su mumis.
Jisai sunkybėj kelio
Stipriai mus palaikys.
Jis drąsins mus mielai,
Ves, meilės žvilgiais šildys,
Gaivins, paguodos pildys;
Bus su mumis gerai.

7. Jei kas silpnų paslystų,
Stipresnis tuoj nutverk,
Ranka mielaširdystės
Parpuolusį pakelk.
Žygiuokite būry,
Kiekvienas kaip mažiausias,
Bet taip pat kaip tyriausias,
Gyvenimo kely.

8. Neilgai sielvartausim,
Netrukus galas bus,
Mes veikia parkeliausim
Į tėviškės namus.
Tada mes amžinai
Namie jau atsigausim,
Kai su šventais bendrausim:
Kaip gera bus tenai!

Dvasiška kova

318. *Dievas man viltis tikriausia*

2 Tim 2, 3

M. Mikelis Genys, T. Justus Falckner

[L-402]

1. Kelkitės, apsišarvuokit,
Kristaus karžygiai visi!
Stokit ir stipriai kovokit,
Kol dar nesat parblokšti.
Nes baisus
Ir smarkus
Priešas siautėja prieš mus.

2. Paskui Vadą Kristų stokit
Ir kovokit jo jėga,
Ir šėtono nebijokit
Su jo pragaro gauja.
Nes budriai
Nuolatai
Sergi mus dangaus pulkai.

3. Drįskit tik per Kristaus kraują
Budrume ir maldoje,
Juo įgysit drąsą naują,
Iš jo gausit kovoje
Vis naujų
Sau jėgų
Prieš visas gaujas velnių.

4. Ir raudonai apšlakstyta
Kristaus vėliava šviesoj
Mūs paguodai išstatyta
Ženkliui pergalės kovoj.
Kas po ja
Stoja čia,
Nepralaimi niekada.

5. Šitą pergalę laimėjo
Eilės tobulų šventų,
Kai čia viską nugalėjo
Avinėlio jie krauju.
Taip tvirtai
Ir linksmi
Reikia mums kovot čionai.

6. Kas piktoms aistroms vergauja,
Tas nutolsta nuo doros,
Ir kas nuodėmėms tarnauja,
Nebemėgsta nei kovos.
Nes visa
Jo dvasia
Velnio galios apimta.

7. Bet kas laisvės jau ragavo,
Tas liks Kristaus karžygys
Ir į Dievą, turtą savo,
Kels vis širdį ir mintis,
Tas rimtai
Sieks tikrai
Jo tarnu būt amžinai.

8. Jeigu laisvės kas stokoja,
Ar jo būsena linksma?
Jei nuo Dievo kas atstoja,
Tam tik vargas ir kančia.
Tas laimės
Ir stiprės,
Kas save pats nugalės.

9. Taigi stenkimės laimėti
Ir mes Viešpaties krauju,
Kovoje pasitikėti
Tik jo amžinu žodžiu,
Kurs aštrus
Ir stiprus,
Gina ir gaivina mus.

10. Teesie mūs butis šita
Paslėpta tiktai Dieve,
Kad su Kristum didį rytą
Apsireikštų šlovėje,
Kur bėda
Laikina
Virš palaima mums tikra.

11. Kur tarnai ištikimieji,
Gavę algą, pasilsės
Ir kur šėtrose teisieji
Giesmę pergalės pradės,
Kur tikrai
Amžinai
Dievą liaupsins jo pulkai.

319. *Gaida: Visi krikščionys, prie manęs*
Apr 2, 10; Ef 6,10-19; Hbr 12,1-4 [L-398]
M. Valteris Banaitis, T. August Hermann Francke

1. Krikščionie, stok į kovą, stok!
Kovok, kol ją laimėsi.
Apie ramybę negalvok!
Čia rast jos negalėsi.
Kas šoip laiku čia nekovos,
Negaus karūnos amžinos!

2. Šėtonas tyko su klasta,
Su prabanga pasaulis
Ir kūnas kraujas su aistra
Tavęs, pilni apgaulės.
Jei nekovosi kaip karys,
Tave jie veikia pražudys.

3. Atmink gi, kad prisiekei čia
Tu vėliavai Vadovo,
Kad tavo paskirtis yra
Kovoti gerą kovą.
Atmink, kad niekas niekados
Garbės nelaimi be kovos.

4. Kokia tai gėda, jei karys
Kautynėse pabūgtų,
Nuo savo priešų kaip bailys
Iš mūšio lauko spruktų!
Ak, gėda, jie kas susiūbuos
Ir savo priešams pasiduos!

5. Todėl kovok su drąsumu,
Atmesk, kas tau bekludo;
Kovok tu iš visų jėgų
Pagal narsuolių būdą.
Kas dėl vainiko nekovos,
Tas gėdoj tūnos visados!

6. Kas nugalės ir baigs gražiai
Kelionę šios žemybės,
Tas rojūį džiaugsis amžinai
Gyvenimu linksmybės;
Nebeištiks jo ten vargai,
Mirties bėda, jokie skausmai.

7. Kas nugalės, tas vaikščios jau
Ten baltutėliuos rūbuos;
Jo vardą Kristus ten tuojau
Paskelbs dangujuos rūmuos
Šventųjų angelių būriams
Ir tobulų karių pulkams.

8. Kas nugalės, tas vis stovės
Aukščiausiojo šventovėj,
Palaimoj nuolatos regės
Jo amžinąją šlovę
Ir švies patsai žvaigždės grožiu
Su mūsų Viešpaties vardu.

9. Kovok vis drąsiai ir gerai,
Kovok visur garbingai,
Kovok be baimės patvariai
Lig galo ištvėringai,
Ir Kristus duos tau po kovos
Vainiką buties amžinos!

320. *Gaida: Viešpatj liaupsink, visatos Valdovą galingą*
1 Tim 1, 5; 2 Tim 2, 3 [L-236]
M. Stralsund, 1665, T. Ernst Gottlieb Woltersdorf

1. Mielas jaunime, viltie būsimosios gadynės,
Duokis tu vedamas meilės šventos begalinės;
Niekniekių venk,
Širdj prie Jėzaus palenk,
Iki dienos paskutinės.

2. Veikiai duok savo bežydinčių skaisčių
gyvybę,
Visą jaunatvės jėgų ir gabumų pilnybę
Jėzui mielam,
Viešpačiui ištikimam
Kurs gyvata ir stiprybė.

3. Geras ganytojas ieško ėryčių žemybės:
Stenkis, jaunime, tu jam sudaryti linksmybę;
Pas jį atvyk
Imti palaimos ir lik
Kaimenės jojo gražybė.

4. Jėzumi džiaugtis jaunatvės tikroji
linksmybė;
Vaikiškai garbinti dieviškos meilės didybę
Širdžiai gana,
Bet pageidimų klasta
Sieloje lieka tuštybę.

5. Viešpaties ir Išganytojo valią čia vykint
Tai pašaukimas, su žemės garbe nepalygint.
O, pirm visų
Stenkis, jaunuomene, tu
Pareigai laiko nevilkit.

6. Dėl išganytojo kryžiaus kančios ir mirimo,
Venk, o, jaunime, pasaulio ir jo pageidimo,
Eik su džiaugsmu
Ištikimiausiai keliu
Savo kilnaus pašaukimo.

321. *Sava gaida, arba: Kristus mana gyvybė*
Rom 16, 24 [L-367]
M. Evangeliums Sānger, 1921, T. Philipp Friedrich Hiller

1. Mūs Viešpaties malonė
Tebūna su visais
Per vargią šią kelionę
Visur visais laikais.

2. Sunku vieniems kelionėj
Žengt taip siauru taku,
Jei viešpaties malonė
Neis su mumis kartu.

3. Tad Viešpaties malonės
Laikykimės tvirtai;
Jisai be abejonės
Pagelbės mums mielai.

4. Kai vargas ir dejonė
Širdy kils juo smarkiau
Tai Viešpaties malonė
Mus guos tuo meilingiau.

5. Mums Viešpaties malonė
Tikėjimą gaivins,
Prieš piktojo vilionę
Padės ir visad gins.

6. Su Jėzumi kelionėj
Nejausime stokos,
Nes Viešpaties malonė
Mums viską vis atstos.

7. Laimėsime karionę
Tik Viešpaties krauju,
Nes visad jo malonė
Pilna didžių darbų!

8. O, Viešpatie malonės,
Būk su mumis visais
Metu vargios kelionės
Visur visais laikais!

322. Sava gaida

Gal 5, 21; Ps 22, 20

1. O, Jėzau, aš tave šaukiu,
Išgirsk širdies dejonę,
Neleisk man nusimint, meldžiu;
Suteik tu man malonę.
Tikėjime duok atsigaut,
Visai tau pasiduoti,
Tau gyvuoti,
Vis artimui tarnaut.
Ir taip tavim sekioji.

2. Tave aš, Viešpatie, prašau,
Pašalink mano bėdą
Ir sergėk, kad manęs daugiau
Nebeištiktų gėda
Pripildyk širdį man vilties,
Kad tik tave tikėčiau
Ir mylėčiau,
Kad valandoj mirties
Prieš nieką nedrebėčiau.

3. Suteik, kad iš širdies gelmių
Atleisčiau priešams skriaudą;
Atleisk ir man tu šiuo metu,
Duok man gyvatą naują:
Kad tavo žodis visada
Man sieloje glūdėtų,
Ją penėtų,
Jos nuo tavęs bėda
Atkreipti negalėtų.

4. Duok man džiaugsmuos, taip ir varguos
Vis likti tavo valioj
Tvirtai lig amžiaus pabaigos,
Nes viskas tavo galioj:
Darbais pats niekas negalės
Malonės sau pelnyti,
Įsigyti,
Kuri mus nuo mirties
Pajėgtų išganyti.

5. Aš vis kovoju ir ginuos,
Bet stinga man tvirtybės.
Malonės tavo tik šaukiuos
Suteik tu man stiprybės.
Pagundose mane ganyk,
Sumažink jų baisybę
Ir smarkybę,
Pavojų nuvaryk,
Duok pergalę, ramybę.

323. *Gaida: Džiaukis, mano siela, džiaukis*
Fil 2, 12; 2 Tim 2, 19 [(ML-500)]
M. Loys Bourgeois, 1551

1. Pasirūpinkite, žmonės,
Savo sielos gyvata;
Nesitenkinkit, krikščionys,
Žemės gyvata tuščia,
Bet žiūrėkite į tai,
Kas yra danguj aukštai,
Ir nuo žemiškos niekystės
Siekit Dievo karalystės.

2. Jei palaimos norit gauti,
Turit iš visų jėgų
Su pasauliu čia kariauti
Ir nevykdyt geidulių,
Tik Aukščiausiojo valia
Vadovautis visada,
Ar jūs širdžiai tektų džiaugsmo,
Ar patirt vargų ir skausmo.

3. Turite prisipažinti
Esą nuodėmės tarnai,
Nelabi ir pagadinti,
Nusikalstą nuolatai,
Jog tiktai Šventa Dvasia
Veikia gera jumyse,
Jog be dieviškos malonės
Būtute pražuvę žmonės.

4. Išganytas, kurs kovoja
Dvasios kovą patvariai,
Kurs pasauliu nesekioja,
Bet jam priešinas stipriai!
Tik per kovą ir kryžius
Dangų sau laimės žmogus,
Kurs, savęs išsižadėjęs,
Kristum seka atsidėjęs.

5. Jei jūs narsiai nekovosit,
Būsit dvasios tinginiai,
Amžinos vilties nustosit,
Kai pavergs jus geiduliai.
Nes be patvarios kovos
Pergalės nėra tikros.
Tik laimėtojai žadėta
Bus ten karūna uždėta.

6. Prie pasaulio lobių smelktis
Jums, krikščionys, ne vieta;
Kūniškai kalbėt ir elgtis
Dvasios gyvasčiai žala.
Neįmanoma siauru
Žengt išganymo taku
Su pasauliu vis draugaujant
Ir su nuodėme juokaujant.

7. Dievo galim vis klausyti,
Nes juk gali jis narse
Kūną sielą pražudyti,
Paskandinti pragare.
Gali jis ir išvaduot,
Dvasios dovanų mums duot, '
Tad neturime paliauti
Jo malonės sau maldauti.

324. *Gaida: Kelkitės, garsingai aida*
Ef 6, 11 [[ML-563]]
M. Philipp Nicolai 1599

1. Prisirenkite, krikščionys!
Budėkite jūs, Dievo žmonės:
Šėtonas tyko jus praryt!
Dievo Dvasios apšarvuoti,
Stipriu tikėjimu ginkluoti,
Galėsite atsilaikyt.
Jei priešas puls staigus,
Imanuėlis bus
Jums pagalba.
Per jį tikrai
Geri kariai
Laimės sau kovą tobulai.

2. Apgalėkit kūno norus,
Kaip Kristaus mokiniai padorūs
Stovėkit Viešpaties jėgoj.
Sustiprėkit jo galybėj,
Kad nesvyruotute silpnybėj,
Bet būtute tvirti kovoj.
Jei spėkos kam mažės,
Į tikslą težiūrės,
Ten linksmybė!
Pasiėksit ją,
Kada kova
Gerai bus jūsų pabaigta!

3. Stenkitės, kol turit kvapą,
Lig atsigulsite į kapą;
Trumpa yra ši gyvata.
Kai jau Dievas mus pabudins,
Pasaulį išgąstis sujudins,
Mes atsikelsim su drąsa.
Nes mes jau atpirkti!
Jei čia išjuokiami,
Tai ne ilgai;
Jau mums Sūnus
Jo malonus
Garbės paskyrė vainikus.

4. Jėzau, silpnuolius pastiprink,
Tikėjimą visiems sutvirtink,
Kuriuos pirkai savu krauju!
Mums suteik naujos gyvybės,
Duok rasti tavyje stiprybės,
Drąsos pritrūkus ir jėgų!
Sava Dvasia ramink
Ir meile vis gaivink
Mūsų širdis,
Tai mes tikrai
Tavęs tvirtai
Laikysimės jau amžinai.

325. *Sava gaida*
Mt 7, 13-14; Apr 2,10 [L-378]
M. p. Mikėlis Genys, T. Johann Joseph Winkler, 1670

1. Stenkis, jeigu Dievas traukia
Širdį tau prie atgailos,
Jei jis tavo dvasią šaukia
Išsilaisvink nuo naštos.

2. Grumkis, nes ankštaisiais vartais
Kelias siauras ir sunkus,
Kad su tais neliktum kartais,
Kam tikslu nėra dangus.

3. Stenkis, kad pirmoji meilė
Visą širdį tau tikrai
Atitrauktų nuo pasaulio;
Pusmeilė tėra melai.

4. Grumkis nuolat, Dievo vaike,
Dvasioje ir maldomis;
Negailėk tam jokio laiko
Dienomis ir naktimis.

5. Nuo pasaulio palaidūno
Siela saugok vis budriai;
Kol esi buveinėj kūno,
Tu pavojuj nuolatai.

6. Vis tvirtai laikyk karūną;
Sergėk, ką turi, budriai;
Stenkis nugalėti kūną;
Neatpulk, kovok stipriai.

7. Meilė nuoširdi kariauja
Su piktybe lig mirties;
Ji kovojus nepaliauja,
Kolei pergalę laimės.

8. Apmąstyk tatai širdingai;
Grumkis, eik kasdien toliau,
Kolei dangų jau laimingai
Tu pasieksi pagaliau.

326. *Gaida: Kas man vargetai beveikti*
1 Tim 6, 12 [L-400]
M. liaudies T. Johann Jacob Rambach

Stokit, karžygiai, į kovą!
Sekit Viešpačiu tvirtai,
Kurs kančia, mirtim patsai
Dangišką pasiekė šlovę!
Jau laimėjo mūs Galva.
Kas besnaudžia, tam bėda!

2. Tęskit kovą galutinę,
Nenustokite drąsos;
Kristus po narsios kovos
Žalčiui galvą jau sutrynė.
Kas kovoja jo jėga,
Nepralaimi niekada.

3. Nekalbėkit, atpirktieji:
„Mūsų spēka per menka,
Pernelyg sunki kova;
Neištersime silpnieji“.
Jėzus mūsų karvedys,
Jis stiprius mus padarys.

4. Jei silpni mes, tai galingas
Mūsų Viešpats prakilnus,
Ir turtingas ir dosnus
Mūsų Dievas stebuklingas!
Ar neįėgs paremti mus,
Kam tarnauja net dangus?

5. Negalės pasiekt laimikio,
Kas čia narsiai nekovos;
Ir kas kūno nežabos,
Neregės dangaus vainiko.
Tik kova, keliu drausmės
Įsigyjama garbės.

6. Tad budėkit išsvermingai
Ir kovokit nuolatai,
Iki danguje aukštai
Švęsit pergalę džiaugsmingai,
Ten po šios kovos jau jus
Laukia atilsis saldus.

327. *Sava gaida; Mt 16, 24; Jn 8, 12;* [L-377]
M. Bartholomeus Gesius, 1605, T. Johann Scheffler,
1668

1. Visi krikščionys, prie manęs!
Mus šaukia Viešpats Kristus;
Išsižadėkite savęs
Ir, ėmę savo kryžių,
Ateikite su naštomis
Ir sekit mano pėdomis.

2. Esu gyvenimo šviesa
Ir pavyzdys dorybės:
Kas seks manim, tas visada
Turės tikros šviesybės.
Aš kelias, rodantis tikrai,
Kaip reikia elgtisi dorai.

3. Širdis manoji nuolanki
Ir siela gailestinga;
Burna manoji maloni,
Kalba švelni, meilinga;
Valia vien Dievui paklusni,
Mintis vis nukreipta į jį.

4. Aš rodau sieloms, kad žalos
Jos rūpestingai vengtų
Ir širdis nuo piktos klastos
Valyti pasistengtų.
Aš sielų priebėga esu
Ir jus dangaus keliu vedu.

5. Jei eit jums būtų per sunku,
Aš eisiu pats pirm jūsų;
Pats vesiu jus siauru taku,
Kovoj pats pirmas būsiu.
Ar gali atsilikti karys,
Jei prieky eina karvedys?

6. Kas sau gyvybę gelbės, tas
Ją čia praras niekybėj;
Kas mano dėlei ją praras,
Laimės ją amžinybėj.
Kas gėdis kryžiaus dėl manęs,
Nevertas ir manos garbės.

7. Tad pasidavę nuoširdžiai
Su kūnu ir su siela,
Sekiokime tvirtai, šventai
Vis paskui Jėzų mielą,
Kas nekovos, tas nenešios
Vainiko buities amžinos.

328. Sava gaida

Apr 3, 11

[L-377]

M. Bartholomeus Gesius, 1605, T. Johann Scheffler, 1668

1. Ženk pirmyn, ženk pirmyn,
Zion, ženk keliu tiesos;
Tedegie tau lempa šviesiai;
Meilės nepamesk pirmos,
Prie gyvos versmės eik tiesiai;
Zion, pro ankštus vartus aukštyn
Ženk pirmyn, ženk pirmyn!

2. Nešk tvirtai, nešk tvirtai,
Zion, našta apjuokos,
Gėdos, vargo keliauninko;
Tvirtas būk lig pabaigos,
Į garbės veizdėk vainiką.
Zion, nors našta ir spaus kietai,
Nešk tvirtai, nešk tvirtai!

3. Neseikiok, neseikiok,
Zion, tu pasaulio šio,
Pilno melo, veidmainybės;
Mink po kojom spąstus jo;
Turtais, pažadais linksmybės,
Zion, suvilioti nesiduok;
Neseikiok, neseikiok!

4. Išsigink, išsigink,
Zion, išsigink griežtai
Viso, kas tave vilioja;
Tavo kojos vis tvirtai
Paskui Jėzų tesekioja.
Zion, viso pikto čia aplink
Išsigink, išsigink!

5. Melsk karštai, melsk karštai!
Zion, melsk kovoj būties
Maloningą Dievą savo:
Te jis pats tave lydės,
Tevadžios žingsnius jis tavo:
Zion, jis išpildys, ko prašai;
Melsk karštai, melsk karštai!

6. Pasistenk, pasistenk,
Zion, siekti nuoširdžiai
Dievo dvasios bei teisybės;
Kaip šaka, žaliuok gražiai,
Pilnas syvų ir gyvybės:
Zion veidmainybės darbo venk;
Pasistenk, pasistenk!

7. Pasipuošk, pasipuošk,
Zion, pasipuošk gražiai
Brolių meile karšta, gryna;
Pasirodyk, kad tikrai
Viešpats ją tavy gaivina.
Zion, Jėzaus puotai pasiruošk,
Pasipuošk, pasipuošk!

8. Išlaiyk, išlaiyk
Zion, išlaiyk tvirtai,
Kad nebūtum drungnas rastas;
Štai, vainikas ten aukštai,
Kur dangaus palaimos kraštas;
Zion, tą laimikį įsigyk;
Išlaiyk, išlaiyk!

Artimo meilė

329. *Gaida: Visi krikščionys, prie manęs*
1 Jn 4, 20 [(M.L-377)]
M. Bartholomeus Gesius, 1605

1. Kas sakos Dievą mylįs vis,
O artimo nekenčia,
Tasai melagis, veidmainys,
Nieku jo tiesą verčia.
Pats Dievas skatina mane
Mylėti brolius, kaip save.

2. Mes vieno kūno sąnariai,
Mes vieną Dievą tikim:
Tarnaukim artimiems mielai;
Kaip broliai meilėj likim.
Pasaulį ne tik mums vieniems
Sutvėrė Dievas, bet ir jiems.

3. Kaip Dievo būdamas vaiku,
Galėčiau to nekęsti,
Ką teikės jis Sūnaus krauju
Išganymui pašvęsti?
Ar aš Kūrėjo meilės sau
Daugiau už jį nusipelniau?

4. Jei tu man, Dieve, nuolatos
Atleidi tiek kaltybių,
Kaip neturėčiau atlaidos
Dėl artimo silpnybių,
Nekęčiau brolių seserų,
Kuriems taip pat atleidi tu?

5. Ką broliui padarau vienam
Mažiausiam kartą kitą,
Jėzus laiko, tarsi, jam
Tai būtų padaryta.
Kaip Jėzų mylįs mokinys
Jo broliams gero nedarys?

6. Negailestingą teismą gaus,
Kas pats negailestingas,
Negelbės artimo žmogaus,
Kurs meilės reikalingas.
Duok, Dieve, širdį manyje,
Kad meile girtų ji tave.

330. *Gaida: Jau aš tave paliksiu*
Rom 13, 8; Hbr 10, 8 [(M.L-494)]
M. Melchior Teschner, 1614

1. Nei atnašos, nei aukos,
Nei protas, nei garbė
Nuo narso neapsaugos
Mus Viešpaties teisme.
Tik Jėzaus meilė lieka
Mums amžinu turtu;
Šiaip viskas jau į nieką
Pavirs mums su laiku.

2. Jo meilė atgaivina
Ir duoda mums jėgų,
Užuojautos mokina,
Vaduoja iš melų.
Viena ji mus išteisins,
Iš baimės išvaduos
Ir širdis mūsų paragins
Prie darbo ir maldos.

3. Jinai pati skaistybė,
Krikščionių pažiba,
Tikra širdies vertybė,
Dorybių karūna.
Ką gelbės, jei kalbėsi
Liežuviais angelų,
Bet meilės neturėsi
Ir jos šventų darbų?

4. Mūs Tėvas, kurs pats meilė,
Taip pat ir jo Sūnus,
Šventa Dvasia, lyg saule,
Te meile šildo mus.
Gyvenimo šaltini
Iš Tėvo ir Sūnaus,
Pripildyk mums krūtinę
Srovės tos iš dangaus.

331. *Sava gaida, arba: O, tu mano meilės Meilė;*
Jn 13, 35 [L-214]
M. Bamberg, 1732, T. Nikolaus Ludwig von
Zinzendoref, 1723

1. Ryšio dvasioje ieškokim,
Susijungę širdimis:
Išganytojui liepsnokim
Skaisčiai meilės ugnimis.
Jis Galva, o mes jo kūnas,
Saulė jis, mes spinduliai,
Viešpats jis, tiesos galiūnas
Broliai mes, jo mokiniai.

2. Susiglauskit į vienybę,
Dievo mylimi vaikai,
Viešpačiui ištikimybę
Pažadėdami naujai.
O jei jūsų meilei stinga
Tikro mokinio jėgos,
Melskitės dvasia vieninga
Kad jums Jėzus duotų jos.

3. Pasistenkit meilę šitą
Savo tarpe išugdyt,
Kad galėtut už kits kitą
Net gyvybę paguldyt.
Taip ir Viešpats mums mokina,
Kurs aukojosi už mus.
Kaip jo širdį tai raudina,
Jeigu taip nedarot jūs!

4. Ak, suvienyk pats galingai
Būrį savo pašvęstų,
Kad mylėtūsi širdingai,
Kaip ir juos mylėjai tu,
Ir kad tavyje bendrautų,
Viena būtų iš tiesų,
Meilėj kits kitam tarnautų
Ir vis džiaugtųs kits kitu.

5. Meile, jeigu tu galingai
Meilę įsakai daryt,
Tai pats, Jėzau, maloningai
Teikis širdis atgimdyt.
Tad įžieb mums meilės dvasią,
Te visi gaus pastebėt,
Jog mes turim širdį drąsiai
Už mūs artimą kentėt.

6. Duok mums susijungt vienybėn
Kaip su Tėvu tu patsai,
Kolei susiglaus brolybėn
Žemėje visi nariai,
Kad iš tavo meilės gimtų
Meilė mumyse stipriai,
Ir visi iš to pažintų,
Jog mes tavo mokiniai.

332. *Sava gaida, arba: Jėzus, kurs mana viltis*
1 Kor 16, 14 [(M.L-245)]
M. Lüneburg, 1668

1. Savo artimą mylėk,
Kaip patsai save, širdingai;
Jo gerovei vis krutėk,
Su juo elkis vis meilingai.
Žodžio Viešpaties klausyk,
Visad pagal jį daryk.

2. Vieno Tėvo mes vaikai,
Broliai sesers šioj kelionėj;
Vieno Viešpaties tarnai
Ir dalyviai jo malonės;
Dievo laiko mus ranka,
Vieno stalo mes šeima.

3. Sykį mirsime visi
Su saldžia viltim ta viena,
Jog vėl būsime gyvi,
Atsikėlę teismo dieną,
Kai teisiesiems bus duota
Dangiškoji karūna.

4. Jeigu Viešpats čia kuriam
Kūno, dvasios turtų teikia
Daug daugiau, nekaip kitam,
Tai tačiau atminti reikia
Vieną pareigą visiems:
Meilėje nebūt šaltiems.

5. Viešpatie, gaivink patsai
Širdyse mums meilės jausmą,
Kad mokėtume gyvai
Brolių skausmą nešt ir džiaugsmą,
Tavo valios vis klausyt,
Gera artimui daryt.

6. Duok per amžių man čionai
Jėzaus meilėj pasilikti,
Sekt jo pavyzdžiu šventai,
Kad galėčiau ten parvykti,
Kur teisybė ir šviesa,
Meilė, laimė tobula.

Mirtis ir amžinybė

Pasirengimas mirčiai

333. *Sava gaida, arba: O, Dieve šventas ir teisus*
Rom 14, 9 [(ML-152)]
M. Samuel Sebastian Wesley, 1864

1. Ar gyvas, ar numiręs, vis
Aš, Jėzau, tavo sąnarys.
Leisk, Viešpatie, man pas tave
Per amžius būti danguje.
2. Kam būtum miręs, Jėzau, tu
Ant kryžiaus nuo žaizdų, kančių,
Jei aš išganyme danguos
Negaučiau laimės amžinos?
3. Kam būtum miręs už mane,
Gulėjęs tamsiame kape,
Jei tavo kruvina mirtis
Mirties manosios neprarys?
4. Tu Viešpatie, mane globok,
Ramybę dvasiai dovanok
Ir sielą man gaivink mielai,
Kurią šventu krauju pirkai.
5. Duok man mirty užmigti ramiai,
Ilsėtis kapuose saldžiai,
Paskui vėl atsikelti linksmi,
Tave regėti amžinai.
6. Jėzau, tos malonės sau
Aš dėl tavos kančios prašau,
Kad miręs garbinčiau tave
Per amžių amžius danguje.

334. *Gaida: O, mūsų Tėve danguje*
Apr 12, 11 [(ML-311)]
M. Martin Luther 1539

1. Aš Kristaus žaizdose mingau,
Apvalančiose nuo kalčių;
Jo šventas kraujas ir kančia,
Tai man išganymo uola.
Tai mano rūbai ir garbė
Prieš Dievą stoti danguje.
2. Linksmi ramybės išeinu,
Dievo vaikas aš esu.
Mirtie mielai dėkoju tau:
Į amžiną gyvatą jau
Aš iškeliauju su džiaugsmu,
Nuplautas Viešpaties krauju.

335. *Gaida: Tavim, o Dieve, aš džiaugiuos*
Ps 27, 13; Job 14, 1 [L-512]
T. Georg Weissel

1. Čia maža laimės valandų,
Mūs amžius kupinas vargų:
Pragaišk, liūdna būtybe!
Nes Kristus duos
Aukštuos danguos
Man amžiną gyvybę.
2. Nors Dievas lėmė žmogui mirt,
Nuo šio pasaulio atsiskirt
Per nuodėmės kaltybę
Ir nors mirtis
Čia skina vis
Žmonių vaikų gyvybę:
3. Bet jų mirtis nepražudys,
Jiems meilės Tėvas pasakys:
Sugrįžkit prie Kūrėjo!
Nes jie visi
Yra gyvi
Per mirtį Atpirkėjo!
4. Tam man mirtis yra nauda,
Nors ji mane paims iš čia,
Nes Kristus man gyvybę;
Po šių kovų,
Vargų, kančių
Jis man suteiks ramybę.
5. Todėl tu siela, nedejuok,
Bet Atpirkėjui pasiduok,
Kurs už tave kentėjo
Ir tau sava
Mirtim karčia
Išganymą laimėjo.
6. Šio laiko sielvartas kartus
Pavirs į amžinus džiaugsmus:
Pragaišk, liūdna būtybe!
Nes Kristus duos
Aukštuos danguos
Man amžiną gyvybę.

336. Sava gaida

Apr 2, 26; Job 7,2-3

[L-500]

M.Loys Bourgeois, 1551, T. Christoph Demantius 1620

1. Džiaukis mano siela, džiaukis
Ir užmiršk naštas vargų,
Nes tave jau Kristus šaukias
Iš pakalnės šios raudų.
Eisi iš bėdų, skausmų
Buitin amžinų džiaugsmų,
Ką nei akys neregėjo,
Nei kieno ausis girdėjo.

2. Kryžių, vargo jungą traukiau,
Dejavau tik nuolatos,
Dieną naktį Dievo laukiau,
Kad ištrauktų iš bėdos.
Kaip keleivis siekia sau
Kelio galo juo skubiau,
Taip ilgėjaus šią kelionę
Baigti Viešpaties malone.

3. Kaip kad rožės auga žydi
Ant erškėčių tarp spyglių,
Taip krikščionis nuolat lydi
Begalės vargų, bėdų.
Kaip kad jūroj tarp vilnių
Audros šėlstančios metu,
Taip ir būvis ant žemybės
Čia mums pilnas sunkenybės.

4. Mūsų sielą čia slogina
Nuodėmės ir negandai,
Nuolatos ją čia kankina
Kūno kraujo geiduliai.
Baimės, kryžių vis pilna
Žemėj mūsų gyvata,
Vien kančių ir suspaudimo
Nuo pat mūsų užgimimo.

5. Kristau, žvaigžde tu aušrine,
Šviečianti man amžinai,
Liek Paguodos į krūtinę,
Nes mane tu atpirkai.
Duok, kad aš ramiai, linksmai
Iškeliaučiau iš čionai.
Būk man kelias ir vadovas,
Parama ir palydovas.

6. Pasislėpsiu tavo šone
Aš karčiam mirties kely,
Per tavas žaizdas kelionę
Baigsiu tėviškės šaly.
Rojaus skaisčiojo džiaugsmų,
Kaip žadėjęs man žodžiu,
Tu man, Jėzau Kristau, duosi
Ir grožiu mane papuoši.

7. Nors užgęs jau mano akys,
Ausys jau nebegirdės,
Susijauks man mintys lakios,
Lūpos jau nebekalbės:
Tu tačiau, mana šviesa,
Mano kelias, gyvata,
Pats galingai man padėsi
Ir į dangų palydėsi.

8. Man numirus, mano sielą.
Te šventieji angelai
Nuneša į rojų mielą
Džiaugtis laime amžinai.
Atilsj jai dovanok.
Savo meilėje globok,
Kol man duosi naują kūną
Ir po pergalės karūną.

9. Džiaukis, mano siela, džiaukis
Ir užmiršk naštas vargų,
Nes tave jau Kristus šaukias
Iš pakalnės šios raudų.
Jo garbėj tu iš tiesų
Džiaugsies tobulu džiaugsmu;
Tu su angelais giedosi,
Dievui amžinai dėkosi.

337. Sava gaida

2 Tim 4,7-8

[L-533]

M. užrašė Valteris Banaitis, T. Heinrich Albert

1. Gerą kovą išlaikiau,
Pergalę laimėjau;
Bėgį Dievuje baigiau,
Vargą nugalėjau.
Jau laimingai atlikta
Žemiška kelionė;
Dieve, siela siunčiama
Tavajai malonei.

2. Man gale bus prilikta
Karūna teisybės,
Kaip laimėtojai duota
Sosto malonybės.
Aš tave, kuriuo linksmai
Visad čia tikėjau,
Ten regėsiu amžinai,
Mano Sutvėrėjau.

3. Šio pasaulio gyvata
Man nebepatinka;
Čia būtis tiktai našta,
Viskas čia pakrinka.
Jėzaus ilgisi dvasia,
Kurs man džiaugsmo duoda,
Jo mirtis, tai man nauda,
Jo kančia paguoda.

4. Prieteliai, laba naktis;
Liaukitės jūs verkti,
Kad atėjo jau mirtis
Man akių užmerkti.
Štai, ir saulė, nors nusės
Nakčiai pasilsėti,
Bet jinai ryt vėl turės
Dienai užtekėti.

338. Sava gaida

Lk 10, 20; 1 Kor 5, 8

[L-494]

M. Melchior Teschner, 1614, T. Valerius Herberger 1613

1. Jau aš tave paliksiu,
Pasauli tu grasus.
Netrukus ten išvyksiu,
Kur būvis toks jaukus,
Dangaus palaimoj žibins
Saulutė amžina;
Ten Dievas tam atlygins,
Kas jam tarnavo čia.

2. Padėk ir man galingai,
O, Jėzau malonus,
Iškęsti ištvėringai
Visus sunkius vargus.
Sustiprink jėgą sielos,
Sutrupink man skausmus
Ir perkeln, Kristau mielas,
Į tėviškės namus.

3. Tavasis vardas glūdi
Man gilumoj širdies;
Ji kryžiuje neliūdi,
Tavy pilna vilties.
Ateik man su paguoda
Pavidalu skaisčiu,
Kaip tąją dieną juodą
Mirei tu nuo kančių.

4. Man sielą maloningai
Globk savo žaizdose
Ir pernešk ją meilingai
Į šlovę danguose.
Kas viską bus įveikęs,
Gyvens dangaus pily;
Bus amžinai pasveikęs,
Kas liks tavam glėby.

5. Rašydink vardą mano
Į tėvinių knygų,
Kurie laisvi gyvena
Danguj laimias dienas.
Pabaigęs vargą savo
Laimingai per tave,
Aš girsiu meilę tavo
Per amžius danguje.

339. *Gaida: Nūn ilsis laukas, miškas*
Išm 4,14; 2 Sam 12, 23; [L-499 (ML-427)]
M. Nürnberg, 1539, T. Johann Hermann

1. Jau valanda atėjo,
Kai Dievas malonėjo
Į rojų šaukt mane;
Tėveliai, neraudokit,
Tik nuoširdžiai dėkokit:
Aukščiausiam teesie garbė!

2. Po būvio šioj tamsybėj
Man Dievas amžinybėj
Geresnių duos dienų;
Ten niekad nebemirsiu,
Vargų nebepatirsiu,
Gyvensiu visad tarp džiaugsmų.

3. Neleidžia Dievas vargti,
Saviesiems ilgai verkti
Pakalnėje raudų.
Ankstus pasimirimas
Tai greitas pasiekimas
Gražių dangaus šlovės namų.

4. Pirma teikiau jums džiaugsmo
Dabar jūs turit skausmo
Jau dėl manos mirties.
Tačiau apmaščius svarbą
Kūrėjo meilės darbo,
Skausmai jums greitai palengvės.

5. Jums veikia Dievas didis
Širdies žaizdas pagydys,
paguos jus tobulai.
Nes viskas atsitinka,
Kaip viešpačiui patinka,
Ir ką jis daro, vis gerai.

6. Sudie! Kas jus ištiko,
Taip pat jau atsitiko
Kitiems tėvams čionai
Ir atsitiks dar daugiui;
Tegu jus dievas saugo;
Pasimatysime tenai!

340. *Sava gaida*
Lk 23, 46; [L-504]
M. Witenberg, 1524, T. Nikolaus Herman

1. Kada jau man keliauti reikės
Paskiausiąją kelionę,
O, Jėzau, neapleisk manęs
Tu su sava malone,
Bet gailestingai man padėk
Ir pats meilingai palydėk
Į dangų mano dvasią.

2. Jei nuodėmės ims spaust mane
Ir sąžinė kankinti,
Tačiau paskiausioj bėdoje
Neleisk man nusiminti.
O, Jėzau Kristau, dėl karčių
Savos šventos mirties kančių
Palinksmink mano sielą.

3. Aš tavo kūno sanarys,
Tai didė man liksmybė.
Nebeatskirs manęs mirtis,
Aš tavo nuosavybė.
Jei mirsiu aš, tai mirsiu tau,
Nes mirtimi pelnei tu jau
Man amžiną gyvatą.

4. Kadangi atsikėlei tu,
Mirty aš nepranyksiu,
Bet jau su kūnu peršviestu
Į dangų aš parvyksiu;
Nes kur tu pats, ir aš tenai
Gyvensiu, būsiu amžinai.
Tad su džiaugsmu keliausiu.

5. Todėl pas Kristų aš linksmai
Su viltimi išvyksiu;
Tikėjime ramiai, saldžiai
Su viltimi užmigsiu:
Jog Dievo gyvojo Sūnus
Prikels ir pro dangaus vartus
Įves mane gyvaton.

341. *Gaida: Kas Dievui duodasi valdyti, arba:
Kažin, ar dar toli ar greitai
2 Tim 2, 19* [[ML-427]]
M. Nürnberg, 1539

1. Kadangi nieko nėra tikresnio,
Kaip žmogui vieną sykį mirt,
Tai nėra man rūpesčio didesnio,
Kaip išganiai čia atsiskirt:
Kaip dar prieš mirštant mirt savy,
Kad nepražūčiau aš mirty.

2. Kadangi aš žmogus vargingas,
Pats negaliu to padaryt,
Pastiprinimo reikalingas
Turiu pagalbos tą prašyt,
Kurs gali viską ištesėt,
Man mano rūpesty padėt.

3. Tai mano Jėzus, kurs aukojo
Gyvybę savo už mane
Ir savo nuopelnu užstojo
Mane pas Tėvą danguje;
Jo kraujas mano gyvata,
Ir mirti man yra nauda.

4. Mielasis mano Atpirkėjau,
Padėk man mano bėdoje;
O Tarpininke ir Gynėjau,
Ištrauk iš pražūties mane,
Nes aš tik tavimi tikiu,
Tik tavyje vilties turiu.

5. Manosioms nuodėmėms marinti
Suteik tikros man atgailos,
Kad pratinčiau kasdien atminti
Aš savo amžiaus pabaigos,
Kad stengčiausi pasaulio vengt,
Kaip reikiant mirčiai pasirengt.

6. Aš atiduodu sielą savo
Į tavo malonias rankas,
Tą tikrą nuosavybę tavo
Globoti pavedu tau aš;
Paskiausioje valandoje
Priimk ją, Jėzau, pas save.

7. Prirenk mane pats tinkamiausiai,
Apvilkk vestuvių drabužiu;
Guosk mano dvasių maloniausiai,
Būk mano saule ir skydu;
Kaltės manąsias išgesink,
Mane nuo pragaro apgink.

8. Tai šitai noriu aš numirti
Veikiausiai bet kuriuo metu;
Nuo šio pasaulio atsiskirti
Man, Dievo vaikui, ne baugu;
Dėl Jėzaus kraujo maloniai
Duok, Dieve, man mirt išganiai!

342. *Gaida: Tegų kaip tinkama darys
1 Met 35, 15* [[ML-427]]
M. Nürnberg, 1539

1. Kaip mūsų laikas skuba eit,
Į amžinybę lekia greit!
Mirtis! Kaip maž kas mini ją
Širdim visa,
Kaip vengia ją minėt burna!

2. Kaip sapnas mūsų gyvata,
Niekinga kaip vandens puta,
Kaip žydinti žolė gražiai
Lauke nūnai,
Nuo vėjo nykstanti ūmai.

3. Tik tu man, Dieve, vis lieki,
Kuo buvęs man ir kuo esi;
Nors griūtų ir kalnai staiga
Man bus nauda
Jei tik aš Jėzaus visada.

4. Kol būsiu šėtroje šioje,
O, Jėzau, vis mokink mane,
Kaip nuo pasaulio išsiskirt,
Save ištirt,
Prieš mirštant, kūnui jau numirt.

5. Ką gelbėja mirty, grabe
Pasaulio turtai ir garbė?
Žmogau šešėlio nesivyk,
Apsimąstyk,
Ramybę tikrą įsigyk!

6. Šalin tušti džiaugsmi paikų!
Žinau sau turtų geresnių,
Kurie man liks ir mirtyje;
Prašau tave,
Trauk širdį, Jėzau, į save!

7. Kai gausiu jau tave regėt,
Ties tavo sostu ten stovėt,
Koks džiaugsmas bus man širdyje!
Mokink mane,
O, Jėzau, vis mylėt tave!

343. *Gaida: Kokia skaisti žvaigždė aušros*
Apr 21, 4 [[ML-52]]
M. Philipp Nicolai, 1599

1. Kokia tai didelė laimė bus,
Kai aš jau, Viešpatie brangus,
Tavy saldžiai užmigsiu!
Be nuodėmės, nebe marus,
Nebe šios žemės jau žmogus
Aš amžinybėj liksiu!
Džiaukis, siela
Atpirktoji, pašvęstoji, ta paguoda,
Kad tau Dievas dangų duoda!

2. Džiaugiuos aš ir tačiau drebu,
Nes jungas skurdo ir bėdų
Mane tebeslogina.
Bet Viešpaties vis guodžiama,
Tikėjimo širdis mana
Ir vėl atsigaišina.
Jėzau Kristau,
Duok man stengtis tau gyventi, tau užmigti,
Su tavim per amžius likti.

3. O, siela, nebijoki tu
Keliaut tamsiu mirties slėniu:
Jis veda į šventovę!
Tenebebus jis tau kartus:
Pasieksi juo dangaus džiaugsmus,
Šviesybę, laisvę, šlovę!
Jaukią, puikią
Ten ramybę ir pilnybę duos saviesiems
Dievas Tėvas mylimiesiems!

4. Visai aš, Dieve, nežinau,
Kada pašauksi pagaliau
Mane pas tuos laimingus.
Gal būt, man liepsi jau išvykt,
Pirma nei spėsiu čia atlikt
Aš šiuos žodžius maldingus.
Dieve Tėve,
Sielą mano duodu tavo malonybei;
Leisk numirti man ramybėj.

5. Gal būt, man daug dienų lemi,
Gal būt, tas galas dar toli,
Kur man vainikas žiba.
Tiesie tad kiekviena diena
Tik tavo garbei pašvęsta,
Kol jau prieisiu ribą.
Tėve, tegul
Darbo sėklos dera, kad gražiaisiais
Džiaugtis gaučiau jujų vaisiais.

6. Kokia tai didelė laimė bus,
Kai aš jau, Viešpatie brangus,
Tavy ramiai numirsiu,
Be nuodėmės, nebe marus,
Visai atnaujintas žmogus,
Tave aukštybėj girsiu!
„Šventas, šventas,
Šventas Dievas, meilės Tėvas!“ tau giedosiu,
Garbę duosiu ir dėkosiu.

344. *Gaida: Vien iš malonės mums tikrai*
2 Tim 1, 12 (M.L-197)
M. Mainz, 1390

1. Kuriuo jau čia tvirtai tikiu,
To ir prisilaikysiu;
Ką čia tikėjime regiu,
Ten akimis išvysiu.
Geresnio būvio man dalies
Nei vienas priešas neišplėš.
Jis, Jėzau, tavo rankoj!

2. Gyvenimas trumpa kova,
Kova dėl amžinybės,
Bet pergalės diena ilga,
Alga verta sunkybės!
Tu, kurs jau už mane mirei,
Skydu mane dengi stipriai.
Kas man begali kenkti?

3. Tu mano būsenos garbė,
Paguoda ir linksmybė,
Pasaulyje ten aname
Man būsi nuosavybė!
Laimikį man jau rodai tu,
Skubu jam priešais su džiaugsmu:
Tu man teisi vainiką!

4. Patrauk tu man žvilgius širdies
Nuo žemiškos tuštybės
Prie sielos laimės, prie tavęs,
Dangaus ir amžinybės!
Pasaulis su visa šlove
Praeina greitai, kaip srovė:
Danguj manoji laimė!

5. Kol kūnas varžo čia mane,
Sunku man išmanyti,
Kaip didžią laimę danguje
Teikeis man pritaistyti.
Kada jau pasiliaus rauda,
Prašvis išganymo diena,
Palaimą tą patirsiu!

6. Ką čia matau vos tamsoje,
Tenai šviesoje regėsiu;
Čia slegia nuodėmės mane,
Ten jų nebeturėsiu.
Šlovė mana čia paslėpta,
Ten atspindės many šviesa
Skaistybės Dievo veido!

7. Tai laimė, Jėzau, atpirkai
Mane per savo mirtį:
Kas begalės mane nūnai
Dar nuo tavęs atskirti?
Į savo ranką įrašei
Mane: aš tavo amžinai.
Dangaus džiaugsmi bus mano!

345. *Sava gaida*
Fil 1, 21 [L-509]
M. ir T. Melchior Vulpus, 1609

1. Kristus mana gyvybė
Ir mirti man nauda;
Einu į amžinybę
Aš su viltim stipria.

2. Einu iš čia ramybėj
Pas Kristų aš linksmai,
Kad aš jau jo artybėj
Gyvenčiau amžinai.

3. Aš baimę nugalėjau,
Kryžius, skausmus, bėdas;
Išganymą laimėjau
Per jo šventas žaizdas.

4. Kai merdėti pradėsiu,
Man žadas užsikirs,
Kalbėt nebegalėsiu,
Ir mintys man suirs;

5. Kai sąmonės šviesybė
Tamson man grims ir skęs
Ir baigdamos gyvybė,
Kaip žvakė tirs ir gęs:

6. Tada man leisk užmigti
Tavy ramiai, lengvai
Ir tavyje palikti,
O, Jėzau, amžinai.

7. Kaip vynšakei žaliuoti
Leisk tavo apsaugoj
Ir su tavim gyvuoti
Palaimoj amžinoj.

346. *Sava gaida, arba: Kas Dievui duodasi valdyti*
Ps 39, 5; 1 Kor 15, 31 [L-511]
T. Amilla Jullianne, 1686

1. Kažin, ar dar toli, ar greitai
Ateis man amžiaus pabaiga!
Ak, laikas bėga, gali veikiai
Mane išstikt mirties bėda!
Dėl Kristaus kraujo maloniai
Duok, Dieve, man mirt išganiai.

2. Kitaip prieš naktį gali būti,
Ne kaip kad buvo rytmety;
Mirties pavojus žemės buity
Mums gresia nuolatos arti.
Dėl Kristaus kraujo maloniai
Duok, Dieve, man mirt išganiai.

3. O, Dieve, mokyk vis dūmoti,
Kad man reiks mirti pagalios,
Ir niekad neatidėlioti
Rytojui savo atgailos.
Dėl Kristaus kraujo maloniai
Duok, Dieve, man mirt išganiai.

4. Padėk man, Dieve, sutvarkyti
Laiku savus namus gerai,
Kad aš galėčiau vi sakyti:
Daryk man, Dieve, kaip žinai.
Dėl Kristaus kraujo maloniai
Duok, Dieve, man mirt išganiai.

5. Gaivink širdy dangaus troškimą
Ir žemės meilę joj slopink,
Marink pasaulio pagedimą,
Man amžinybę vis primink.
Dėl Kristaus kraujo maloniai
Duok, dieve, man mirt išganiai.

6. Ak, Tėve, tik uždenk kaltybę
Man Jėzaus nuopelnu šventu,
Kad aš turėčiau tą ramybę,
Kurios taip nuoširdžiai geidžiu.
Dėl Kristaus kraujo maloniai
Duok, dieve, man mirt išganiai.

7. Atskirt nuo Jėzaus nebegali
Manęs gyvybė, nei mirtis.
Turiu patekt į rojus šalį,
Kur prirengė man vietą jis
Dėl Kristaus kraujo maloniai
Duok, dieve, man mirt išganiai.

8. Aš Jėzaus Kristaus nekaltybe
Apsivilkau šventam krikšte,
Dėl to ir tu sava gerybe
Kaip vaiką priėmei mane.
Dėl Kristaus kraujo maloniai
Duok, Dieve, man mirt išganiai.

347. *Sava gaida, arba: O, Galva kruvinoji, arba:*
Šventai tave mylėsiu
Jn 14, 1-2; Hbr 11, 14 [L-550 (ML-66)]
M. Hans Leo Hassler 1601

1. Ne žemėj nuolatinė
Buveinė mūs tvirta,
Bet danguje tėvynė
Tikroji amžina,
Kur teikės Viešpats mielas
Mums vietos nupelnyt,
Kuriai tik čia mūs sielas
Jis nori pritaisty.

2. Žmogus iš Dievo kvapo
Vertesnis daug išties,
Nei kad jis būtų kapo
Prarytas ir mirties.
Nes Kristus mūs gyvybė
Ir mirti mums nauda;
Mus laukia amžinybėj
Geresnė gyvata.

3. Aš, Viešpatie, be baimės
Į dalią tą žiūriu
Ir jau didesnės laimės
Čia žemėj neturiu,
Kaip nuolatos mylėti
Visa širdim tave
Ir po mirties laimėti
Gyvatą danguje.

348. *Gaida: Kas Dievui duodasi valdyti*
2 Kor 4, 18; Sk 23, 10; Rom 8, 35; [L-550 (ML-66)]
M. Hans Leo Hassler 1601

1. O, Dieve, jog man reiks numirti,
Aš tai gana gerai žinau;
Iš čia turėsiu atsiskirti
Ar šiandien, ar kada vėliau.
Mokink mane tad maloniai,
Kaip man numirti išganiai.

2. Aš nežinau, kada reiks mirti;
Būtybė mano netikra:
Kaip indas, gali greit subirti,
Nuvysti, kaip gėlė silpna,
Duok šiuo laiku man pasistengt
Čia amžinybei pasirengt.

3. Aš nežinau, kaip reiks numirti;
Įvairūs juk mirties keliai:
Vieniems sunkybė atsiskirti,
Kiti atsiskiria lengvai.
Kaip nori, Dieve; duok tiktai
Tavy numirti išganiai.

4. Aš nežinau, kur reiks numirti,
Kur smiltimis mane užbers;
Tik man neleisk kely pasvirti,
Tavasis balsas vėl prikels,
Tiesie toli, arti, bet kur,
Nes tavo žemė juk visur.

5. O, Dieve, kai man reiks jau mirti,
Imk mano dvasią pas save
Per Kristų tavo meilei girti.
Jei Kristus bus čia pas mane,
Tai bus man gera visada,
Vistiek, kur mirt, kaip ir kada.

349. *Gaida: O, mūsų Tėve danguje*
Jn 6, 47; 8, 51 *[(M L-311)]*
M. Martin Luther 1539

1. O, Dievo amžinas Sūnau,
Tu tikras Dieve bei žmogau,
Kurs kryžiuoj už mane mirei,
Malonę Tėvo man pelnei:
Dėl savo kruvinos kančios
Man mirštančiam reikšk pagailos!

2. Kai kūno jėgos susilpnės,
Ir grumsiuos aš kančioj mirties;
Kai mano akys gęst pradės
Ir ausys jau nebegirdės;
Kai lūpos jau nebekalbės
Ir baimėje širdis drebės;

3. Kai protas, sąmonė nusilps,
Žmonių pagalba man pradingis:
Tu man pagalbon paskubėk,
Mirimo bėdoje padėk;
Sutumpink valandas kančių
Man šioj pakalnėje vargų.

4. Dvasias piktąsias tu pragink,
Sava Dvasia mane ramink;
Kai siela atsiskirs iš čia,
Paimk tu man maloniai sau ją,
O kūnas žemėj teilsės,
Kol jau ateis diena garbės.

5. Atleisk meilingai mums kaltes,
Padėk, kad lauktume tavęs,
Kol bus ir mūsų valanda;
Duok mums tvirtiems likt visada,
Tavim tikėti nuoširdžiai,
Kol jau užmigsime saldžiai.

350. *Sava gaida; Ps 142, 6* [L-528]
M. Gochsheim/Redwiz, 1628, T. Martin Behm
(Bohemus)

1. O, Jėzau, šviesa amžina,
Paguoda ir viltie mana,
Tik svečias aš ant žemės šios,
Prislėgtas nuodėmių naštos.

2. Vargi kelionė prieš mane
Dangun į rojų pas tave;
Ten mano tėviškė tikra,
Krauju tavuoju prirengta.

3. Keliauti širdžiai jau sunku,
Ir mano kūnas be jėgų;
Bet siela šaukia manyje:
Mane imk, Jėzau, pas save!

4. Per savo kančią tu mane
Gaivink paskiausioj bėdoje,
Dėl savo kraujo ir žaizdų
Guosk tu mane mirties metu.

5. Kai jau nutils mana burna,
Tešauks širdy tava Dvasia:
Į dangų sielą teikis vest,
Kai mano akys baigs užgęst.

6. Tavasis žodis širdyje
Tebus šviesa man mirtyje,
O kryžius kelyje lazda
Ir žaizdos atilsio vieta.

7. Malone tavo aš tikiuos
Ir viltyje tavęs šaukiuos:
Atverk tu man dangaus duris,
Kai baigsis mano amžius šis.

351. *Gaida: O, galva kruvinoji, arba: Širdingai aš*
geidauju, arba: Skundies, kad sunkenybių
Ps 39,13

1. Pasauly aš ateivis
Be vietos pastovios;
Vargstu čia, kaip keleivis,
Man tėviškė danguos.
Man tenlinkai kelionė
Truks iki pat kapų,
Ten Viešpaties malone
Ilsėsiuos po darbų.

2. Kas čia mana būtybė
Nuo pat jaunų dienų,
Jei tik ne sunkenybė?
Kiek atsimint galiu,
Nakčių daug išbudėjau
Aš su širdies skausmu,
Dienų daug palydėjau
Tarp triūso ir vargų.

3. Mane daug syk ištiko
Kely baisi audra,
Žaibai, griausmai apniko,
Lietus, kruša, pūga.
Pavydą, melą, kerštą
Turėjau kantriai nešt,
Neužtarnautą šmeižtą,
Paniekinimą kęst.

4. Ir sentėviams taip klojos,
Kurių mes pėdomis
Keliamame pavojuos
Su vargo naštomis
Jie nuolatos keliavo
Su kryžiumi sunkiu,
Kol po mirties jau gavo
Nurimt glėby kapų.

5. Taip tad aš noriu žengti
Tos pat lemties keliu,
Nesitikiu išvengti
Čia kryžių bei kovų.
Čia būtina pavojuos
Kovoti ir kentėt;
Nes kas nebus kovojęs,
Negaus džiaugsmu regėt.

6. Aš ryžtuos nuolat vykti
Tolyn vis toj kovoj,
Aš nemanau čia likti
Šioj šėtroj svetimoj.
Keliamu aš kelionę
Į tėviškę danguos,
Kur Tėvas su malone
Saldžiai mane paguos.

7. Tenai jau aš laimingai
Gyvensiu amžinai
Su tais kuriuos meilingai
Garbe apdabinai.
Ten laisvas nuo niekybės
Dėkosiu tau karštai,
Jau būstuos tėvonystės
Ilsėdamas saldžiai.

352. *Sava gaida, arba: O, Galva kruvinoji*
Fil 1, 23 [L-507]
M. Hans Leo Hassler, 1601, T. Christoph Knoll

1. Širdingai aš geidauju
Mirties jau išganios,
Nes čia aš nerimauju
Bėdoj be paliovos.
Aš noriu jau palikti
Pasaulį ir vargus,
Ilguos veikiau parvykti
Į dangų ir džiaugsmus.

2. Esi man, Jėzau, davęs
Paguodos ir vilties,
Mane pats išvadavęs
Iš amžinos mirties,
Nuo pražuvimo baimės
Savu šventu krauju;
Dėl to esu jau laimės,
Išganyto vaiku.

3. Nors ir gyventi miela,
Ne lengva atsiskirti,
Aš pavedu tau sielą
Ir noriu tau numirt.
Žinau, kad ten aukštybėj
Geresnė gyvata;
Einu į ten ramybėj,
Nes mirti man nauda.

4. Nors kūnas žemėn grįžta
Į dulkes pelenų,
Bet kelsis vėl per Kristų
Su peršviestu grožiu;
Kaip saulė jis skaistybėj
Palaima džiaugsis vis
Jau dangiškoj linksmybėj.
Ką gi man kenks mirtis?

5. Nors ir pasaulis šaukia
Palikti čia ilgiau,
Grožiu ir turtais traukia
Gėrėtis juo toliau:
Neieškau tos niekystės,
Praeinančios ūmai,
Bet Dievo karalystės,
Kuri liks amžinai.

6. Nors reikia atsiskirti
Nuo artimų, draugų
Ir, tik jų gailint, mirti
Man taip skaudu, kartu:
Tačiau mes susitiksim
Visi dangaus namuos
Ir visados ten liksim
Neskiriami džiaugsmuos.

7. Brangieji, neraudokit
Jūs gailiai dėl manęs,
Vilties jūs nenustokit,
Nes Dievas jums padės,
Kurs ir varnus maitina,
Tas jūsų neapleis;
Jis guodžia, globia, gina
Našlaičius ir našles.

8. Perdaug tad neliūdėkit
Jūs dėl mirties manos;
Dievu pasitikėkit
Tvirkiausiai visados;
Mylėkite kits kitą,
Gyvenkit taikoje,
Kol baigę amžių šitą,
Paseksit pas mane.

9. Neleisk tu man atstoti,
O, Jėzau, nuo tavęs.
Padėk pats man kovoti
Tvirtai lig pat mirties,
Kad aš tavim laimėčiau
Ir su linksma dvasia
Giedoti tau galėčiau:
Kelionė pabaigta!

353. *Gaida: O, Galva kruvinoji, arba: Jau aš tave paliksiu, arba: Pavesk tu Dievo valiai*
Rom 10, 13 [L-531]
M. Melchior Tescher, 1614, T. Johann Heermann

1. Tavęs šaukiuos širdingai
Aš savo bėdoje;
O, Jėzau, maloningai
Išgirk gi tu mane,
Nes nuodėmės kankina
Ir gąsdina mirtis,
Ir pragaras baugina,
Jog dreba man širdis.

2. Ak, niekas neįstengia
Išgelbėti manęs;
Tik tavo kraujas dengia
Mane nuo pražūties.
Ramus galiu aš jaustis
Tik tavo žaizdose,
Jose norėčiau glaustis
Mirties valandoje.

3. Didžiausioj baimėj mano,
Kada jau mirti reiks,
Man, Jėzau, kančios tavo
Paguodą tesuteiks.
Duok, kad aš kryžium tavo,
Krauju ir žaizdomis
Gaivinčiaus dvasioj savo,
Kai silpt pradės širdis.

4. Ak, Atpirkėjau mielas,
Tvirtai mane laikyk;
Ir priešams mano sielos
Betykant pasakyk:
„Už jį aš atkentėjau
Kentėjimu didžiu,
Aš viską apmokėjau
Už jį savu krauju.“

5. Dėl nuopelnų tavųjų
Aš mirt jau nebijau,
Nes aš jau iš tikrųjų
Prieš mirdamas žinau,
Jog nuo visų pavojų
Apdengsi tu mane
Ir iš mirties į rojų
Paimsi pas save.

6. Aš drąsiai sielą savo
Tau pavedu dabot,
Paduodu meilei tavo
Ją ginti ir globot,
Kol ją iš šių žabangų
Tavieji angelai
Parneš į tavo dangų,
Kur amžini džiaugsmi.

354. Sava gaida

Ps 31, 6

[L-502]

T. Johannes Pappus

1. Tegu kaip tinkama darys
Su mano amžiaus dienomis
Mūs Viešpaties valia; nūnai
Aš jai visai
Jau pasiduodu nuolankiai.

2. Būtis pakalnėje raudų
Pilna vis baimės ir bėdų;
Gyvenimas vieni vargai,
Trumpi džiaugsmi,
Visur vaidai, kova, skausmai.

3. Iš žemės paimtas žmogus
Už gimsta nuogas ir skurdus;
Kai po trumpų dienų mirtis
Jį paguldys,
Į žemę nuogas vėl sugrįš.

4. Negelbės turtai, nei gražna,
Nei mokslas, menas, nei drąsa;
Nėra, krikščionie, nuo mirties
Jokios žolės;
Kas gyva, mirs ir sutrūnės.

5. Čia mes ką tik jauni, sveiki
Raudoni, gražūs ir tvirti,
Čia jau bejėgiai ligoje,
Rytoj karste
Jau negyvi, ir po žeme.

6. Iš čia išneš mus iš eilės,
Vos iš akių, tuoj iš širdies:
Užmirš pasaulis veikiai mus
Jaunus, senus
Ir mūsų nuopelnus visus.

7. Duok, Dieve, apmąstyti širdy,
Jog mirti turime visi,
Turtuoliai vargetos menki,
Jauni, seni
Gražieji, mokyti, prasti.

8. Tai nuodėmė padarė vis;
Dėl jos ateina mums mirtis
Ir skina nuolatos dalgiu
Vaikus žmonių,
Nežiūri amžiaus, luomo jų.

9. Čia mažą man gerų dienų,
Kasdienė duona tik raudų,
Jei Dievas tik pašauks iš čia,
Širdim ramia
Išsiesiu; mirti man nauda.

10. Pats Dievo viengimis Sūnus,
Manasis Viešpats malonus,
Kentėjo už manas kaltes,
Auka mirties
Mane atpirko nuo bausmės.

11. Jam gyvenu, mirštu aš vis,
Neskirs nuo jo manęs mirtis,
Ar gyvas aš, ar miręs, vis
Bus vien tik jis
Pagalba mano ir viltis.

355. Sava gaida; Ps 38, 23; Oz 13, 14

1. Trauk pats mane tu į save,
O, Jėzau maloningas!
Padėk man buities kovoje,
O, Viešpatie meilingas!
Nes be tavęs aš negaliu
Gyvatos žemiškos keliu
Į tėviškę nukakti
Per tamsią klaikią naktį.

2. Garbės Karaliau, vesk mane
Į rūmus savo dvaro,
Kur plūsta tavo šviesoje
Pilnybė viso gero,
Kur šviečia saulė amžina,
Šventa palaima tobula,
Nesudrumsta ramybė,
Tyrų džiaugsmų saldymbė!

3. O, Išganytojau brangus,
Paimk iš malonybės
Mane į dangiškus namus,
Kur baigsis sunkenybės.
Nes be tavęs aš negaliu
Didžiai klaikiu mirties keliu
Į tėviškę nukakti
Per tamsią klaikią naktį.

356. Sava gaida

Ps 17, 15; Rom 8, 18

[L-513]

M. pagal Hinsse, 1680, T. Johann Georg Albinus

1. Visi žmonės turi mirti.
Čia pranykti, kaip žolė,
Visas grožis jų suirti
Ir pavirsti tik žeme,
Kūnas turi sutrunėti,
Kad galėtų atnaujėti,
Apsivilkt garbe didžia,
Tikintiesiems prirengta.

2. Togidėl aš šių gyvybę,
Dievo duotą maloniai,
Kaip ne mano nuosavybę,
Dievui pavedu mielai.
Jėzaus Kristaus žaizdos duoda
Man ramybę ir paguodą;
Man mirties bėdoj viltis
Išganytojo mirtis.

3. Jėzus už mane kentėjo,
Jo mirtis mana nauda;
Jis išganyką laimėjo,
Man laiduota gyvata.
Tad linksmai iš šių žabangų
Aš einu į Dievo dangų
Karalystės paveldėt,
Amžinos garbės regėt.

4. Ten atrasiu aš linksmybes,
Kur palaimintų pulkai,
Apsupti dangaus skaistybės,
Dievui gieda nuolatai
Su kilniausiais serapinais,
Su galingais kerubinais:
„Šventas, šventas, šventas mūs
Viešpats Dievas prakilnus!“

5. Ten gyvena patriarkai,
Triumfuoja pranašai,
Skelbę žemei Dievo taiką
Jėzaus Kristaus mokiniai;
Gieda Aleliuja minios
Tobulųjų begalinės
Po graudžios sėjos raudų
Piūtyje dangaus džiaugsmų.

6. O, Jeruzale aukštoji,
Mieste grožio ir šviesos!
Mano tėviškė brangioji
Vieta laimės tobulos!
Skaisčiai ten spindės vis saulė,
Sielą šildys Dievo meilė,
Ten bus amžina diena
Ir tikroji gyvata.

7. Aš nūnai visoj skaistybėj
Tają šlovę jau regiu,
Apvilktas dangaus šviesybėj
Skaidriu baltu drabužiu;
Grožy pergalės vainiko,
Kaip man Dievas tai priliko,
Džiaugsmo įgijau saldaus,
Kur jau niekad nepaliaus.

8. Čia jau amžinai aš būsiu;
Jums labanaktis, draugai!
Teatlygins meilei jūsų
Dievas Tėvas maloniai.
Tad sudie jau, mylimieji,
Gentys ir pažįstamieji!
Te jums Viešpats vis padės
Ir į dangų palydės!

357. *Gaida: O, Galva kruvinoji*

Hbr 9, 27

[L-530]

M. Hans Leo Hassler, 1601

1. Žmogau, atmink kasdieną,
Kad mirt turi ir tu,
Nes giltinė kiekvieną
Nuskins savu laiku.
Kas šiandien čia raudonas
Taurauja stiprume,
Ryt gali būt lavonas,
Gulėti jau karste.

2. Žmogau, atmink kasdieną,
Kad teismas tau ateis,
Nes Jėzus mus kiekvieną
Prieš Dievo veidą teis.
Nebus ten turtai svarbūs,
Nei išmintis žmogaus;
Pagal savuosius darbus
Kiekvienas algą gaus.

3. Žmogau, atmink kasdieną
Tas pragaro kančias,
Kurios ištiks kiekvieną,
Kurs sielą čia praras.
Čionai trumpi niekingi
Netikėlių džiaugsmi,
Tenai už tai baisingi
Bus amžini skausmai.

4. Žmogau, atmink kasdieną
Grožybę tos šlovės,
Kuri papuoš kiekvieną,
Kas čia kovoj laimės;
To siela nuraminta
Bus dangišku džiaugsmu
Ir amžiams apdabinta
Gyvybės vainiku.

5. Pats teikis mus ganyti,
O Viešpatie brangus,
Ir mokyk apmąstyti
Paskiausius dalykus;
Neleisk užmiršt šventosios
Tavosios ištarmės
Ir užsitraukt teisosios
Sau amžinos baismės.

Laidojimas

358. *Gaida: Jau aš tave paliksiu*

Jn 1, 21

[(ML-494)]

M. Melchior Teschner

1. Aš viską apgalėjau;
Kelionė pabaigta.
Aš dangų paveldėjau,
Gėriuos jau jo šviesa.
Tad mano mylimieji,
Nebūkite liūdni;
Nes man tikrai, brangieji,
Jauku naujoj būty.

2. Papuoškite karstelį
Vainikais man gražiai;
Dangaus gėlių daržely
Aš įgijau nūnai
Jau pergalės vainiką
Iš amžinų žiedų,
Kurį mielai priliko
Man prietelis vaikų.

3. Buvau aš trumpą laiką
Jums Dievo dovana;
Užuot apverkę vaiką,
Sakykit su malda:
Dangaus Dievulio valioj
Gyvybė ir mirtis;
Duot ir atimt jo valioj,
Teesie pagirtas jis!

359. *Gaida: O, mūsų Tėve danguje*
Ps 84, 3; 2 Tim 4, 8 [L-519]
M. Bohemijos brolių, T. Peter Hagen

1. Gražiai palaidotas draugų,
Čia kūnu aš saldžiai miegu;
Bet kūnui gulint čia kape,
Jau siela džiaugias pas tave,
Kurią, o, Jėzau Kristau, tu
Atvadavai šventu krauju.

2. O, Išganytojau brangus,
Guodėjau mano malonus,
Mane tu gyvą pažinai,
Kurį mirtim pats atpirkai,
Jog aš nepriklausau kitam,
Kaip tik tau, Viešpatie, vienam.

3. Kai laikas jau ateis ansai,
Kurį tu Viešpatie, žinai,
Sujunk su kūnu sielą vėl,
Galingasis Imanuël,
Kad gaučiau aš regėt tave
Palaimoje amžinoje.

4. Tesergi mielas Viešpats jus,
O, broliai, seserys, visus,
Kurie su meile čia mane
Lydėjot, pakasėt kape!
Neverkite! Ateis laikai,
Kai džiūgausime amžinai.

360. *Gaida: O, gražus dangau, arba: Amžinybe tu*
Iz 57, 2; 1 Pt 1, 3 [L-554]
T. Klimkus Grigelaitis

1. Jau saldžiai miegok,
Baigęs darbą savo;
Jau neberaudok,
Nes dangus jau tavo.
Jau gana vargai,
Nūn miegok saldžiai.

2. Jau saldžiai miegok,
Nes gana budėjai;
Ten linksmiau giedok,
Ne kaip čia galėjai.
Kovą atlikai,
Algą jau gavai.

3. Jau saldžiai miegok,
Sėjęs čia šviesybę;
Danguje dagok
Jau per amžinybę.
Laimėje švitėk
Ir grožiu spindėk.

4. Jau saldžiai miegok,
Laidotas garbingai,
Ir neabejok,
Jėzus tau galingai
Kūną atgaivins,
Sielai sugrąžins.

361. *Gaida: Nūnai pasibaigė diena*
Mt 13, 10 [L-529]
M. Melchior Vulpius, 1609

1. Kai miršta nekalti vaikai
Jaunatvės žieduose,
Jų gedi širdgėloj tėvai
Ir verkia skausmuose.

2. Tačiau neverkite, tėvai;
Jie mirę jums nežus ;
Mes Dievas priima tenai
Šiuos tėvonis mažus.

3. Per Jėzaus kraują atpirkti,
Jam pašvęsti krikštu,
Nueina jie mirtim pas jį
Veldėt dangaus namų.

4. Tenai visai nėra skausmų,
Linksmybė tik gryna;
Nėra dejonės ir raudų,
Kur laimė amžina.

5. Tad negedėkite, tėvai:
Šis kūdikis nežus;
Jis Dievo priimtas aukštai
Į angelų džiaugsmus.

362. Sava gaida

Jn 12, 21

[L-570]

M. K. Voigtländer, T. Gustav Knak

1. Leiskit eit, leiskit eit
Man pas Atpirkėją greit!
Kaipgi trokšta mano siela
Pamatyti Jėzų mielą,
Prieš jo sostą jau stovėt!

2. O, saldi, o, saldi
Saule, amžinai skaisti!
Kad aš su teisiais stovėsiu,
Tavo šlovę ten regėsiu,
Tėvo veido atspindį!

3. O, miela, o, miela
Angelų liaupsės darna!
Kadgi aš sparnus turėčiau,
Per slėnius, kalvas tuoj lėkčiau
Kur Ziono aukštuma!

4. Kaip ten bus, kaip ten bus,
Kai jau siela pasijus
Saleme, kur aukso gatvės!
Dieve, kas yra tai matęs,
Koks ten džiaugsmas prakilnus!

5. Koks saldus, koks saldus,
Rojau, tavo vaisius bus!
Kai mes į tave parvyksim,
Kaip sapnuojantieji liksim:
Viešpatie, vesk rojun mus!

363. Sava gaida

2 Kor 5, 1

1. Liūdnieji, nutildykit raudą.
Mirtis juk mums atneša naudą:
Tikėjimas džiaugias, nes mato,
Kad kapas anga į gyvatą.

2. Nors žemiška šėtra sulūžta,
Nors žemiška laimė sudūžta,
Nors kūnas į dulkes pavirsta:
Bet siela, dvasia nenumiršta.

3. Kovojęs ir Viešpaty miręs,
Nuo kūno maraus atsiskykęs,
Šviesoj amžinoj, tobulybėj,
Gyvena keleivis ramybėj.

4. Skausmai nebeskirs jau laimiujų
Širdžių ten šventai sujungtųjų.
Ką čia tebeapverkia meilė,
Ten peršviesta bus jai, kaip saulė.

5. Tad žvelkim viltim į aukštybę.
Mums plūs iš mirties vėl gyvybė.
Baigs rūpesčius miegas mums šitas,
Paskui auš jau amžinas rytas.

364. Sava gaida

Pr 3, 19; 1 Kor 15, 43

[L-517]

M. Witenberg, 1544, T. Michael Weiße, 1531

1. Mes turim žemei atiduot
Tą kūną ir neabejot,
Jog kelsis pastaroj dienoj.
Jisai negendamoj gražnoj.

2. Iš žemės žemė buvo jis,
Žeme jis vėl pasidarys;
Tačiau iš žemės jis išeis,
Kai Viešpats šį pasaulį teis.

3. Gyvens jo siela amžinai
Pas Dievą, kurs ją maloniai
Atpirko nuo visų kalčių
Čia savojo Sūnaus krauju.

4. Pasibaigė jau jo darbai,
Jo visos bėdos ir vargai;
Nešiojęs Kristaus jungą, jis
Pasimirė, o gyvas vis.

5. Gyvena siela be bėdos;
Miegos čia kūnas lig dienos,
Kol Dievas jį garbe papuoš
Ir džiaugsmą amžiną jam duos.

6. Palikim jį miegot čionai
Ir grįžkime namo ramiai;
Budėkime tik blaiviai vis
Nes mums taip pat ateis mirtis.

365. *Gaida: Mieliausias Jėzau, kuo tu nusidėjai*
1 Tes 4, 13-14 [L-518]
M. Johann Crüger, 1640, T. Bartholomäus
Ringwald

1. Mielieji gentys, ko jūs taip dejuojat,
Taip gailiai raudat, verkiat, aimanuojat
Dėl to, kad žemėj turi kūnas šitas
Būt paguldytas!

2. Ar jūs nežinot, kad valia Kūrėjo
Jį iš pasaulio atsiimt norėjo
Ir jį iš vargo, kaip jo siela laukė,
Visai ištraukė!

3. Dabar nuo priešų jis jau išvaduotas
Iš viso vargo jau atpalaiduotas;
Jau nebegali piktas jo apnikti,
Bėda ištikti.

4. Visas nelaimes jis jau nugalėjo,
Ramybę tikrą ir turtus laimėjo,
Ko kaip krikščionis siekė ir geidavo,
Kol čia kariavo.

5. Dabar jo siela dangiškoj linksmybėj
Baltas drabužiais apvilktą grožybėj,
Šlovingai giria dievo didenybę
Ir jo teisybę.

6. Bet ir jo kūnas, kurs čionai padėtas,
Gulės kaip grūdas, dirvoje pasėtas,
Išeis iš kapo, su didžia skastybe,
Šlove, stiprybe.

7. Kada trimitas suskambės garsingai,
Mums Dievas leis vėl susitikt džiaugsmingai
Ir įsives mus savo karalystėn,
Šventų draugystėn.

8. Laisvi, laimingi mes dangun parvyksim
Ir Dievo meilėj amžiais pasiliksime;
Nebežinosim nuodėmės, nelaimių,
Mirties ir baimių.

9. Kaip angelai mes, peršviesti žibėsime,
Tauriai kits kitą Kristuje mylėsime,
Per amžius Dievą garbinsime ir girsime,
Nebesiskirsime.

10. Draugai mielieji, tai įsidėmėkit
Ir lyg pagonys, jūs taip neliūdėkit,
Kurie su baime į likimą žiūri,
Vilties neturi.

11. Duok, Dieve, ir mums čia ramiai užmigti
Ir teismo dieną prikeltiems vėl likti
Per Jėzų Kristų amžinai gyvybei,
Dangaus linksmybei.

366. *Gaida: Kristus mana gyvybė*
1 Kor 15, 36 [L-533]
M. Melchior Vulpius, 1609

1. Pagal Aukščiausio valią
Eik tyliai į kapus;
Prieš didžio Dievo galią
Mes lenkiame kelius.

2. Viltis žvilgius sau kelia
Į dangų su džiaugsmu,
Kur siela rado kelią
Jau iš mirties skausmų.

3. Mes garbinsime Kristų
Per amžius nuoširdžiai,
Kurio tu karalystėn
Gyventi nuėjai.

4. Miegok, tu apvalytas
Gyvatai jo krauju.
Išauš Velykų rytas
Su atsikėlimu!

367. *Gaida: Stenkis, jeigu Dievas šaukia*
Hbr 13, 14 [(M. L-378)]
M. p. Mikelis Genys

1. Pakirstas šalnos nuvyto
Rožės žiedas pumpure,
Ašarų lietus iškrito
Tyliame tėvų dvare.

2. Mirtyje išblyško dailūs
Skaistūs apvalūs skruostai,
Ir nutilo žodžiai meilūs,
Sudėti kietai bluostai.

3. Tavo grožis jau išnyko
Šalto kapo glėbyje,
Tik paveikslas pasiliko
Gyvas mūsų širdyje.

4. Kūnu žemėje ilsėsies
Tu lig Viešpaties dienos,
Siela danguje gėrėsies
Laime buities amžinos.

5. Jėzus naujo amžiaus rytą
Perlų tau vartus atvers;
Siela, kūnu aptaisyta,
Iš versmės gyvosios gers.

6. Jėzau, dėl savos malonės
Mus iš vargo išvaduok,
Danguje po šios kelionės
Vietą atilsiui mums duok.

368. *Gaida: Jėzus, kurs mana viltis*
Hbr 13, 14 [(M.L-245)]
M. Lüneburg, 1668

1. Rojun veda kelias mūs;
Čia ateiviais tolei liksim,
Kol per tyrus į namus
Savo tėviškėn parvyksim.
Tik keleiviai mes čionai,
Mūsų tėviškė aukštai.

2. Rojun! Mano dvasia kilk,
Nes esi dangaus būtybė;
Niekad žemės nepamilk,
Tau priklauso amžinybė.
Siela, Dievo apšviesta,
Grįžta ten, kur jos pradžia.

3. Rojun! Ragina stipriai
Dievo žodis mano sielą
Kviesdamas ją maloniai
Į ramybės vietą mielą.
Jei tas žodis rems mane,
Žengsiu rojun su garbe.

4. Rojun! Visados tarius,
Kai man Viešpats dengia stalą
Ir kai dangiškų jėgų
Dvasioj patiriu be galo.
Koks bus džiaugsmas danguje
Avinėlio puotoje!

5. Rojun! Rodo man viltis
Mano gražią jaukią dalią,
Jog man veržiasi širdis
Lėkt prie sosto Visagalio,
Kur šviesybė amžina
Ir ramybė tobula.

6. Rojun! Pagaliau mirtis
Ves į tikrąją tėvynę,
Kur po vargo ras širdis
Savo laimę begalinę.
Jėzus Kristus man vadu,
Juo linksmai aš sekt galiu.

7. Rojun, rojun! Ak, tatai
Turi siekiniu man likti;
Dėl dangaus tušti geismai
Turi manyje išnykti.
Rojus bus man mintyje,
Kol jau džiaugsiuos danguje.

369. *Gaida: Mes turim žemei atiduot*
1 Kor 15, 53 [L-521]
M. Witenberg, 1544, T. Michael Weiße, 1531

1. Tą kūną nešam į kapus,
Kur jam vieta ilsėtis bus,
Kol dieną pastatą garbės
Pabus jis iš miegų mirties.

2. Ta sėkla, žemėj sėjama,
Vėl kelsis Viešpaties galia,
Drabužiais apsilvils naujais,
Gražiai pražys puikiais žiedais.

3. Tik kūnas liks kapų duobėj;
Pas dievą sielą jau garbėj
Dangaus šviesybėj mūsų lauks,
Kol Viešpats mus iš čia pašauks.

4. Krikščionies tai tvirta viltis;
Todėl nerauda man širdis,
Trumpam išsiskiriant čionai:
Pasimatysime tenai!

370. *Gaida: O, Galva kruvinoji; Mt 25, 13 [L-540]*
M. Melchior Teschner, 1614

1. Tyli, kaip ir šventovė,
Pilna rimties gilios,
Tu atilsio vietove
Po bėgio ir kovos.
Daugybė priguldyta
Jau mūsų mylimų
Čia po vietovę šitą
Ilsėtis po vargų.

2. Ir jus, žiedai jaunatvės,
Jau laukia ši vieta,
Kaip ir vaisius senatvės,
Priims mirties dirva.
Gal būt jau pastaroji
Arti mums valanda,
Kada mums laukiamoji
Išauš nauja aušra!

3. Širdie, lik ištverminga,
Praeis dienos kaitra;
Užstos greit palaiminga
Tau vakaro vėsa.
Kaip grūdas čia gulėsi
Lig laiko gilumoj,
Tu Dievą ten regėsi
Gyvatoje naujoj!

371. *Sava gaida*
1 Pt 5,6 [L-536 (M. L- 307)]
M. Dora Rappard, 1875

1. Vaikeli, eik!
Pats Dievas nūn tave
Jau šaukia iš čionai.
Tava mirtis
Nors liūdnina mane,
Bet valiai jo nūnai
Aš pasiduodu nuolankiausiai
Ir dvasioje sakau tyliausiai:
Vaikeli, eik!

2. Vaikeli, eik!
Tu gausi danguje,
Ko žemėj neradai.
Nes tobulai
Tik Dievo glėbyje
Nurims visi skausmai,
Čia turime vis grūmtis baimėj,
Ten amžinai gyvenisi laimėj,
Vaikeli, eik!

3. Vaikeli, eik!
Paseksime visi,
Kai Dievas panorės.
Tu išeini
Iš šios būties anksti
Be apmaudo, tulžies.
Ilgai gyvenant, ilgas skausmas,
Anksti numirus, greitas džiaugsmas.
Vaikeli, eik!

4. Vaikeli, eik!
Šventieji angelai
Jau laukia ten tavęs.
Pats Jėzus ten
Sutiks tave mielai
Su karūna šlovės.
Taip; tu išganymą laimėjai,
Per Jėzų viską nugalėjai.
Vaikeli, eik!

372. *Gaida: Džiaukis, mano siela, džiaukis*
2 Tes 2,16 [L-527 (ML-500)]
M. Loys Bourgeois, 1551

1. Vis dėlto aš apgalėjau
Išgainingai kovoje;
Prieš gaujas atsiturėjau,
Nuožmiai puolusias mane.
Jėzaus kraujas gesė vis
Pragaro strėlių ugnis,
Kuriomis šėtonas svaidė,
Nuolat mano širdį žeidė.

2. Mano karstą apipinkit
Puokštėmis gražių gėlių,
Mano galvą apdabinkit
Žalio lauro vainiku,
Nes gyvybės karūna
Mano siela papuošta
Triumfuoja tarp teisųjų,
Pergalėtojų laimųjų,

3. Jūs, mane čia pašarvoję,
Ko taip verkiate manęs,
Lyg tikėjimo nustoję,
Lyg be amžinos vilties?
Teapsvarsto jūs širdis,
Kas yra mana mirtis?
Viso vargo išvengimas
Ir palaimos įgijimas!

4. Neliūdėkit, neraudokit
Niekas dėl manos mirties,
Mano mylimi, žinokit,
Kad jau amžinai manęs
Dabartis, nei ateitis,
Nei gyvybė, nei mirtis
Neatskurs nuo Sutvėrėjo
Ir nuo meilės Atpirkėjo.

5. Taip ir jūs iš čia išvyksit
Ir, nuo nuodėmių laisvi,
Amžinybėj susitiksit
Rojuje su manimi,
Kur mes Dievo šlovėje,
Jėzaus Kristaus garbėje,
Laimę tikrąją patirsim
Ir jau niekad nesiskirsim.

Mirusiųjų minėjimas

373. *Sava gaida*
Apr 14, 13

1. Kaip laimingi esate, teisieji,
Jūs nūnai, pas Dievą pašauktieji:
Laisvi nuo baimių,
Žemės sielvartų, bėdų nelaimių!

2. Čia mes kaip kalėjime vaitojam,
Rūpesčiuos ir baimėį vis bėdojam;
Ką čia išvystam,
Tik kaip vargą, širdgėlą pažįstam.

3. Jūs gi ilsitės pilni ramybės,
Visiškai laisvi nuo sunkenybės,
Be kryžių, skausmo;
Niekas nebedrumsčia jūsų džiaugsmo.

4. Kristus ašaras nušluostė jūsų;
Turit jau, ko ilgis sielos mūsų;
Ten jūsų širdį
Guodžia tai, ko ausys mūs negirdi.

5. Ak, ir kas gi mirti nenorėtų,
Kad veikiau tik dangų paveldėtų?
Kam gi čia likti,
Sielotis ilgiau varguos ir nykti?

6. Teikis, Kristau, veikiai išvaduoti
Mus iš čia ir laisvę ten mum duoti.
Tavy, šviesybe,
Tikinčiųjų laimė ir linksmybė!

374. Gaida: Žemės ir dangaus Valdove
Apr 7,9-17 [L-596]
M. Heinriech Albert, 1642, T. Heinriech Th. Schenck

1. Kas ties sostu Sutvėrėjo
Tie pulkų pulkai žmonių,
Psalmes garbei Atpirkėjo
Giedančių didžiu balsu,
Baltutėliai apvilkti
Ir vainikais papuošti?

2. Tai yra, kurie atėjo
Čia per sielvartus didžius,
Savo kryžių iškentėjo,
Apiplovė drabužius
Išganytojo krauju,
Dengdamies jo teisumu.

3. Todėl jie yra šventovėj
Per dienas ir per naktis,
Betarnauja Dievo šlovei,
Kurs nušluostė jų akis,
Nuėmė jiems jų skausmus,
Davė amžinus džiaugsmus.

4. Skamba jų liaupsė garsinga
Tarpininkui tobulam,
Gyrius, padėka širdinga
Avinėliui maloniam.
Angelai visi drauge
Gieda: Viešpačiui garbė!

5. Jėzau, mano Užtarėjau,
Į tave keliu rankas;
Mielas mano Atpirkėjau,
Išklausyk gaudžias maldas:
Duok man reikiamų jėgų
Sekt tavim tiesiu keliu.

6. Išganytojau, išdildyk
Mano nuodėmes visas;
Sielos troškulį nutildyk,
Vesk ją į dangaus dausas,
Kur nauja būtis prašvis,
Laimė man atsidarys.

375. Sava gaida
Apr 14, 13 [L-538]
M. Fr. B. Beneken, 1787, T. Fr. G. Klopstock

1. Kaip tyliai ilsis visi palaiminti
Nuo savo darbo, ką Dievui darė jie,
Ir jų darbą juos palydi
Į amžinosios ramybės šėtras.

2. Jis jiems nuošluosto nuo veido ašaras,
Linksmi parvyksta jie nešini pėdais,
Kurie čia sėjo gerą sėklą
Su tikėjimu, viltim ir meile.

3. Juos Dievo Sūnui garsiai pabudinus,
Kada jo balsas jiems suskambės kapuos,
Kas čia žemiška, taps dangiška
Ir atsikels vėl jaunystės grožy.

4. Garbė tau, Dieve, visatos Viešpatie,
Už tavo darbus, kuriuos mums padarei:
Kad, kaip per Vieną visi miršta,
Taip vėl per Vieną visi gyvena.

Paskutinis teismas

376. *Gaida: O, Jėzau, tu pas mus ateik*
2 Kor 5, 10; Apr 20-12 [(M. L-182)]
M. Gochsheim/Redwiz, 1628

1. Kai Viešpats šlovėje ateis,
Jisai griežtai pasaulį teis,
Kai po trimito angelų
Numirę kelsis iš kapų.

3. Teisme jis viską paskaitys,
Blogas kalbas, piktas mintis,
Slaptuosius darbus neteisius,
Nedorus ir tamsius žingsnius.

4. Kiekvienas pats į teismą stos,
Apyskaitą jam atiduos;
Neišsiteisins kalbomis:
Bus nubaustas piktadarys.

5. Negelbės niekam jo teisme
Kilmė, gudrumas ir šlovė,
Nežvelgs į grožį ir turtus
Teisėjas šventas ir teisus.

6. Tačiau jis bus tam malonus
Kas stengės vykdyt jo žodžius
Ir meilėj puošėsi gerais
Gyvais tikėjimo darbais.

7. Tad stenkimės gyvent šventai
Ir teismui renkimės rimtai;
Kas dvasioj sės, nesigailės,
Malonės algą paveldės.

8. Ištikimiems Žmogaus Sūnus
Lieps eit į amžinus džiaugsmus
Kur jie po šių vargų trumpų
Saldžiai ilsėsis nuo darbų.

Amžinasis gyvenimas

377. *Sava gaida, arba: O, gražus dangau*
Išm 3,1; Apr 7, 17 [L-571]
M. liaudies, T. Simon Dach

1. Amžinybe tu,
Alga išrinktųjų,
Išgąsti tarnų
Nuodėmės piktųjų,
Būk man vis minty,
Sieloj ir širdy.

2. Kas gi išsakys
Tavąją būtybę?
Kas gi aprašys
Dangišką grožybę?
Mokslui su menu
Trūksta tam jėgų.

3. Savo akimis
Dievą ten regėsime
Ir jo meilėj vis
Širdimis žėrėsime
Ramūs tobulai,
Laimūs amžinai.

4. Nuodėmių naštos
Jau nebeturėsime
Ir be paliovos
Mes atsispindėsime
Viešpaties garbėj
Galioj ir šlovėj.

5. Ten su mylimais
Mes vėl susitiksim
Ir drauge su jais
Visad pasiliksim,
Būsime be bėdų,
Vargo ir ligų.

6. Ten linksmais balsais
Dievui mes dėkosim,
Draug su angelais
Liaupsę jam giedosim:
Šventas Dievas tu,
Viešpatie pulkų!

7. Ir tas viskas bus
Ne tik ilgą laiką,
Metų ne šimtus
Lig pripildys saiką;
Ne, be paliovos
Ir be pabaigos!

8. Ko žmogaus akis
Niekad neregėjo
Ir ko jo ausis
Niekad negirdėjo,
Glūdi tavyje,
Dangiška pilie!

9. Jėzau, kurs mirei
Už mūs piktenybę,
Mums krauju pelnei
Amžiną linksmybę,
Tau už tai tesie
Gyrius ir garbė!

10. Jėzau, man padėk
Išlaikyt skaistybę,
Ir saldžiai skambėk,
O, tu amžinybe,
Nuolat man minty,
Sieloj ir širdy!

378. Sava gaida
Iz 35, 10 M. liaudies [L-572]

1. Ar tai nebus džiaugsmi
Ten Saleme stovēti
Ir Viešpatj regēti
Artybēj nuolatai?
Jo žvilgiais vis ramintis,
Jo žodžiais vis gaivintis,
Ar tai nebus džiaugsmi?

2. Ar tai nebus džiaugsmi
Kai jūsu mylimieji,
Mums Dievo paimtieji,
Mus pasitiks linksmai?
Mes būsim meilēj radē
Kā raudose praradē
Ar tai nebus džiaugsmi?

3. Ar tai nebus džiaugsmi
Palaimoje taurauti
Ir Viešpačiui tarnauti
Šventai, kaip angelai?
Visai užmiršti bēdā
Su rūpesčiais ir gēda,
Ar tai nebus džiaugsmi?

4. O, taip: tai bus džiaugsmi!
Šalin jūs žemēs turtai,
Garbē, jos grožio burtai,
Vylingi geiduliai!
Sudie jūs mylimieji!
Jei liūdna jums, brangieji,
Žinokit: ten džiaugsmi!

379. Sava gaida
Hbr 4, 1

1. Dar atilsio viltis tau šviečia;
Linksmēk, nuvargusi širdie!
Ganytojas meilingai kviečia
Tave ilsētis danguje.
Veizdēk j Avinēlj mielā,
Kursai ganys ten tavo sielā;
Numesk naštas, skubēk pas jī.
Greit pasibaigs vargi kelionē,
Greit, greit praeis karti karionē.
Stos atilsio diena saldi.

2. Prieš amžius Dievui jau
Tā atilsj mums pataisyt;
Tik jo malonē mums priliko
Tai sau tikėjimu jgyt.
Kentēti jo Sūnus turējo,
Mums atilsj mirtim laimējo.
Jis šaukia žadina ateit
Visas nuvargintāšias sielas:
Manasis atilsis toks mielas!
Ateikite dar šandien greit!

3. Ateikite, vargingos sielos,
Apkrautos nuodēmių naštų;
Skubēkite linksmai jūs mielos,
J čia iš sielvartų savų,
Kurios vis laikētēs jo tako,
Jums jūsu Atpirkējas sako:
Ramybē jums esu patsai!
Jūs mano atpirktieji žmonēs,
Nors velnias siaus metu kelionēs,
Vis eikite aukštyn tvirtai.

4. Tenai bus dienos tyro džiaugsmo,
Nes bus baigta sēja raudų;
Namie pas Tėvą jokio skausmo,
Nei dūsavimo dėl bėdų.
Mirties ligos nebeturēsime,
Nes Jėzų nuolatos regēsime.
Jis tobulai mus atgaivins,
Prie gyvojo vandens šaltino,
Po žemės vargo begalinio
Nuo veido ašaras nutrins.

5. Tenai ilsēsime saldžiausiai
Jau be bėdos mes amžinai;
Kurie dejuojate sunkiausiai,
Ateikite pas jį mielai.
Mes turime greičiau skubėti,
Kam čia ilgiau mums be kentėti?
Mus laukia jau linksmi pulkai.
Kilk, mano dvasia, ten gyvuoti,
Lėk su šventaisiais triumfuoti
Dangaus palaimoj amžinai!

380. Sava gaida

Jn 17, 24; 2 Kor 5, 9

1. Esame čia tik svečiai,
Kol dar kūnu aptaisyti,
Sieloj trokšta vien tiktai
Dangų įsigyti,
Išsiilgę širdyje
Ten tave
Veikiai pamatyti.

2. Savo žodžiui visada
Duok ant mūsų kelių žibėti;
O kai piktojo klasta
Tykos spąstus dėti,
Tu per angelus šventus
Teikis mus
Meiliai apveizdėti.

3. Kai per mirtį pagaliau
Miestą dangišką laimėsime
Tai jau sielvartų daugiau
Mes nebeturėsime;
Ten po žemiškų vargų
Ir skausmų
Pailsėt galėsime.

4. Begaliniai nuostabus
Dangiškos pilies gražumas;
Nebereikalingas bus
Saulės jai šviesumas,
Nes vienatavos garbės
Ją apšvies
Amžinas skaistumas.

5. Ak, kad būtume tenai,
Dieve, duok mums pasistengti
Į tave vis nuolatai
Savo širdį lenkti,
Iki jau galų gale
Pas tave
Leisi mums užžengti.

381. Sava gaida

Apr 21, 10-11

[L-573]

*M. Melchior Franck, 1663, T. Johann Matthaus
Meyfart, 1626*

1. Jeruzale
Aukštoji tu pilie,
Norėčiau būt tavy!
Jau ir dvasia
Nerimsta manyje,
Ilgiuos tavęs širdy!
Viršum kalnų aukštųjų,
Viršum lygių laukų
Ji veržias iš sunkiųjų
Pasaulinių vargų.

2. Skaisti diena,
Gražioji valanda!
Kada ateisi tu,
Kad su džiaugsmu.
Linksma širdim, burna
Parduočiau sielą aš
Į Dievo Tėvo ranką
Tvirčiausioj viltyje
Jog ji iš čia iškanka
Tėvynėn danguje?

3. Kai būsiu aš
Pasiekęs jau visai
Gražias dangaus dausas,
Man džiaugsmo bus
Pilni visi jausmai,
Tai dievo liaupsei aš
Jau Aleliuja meilų
Giedosiu ten grynai
Ir Ozianą dailų
Be galo, amžinai.

4. Aukšta pilie,
Tu mano siekinys;
Kaip plaka man širdis!
Nuo žemės šios
Tavęs link kyla vis
Su ilgesiu mintis!
Kur žvaigždės sidabrinės
Man mirga taip gražiai,
Matyt toli tėvynės
Palaiminti namai!

382. Gaida: Palaiminti namai

Apr 2, 7

[(M. L-247)]

M. Eduard Niemeyer, 1854

1. Kaip bus tuomet mums, kai jau paskutinės
Sunkios kovos įveiksime vargus
Ir jau parvyksim į namus tėvynės
Į amžinybę pro mirties vartus;
Kai dulkes jau nuo kojų nukratysim,
Nubrauksim prakaitą sau nuo kaktos
Ir akimis arti tą pamatysim,
Kurs mums kelionėj teikdavo drąsos.

2. Kaip bus tuomet mums, kai jau amžinybėj
Staiga skaisčios šviesybės aplieti,
Mes, o palaima, ten dangaus ramybėj
Nuo nuodėmės jau būsime laisvi;
Kai be dėmių, jau nebe pašaliečiai,
Nebesloginami kaltės kančių,
Kaip Dievo tėvainiai, dangaus piliečiai.
Įeisim jau draugystėn tobulų!

3. Kaip bus tuomet mums, kai jau Jėzų mielą,
Kurs mums atvėrė dangų maloniai,
Skaisčiosios meilės potroškyje siela
Galės pasekti visiškai laisvai;
Kai jau tikėjimui nukris tamsybė,
Kaip kad prieš saulę ūkana nakties,
Ir Sūnų soste dieviškoj pilnybėj
Išvysime, kaip Viešpatį garbės!

4. Kaip bus tuomet mums, kai mes jau
girdėsime
Jo balsą kviečiant: „Eikit į džiaugsmus“;
Kai jau ties sostu šviesoje stovėsime,
Kai žvelgs į mus jo veidas malonus,
Kuriuo kadai čia ašaros riedėjo
Dėl mūsų skurdo ir kietos širdies;
Matysim jo žaizdas, kurios praliejo
Brangiausių kraują globt mums nuo mirties!

5. Kaip bus tuomet mums! O, ko neregėjo
Žmogaus akis ir nejautė širdis,
Tai mūsų sielos gaus pas Atpirkėją,
Kai pažadėtą žemę pamatys!
Tad kopkime jos link taku stačiuoju!
Nes verta prakaito ir pastangų
Veikiau parvykt į ten keliu tiesiuoju,
Kur Viešpats duos mums begales džiaugsmų.

383. Gaida: Tau žeminasi mano siela

Apr 7, 17

[L-561]

1. Kai vainikuoti ten stovėsime
Ir patį Jėzų jau regėsime,
Bus ašarų sėja baigta,
Atėjus laimė amžina.

2. Kada į dangų jau parvyksime
Su kits kitu vėl susitiksime,
Mes džiaugsimės didžiu džiaugsmu
Ir Dievą girsime kartu.

3. Tada giedotojai taurieji,
Galingi angelai šventieji,
Pritars mums su dangaus pulkais
Žavingais tobulais balsais.

4. Tada prieš sostą atsiklaupsime
Padėkos giesmei susikaupsime,
Ir vienu džiugesiu skambės
Garsai palaimintų liaupsės.

5. To neišreikš kalba silpnoji
Ir mūsų išmintis menkoji
Čia žemėj to neišmanys,
Ką pašvęstieji ten matys.

6. Net patys Kristaus atpirkti
Dangaus palaimos apšviestieji,
Stebėtis skaistumu šlovės,
Kurią per amžius ten turės.

7. O, Jėzau, gelbintis kaltuosius,
Parvesk dangun ir mus silpnuosius
Ir duok įgyt mums, ką patsai
Teikeis saviems prirengt tenai.

384. Sava gaida*Mt 25, 6**[L-563]**M. ir T. Philipp Nicolai 1599*

1. Kelkitės! garsingai aida
Sargų balsai meilia mums gaida:
Pabusk, Jeruzalės pilie!
Jau vidunaktis bus greitai,
Netruks ateit Jaunikis veikiai
Tavęs puoton vest pas tave!
Tad renkitės nūnai
Su lempomis skubiai!
Aleliuja!
Jūs turit vykt
Jo pasitikt,
Jo Vakarienėj pasilikit.

2. Zion girdi tajj šauksmą,
Širdy ji jaučia didį džiaugsmą,
Ji kelias, rengiasi skubiai,
Draugas iš dangaus šlovingas
Ateina jai, tiesoj galingas;
Žvaigždė jos užteka gražiai.
O, Jėzau, eik veikiau,
Aukščiausiojo Sūnau!
Oziana!
Visi kartu
Mes su džiaugsmu
Sėdėsime už tavų stalų!

3. Teesie garbė galingai
Tau visad giedama garsingai
Žmonių ir angelų balsais!
Miesto žemčiūginiai,
Kur džiaugsimės jau begaliniai
Ties sostu mes su angelais!
Nematė dar akis,
Dar nejautė širdis
Tokio džiaugsmo:
Todėl linksmi
Mes tau tenai
Giedosim liaupsę amžinai!

385. Sava gaida*Hbr 4, 9-11**[L-565]**M. H. Bishop, T. Franz Ludwig Jörgens*

1. Kur siela atras sau ramybės namus,
Ant jos kas išplės apgynimo sparnus?
Ak, argi pasaulis mums vietos neduos,
Kur nuodėmė mūsų daugiau nekamuos?
Ne, ne, ne, ne, čia jos nėra;
Aukštai šviesoje mūs tėvynė tikra.

2. Palikite žemę, skubėkite jūs
Į sielos tėvynės skaisčiuosius namus!
Aukštybėj Jeruzalė, auksu puošta,
Ar tai tik ne sielos tėvynė šventa?
Taip, taip, taip, taip, ji tik viena,
Ji sielos tėvynė, ramybės vieta!

3. Koks atilsis Jėzaus šviesybėj saldus:
Ten nuodėmės, skausmo, mirties nebebus!
Giedojimu, arfų garsais angelai
Atvykstančią sielą pasveikins mielai.
Jau, jau, jau, jau atilsi tu
Globoj Užtarėjo, tavęsp aš skubu!

386. Sava gaida

Rom 8, 18

[L-562]

M. Johann Crüger, 1653, T. Kaspar Heunisch

1. O, amžinybe! O, meilus
Linksmybės žodis man saldus,
Kuris mane gaivina!
Širdis man dėl didžių džiaugsmų
Jau nebejaučia tų skausmų,
Kurie čionai kankina,
Nes amžinybė saldo tai,
Ką mums čia kartina vargai.

2. Pasaulyje nėra džiaugsmų,
Kad neturėtų su laiku
Jau kartą pasiliauti.
Be galo džiaugsmas bus tenai,
Galėsime ten amžinai
Palaima vis ragauti.
Ji širdžiai nesuprantama,
Čia žodžiais neišreiškiama.

3. Danguj palaimintų pulkai
Gyvena Dievui amžinai
Linksmybės nuolatinėj;
Jie vaikščioja skaisčioj šviesoj
Prieš Dievo veidą tobuloj
Ramybėje auksinėj.
Nes Jėzus Kristus su džiaugsmu
Juos peni angelų penu.

4. O, Dieve šventas ir teišus,
Kaip dideliai žadi savus
Tu danguje mylėti!
Po amžiaus šio trumpų vargų
Jie tarp linksmybės amžinų
Galės tave regėti!
Žmogau, apsimąstyk gerai:
Kada reiks mirti, nežinai.

5. Kol Dievas amžinas valdys
Danguj ir žemėj, tolei vis
Jau truks anos linksmybės.
Nei šaltis, karštis, nei vargai,
Nei badas, baimė, nei skausmai
Nedrams džiaugsmų saldybės.
Dangaus linksmybės neišnyks;
Kaip Dievas pats, jos amžiais liks.

6. Brangiausiai atpirktas žmogau,
Pabusk dvasia, pamesk veikiau
Niekingą žemę;
Pabusk, pabusk, žmogau, skubiai,
Pakilk širdim dangaus linkai
Į laimią amžinybę!
Kur žemėj rasis toks žmogus,
Kurs apsakys dangaus džiaugsmus?

7. O, amžinybe! O, meilus
Linksmybės žodis man saldus,
Kuris mane gaivina!
Širdis man dėl didžių džiaugsmų
Jau nebejaučia tų skausmų,
Kurie čionai kankina.
O, Jėzau, taip gaivink mane,
Kol gausiu laimę danguje!

387. *Sava gaida; 1 Jn 4, 17; Apr 7, 14; [L-566]*
M. liaudies T. Simon Dach

1. O, gražus dangau,
Tėviškė teisiųjų,
Sielvarto daugiau
Nebespaudžiamųjų,
Baigusių visus
Žemiškus vargus!

2. Aš tavęs karštai
Nuolatos geidauju,
Kolei aš čionai
Žemėje keliauju,
Kur vis tebesu
Spaudžiamas vargų.

3. Vien tik dėl tavęs
Aš galiu iškęsti
Čia skausmus širdies
Ir kryžius panešti,
Nes smūgius vargų
Man pasaldai tu.

4. Jeigu į tave
Būčiau neveizdėjęs,
Būčiau bėdoje
Jau pražūt turėjęs;
Varguose jėgų
Duodi man tik tu.

5. Dieve, tu žinai,
Kas mane kankina
Ir kas nuolatai
Sąžinę slogina;
Žinom tas bėdas
Vien tik tu ir aš.

6. Ką uždėsi tu,
Kantriai aš kentėsiu
Ir čia dėl vargų
Niekad nemurmėsiu,
Nes juk našta jų
Nešt padėsi tu.

7. Šita gyvata
Jau man nusibosta,
Trokštu aš iš čia
Kilt pas tavo sostą,
Ilgesiu širdies
Laukiu jau mirties.

8. O, gražus dangau,
Tėviškė teisiųjų,
Trauk mane greičiau
Iš kančių manųjų,
Nes geidžiu širdy
Būt veikiau tavy!

388. *Sava gaida*
Job 19, 25; 1 Kor 6, 14

1. Žinau tikrai, kad gyvas jis,
Manasis Atpirkėjas,
Stiprusis Užtarėjas!
Gyvybės įveikta mirtis,
Šėtonas nugalėtas,
Išganymas laimėtas.
Man Jėzaus brangiuoju krauju
Jau nuplauta kaltybė;
Pražūt aš jau nebegaliu,
Nes jis mana teisybė.

2. Žinau tikrai, kad gyvas jis,
Manasis Atpirkėjas,
Meilingasis Globėjas!
Jisai, galybių karžygys,
Kurs mano Galva tapo,
Prikels mane iš kapo.
Tikėjęs visados Dievu,
Aš dangų paveldėsiu,
Su šituo kūnu peršviestu
Aš Viešpatį regėsiu.

3. Žinau tikrai, kad gyvas jis,
Manasis Atpirkėjas,
Galingasis Gynėjas!
Dievu man džiūgauja širdis;
Jis man suteiks ramybę,
Duos amžiną linksmybę,
Kurios žmogaus širdis
Čionai dar nepatyrė,
Kurią ištikimiesiems jis
Dangaus šlovėj paskyrė.

Maldos

Viešpaties malda

Mūsų Tėve, kurs esi danguje!
Tebūnie švenčiamas tavo vardas.
Teateinie tavo karalystė.
Tebūnie tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje.
Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien.
Ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams.
Ir nevesk mūsų į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikto,
Nes tavo yra karalystė ir galybė ir garbė
per amžius. Amen.

Tikėjimo išpažinimas

Tikiu vieną Dievą Tėvą, Visagalį, dangaus ir žemės Sutvėrėją. Tikiu Jėzų Kristų, jo vienatinį Sūnų, mūsų Viešpatį, kurs prasidėjo iš šventos Dvasios, gimė iš mergelės Marijos, kentėjo prie Pontijaus Piloto, nukryžiuotas, mirė ir palaidotas, nužengė į pragarą. Trečią dieną kėlėsi iš mirusių, įžengė į dangų, sėdi visagalio Dievo Tėvo dešinėje, iš ten ateis teisti gyvųjų ir mirusiųjų.

Tikiu šventą Dvasią, vieną šventą visuotinę krikščionių bažnyčią, šventųjų bendravimą, nuodėmių atleidimą, kūno iš mirusių atsikėlimą ir amžiną gyvenimą. Amen.

Adventas

1. Jėzau Kristau, gyvojo Dievo Sūnau, dėkojame tau, kad tu dėl mūsų nuodėmingų ir amžinajai mirčiai pasmerktų žmonių palikai savo dangiškąjį sostą ir tarno pavidalu atėjai į mūsų žemės pakalnę ieškoti, kas buvo žuvę. Tu priėmei mūsų kūną ir kraują, kad sunaikintum piktojo darbus ir mirties valdžią. Tu pasidarei viskuo panašus į savo brolius, kad būtum mūsų tikru tarpininku, gailestingu ir ištikimu vyriausiu Kunigu, gelbinčiu tuos, kurie kenčia pagundas ir vargus. Aukščiausiasis amžinos Sandoros Tarpininke, pašvėsk mus savo Dvasia ir atgimdyk mus savo tiesos žodžiu. Guosk ir remk mus silpnus, kad pajėgtume tave vertai garbinti, tau ištikimai tarnauti, kad ramiai gyventume be sąžinės baimės, tvirtame tikėjime ir tikrame pamaldume. Kai pasibaigs mūsų dienos, priimk mūsų sielas į savo dieviškas rankas ir laikyk jas savo šventoje globoje. O atėjęs teisti gyvųjų ir mirusiųjų, prikalk mūsų kūnus ir apdovanok mus teisybės vainiku savo dangiškoje karalystėje, kur tu su Tėvu ir su Šventa Dvasia viešpatauji per amžius. Amen.

2. Viešpatie Jėzau Kristau, amžinasis mūsų Karaliau, meldžiame tave, per savo Dvasią padaryk mus tinkamus ir budrius rengtis tavo atėjimui, kad ta diena mus neužspėtų nepasiruošus. Duok, kad mes priklausytume prie tų, kurie su visais tavo išrinktaisiais pakelia savo galvas aukštyn, žinodami prisiartinant jų išvadavimo laiką, kad ir mes be baimės įeitume su tavim į tavo karalystę gyventi su tavimi amžinai. Amen.

Kalėdos

1. Visagalis Dieve, mūsų dangiškasis Tėve, iš visos širdies dėkojame tau už susimilimą, jog atsiuntei pasauliui vienatinį savo Sūnų mus gelbėti iš nuodėmės ir mirties ir mus vesti į dangaus karalystę. Meilės Tėve, pripildyk mūsų širdis Šventos Dvasios dovanų, kad mes tau dėkingi tarnautume gyvu tikėjimu šviesoje ir tiesoje ir atneštume tau tinkamų vaisių kantrume ir geruose darbuose. Išlaikyk mums ir mūsų vaikų vaikams išganingą savo žodį. Apšviesk savo tiesa visus, kurie Viešpaties Kristaus nepažįsta; atvesk visas tautas į išganymo kelią, kad visi tikėjimo džiaugsmu giedotų tavo malonei: Garbė Dievui aukštybėse, ramybė žemėje, geros valios žmonėms Dievo pamėgimas. Aleliuja! Amen.

2. Brangusis Išganytojai, kurs mums gimei vargšu kūdikiu, iš širdies gelmių dėkojame tavo meilei už tavo didį pasiaukojimą. Mes negalime suprasti tavo malonės stebuklo ir neturime kitos dovanos, kuo atsidėkoti tau, kaip tik savo silpną nuodėmingą širdį. O, priimk ją ir viską mumyse padaryk nauja! Užgimk iš naujo mūsų širdyse ir suteik mums savo dangiškąją ramybę. Atsiųsk savo dievišką ramybę į mūsų sielas, kad mes, kaip palaiminti Dievo vaikai vaikščiotume tavo žodžio šviesoje per visą amžių. Amen.

Senieji ir Naujieji Metai

Visagalis amžinas Dieve, mūsų dangiškasis Tėve! Metų pabaigoje mes dvasioje žeminamės prieš tavo malonės sostą ir iš širdies atnašaujame tau padėkos aukas už visą tėvišką meilę ir ištikimybę, už visas tavo gerybes, išreikštas mūsų kūnui ir sielai. Ak, Viešpatie, mes jaučiamės neverti viso tavo gailestingumo ir tavo ištikimybės. Su širdinga atgaila mes tau prisipažįstame, tavo tėviškos meilės turtų reikiamai nebranginę; mes gėdijamės ir sielojamės tavo Dvasią dažnai nuliūdinę, nusidėdami tau mintimis, žodžiais ir darbais. Ak, Viešpatie, mūsų Dieve, gailestingasis ir maloningasis, Tėve didžios pakantos, neatstumk mūsų nuo savo veido ir neatimk nuo mūsų savo Šventos Dvasios! Atleisk mūsų pelnytą bausmę, reikšk mums savo malonę ir duok mums savo ramybę. Atnaujink, Viešpatie, mūsų dvasią ir padėk mums apsilikti nauju žmogumi, kurs sutvertas pagal tave teisybėje ir tiesos šventume. Mūsų širdyse sukurk liepsną meilės tau, kad ateityje būtume paklusnūs tavo valiai, vaikščiotume tavo įsakymų keliais, ne sau gyventume, bet tavo garbei ir artimo naudai. Laimink mus ir padėk mums įvykdyti savo šventus pasiryžimus, su kuriais žengiame į Naujus Metus, pasiduodami tavo globai. Apdenk savo apgynimu mūsų tėvynę su jos miestais ir kaimais, globok ir laimink visus gyventojus, parapijas ir tavo žodžio skelbėjus ir klausytojus, mokytojus ir mokinius, tėvus ir vaikus, linksmuosius ir liūdinčius, sveikus, sergančius ir mirštančius! Viešpatie, pasilik su mumis, nes jau atėjo vakaras ir pasibaigė diena. Saugok mus nuo viso pikto, ganyk mūsų sielas! Sergėk mus išeinant ir įeinant nuo dabar per amžių amžius. Amen.

Išmintingųjų šventė

1. Dieve, gailestingasis Tėve. Dėkojame tau, kad mums, nuodėmių ir mirties prislėgtiems, leidai prašvisti savo malonės ir išganymo skaistumui Jėzuje Kristuje. Tu, kuris mūsų tėvus ir protėvius pašaukei gyventi Evangelijos šviesoje, rodyk savo žodžiu ir mums išganymo kelią ir Valdyk mus savo Dvasia, kad niekad nenutoltume nuo tavo išganingos tiesos. Duok, kad mes pasaulyje būtume uolūs tavo žodžio vykdytojai ir tavo vardo garbės skelbėjai. Laimink savo žodžio tarnus, kad nepasilptų nešti tavo žibintus į tolimus pagonių kraštus. Sudrausk žmonių piktos valios žiaurumą ir saunaudišką artimų išnaudojimą. Duok, Viešpatie, kad mūsų aplinkoje vis labiau nyktų nuodėmių tamsa, o vis galingiau prašvistų tavo skaistumas, kuris nuskaidrintų mūsų darbus ir mus pačius vestų į skaistesnį dorovingumą, tvirtesnę drausmę, nuoširdesnį paklusnumą ir pasiaukojimą tau tarnauti. Pats žadink mūsų širdis tavo baimei ir meilei. Leisk savo malonės saulei užtekėti ant visų žmonių, pats gaivink ir ugdyk ką gera pasodinai mūsų širdyse. Pats padėk mums pildyti tavo valią, suteikdamas mums savo Dvasios dovanų ištikimai kovoti gerą tikėjimo kovą, kad laimėtume gyvasties vainiką. Amen.

2. Garbės Karaliau, Jėzau Kristau, kurs nužengei dėl mūsų į šio gyvenimo vargą, maloningai priimk mūsų dėkojimo ir pagarbinimo aukas – gilios atgailos myrą, širdingos maldos smilkalą ir tikėjimo auksą. Laimink mus savo Dvasios dovanomis, kad vaikščirotume tavo šviesoje ir švieski mums savo malone, kad šio laiko tamsybėse niekad mums nenusileistų tavo žvaigždė. Amen.

Jėzaus Kristaus kentėjimas

1. Po tavo kryžiumi, Viešpatie Jėzau Kristau, dvasioje nusižemę mes apmąstome tavo didelę kančią ir tavo begalinę meilę. Daug vargo tau mes padarėme savo nuodėmėmis, nes dėl mūsų nusidėjimų tu buvai kankintas ir nukryžiuotas. Kaip mes galėtume tau atsidėkoti už tavo žaizdas, už tavo atodūsius ir aimanas, už baisia karčią kryžiaus kančią ir mirtį! Priimk, mielas Atpirkėjau, mūsų karštos padėkos aukas ir išklausk mūsų nuolankias maldas. Palaimink mūsų sielas ir duok mums savo malonę, kad mes tavyje rastume išganymą. Amžinas vyriausiasis Kunige, kurs tobulą auką už mus atnašavai savo krauju, sužadink mumyse nuoširdžią atgailą, kad griežtai atsiverstume nuo savo nuodėmių ir tik tavyje ieškotume malonės, paguodos ir ramybės. O, Dievo Avinėli, kantrusis, šventas, nekaltas, mūs piktenybių dėlei ant kryžiaus medžio prikaltas, visų kaltes nešiojęs, save už mus aukojęs, duok mums ramybę, o, Jėzau! Amen.

2. Viešpatie Jėzau, kaipgi mes negarbinsime tavęs ir kaipgi nedėkosime tau už tavo šventą pasiaukojimą mums! Nes kas gi būtume buvę mes be tos tavo meilės, kuri pažadino tave tapti žmogumi, prisiimti mūsų kaltes ir mirtį už mus? Būtume buvę be paguodos po nuodėmių našta, be jėgų kovoje su pikta tamsybių valdžia, be vilties ties karstu ir kapo duobe, be ramybės didžiojo teismo ir amžinybės akivaizdoje! Neleisk, Viešpatie, niekados mūsų širdims užmiršti, kaip brangiai mes atpirkti, kad ir mes nevengtume aukos padaryti tau, kurs už mus tapai auka, ir kad stengtumės išsiginti viso, kas tau nepatinka. Tavo kančios tebūnie mums paguoda mirties valandoje, tavo kryžius težadina mus kryžiuoti kūną su jo geiduliais, o tavo mirtis teragina mus marinti visa, kas mus skiria nuo tavęs. Suteik tu mums malonę, kad po teismo jau amžinoje šviesoje mes gautume tave garbinti ir su palaimintųjų pulkais prieš sostą danguje tau giedoti: Avinėlis, kurs buvo užmuštas, yra vertas imti galybę ir dievystę ir išmintį ir galią ir gyrių ir garbę ir palaimą. Amen.

3. Jėzau Kristau, mūsų Išganytojau! Mes nuodėmingi žmonės tau iš visos širdies dėkojame, kad tu mūsų pasigailėjęs, atėjai į šį pasaulį gelbėti žūnančių. Garbiname tavo meilę ir pasiaukojimą mūsų išganymui ir tavo kryžiaus mirtį, per kurią mes turime išteisinimą ir ramybę. Laimink mums, Viešpatie, kentėjimo apmąstymų, kad jis žadintų mūsų sąžinę vengti nuodėmių. Paragink mūsų dvasią, kad mes, pasitikėdami vien tik tavo nuopelnu, elgtumės pagal tavo pavyzdį teisybėje ir tau tinkančioje šventybėje. Neleisk mums niekada užmiršti tavo kančių ir suteik mums jėgų kryžiuoti kūną su jo piktais pageidimais. Padėk mums per Šventą Dvasią mokytis iš tavęs kantrumo, romumo, meilingumo, nuolankumo ir paklusnumo dangiško Tėvo valiai, kad, nuodėmei mirę, čia žemėje su tavimi kentėtume, kovotume, tavyje mirtume ir su tavimi danguje per amžių amžius gyventume tavo garbėje. Amen.

Atgailos ir maldų diena

Šventasis, teisingasis ir gailestingasis Dieve! Mes su širdgėla atvirai išsipajustame tau savo nusidėjimus. Ak, Viešpatie, mūsų nuodėmių labai daug, kaip smilčių pajūryje, ir jos mus slėgte slėgia, kaip sunkiausia našta. Nuo galvos iki kojų nėra nieko sveiko mumyse. Mes kaip nukritusios nuo vynmedžio šakos: mūsų jėga menka, mūsų protas tamsus, mūsų noras priešingas tavo valiai; mums trūksta gyvybės syvų, mes neieškome tavęs tikrai pažinti, nepajėgiame tavęs iš tiesos mylėti. Mūsų širdies mintys ir siekimai pikti nuo mažens. Kaip iš kokios versmės vanduo, taip iš žmogaus širdies plūsta nuodėmės: paleistuvystė, susitepimas, begėdystė, neprietelystė, barniai, pavydas, rūstybė, vaidai, nesutikimai, neapykanta, žmogžudystė, girtavimai ir panašūs dalykai, kuriuos tavo žodis griežtai smerkia, pabrėždamas, jog, kurie tai daro, tie neregės dangaus karalystės. Mes gailimės, mūsų Kūrėjau, nukrypę nuo tavo paveikslo, pagal kurį mes sutverti. Kaip sūnūs palaidūnai ir dukterys palaidūnės mes, dangiškasis Tėve, niekinome tavo gerumą ir eikvojome tavo dovanas, jog mes dėl savo nelemto elgesio neverti vadintis tavo vaikais. Esame padėtyje tarno, skolingio dešimt tūkstančių svarų, jog negalime atsilyginti nei per amžinybę. Kurgi mes, Viešpatie, išbėgtume nuo tavo Dvasios, kurgi pasislėptume nuo tavo veido? Tačiau, šventas Dieve, mes ne tiek gailimės iš baimės, pelnę nuodėmėmis teisingą bausmę ir mirtį, kiek gėdijamės įžeidę jomis tavo begalinę meilę ir tavo tėvišką ištikimybę. Todėl maldaujame tave didžioje savo sielos bėdoje: dėl savo malonės tu pats mus sau susigrąžink, tai būsimė išganyti! Pagydyk mūsų nuodėmių žaizdas, tai mes pasveiksime! Išrauk mūsų kietą šaltą širdį ir duok mums naują tikrą dvasią, kurios vaisiai yra: meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrumas, meilengumas, gerumas, romumas, meilumas, ištikimybė, kuklumas, susilaikymas, skaistybė. Palinksmink mus savo pagalba ir tavo geroji Dvasia teveda mus tikruoju keliu! Pastiprink mus jėgomis iš aukštybių ir duok mums per Jėzų Kristų Šventoje Dvasioje savo malonės paguodą. Amen.

Palmių Sekmadienis

Jėzau Kristau, šventasis Dievo ir Žmogaus Sūnau, kurs dėl mūsųėjai erškėčiuotu kryžiaus keliu į Golgotą, atgimdyk mus gyvajai atgailai, kad pajustume nuodėmės baisumą ir pažintume tavo meilės didumą; patrauk savo malone mūsų širdis, kad geistume išganyimo, kurį mums pelnei savo gyvenimu, kentėjimu ir mirimu. Mūsų vyriausiasis Kunige ir vienatinis Tarpininke, kurs atpirkai mus ir sutaikei savo krauju, pašvėsk mus savo Dvasia, kad mes, mirę nuodėmei, gyventume tau ir regėtume tavo garbę. Amen.

Didysis Ketvirtadienis

Viešpatie Jėzau, pasaulio išganytojau! Dėkui tau, kad iš meilės mums tu žengei į pažeminimo ir kentėjimo naktį. Atleisk mūsų netikumą ir silpnybę, mūsų baimę ir mažtikėjimą. Padėk mums pagundų valandoje, kad nepasilptume. Būk su mumis, kada mus spaudžia vargai ir slėgia kryžius, kad nenusimintume. Žadink mus savo Dvasia, kad nuolatos budėtume malda ir ištverme. Stiprink mus savo galia, kad, ėmę savo kryžių, ištikimai sektume paskui tave, ir guosk mus, kada eisime per mirties slėnį. Amen.

Didysis Penktadienis

Viešpatie Jėzau, kurs mirei ant kryžiaus už mus, laimink mus savo malone! Sutvirtink šventas mintis ir dorus norus, kuriuos sukėlė šiandien mūsų širdyse tavo švento kentėjimo apmąstymas, kad mes turėtume sau amžinojo gyvenimo vaisių. Padėk mums apgalėti kūną ir kraują, tvirtink mūsų tikėjimą ir duok mums savo ramybę. O kai ateis mūsų mirties valanda, tu pats būk su mumis paskiausioje kovoje, kad ir mes tikėjimu savo dvasią atiduotume į dangiškojo Tėvo rankas. Amen.

Velykos

1. Viešpatie Jėzau Kristau, kurs buvai miręs ir nūnai esi gyvas amžinai, tave garbindami ir tavim dėjuodamies, švenčiame tavo šlovingo atsikėlimo dieną. Tu Viešpatie, buvai stipresnis už mirtį, tu esi tarp mūsų, kaip gyvas Išganytojas visų, kurie tave myli ir tavęs ieško. Meldžiame tave, sąžinės bėdoje būk mūsų ramybe, silpnybėje mūsų jėga, kentėjimų naktyje mūsų saule, mirtyje mūsų pergale ir mūsų amžina viltimi. Ištikimasis Atpirkėjau, kurs esi pirmutinis ir paskutinis, mūsų išganymo pradėjėjas ir užbaigėjas, duok alkstančioms sieloms savo dvasios ir meilės kad atsikeltų iš nuodėmės ir vaikšiotų tavo šviesoje. Amen.

2. Išganytojau, atgaivink mūsų alkstančias sielas tavo prisikėlimo linksma žinia, kad, nuodėmei mirę, tau prisikeltume ir gyventume nauju gyvenimu. Tu, tikroji pasaulio šviesa ir gyvybe. Savo dvasios jėga reikškis mumyse, kad būtų gyva mūsų meilė, gyvas mūsų tikėjimas, gyvi mūsų darbai. Savo paguoda ramink visus vargstančius, linksmink liūdinčius, stiprink silpstančius. Būk ir mums saule ir skydu: apšviesk mūsų gyvenimo kelią, kad vaikšiotume tavo šviesoje. Dangiškasis Tėve, ramybės Dieve, kuris išvedei iš mirusiųjų didįjį mūsų Ganytoją, Jėzų Kristų, padaryk mus tinkančius visam, kas yra gera, kad pildytume tavo šventą valią, tau gyventume, tau mirtume ir pagaliau linksmai prisikeltume amžinam gyvenimui per Jėzų Kristų, kuriam teisie garbė per amžius. Amen.

3. Dėkojame tau, mūsų išganymo Dieve, kuris mums pergalę davei per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.

Viešpatie, suteik mano širdžiai tikrą Velykų džiaugsmą. Pažadink mane savo Dvasia keltis iš nuodėmių. Būk su manimi šio gyvenimo kelionėje ir lydėk mane per visas dienas ir uždek mano širdį, kad ji liepsnotų tavo meile, kad aš tavim raminčiau sielvartuose.

Kada jau baigsis mano gyvenimo diena ir ateis paskiausias vakaras, Viešpatie, pasilik prie manęs su savo malone, kad aš ir mirtyje jausčiau tavo artybę, paguodą ir ramybę.

Savo šlovės dieną prikalk mane iš kapo ir parvesk į rojų, kad tavo šviesoje amžinai regėčiau tavo veidą. Amen.

Šeštinės

Dangiškasis Tėve, dėkojame tau, kad tu mūsų Viešpatį Jėzų Kristų išaukština ir davei jam vardą, šlovingesnį už visus vardus, kad Jėzaus vardu lenktų visi keliai, kurie yra danguje ir žemėje ir po žeme, ir kad visi liežuviai išpažintų, jog Jėzus Kristus yra Viešpats, Dievo Tėvo garbei ir šlovei. Liaupsiname tave, kad tu į išaukštintojo mūsų Viešpaties rankas atidavei visų galybių raktus ir vainikavai jį savo bažnyčios galva ir valdovu. Padėk mums sekti savo Viešpačiu, kurs žengė per kovą į laimėjimą, per skausmą į džiaugsmą, kad mes galėtume jo šlovę regėti. Dangiškasis Tėve, šventink savo tikinčiųjų surinkimą. Puošk jį kantrumo, ištvermės ir tikėjimo žiedais, kad per Jėzaus galybę įveiktų savo priešus. Dovanok mums Šventą Dvasią, nes be jos pagalbos mes liekame silpni ir nepajėgiame vaikščioti tikroju keliu. Suteik mums tikrosios išminties, dangiškasis Tėve, ir šventink mus savo žodžiu, kad neklystume nuo tiesos. Dovanok mums savo ramybę. Tvirtink vienybės ir broliškumo dvasią mūsų tarpe. Visų gerų ir tobulų dovanų Davėjau, visai krikščionijai apreikšk savo gailingumą ir malonę. Mus visus atgimdyk ir peršviesk, kad būtume atnaujinti pagal tavo veidą ir amžinai galėtume girti tavo didį vardą,. Amen.

Sekminės

1. Dėkojame tau, šviesybių Tėve, kad mums atsiuntei brangiųjų savo malonės dovanų ir įžiebei skaisčią savo Evangelijos šviesą į mūsų širdis mums atgimdyti ir pašventinti. Išlaikyk mus savo malonėje, kad būtume tavo tiesos žodžiu ir tavo išganingais sakramentais atnaujinami, apšviečiami ir išlaikomi amžinam gyvenimui. Ugdyk vynuogyną, kurį pasodino tavo dešinė, ir gaivink jį dangiškąja savo palaiminimo rasa. Valdyk savąja Dvasia visą krikščioniškąją vyriausybę ir vesk ją tikroju keliu, kad darytų, kas patinka tau ir kas išganinga tavo žmonėms. Išliek ant mūsų namų malonės ir maldos Dvasią ir juose neleisk užgesti tavo žodžio žiburiui. Tavo geroji Dvasia, Dvasia paguodos ir jėgos tegaivina vargstančius, teramina verkiančius, telinksmiina liūdinčius, testiprina silpnuosius, tepakelia ir teatitiesia puolusius, tesugrąžina paklydusius, tesuminkština ir palenkia kietaširdžius, prie atgailos teatverčia kietasprandžius, savo neišpasakomais dūsavimais tobulai teužtaria sielvartingas sielas. Mūsų išganymo Dieve, užbaik mumyse visuose gerą darbą, kurį pradėjai, kad mes taptume tavo malonės verti įeiti į tavo amžiną karalystę, kur pulkų pulkai iš visų tautų ir kalbų naujais liežuviais tave amžinai garbina ir tau dėkoja. Amen.

2. Viešpatie, kurs didžiąją Sekminių dieną savo tarnus krikštijai dvasios krikštu, kad ugingais liežuviais skelbtų tavo išganymą, teikis savo dieviška jėga perimti ir mūsų sielas, kad jos taptų tavo namais. Savo žodžio galia skaidrink ir šventink mūsų širdis. Pasaulyje griauk piktojo darbus, o tautas ir žmones palenk savo maloningai valdžiai, kad tikinčiųjų surinkimas augtų ir neštų tikėjimo vaisių. Dovanok mums kūdikiško pasitikėjimo tavimi ir tvirto ryžtingumo kovoti mums pavestą kovą. Uždek mūsų dvasią savo meilės ugnimi, kad mūsų širdies altoriai tau vis liepsnotų tyra aukos liepsna. Nugalėk mumyse visokias žemiškas dvasias ir pašvėsk mus tu pats savo tarnybai. Suteik savo surinkimui tų brangių dvasios dovanų, kuriomis puoše pirmųjų laikų krikščionis. Mes, kurie esame lyg išdžiūvusių kaulų laukas, laukias tavo dvasios kvėpimo, prašome siųsti mums savo Dvasią iš dangaus, kad būtume atgimdyti, ugnies krikšto sutvirtinti ir amžinai liktume tavo vaikais ir dangaus paveldėtojais. Amen.

Šventa Trejybė

Dėkojame tau, amžinas neregimas Dieve Tėve. kad sutvėrei mus, išganei ir pašventei, padarei mus savo vaikais ir amžinojo gyvenimo tėvainiais. Gailestingasis Tėve, ganyk mus savo malone ir stiprink mūsų tikėjimą, kad mes niekad nesuabejotume tavo teisingumu, visagalybe ir ištikimybe. Atleisk mums kaltes, savo meile sergėk mus amžinam išganymui. Brangusis Atpirkėjau, duok mums savo ramybę, kurios negali duoti ir atimti pasaulis, laimink mus gyvenant ir mirštant. Šventa Dvasia, pašvėsk mus, kad mūsų dvasia su kūnu ir siela būtų išlaikyti nepeiktini Jėzaus Kristaus dienai. Amen.

Piūties dėkojimo šventė

Visagalis Dieve, gailestingasis Tėve, kiekvienos geros ir tobulos dovanos Davėjau! Dėkojame tavo meilei, kad ir šiomet atvėrei mums savo dosnią ranką ir apdovanojai savo malonės gėrybėmis, kad davei mums saulę ir lietų savo metu, jog visą, kas gyva, sotinai su pasimėgimu. Už tavo tėvišką meilingą rūpestį, kurio mes visai nepelnę, mes širdimi ir burna garbiname tavo šventąjį vardą. Duok mums, mielas Viešpatie, visados su padėka priimti savo kasdienę duoną. Mokyk mus išmintingai vartoti pragaištančias žemiškas dovanas ir suteik mūsų sieloms amžinų savo karalystės turtų. Meilės Tėve, pažadink mus kiekvieną, kad naudotume tavo mums suteiktas dovanas tavo karalystės reikalams, artimo labui, atmindami, jog mes tavo Dvasios dirva, tu gi piūties Viešpats, kurs pareikalaus iš mūsų vaisių. Tad atgimdyk mus savo tiesos žodžiu, kad nesėtume kūne, nuo kurio piautume pagedimą, bet kad sėtume dvasioje, nuo kurios įgytume amžinąjį gyvenimą. Išklausk mus, Viešpatie! Amen.

Reformacijos šventė

Amžinas, šventas Dieve! Dėkojame tau ir Garbiname tave už visa, ką ligšiolei padarei savo bažnyčios išlaikymui ir ugdymui žemėje. Dėkojame tau, kad neleidai užgesti Evangelijos šviesai, bet netikėjimo ir prietarų laikais sugrąžinai bažnyčią į neklaidingą savo švento žodžio tiesą. Dėl savojo didžio vardo garbės padėk mums savo Šventa Dvasia išsergėti evangeliško tikėjimo pagrindus, kuriuos tavo dešinei padedant atkovojo mūsų tėvai. Vis labiau apšviesk mus savo amžinosios tiesos šviesa ir stiprink mus evangeliškoje laisvėje, kad elgtumės pagal savo pašaukimą. Mes guodžiamės tau, meilės ir ramybės Dieve, kad tiek vaidų, susiskaldymo ir nesutarimų daug tebėra mūsų tarpe, ir prašome tave valdyti mus savo Šventa Dvasia, kad ji palenktų mūsų širdis prie Santaikos ir susiklausymo ir vis labiau suartintų tavo tikinčiuosius. Duok mums ir visiems tavo išpažinėjams, kokios tikybos jie bebūtų. taikingą mintį ir ramią dvasią ir priartink gadyne, kada išnyks skiriamosios užtvaros bei sienos ir visa krikščionija taps viena kaimene su vienu Ganytoju, kurs yra Galva, Kristus. Amen.

Mirusiųjų minėjimas

Amžinas, visagalis Dieve, mirusiųjų ir gyvųjų Viešpatie, minėdami užmigusius, kuriuos tu išgelbėjai iš visų laikinio gyvenimo sielvartų ir perkėlei į savo dangišką karalystę, mes dėkojame tavo malonei už visą kūnišką ir dvasišką palaiminimą, kurį jiems teikei per jų gyvenimą nuo pat mažens iki paskutinės valandos. Garbiname tavo šventą vardą už visus kryžius, sielvartus ir džiaugsmus, už visus liūdesius ir raminimus, kuriais tu aplankei ir palaiminai mūsų mylimųjų žemiškas dienas, taip jau už visa gera, ką tu per juos teikei mums. Ateik su savo paguoda pas visus, kurie prislėgti liūdi dėl užmigusiųjų mirties, ir atgaivink jų dvasią savo malonės žodžiu ir amžinojo gyvenimo viltimi. Mus visus gerai prirenk laimingai šio gyvenimo pabaigai ir mūsų mirties valandą stiprink mūsų tikėjimą į tavo Sūnų, kurs yra mūsų teisumas ir pašventimas, mūsų prisikėlimas ir gyvybė, kad mes jo jėga pergalėtume mirties baimę. Kai mūsų ausys jau nebegirdės, tavo Dvasia teduos liudijimą mūsų dvasiai, jog mes tavo vaikai ir Kristuje tavo malonės bendratėvainiai. Kai mūsų akys nebematys, atverk mūsų tikėjimo akis, kad matytume atdarą dangų ir Jėzų tavo dešinėje. Kai mūsų liežuviai nebekalbės, tavo Dvasia teųžtaria mus neišpasakojamais dūsavimais ir tepadedu mūsų sielai šauktis tavęs: Tėve, į tavo rankas atiduodu savo dvasią!

Duok, ištikimasis Dieve, kad mes gyventume tavo baimėje, numirtume tavo malonėje, ilsėtumės kape tavo apsaugoje, atsikeltume tavo galybe ir paveldėtume palaimintą viltį, amžinąjį gyvenimą, dėl tavo mylimo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kuriam drauge su tavimi ir su Šventa Dvasia teesie garbė ir gyrius, galybė ir viešpatavimas nuo dabar per amžių amžius. Amen.

Kasdienė malda

Viešpatie, mūsų Dieve, dėkojame tau už visas tavo gėrybes: kad sutvėrei mane protingu žmogumi ir atpirkai savo mielojo Sūnaus Jėzaus Kristaus nekalta mirtimi. Prašau tave, mielas Tėve, suteik man malonę, kad mokyčiaus tavo šventojo žodžio, krikščioniškai gyvenčiau ir išganingai mirčiau per Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Vakarinė malda

Amžinasis Dieve, gailestingas dangiškasis Tėve! Dėkoju tau iš Visos širdies, kad iš didelės tavo malonės aš tavo tėviškoje globoje linksmas ir sveikas praleidau šią dieną. Maldauju tavo malonę atleisti man kaltes, kuo aš šiandien nusidėjau tavo šventai valiai mintimis, žodžiais ir darbais. Padėk man, ištikimasis Dieve, pažinti savo silpnybę, kad tikėčiau ir gyvenčiau vien tik tavo malone. Mokyk mane juo dažniau ir juo daugiau mąstyti apie savo amžiaus pabaigą ir mirčiai rengtis tikra atgaila. Kolei mane tebelaikai šiame gyvenime, teikis mane galingai ginti ir maloningai sergėti mano kūną ir sielą nuo Viso pikto dėl Jėzaus Kristaus. Amen.

Sekmadienio rytinė malda

1. Dėkoju tau, malonusis Dieve, už didį tavo gailėstingumą, kad leidai man vėl išvysti dienos šviesą. Teikis priimti mano garbinimo maldą, kurią aš tau atnašauju aukai šį sekmadienio rytą. Apsaugok mane ir šiandien nuo visų kūno ir sielos pavojų ir vesk mane savo keliais. Valdyk tu mane savo Šventa Dvasia, kad aš mąstyčiau, kalbėčiau ir daryčiau vien tik tai, kas patinka tau ir kas tarnauja tavo garbei. Mano Viešpatie ir mano Dieve, padėk man, kad tau šiandien tarnaučiau savo kūnu ir siela, visu elgesiu ir visomis jėgomis, vengdamas nuodėmės darbų.

Šventasis Tėve, guosk mano sielą, kad mano lūpos, širdis ir visas gyvenimas tave garbintų, dėl Jėzaus Kristaus, mūsų Išganytojo. Amen.

2. Mielas dangiškasis Tėve! Nūnai mums iš tavo malonės vėl prašvito šventa poilsio diena. Ak, Viešpatie, tebūnie ši diena mums tikra šventė kūno ir sielos atgaivinimui! Laimink mūsų pamaldas bažnyčioje, ir mūsų namai teesie panašūs į tavo šventą šėtrą žmonėse. Duok mums daug meilės ir susiklausimo savo tarpe ir padėk mūsų sieloms vis labiau apsivalyti nuo pikty darbų, kad amžinoji sabata mums prasidėtų jau šiame gyvenime. Apsaugok mus nuo pavojaus ir pagundų, nuo nelaimės ir nuo nuodėmių ir būk pats tu, stiprusis Viešpatie, mums saule ir skydu. Amen.

Prieš pamaldas

Šventas Dieve, atverk mūsų širdis, kad geroji ir gyvoji tavo žodžio sėkla prigytų mūsų sieloms, kad neštume tau tikrosios atgailos ir dorybės vaisių. Apšviesk tam mūsų protą ir mintis, pašventink mūsų valią, kad tarnautume tau ne vien tik šiandien giesmėmis ir maldomis, bet kasdien ir visur per visą savo gyvenimą dvasioje ir tiesoje, žodžiu ir darbu, per Jėzų Kristų, kuriam su tavimi ir su Šventa Dvasia teesie garbė nuo dabar per amžių amžius. Amen.

Po pamaldų

Būk pagarbintas ir pašlovintas, Viešpatie Dieve, kad meilingai mus paguodei, pamokei ir pagraudenai savo gyvuoju žodžiu. Šventos Dvasios malone padėk mums tvirtai laikytis savo Atpirkėjo, kad mes, jo žodžio apšviesti, jo pavyzdžio raginami, jo Dvasios gaivinami, kasdien vis labiau mirtume nuodėmei ir taip elgtumės šiame pasaulyje, kad tavo malonės galia liktume tinkami amžinam gyvenimui. Amen.

Sekmadienio vakaro malda

Dėkojame tau, Viešpatie Dieve, kad tu šiandien iš savo malonės aprūpinai ne tik kūną kasdienine duona, bet ir sielą pastiprinai dangišku savo žodžio penu. Tavo tiesos žodis tejsišaknyja mūsų širdyse, kad atneštų naudos tavo garbei, brolių seserų gerovei ir mūsų palaimai. Laikyk mus savo globoje per visą mūsų gyvenimą ir padėk mums vaikščioti tavo keliais, elgtis pagal tavo valią, augti meile ir kantrumu. Valyk, Šviesk ir skaidrink mūsų širdis, kad mes tave, amžinas Dieve, vis tobuliau pažintume, mylėtume ir garbintume ir pagaliau iš tavo malonės paveldėtume dangaus karalystę per Jėzų Kristų. Amen.

Vakaras

Gailestingasis Dieve Tėve, garbiname tave už visas tavo malones ir už tavo darbus, kad tavo malone ir pagalba baigėme šią dieną, nugalėjome jos naštą ir vargą. Iš širdies dėkojame tau, mielas Tėve, kad tu savo dieviška ranka visados padedi mums nešti naštas, kolei pareisime į amžinosios dienos atilsį. Ak, Viešpatie, mes nesame verti viso gailestingumo, kurį tu mums reiški kasdien! Atleisk mums visas nuodėmes, kuo šiandien nusidėjome tau mintimis, žodžiais ir darbais. Būk maloningas mums nusidėjėliams ir sergėk mus šiąnakt nuo nelaimių ir nuo viso pikto ir su rytdiena vėl pažadink mus savo garbei. Amen.

Rytas

Amžinas Dieve, dangiškasis mūsų Tėve, teesie tau garbė ir padėka, kad šiąnakt maloningai leidai mums saugiai ilsėtis tavo sparnų pavėsyje. Širdingai maldaujame tave, kad teiktumeis ir šiandien mus sergėti nuo visokių pavojų kūnui ir sielai, ginti mus nuo nuodėmės ir nuo viso pikto. Duok mums geros kloties mūsų pašaukimo darbe, kad sektųsi kiekviena mūsų gera mintis, žodis ir žingsnis. Valdyk mus savo Šventa Dvasia, kad mes nedirštume ką kita daryti, kalbėti ir mąstyti, kaip vien tik tai, kas patinka tau ir kas vyksta artimo naudai ir tavo vardo garbei. Laimink mus visad ir visur įeinant ir išeinant. Amen.

Prieš valgant

1. Visų akys laukia tavęs, Viešpatie, ir tu jiems duodi peno savo laiku. Tu atveri savo dosnią ranką ir sotini visa, kas gyva, su pasimėgimu. Amen.
2. Viešpatie Dieve, dangiškasis Tėve, laimink mums šitas tavo dovanas, kurias imame iš tavo malonės, per Jėzų Kristų. Amen.
3. Ateik pas mus, Viešpatie Jėzau, būk mūsų svečias ir laimink, ką suteikei mums. Amen.

Pavalgius

1. Dėkokite Viešpačiui, nes jis meilingas ir jo malonė trunka amžinai. Amen.
2. Dėkojame tau, Viešpatie Jėzau Kristau, kad buvai mūsų svečias. Pasilik su mumis, tai mes neturėsime bėdos niekada, nes tu esi tikroji amžina gyvatos duona. Amen.
3. Dėkojame tau, Dieve Tėve, per Jėzų Kristų, už visas tavo gėrybes, kuris tu gyvenai ir viešpatauji per amžių amžius. Amen.

Darbą pradėdant

Gyvoji visų jėgų versme, visagalis Dieve, suteik mums šviesos, kad pažintume tavo valią ir darytume, kas patinka tau. Išrauk iš mūsų sielų savimeilės siekinius, numarink tuštybės dvasią, ieškančių savo garbės. Duok mums ir visiems atsiminti, kad esame tarnai tavo karalystėje, tavo dovanų užvaizdai. Maloningasis Dieve, laimink mūsų rankų darbus, kad duotų pageidaujamų vaisių. Suteik mums išminties, patarimo, stiprybės, išmonės ir tavo baimės dvasią, kad viską darytume pagal tavo šventą valią tavo vardo garbei ir artimo labui, vardan Jėzaus Kristaus. Amen.

Darbą baigus

Mano Sutvėrėjau, iš tavęs man ateina kiekviena gera ir tobula dovana, sveikata ir jėga, gabumai ir palaiminimas. Laimingai atlikęs savo darbą, nuolankiai garbinu tavo šventąjį vardą ir nuoširdžiai dėkoju tavo malonei už galingą tavo pagalbą. Apsaugok mane nuo išdidumo, kad nesigirčiau atlikto darbo vaisiais ir nesisavinčiau priklausančios tau garbės. Vesk mane pašventinimo keliu, kad galėčiau ateityje lengviau išvengti klaidų ir suteik man malonę, kad savo laikinąjį pašaukimą glaudžiai jungčiau su dangiškuoju ir ieškočiau tavo karalystės. Amen.

Malda prieš pamokas ir po pamokų

1. Šventosios Dvasios dovanų
Atsiųsk mums, Dieve mielas,
Apšviesk mus gyvuoju žodžiu,
Sustiprink mūsų sielas.
Palaimink tėvus ir visus,
Kurie į gera veda mus,
Per Jėzų Kristų. Amen.

2. Palydėk tu mus,
Dieve, į namus;
Sergėk, laimink mus kiekvieną,
Kad visuos keliuos kasdieną
Elgtumės dorai,
Kaip geri vaikai.

Išpažintis

1. Visagalis Dieve, gailestingasis Tėve! Aš, suvargęs, nuodėmingas žmogus išpažįstu tau visas savo nuodėmes ir visas savo piktenybes, kurias padariau mintimis, žodžiais ir darbais, kuo aš dažnai įrūstinau tave ir sau nusipelniau tavo laikiną ir amžiną bausmę. Bet aš dėl jų visų nuoširdžiai gailiuos ir labai sielojuos ir prašau tave, dėl tavo begalinio gailestingumo ir dėl nekaltos karčios tavo mielojo Sūnaus Jėzaus Kristaus kančios ir mirties: teikis būti man vargingam, nuodėmingam žmogui maloningas ir gailestingas, atleisti visas mano nuodėmes ir mano pasitaisymui suteikti savo Dvasios stiprybę. Amen.

2. Teisus, šventas, didis Dieve! Aš, vargšas nuodėmingas žmogus, išsipažįsti nusidėjęs tau ne vien tik stambiomis nuodėmėmis, bet taip pat savo įgimtu aklumu, netikėjimu, nekantrumu, išdidumu ir godumu, pavydu, neapykanta ir kitokiais piktais nusidėjimais. Ak, maloningasis Dieve, aš nuoširdžiai gailiuos ir sielojuos dėl savo nuodėmių ir maldauju jų atleidimo dėl tavo mielojo Sūnaus Jėzaus Kristaus nuopelnų. Nesielk su manimi pagal mano nuodėmes ir neatlygink man pagal mano piktenybę. Reikšk man gailestingumą dėl Jėzaus Kristaus ir ištesėk man savo pažadėjimą: „Aš naikinu tavo prasižengimus ir nemenu tavo nuodėmių. Būk ramus, tavo nuodėmės tau atleistos; tavo tikėjimas pagelbėjo tau, eik ramybėje“. Taip, Viešpatie, teesie man pagal tavo žodį, aš tikiu tavo malone Stiprink mano tikėjimą. Amen.

3. Aš, vargingas ir nuodėmingas žmogus, išpažįstu tau, visažinančiam Dievui, visas savo nuodėmes, kokias tik bebūčiau padaręs nuo pat savo gyvenimo ryto iki šios valandos. Nusidėjau slaptai ir atvirai, peržengdamas tavo įsakymus. Atidaviau širdį pasauliui ir pragaištamiems dalykams, kiekviename žingsnyje tetarnavau tik sau pačiam. Nemylėjau tavęs visa siela ir visomis jėgomis, nei artimo kaip pats savęs. Tarnavau ne švientiems tavo karalystės tikslams, bet vien tik savo laikinajai gerovei ir kūno pomėgiams. Nelemtai eikvojau brangų laiką be naudos savo sielai, be atodairos tenkindamas kūniškus norus. Visi mano siekimai glūdėjo šiame pasaulyje, lyg kad neturėčiau aukštesnės paskirties ir lyg nereiktų amžinybėje duoti apyskaitą iš savo minčių, įgeidžių, jausmų, žodžių ir veiksmų. Neklausiau tavo malonės žodžio ir likau kurčias tavo Šventos Dvasios balsui. Visiškai nedariau jokių pastangų tavo aplankymo valandose pažinti, ko reikia mano ramybei. Ne kartą slėpiaus nuo artimo, kurs ieškojo mano pagalbos. Prieš vargšus ir žemesnius dažnai stačiau išdidžiai, įžeisdamas žmogų, kurs sutvertas pagal tavo panašumą ir lygiai su manimi yra tos pačios tavo malonės ir išganymo bendradalyvis. Užmiršau tave, Dieve, laimės dienose ir visai negalvojau apie amžinus savo sielos reikalus. Pakasiau ne vieną tavo man patikėtą dovaną, dažnai apsileidau savo pašaukimo pareigose, paniekinęs naudingą visuomenės ir artimo labai darbą. Ir kaipgi mano sąžinė galėtų suskaičiuoti visus mano nusidėjimus? Kas gi pažins ir aprėps visas slaptąsias savo nuodėmes? Jas visas išpažįstu tau, mano Dieve, ir kaltinu jomis pats save prieš tavo veidą. Viešpatie Dieve, būk man maloningas dėl savojo Sūnaus Jėzaus Kristaus nuopelnų ir pasigailėk mano sielos. Atleisk ir išgesyk mano kaltes, ir sugrąžink man gerą viltį, atimtą mano nuodėmių. ir suteik man savo ramybę, perviršijančią visokį išmanymą. Savo Šventa Dvasia paguosk mano liūdną sielą ir palinksmink savo pagalba. Sustiprink mano silpną širdį savo malone, kad nebekęščiau nuodėmės, mylėčiau tave ir vykdyčiau tavo valią. Amen.

Prieš šv. Komuniją

1. Šventas Dievo Avinėli, dėkui tau, kad pasiaukojai mūsų išganymui. Tavo brangusis kraujas, pralietas už mus ant kryžiaus, teapvalo mus nuo nuodėmių ir tepašventina mūsų širdis. Apvilk mus savo teisumo rūbais ir savo Dvasia pašvęsk mūsų sielas. Pasotink mus gyva savo kūno duona ir pagirdyk gyvu savo kraujo gėrimu, kad mes, sutvirtintu tikėjimu, atgaivinta viltimi ir atnaujinta meile linksmai tarnautume tau per visas mūsų dienas, kolei tu mus pašauksi iš mirties į dangiškąją Vakarienę, kur regėsime tavo šlovę ir džiaugsimės tavyje amžinai. Amen.

2. Ištikimasis Dieve Tėve! Vardan mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kurs aukojo už mus savo kūną ir praliejo savo kraują, širdingai meldžiu tave: apšviesk mano dvasios akis, kad pažinčiau turtingumą šv. Vakarienės, kuria tu teiki man nuodėmių atleidimą, gyvenimą ir išganymą. Pripildyk mane savo Šventos Dvasios, kad būčiau vertas tavo malonės stalo svečias. Padėk man atleisti artimui jo nusidėjimui, kaip tu man atleidi Kristuje. Duok man pajusti daug paguodos ir džiaugsmo šventoje Dvasioje, ir kaip tu čia mūsų alkstančias trokštančias sielas peni, girdai amžinam gyvenimui, taip leisk mums švęsti tavo Vakarienę danguje ir būti amžinai sotiems iš tavo malonės dovanų pilnybės." Amen.

Po šv. Komunijos

1. Gailestingasis Dieve Tėve! Dėkoju tau, kad šventa savo Sūnaus Vakariene užantspaudavai man visų nuodėmių atleidimą ir dėl Jėzaus Kristaus priėmei mane į savo malonę. Neleisk man niekad užmiršti tokios didės tavo meilės, o savo Šventos Dvasios malone padėk man pašvęsti tau visą savo gyvenimą. Duok man drąsos ir jėgų griežtai kovoti su nuodėme, su kūnu ir krauju, kad atnaujinta dvasia gyvenčiau tavo garbei šiame pasaulyje, o paskui tavo karalystėje girčiau tave už tavo malonę amžinai. Amen.

2. Viešpatie Jėzau Kristau, dėkoju tau iš visos širdies už tavo nuostabiai didelę malonę, kad mane vargingą ir nuodėmingą pastiprinai savo kūno ir kraujo sakramentu ir pasidarei sau buveinę mano sieloje, jog aš galiu džiaugtis, kad tu mieliausias ir saldžiausias Jėzau, su visais savo malonės turtais esi mano amžinai. Tačiau turiu su širdgėla prisipažinti nepajėgiąs priderančiai atidėkoti tau už tavo begalinę meilę, todėl prašau tave man padėti. Valdyk mane savo Šventa Dvasia, kad galėčiau tave mylėti, kaip tu mane, ir kaip kad tu pats save išdavei mano išganymui, taip ir aš pasiduočiau tau su viskuo, kad tau tarnaučiau, tave garbinčiau ne vien burna ir širdimi, bet taip pat darbu ir tiesa ir visu savo gyvenimu lig pat mirties ir paskui danguje šlovinčiau tavo meilę per amžių amžius. Amen.

3. Viešpatie Jėzau Kristau, dėkoju tau, kad išganingomis savo kūno ir kraujo dovanomis iš naujo užtikrinai man išganymą ir savo malonę. Meldžiu tave padėti man kovoti gerą kovą, kad aš vis labiau numirčiau nuodėmėms, kryžiuočiau kūną ir jo darbus, tvirtai laikyčiaus tavęs stipriu tikėjimu ir nuolankiu paklusnumu ištikimai tarnaučiau tau per visą savo amžių, kolei tavo veidą regėsiu tavo šlovėje. Amen.

Bendra bažnytinė malda

Garbė ir gyrius teesie tau, šventas Viešpatie Dieve, kad šiandien atvėrei mums savo malonės ir tiesos gausumą. Palaikyk mūsų širdyse, ką tavo Dvasia pasodino mumyse tavo gyvuoju išganingu žodžiu, kad mes atneštume tavo garbei vaisių, kurie pasilieka amžinai. Pats teikis savo Dvasia vykdyti mumyse tikėjimo vaisius: meilę, džiaugsmą, ramybę, kantrumą, maloningumą, gerumą, romumą, meilumą, ištikimybę, kuklumą, susilaikymą, skaistybę. Mokyk mus netrokšti kitokio džiaugsmo, kaip tavo meilės, jokio kito pelno, kaip tavo malonės turtų, kitokios garbės, kaip tavo vaikystės. Neleisk mums bailiai rūpintis laikiniais dalykais, nes tu rūpinies mumis. Pašventink ir palaimink mūsų rankų darbus ir būk su visais, kurie ieško ir šaukiasi tavęs.

Valdyk savo valia visas vyriausybes, kad su išmanymu ir galia ir su krikščionišku sąžiningumu darytų, kas gera tavo akivaizdoje; globok ir laimink bažnyčias bei mokyklas; pašvęsk ir apsergėk porų sugyvenimą, apdovanok visus namus savo ramybe, laimink vaikų auklėjimą, išlaikyk jaunimui skaisčią širdį. Pastok kelią blogiui ir papiktinimams, ypač tiems, kuriais niekinama tavo šventa diena. Pasigailėk skurstančių, kurių yra tiek daug pasaulyje. Padėk visiems ligonims, visiems vargą kenčiantiems, apleistiesiems ir prispaustiesiems. Laimink kiekvieną gailestingos broliškos meilės darbą mūsų tarpe. Apšviesk mus visus savo veidu ir duok mums savo ramybę dabar ir per amžių amžius dėl Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties ir Išganytojo. Amen.

Misijų diena

Viešpatie Dieve, kurs leidai žmogų, kad tave pažintų, mylėtų ir garbintų ir gyventų su tavim per amžius! Pasigailėk sielų, kurios dar nepažįsta tavęs; apšviesk pagonių tautas Jėzaus Kristaus Evangelija, kad jos veikiau išvystų išganymą ir įgytų iš tavo malonės amžinąjį gyvenimą. Meldžiame tave, piūties Viešpatie, siųsk juo daugiau darbininkų į rytus, vakarus, šiaurę ir pietus kviesti svečių į tavo Sūnaus vakarienę, kad tavo malonės stalai būtų pilnai apsėsti. Pažvelk su gailestingumu ir į tuos, kurie klaidžioja pražūtis takais, sugrąžink ir atversk juos į tikrąjį kelią. Duok visiems naują širdį ir naują tikrą dvasią, kad pamėgtų ir darytų, kas patinka tau, ir pagal savo išgalę aukotų tavo garbei ir platintų tavo karalystę. Mūsų išganymo Dieve, duok, kad visi, kurie tebevaikšto tamsybėje ir tebetarnauja stabams, veikiai per tavo Dvasios malonę pažintų tikrąją pasaulio šviesą ir sielų Ganytoją, Jėzų Kristų. Amen.

Ūkininkų malda

Mūsų Leidėjau ir viso gero Davėjau, mes keliamo į tave savo akis, laukdami iš tavęs sau išlaikymo ir palaiminimo mūsų darbams. Nors mes ariame, sėjame, sodiname, skiepijame, laistome, tačiau tik tu vienas duodi viskam augimą. Tad teikis laiminti visus mūsų ūkio darbus ir triūsą. Duok reikiamu metu pageidaujamą žemei orą, kad pabertas joje grūdas galėtų atnešti gausingą vaisių. Nuo nederliaus ir sunkaus bado, nuo ledų krušos ir darganų, nuo sausros ir liūčių apsergėk, visagalys Dieve, mūsų laukus ir pasėlius. Suteik žemdirbiams tvirtą dvasią, gerą sveikatą ir savo išganingą šviesą, kad savo pašaukime kaip ištikimi tavo dovanų užvaizdai, linksmai dirbtų savo darbą ir tarnautų savo krašto naudai. Duok mums dėkingą širdį pripažinti tavo malonės gausumą, jog tu esi priežastis viso, kuo tik mes besidžiaugiame, kad su kiekviena iš tavo rankos priimama dovana mes girtume tavo meilės stebuklus. Apšviesk mus Šventa Dvasia, kad visoje gamtoje matytume tavo išminties ir tavo visagalybės pėdsakus. Savo dvasios malone neleisk mums žemės darbuose ir išlaikymo rūpesčiuose užmiršti aukštesniojo gyvenimo paskirtį ir tavo karalystės tikslą. Savo malone per Jėzų Kristų duok, kad gyvybės žodžio grūdas, pabertas mūsų širdyse, atneštų šimteriopą vaisių tavo garbei, artimo gerovei, amžinam sielų išganymui. Amen.

Prašymas kantrybės kryžiuje

Gailestingas Viešpatie Dieve, kurs nuliūdini ir vėl palinksmi, kurs uždedi naštas ir padedi jas nešti, kurs sužeidi ir vėl pagydai: aš jaučiu, kad sunkusis kryžius, kurį man uždėjai, ir didis sielvartas. kurį kenčiu, yra tavo teisinga man bausmė už mano nuodėmes. Tačiau atmink savo didį gailestingumą ir atsižvelk į mano prigimties silpnumą ir neužleisk man didesnių mėginimų, negu gali pakelti mano jėgos. Apšviesk mano širdį, kad suprasčiau, jog tas rykštes leidai mano gerovei man ištraukti iš nuodėmių bedugnės ir man atvesti į atgailą ir į amžino gyvenimo kelią. Suteik man kantrybės, kad tikėjimu ir viltimi tyliai laukčiau tavo pagalbos. Paguosk mane savo gerąja Dvasia mano sielvarte ir išgelbėk mane iš mano vargo dėl savo Sūnaus, mano Išganytojo Jėzaus Kristaus nuopelno. Amen.

Liūdesyje ir visokiame varge

Visagalys amžinas Dieve, gailestingas Tėve, kurs esi meilingas ir pakantus, didės malonės ir ištikimybės! Nuolankiausiai maldaujame tave, būk su mumis šiuo sunkiu metu su savo pagalba ir su savo ramimais. Stiprink mūsų silpną bailiųjų širdį ir drąsink mūsų tikėjimą, jog mes esame tavo meilės rankoje. Neleisk mums nusiminti šiuo mėginimo metu ir suteik kantrybės mums ir geros vilties, kad būtų tavo šventas vardas pagarbintas tarp mūsų. Išgelbėk mus ir padėk mums, stiprusis mūsų Viešpatie Dieve. Amen.

Ligonies malda

Didė mano širdies baimė; ištrauk mane iš mano bėdos (Ps 25, 17).

Visagalis Dieve, dangiškasis Tėve! Šaukiuos tavęs šioje savo didžioje bėdoje ir prašau tave gelbėti mane, vargšą nuodėmingą žmogų. Jei mano liga ne mirtina, dėl savo gailėstingumo padėk man veikiau pasveikti, kad aš patirčiau ant savęs tavo galybę ir girčiau tavo malonę per visą savo amžių. Jeigu naudingiau man jau mirti, negu čionai gyventi, aš visai pasiduodu tavo dieviškai valiai, kuri visuomet yra geriausia. Tik suteik man tikėjimo stiprybės, amžinos paguodos ir geros vilties iki mano dienų galo. Neleisk niekad jokiai galybei manęs atskirti nuo tavęs, bet paimk mano sielą pas save į savo karalystę per savo mieląjį Sūnų Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Malda už ligonį

Padėk mums, Dieve, mūsų Gelbėtojai, dėl savo vardo garbės (Ps 79, 9).

Amžinas Dieve, paguodos Tėve! Mes, nusidėjėliai žmonių vaikai, maldaujame tavo malonės sau ir šiam ligoniui. Nebausk pagal savo teisybę, bet pagal savo didį gailėstingumą atleisk jam nuodėmių kaltes dėl savo vardo garbės. Stiprink jį savo gerąja Dvasia, kad kantriai neštų kryžių tavo pagalba; apginkluok jį prieš piktojo pagundas, duok jam ramią sąžinę ir tvirtą išganymo viltį. Mielas Tėve, mes pavedame jį tavo dieviškai apvaizdai. Tobulas gydytojai, jei tavo valia, pagydyk mūsų ligonį ir apiplauk jo sielą nuo nuodėmių brangiausiu savo Sūnaus krauju. Padaryk visa, kas ligoniui naudinga ir jo amžinam gyvenimui reigalinga, dėl Jėzaus Kristaus, kurs atpirko mus visus nuo mirties ir pelnė mums dangaus karalystę. Amen.

Mirštančio malda

Dangiškasis Tėve, kurs sutvėrei mane, Viešpatie Jėzau, kurs atpirkai mane, Šventa Dvasia, kuri pašventei mane, trivienis šventas Dieve, atleisk man visas nuodėmes, guosk ir stiprink mane paskiausioje kovoje, sutrumpink man mirties kančias, suteik man išganingą mirtį vir duok man amžiną gyvenimą. Amen.

Malda prie mirusio

Viešpatie, visagalis Dieve ir Tėve, suteik šiam mirtyje užmigusiam mūsų broliui (seseriai) dėl savo mielojo Sūnaus amžiną ramybę ir džiaugsmą. Ištikimasis Viešpatie ir Išganytojai, dėl savo meilės palydėk į Dievo vaikų laisvę ir garbę užmigusių keleivio sielą, kurią brangiai atpirkai savo krauju, ir duok jai amžinąjį gyvenimą. O mus, kurie pasiliekame čia, guosk savo gailėstingumu. Globok ir gelbėk mus, duok mums džiaugtis tavo malone, kolei ateis ir mūsų valanda iš čia išvykti.

ⁱ* L - Liuteronų giesmynas: Krikščioniškos giesmės / Liudvikas Fetingis. – Vilnius: Lietuvos Biblijos draugija, 2007. – 996 p.

[skaičius] – Giesmės numeris